

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Yıl 8/Sayı 102/1 Haziran 1990/2.50 DM

Yükselen Kürdistan mücadelesine gerçekliği karşısında TC'nin tüm atakları boşa çıkarılıyor

- Cizre'de yine kitlesel başkaldırı: 10.000 kişi yürüdü
- Van-Çatak'ta çetecilik çözülüyor, düşman darbe alıyor
- Çukurca'da sömürgeci birliklere yeni darbeler indirildi
- Şemdinli'de çarpışma: Düşmandan en az 9 ölü
- Erüh-Aval'da çeteciliğe darbe vuruldu
- Midyat-Kerşavê'de sömürgeci cinayetler cevabını aldı
- Kurtalan'da düşmana ağır darbeler vuruldu
- Batman'da Mobil işçileri eyleme geçti
- Elazığ'da 10 özel tim elemanı öldürüldü
- Ceylanpınar'da 5 özel tim elemanı öldürüldü
- Ağrı'da 18 özel savaş elemanı imha edildi
- Elbistan Şeker Fabrikasına ikinci baskın eylemi
- Diyarbakır-Lice'de köy koruculuğu can çekişiyor
- İstanbul'da Haki KARER ve Dörtler gösteriyle anıldı
- Uludere ilçe taburuna bir daha baskın
- Muş'ta çetelere ölüm darbesi
- Van-Erciş'te askeri araçlar gerilla mayınına çarptı
- Şırnak-Bestler'de faşist birlikler çaresiz
- Mardin-Kerboran'da bir binbaşı ve 8 asker öldürüldü
- Gercüş'te sömürgeci ordu operasyonları başarısız
- Yüksekova'da çete başı M. Zeydan'a gerilla saldırısı
- Midyat-Xelilan köylüsü sömürgeci orduya karşı direndi
- Hakkari-Yüksekova'da gerilla pususu
- Uludere-Hilal: Sömürgeci birliğe gerilla saldırısı
- Sömürgeciler çaresizlikten sivil halkımıza saldırıyor

EYLEM HABERLERİ 3-6. SAYFADA

Cizre ayaklanmacıları yargılanamaz

YAZISI 7. SAYFADA

AVRUPA ERNK HABERLERİ

- 1 Mayıs kutlamaları
- Serihildan ile dayanışma geceleri
- Şehitleri anma toplantıları
- Kültürel dayanışma toplantı ve geceleri
- Protesto gösterileri
- Bilgilendirme toplantıları

YAZISI 14-15. SAYFADA

Kürdistan halkının Kanun Kuvvetinde Kararname'ye cevabı net: KİTLESEL İHLAL VE KİTLESEL DİRENİŞ

Baskı, sürgün ve sansür kararnamesini protesto için uyarı eylemini sömürgeci zindanlardaki savaş esirleri başlattı. 24-31 Mayıs tarihleri arasında yapılan bir haftalık açlık grevine Diyarbakır, Ergani, Bismil, Urfa, Ceyhan, Antep, Aydın, Bartın, Nazilli ve Çanakkale ile diğer cezaevlerindeki 1.000'nin üstünde siyasal tutuklu katıldı.

Diyarbakır'da 25 Mayıs'ta tutuklu yakınlarının başlattığı açlık grevi binlerin katıldığı kitlesel direnişe dönüştü. Binlerce polis açlık grevcileri ve dayanışmacı göstericilere saldırdı. En az 50 kişi yaralandı. 300'ün üstünde de tutuklama oldu. Yaralanan ve tutuklananların arasında 10 yaşında çocuklar ve 60 yaşında kadınlar var.

Sendikalar ve meslek odalarının Diyarbakır şubeleri bir basın toplantısıyla, polis saldırısını kınadılar ve 29 Mayıs'tan başlamak üzere temsilcileriyle açlık grevine başladılar.

Nusaybin'de coşku, mücadele ve akıllılık saçan, en az 10.000 dayanışmacı tarafından sürekli

desteklenen açlık grevi 29 Mayıs-2 Haziran günleri arasında oldu.

Kerboran'da açlık grevcisi kadınlara özel timler saldırdı. Halk sloganlarla tugaya yürüdü. Askerler halka ateş açtı. Esnaf üç gün kepenk kapattı.

Diyarbakır ve Nusaybin'de avukatlar, protesto amacıyla davalara girmediler. Doktorlar da önlük giymedi. Uludere, Şırnak, Beytüşşebap, Erüh, Nusaybin ve Diyarbakır'da işçiler yemek boykutu yaptı ve işi yavaşlattı.

HABERİ 10-11. SAYFADA

AVRUPA PARLAMENTOSU'NDA TÜRK DEVLETİ ALEYHİNE KARAR

YAZISI 16. SAYFADA

Uluslararası Af Örgütü (AI) raporunda Türk devleti tekrar sanık sandalyesinde

YAZISI 16. SAYFADA

FAC HEYETİNİN KÜRDİSTAN'A GÖZLEM GEZİSİ İZLENİMLERİ

YAZISI 17. SAYFADA

TC'nin bir çaresizlik ve çırpınış örneği

YAZISI 11. SAYFADA

UZUN YÜRÜYÜŞ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

- Berxwedan uzun yürüyüşçülerle görüştü

- Uzun yürüyüşçüler Düsseldorf Mahkemesi Başkanına bir protesto metni verdi

YAZISI 12. SAYFADA

...

- Düsseldorf-PKK Davası'nda hukuk skandalı

- PKK'li tutsaklardan Selahattin Erdem'in konuya ilişkin konuşması

YAZISI 13. SAYFADA

Kahramanlık sayfası:
Faik KEZER
SAYFA 2'DE

Cezaevi mektupları
SAYFA 19'DA

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi
SAYFA 20'DE

Dünya haberleri:
Filistin ve Romanya
SAYFA 21'DE

“Düşmana karşı alabildiğine sertti. Gerçekleri savunmada inatçıydı. Hiçbir zaman yenilgi kabul etmezdi.”

Fedakarlık, cesaret ve kahramanlığın simgesi: **FAİK KEZER**

Devrim şehitlerini anmak, devrim şehitlerinin anısına bağlı kalmak; onların takipçisi olmakla, kanlarıyla suladıkları yolda yürümekle ve pratiklerini örnek almakla mümkündür. Bu gerçekle, hem devrim şehitlerini anmak hem de tecrübelerinden yararlanmak onlara bağlılığın zorunlu koşulu olmaktadır.

İşte direnişinden dersler çıkaracağımız, devrimci yaşam ve mücadelesini örnek alacağımız direniş şehitlerimizden biri de **Faik Kezer** yoldaştır. O **Faik** yoldaş ki direnişin, düşmana ve teslimiyete kinin eşsiz simgesi olmasını bilmiştir.

Faik Kezer yoldaş 1960 yılında Siirt'e bağlı Ciwanîkan (Gökçebağ) köyünde doğdu. Yoksul bir işçi ailesinin çocuğuydu. Köyde fazla kalmadı. Ancak ilkokulu köyde okuyabildi. Babası petrol işçisi olduğundan önce Kurtalan'a taşındılar. Sonra da Batman'a yerleştiler.

Çelişkiler yumağı olan Batman ortamında **Faik** yoldaş'ın devrimci düşüncelerle tanışması geç olmadı. Babası sendikacıydı. Daha ortaokul öğrencisiyken Petkim-İş sendikasına gitmeye başladı. İşçi sorunlarını kavradı. Bu onun mutlak yön seçimi oldu. O artık sınıf mücadelesinin içindeydi. Babasından ilk defa Kürt ve Kürdistan kavramlarının siyasi anlamını kabaca öğrendi.

Kürdistan'ın birçok merkezi gibi Batman'a da ulusal kurtuluşçu düşünceler 1974 yılında itibaren girdi. **Faik** yoldaş hangi kampta yer alacağına dair hiç tereddüt etmedi. Henüz Lise öğrencisiydi. Batman Lisesinde sosyal-şoven TKP'nin çalışmaları vardı. TKP'nin inkarcı yaklaşımına karşı ilk tavrı alanlardan biri **Faik** yoldaş oldu. O dönem kuşkusuz **Mahsum Korkmaz** yoldaş öğrenci gençliğin aktif bir önderi durumundaydı. **Faik** yoldaş'ta hep onun yanındaydı. Yürüttükleri ideolojik çalışma ve eylemsel aktiviteyle öğrenci gençliği bilinçli ve diri bir ulusal kurtuluş gücü durumuna getirdiler.

Daha o dönemden **Faik** yoldaş'ta netleşen özellikler vardı: Sömürgecilik, inkarcılık ve teslimiyete düşmanlık, büyük dirençlilik, inatçılık ve sürekli eylemcilik.

Faik yoldaşın o dönem büyük bir öğretmeni de vardı. **Mazlum Doğan**. **Faik**, onun öğrencisi oldu. Kısa sürede potansiyelini bilinçli ve örgütlü bir devrimciliğe dönüştürdü.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı gelişme ivmesi ve işçi, öğrenci ile köylüler arasında kitleselleşmesi, sömürgeciler ve feodal-kompradorlarla, küçük-burjuva milliyetçi grupları harekete geçirdi. Bunlar öncü devrimciler ve yurtsever kitlelere

karşı silahlı saldırılara ve provokasyonlara giriştiler.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin en erkenden yığınsal gelişme kaydettiği alanların başında Batman vardı. **Faik** yoldaş, bu gelişmenin çocuğu ve baştan beri militanıydı. Bu nedenle sömürgeciler ve uşaklarının boy hedefi haline gelen devrimcilerden biri oldu.

Mücadelenin şiddetlenmesi birçok geçici yol arkadaşını elerken, **Faik** yoldaş'ın militanlık ölçüleri arttı. O, sömürgeciler ve feodal-kompradorların korkulu rüyası haline geldi. Alanda eylemsel mücadelenin korku bilmeyen militanı oldu.

Bir yandan çok aranması ve diğer yandan mücadelenin gelişiminin yarattığı talep nedeniyle **Faik** yoldaş, 1979'da faaliyet alanını değiştirdi. Siirt'in Eruh ilçesinde görevlendirildi.

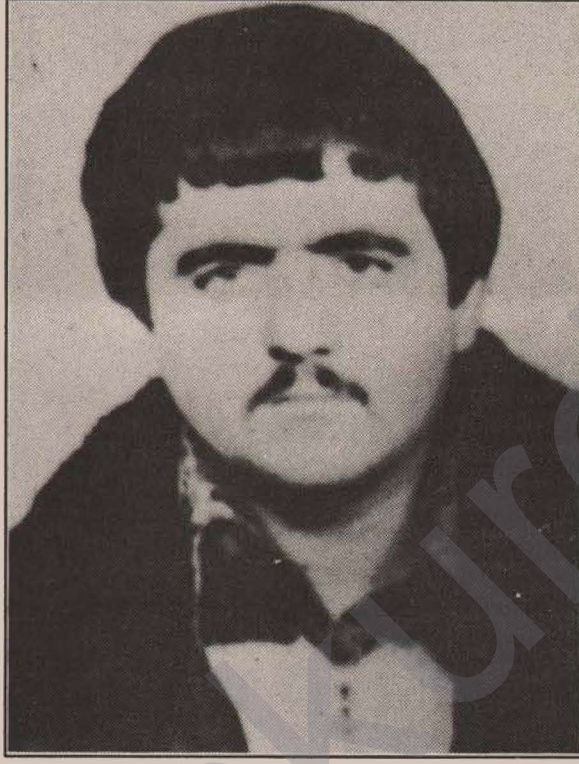
Eruh'un direnişçiliği ve halkının yurtseverliği biliniyordu. Fakat küçük olan ilçe merkezinde ulusal kurtuluş çalışmalarımız henüz yeni sayılırdı. Kazanın sömürgecilerle içli dışlı bürokratları DDKD'liydi. Bunlar, PKK'nin alana girmemesi için herşeyi yapıyor ve bunun içinde sömürgecilerle işbirliği yapmaktan çekinmiyorlardı.

Faik yoldaş, Eruh'ta reformist milliyetçilerin büyük bir komplosuyla karşılaştı.

Bir ibret tablosu olan komplo **Faik** yoldaş şöyle anlatıyordu:

"Eruh'a gider gitmez gençliğe el attım. Gerek gençlikte gerekse halkta mücadeleye zaten büyük bir ilgi vardı. Kısa sürede bir sempatican grubumuz oluştu. Bu durum sömürgecilerden de erken Eruh'taki işbirlikçi hainlerin ve bunların başını çeken DDKD'li reformistlerin huzurunu kaçırttı. PKK'nin Eruh'ta gelişmesini önlemek için vargüçleri ile propagandaya giriştiler. Kitlelerin önünde tartışmaktan kaçıyor, iftira ve karalamalarla propaganda yapıyorlardı. Gelişmemizi önleyemeyince komplo yapmaya karar verdiler."

Eruh'ta hareketimizin taraftarları olan bir akrabamın yanında kalıyordum. Çoğunlukla Bölge Yatılı Okulu'nda yatıyordum. Bir gün buraya giderken DDKD'li Hayrettin Atabey, öğretmen kardeşi, bir akrabaları ve o da DDKD'li olan okul müdürü Musa Hoca, yolunu keserek beni dövmek istediler. Sayıları çok olunca saldırılarını önlemek için silahımı çektim. Üzerime gelerseniz vururum dedim. Bu kez alttan aldılar. 'Bizim kötü bir niyetimiz yok. Seninle tartışmak istiyoruz' dediler. Red etmedim. Okulun öğretmenler odasına gittik. Bir anda bunlar ve orada bulunan öğretmen Feridun Bilek ile Derik'li bir öğretmen olan Yusuf aniden üzerime atıldılar. Silahımı çekmeye fırsat bulamadan beni

hareketsiz duruma getirip bağladılar. Hem bir yandan işkence ediyor diğer yandan da 'seni polise teslim edeceğiz' diyorlardı. Ben kendilerine beni öldürün fakat polise teslim etmeyin dedim. Eğer sizde zerre kadar şeref ve namus varsa beni sömürgecilere teslim etmesinin dedim. Onlarda zeresi yokmuş ki kaymakam ve jandarma komutanına telefon ettiler. Komutan ve kaymakam çok sayıda askerle geldiler. Beni aldılar. Büyük işkence gördüm. Beni teslim eden alçaklar karakolda üzerime ifade verdiler, 'Bu Apocudur. Burada çalışma yürütüyor. Silahı var. Bir akrabasının yanında kalıyor. Onunda silahı var' dediler. Böylece onunda yakalanıp işkence görmesine neden olduklar."

Sömürgeciler, avlarını yakalamışlardı. Onu hemen Diyarbakır Askeri cezaevine götürdüler. Çok geçmeden 12 Eylül askeri-faşist darbesi oldu. **Faik** yoldaş, artık **Mazlum**'un, **Hayri**'nin ve **Kemal**'in yanındaydı ve sürekli ölesiye direnişin içindeydi.

Faik yoldaş, uzun yargılamalardan sonra 24 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Ceza umurunda değildi. Çünkü ceza verenler belliydi. O, asil olarak DDKD'li komploculara kinlendi ve hiçbir zaman onları unutmadı. Komplo **Faik** yoldaş hep kin ve öfkeyle anlatırdı. Sürekli olarak, "Kürdistan halkı bu hainlerden mutlaka hesap soracaktır. Ama bu hesabı biz zat ben sormalıyım. Eğer dışarı çıkarsam mutlaka hesap soracağım" derdi.

Askeri-faşist darbeden sonra **Faik** yoldaşın babası **Mehmet Kezer**'de tutuklandı. Yavrusunu yiyen canavarlar gibi faşizm, reformistlerde yönelir. DDKD'li komploculardan **Hayrettin Atabey**, **Faik** yoldaş'ın babasıyla birlikte aynı hücreye konur. Hain konuşacak olur, yüzüne tükürük ve şamar alır.

Şu gördüğün yoldaşım, üstünde boylu boyunca uzandığım topraklar... Kanımın süzülerek zerreciklerinden hücrelerine damladığı, birazdan son nefesimle son arzumu haykırıp onun uğruna şehitler kervanında ölümsüzleşerek bağrına gömüleceğim topraklar... Senin... senin de uğruna elde silah kavga verdiğin bu topraklar topraklarımız çoraktı yoldaşım. Kan istedi hep susuzdu zira... yağmur damlasına hasret ıssız çöller gibi. Kan istedi hep yeniden diriliş ve yaşam için... Doymak bilmedi, benden de istiyor: Kanımı canımı... ama direnerek ama elde silah savaşarak...

Faik yoldaş, tam 8 yıl cezaevinde kalır. Dönem imha programıyla hareket eden faşist sömürgecilik dönemidir. Diyarbakır'da direniş tarihi yazılmaktadır. **Faik** yoldaş, korku, görev savsaklama ve ikircilik bilmedi. "Direnmek Yaşamaktır" sloganı yazılan direniş bayrağının altında büyük bir irade ile yürüdü. En ağır işkencelere maruz kaldı. Hep direndi; her direnişte, açık grevinde ve ölüm orucu eylemlerinde oldu.

Faik yoldaş, sadece sömürgeci zindanda değil, mahkemede

de hem de işkence ve hakaret altında ulusal kurtuluş mücadelesini savundu, PKK'nin neferi olduğunu ve bundan hiçbir zaman pişmanlık duymadığını faşist hakim ve savcılarının yüzüne haykırdı.

Faik yoldaş anlatırken alçak-gönüllülüğünü özellikle vurgulamalıyım. Arkadaşları için yapamayacağı hiçbir fedakarlık yoktu. Her işe koşma ve herkesten önce yapma istemi onda bir özellikti. Bu özelliklerinden dolayı arkadaşları tarafından daha da sevilirdi. En zor koşullarda bile ağır atmosferi ince bir espri ile değiştirebilen bir mizaça sahipti. Düşmana karşı da alabildiğine sertti. Gerçekleri savunmada inatçıydı. Hiçbir zaman yenilgi kabul etmezdi.

Sömürgeci zindan gerçek anlamda **Faik** yoldaş için bir okul ve yetkinleşme alanı oldu. Nerede ise orayı mücadele alanı bildi. Zindan kin ve öfkesini daha da arttırdı. 15 Ağustos Atılım onu artık zaptedilmez kılmıştı.

Botan'lıydı. Botan'ı çoğu arkadaşından çok önce görmüş ve tadmıştı. Hep, "Kürdistan dağlarında gerilla saflarında kavgaya vermek, türkü söylemek ne kadar güzeldir" derdi. Hapisten çıkana kadar hep bu sevdâyı taşıdı. 1988 yılında tahliye oldu. Hiç beklemedi. Sözüne yerine getirdi. Garzan'daki ARGK birimine yetişti. Özgürlük silahını bir daha asla bırakmamak üzere eline aldı. Bir daha düşmanın eline canlı geçmek mi, asla! **Faik** yoldaş, ihanete ve sömürgeciliğe biriktirdiği kinini şimdi hayata geçirmenin imkanını yakaladı.

Hele Kürdistan'da ölüme randevu verilmez. Devrimde şahadet her an gelebilecek günlük olağan kaza gibidir. **Faik** yoldaş, dağda çok kalmaz. Fakat kavganın havasını solumuş, silahı bırakmamak üzere kavramıştı. Ölüm onu Bismil'de yakalar. Şubat 1989'da bir grup yoldaşıyla Bismil ve Silvan arasında sömürgecilerle çarpışmaya girerler. Alan düzlüktür. Beş savaşçıya karşı düşman en az birkaç bin asker yığılmıştır. Kurtulmanın olanağı yok gibidir. Fakat sonuna kadar direnmenin olanağı vardır. **Faik** yoldaş'ta öyle hareket eder. Sömürgecilerle büyük kayıp verir. Dört yoldaş ile birlikte şehit düşer.

Faik yoldaşın şahadeti herkesi, bütün tanyanları üzer. Bunlardan biri de babasıdır. Babası şahadet haberini Siirt'te duyar. Acıya dayanamaz. Görgü tanıkları haberi alır almaz öldüğünü söylerler.

Faik yoldaş daha nasıl tanımlayacağız. O direnişti, isyandı, alçak gönüllülüktü, günün yirmi-dört saatinde çalışmaydı, uyumdu. **Faik** yoldaş'ı hep anacağız. Ama onu anarken ona düzenlenen komplo ve sahiplerinide hiç unutmuyoruz. Onun dediği gibi ihanetçiler hiçbir zaman cezasız kalmamalıdır.

Mücadele arkadaşları

Yükselen Kürdistan mücadelesine gerçekliği karşısında TC'nin tüm atakları boşa çıkıyor!

28 Mart Kararnamesi'nin yürürlüğe koyuluşunun üzerinden iki ay gibi bir zaman geçti. TC, bu kararnameyle kurtuluş savaşımızın Serihildan'la ulaştığı yeni boyutlarına cevap vermeyi amaçladı. Kararname ile Türk ordusu daha da fütursuzca özel savaşa sürüldü. İnönü'nün deyişleriyle artık "silaha silahla" karşılık verilecekti. Bunun anlamı, halka karşı TC'nin bütün askeri, siyasi, sosyal ve kültürel kurumlarının savaşa sürülmesiydi. Diğer bir ifade ile PKK Önderliği'ndeki Kürdistan halkının topyekün savaşına TC de topyekün bir sömürgeci savaşa karşılık verdi. Yine, sömürgeci valinin yetkilerinin artırılmasının yanısıra genelkurmaylık da savaşın yönetimine bütünüyle katıldı. TC kararnamesiyle girdiği yeni süreçte, kısa kadar ulusal kurtuluş mücadelemizin önder güçleri PKK, ERNK ve ARGK'yi tümünden imha etme veya en azından etkinliklerini düşürerek TC'nin kafasını fazla ağrıtmayacak bir düzeye indirme hedefini önüne koydu. Fakat bunu başarmak da TC lehine sorunun çözümü anlamına gelmiyor. Çünkü bağımsızlık ve özgürlük özlemi, bu tarz yaşama bilinç ve istemi halkımızın bütün hücrelerine nüfuz etmiştir artık. Kürtlük bilinci, kendi benliğine kavuşma, kendisini özgürce tanımlama, ifade etme ve bu yönlü davranış içine girme ruhu giderek derinleşiyor. Bu temelde uyanan Kürt halkı, ulusal ve toplumsal bilincini, ölüm de içinde olmak kaydıyla her türlü fedakarlık ve azmi göstererek, bu yüce ideallere ulaşmak için eyleme kalkarak ortaya koyuyor. İşte bu ruhu öldürmek mümkün değildir. Bu uyanış ve ayağa kalkışı durdurmanın tek yolu var, o da; 30 milyonluk bir halkı fiziki olarak toplu yok etmektir. Bunu yapmaya da ne TC'nin gücü yeter, ne de iç ve dış koşullar buna fırsat tanır.

Bu noktada TC, ayrıntıları açıklanmayan kararnamenin ikinci yönünü gündeme almayı hedefliyor. Bu da PKK'nin ezilmesiyle güçsüz düşürülecek olan halka, dil ve kültür özerkliğini bir çözüm olarak dayatmaktır. Planın bu parçası; "Biz de Kürt vardır, dillerini konuşabilirler, enstitüler kurup kültürlerini araştırabilirler" mantığını içeren kapsamdadır. Bununla kör inkarcılık terk edilecek. Fakat pratikte köklü bir durum değişikliği olmayacaktır. Sadece Türk sömürgeciliğinin kısmi biçim değişikliği ortaya çıkacak ve TC, görünüşle Kürdistan sorununu kendi lehine çevirmeye çalışacaktır. Elbette buna dünden hazır olan teslimiyetçi-işbirlikçi çevreler var. Bu durumda bunlar zil çalıp oynayacaklardır. Ruhunu TC'nin önüne yatırmış bu çevreler, hemen işbirliğine hazır olacaklardır. Zaten çoktandır valizlerini hazırlamış, TC'den böyle bir işaret beklemekteydiler. Böyle bir işaretle hemen hepsi Ankara'ya doluşacaktır.

TC, kararnamede önüne koydukları Kürdistan'da hemen uygulamaya başladı. Şiddeti en gelişkin araçlarla uyguladı ve ordusunun büyük bölümünü Kürdistan'a kaydırıp sömürgeci savaşa soktu. Fakat iki ay geçmesine rağmen, bırakalım kurtuluş

savaşımızı imha sürecine sokması, kendisi gerilemeyi daha hızlı yaşıyor. Kürdistan'ın dört bir yanında gerilla birlikleri eskiye kat kat aşan nitelikli eylemler, saldırılar geliştiriyorlar. Son kısa bir sürede onlarca askeri karargaha, garnizona, karakola baskınlar düzenlendi. Bu baskınlarda ARGK gerillaları düşman üslerini roketatarların da içinde bulunduğu ağır silahlarla dövdüler. Bu saldırılarda düşmana yüklü maddi zararlar verilirken, TC'nin ölü sayısı yüzlere vardı. Yine, onlarca şehir baskını düzenlendi. Bu baskınlarda da Türk ordu birlikleri, varlıklarından söz edilemeyecek düzeyde idiler. Genellikle kışalılarında korku ve panik içinde ARGK gerillalarının saldırılarını beklediler. Türk ordusu istediği zaman operasyonlar da yapamamaktadır. Operasyon yaptığı zaman da ancak binlerce asker, özel tim elemanı ve çeteyle operasyona çıkabilmektedir. Böyle tam tekmil çıkmasına rağmen, yine de ağır kayıplar vererek dönmektedir. Özellikle Botan'da Türk ordu gücü fiyiyatta büyük çıkmazla yüzyüzedir. Kent merkezlerinde konumlanan düşman gücü buralarda da denetim elinden kaçırmamak için çırpınmaktadır. Bir yandan kent kitlesinden tecrit olup kışlasına kapanmış, diğer yandan burada da rahat değil, sürekli gerillaların saldırılarına uğramakta ve ağır zayıflar vermektedir. Aslında Türk ordusu Kürdistan'da kapana sıkışmış fare gibi avlanmayı beklemektedir. Bu tablo 28 Mart Kararnamesi'nin askeri yönüyle aşıldığını göstermektedir. TC'nin bütün gizleme ve çarpıtmalarına rağmen, gerçek tamamına böyledir. Kararname ilanı ile birlikte başaşağıya giden süreci çok hızlı yaşadı. Aşınmaya uğradı ve askeri açıdan iflas etti. Bu yüzden Sömürgeci Vali Hayri Kozakçıoğlu'nun sesoluğu çıkmıyor. Dut yemiş bülbüle dönmüş, demec verecek gücü bile kendisinde bulamamaktadır. Halbuki kararname ilan edildiği zaman bu zat zafer kazanmış gibi demec üstüne demec veriyor, açıklamalar yapıyor ve tehditler savuruyordu. Kozakçıoğlu'nun bu durumu bile TC'nin 28

Mart Kararnamesi'ne rağmen savaşı kaybettiğini iyi izah ediyor.

Askeri açıdan iflası yaşayan kararname siyasi yönüyle zaten Kürdistan'da hiçbir varlık göstermedi, ölü de olsa doğumu gerçekleştirmedi. Açıklanan kararnamede yer almayan, ama başta Cumhurbaşkanı Özal olmak üzere Türk yetkililerince çeşitli vesilelerle dile getirilen "gizli" planlara göre, PKK'nin "ezilmesinden" sonra Kürtlere dil ve kültürel haklarının verilmesi düşünülmüyor, bunun propagandası yapılıyor. Sözde muhalefetin liderleri İnönü ve Demirel bu amaçla Kürdistan seferine çıktılar. Uğradıkları her yerde bu konuyu işlemeye özel bir önem verdiler. Bunu yapmadığı için sözümona iktidar partisini eleştirdiler. Kürdistan halkına sabretmesini salık verdiler, kendileri iktidara geldiklerinde bütün sorunları çözeceklerini, sıkıntıların biteceğini halkımıza yalvarırcasına anlatmaya çalıştılar. Fakat bütün yalvarmalarına, yakarmalarına halkımız ilgi göstermediği gibi, büyük tepki ve öfkesini de ortaya koydu. İnönü'ye sadece çocuklar ilgi gösterdi. Onların bu ilgisi de taşlamak, yuhalamak ve "ülkemizden defol" demek içindi. Zaten halkımızdan korktuklarından ancak askeri birliklerin eşliğinde dolaşabildiler.

İnönü gezisinin son durağı olan Van'da yaptığı basın toplantısında TC'nin durumunun çok vahim olduğunu işaret ettikten sonra, kararnamede kendi imzası yokmuşcasına şunları söyledi:

"Anadilde konuşmayı engellemek, manevi baskıdır. Bir an önce kaldırılmalıdır. PKK karşındayken bunun kaldırılmasını bir taviz olarak kabul etmiyoruz. Kürtçe konuşan insanların sakıncalı olarak görmek, PKK'ya ummadığı bir destek veriyor. Bunun karşındayız." İnönü'nün bu tavrını alkışlayan Oktay Ekşi şunları söylüyor: "Bir insanın anadilini kullanma hakkını savunmanın ayrılmaz ve bölücü olmakla değil, 'insan' olmakla, 'uygar' olmakla ilgisi var."

Bırakın adam konuşsun. Bırakın dardını bildiği dile anlatsın. Eğer size ulaşmak istiyorsa, sizin dilinizi öğren-

meye, bırakın o kendini mecbur hissetsin." (Hürriyet, 8 Mayıs 1990). Bu sözleriyle O. Ekşi TC'nin yeni siyasi yaklaşımının yönünü ortaya koymaktadır.

TC'nin bütün bu çabaları tam bir fiyaskodur. İnönü'nün son Kürdistan seferinde uğradığı hezimet, aslında Türkiye sömürgeci devletinin TBMM'nin hezimetidir. Çünkü İnönü ordu mensubu ve başkanı bulunduğu parti de ordu partisidir. Türk ordusunun kumanda merkezi tarafından İnönü Kürdistan'a, ordunun yeni siyasi çözümünü halkımıza anlatmak için gönderildi. O da gitti, gördü ve anlattı. Yalnız büyük bir tepki ve öfkeyle karşılaştı. Yuhalandı, taşlandı ve "defol" haykırışlarıyla karşılaştı. Bu yüzden, "Durum çok vahimdir" diye açıklamalar yapmak zorunda kaldı. Aslında babasının oğlu İnönü şu gerçeğe çok yakından tanık oldu: Kürdistan halkı TC'ye ait her şeyden umudunu kesmiş, onlara soylu ve haklı olarak kin ve nefret duyuyor. Tümüne yaman bir düşman olmuş. Türk parlamentosunun halk üzerinde hiçbir etkinliği kalmadığı gibi, burada yer alan parti veya kişilerini yapacağı "çözüm" önerilerine de büyük kuşkuyla bakılmaktadır. Halk, TBMM'de üretilen sözde çözüm önerilerinin niçin üretildiğini ve hangi amaçları taşıdıklarını da çok iyi görmektedir. Bunların verilen soylu ve onurlu mücadelenin bir sonucu, ama onu boğmayı hedefleyen yaklaşımlar olduğu yediden-yetmiş her Kürdistanlı tarafından görülüyor ve biliniyor. TC bu yaklaşımlarla, halkımızı ve öncülerini boğarak, biraz biçim değişikliği ile esareti ve köleliği dayatıyor, kabul ettirmek istiyor. Kürdistan halkının İnönü'ye gösterdiği tepkinin anlamı budur ve İnönü'yü oldukça rahatsız eden gerçekler bunlardır. İnönü, Kürdistan'da biten SHP'de, TC'nin tükenişini iliklerine kadar hissetti ve yaşadı.

Bugün Kürdistan'da iki olgu var: Bunlardan biri PKK'nin önderlik ettiği halkımızın ulusal bağımsızlık mücadelesi, diğeri de Türk ordusunda temsilini bulan sömürgeci TC egemenliğidir. Bu temelde kalın iki çizgi oluşmuştur. Bütün insanlar bu çizgiler

karşısında aldıkları pratik tutumlarına göre ölçülüp değerlendiriliyor. Diğer söylenen ve yapılanlara itibar edilmiyor ve kuşkuyla bakılıyor. Bu temelde bağımsızlık mücadelesi her gün yeni mevziler kazanıp özgürlüğe doğru ilerlerken, Türk egemenliği dağılıyor ve varlığı yokoluşa gidiyor.

Bu durumu Yalçın Doğan şöyle değerlendiriyor: "...Şimdi ise Güneydoğu'da çok, ama çok çarpıcı bir olay yaşanıyor. Güneydoğu'da devlet var. Güneydoğu'da PKK var. O halde Güneydoğu'da iki tercih var!.. Üçüncü bir seçenek sanki yok... Devletin izlediği politika, 'partiye bağlı siyasal bilinci kısıtlıyor.' Bundan da en büyük zararı SHP görüyor."

'Sen SHP'li misin, DYP'li misin, ANAP'lı mısın?' sorularına Güneydoğu'da artık yer yok. Güneydoğu'daki soru, 'Sen devletten yana, yoksa PKK'dan yana mısın?' İşte bu tavır siyasal partilerde, oradan uzanarak, demokrasinin ta kendisinde inanılmaz yaralar açıyor." (Milliyet, 12 Mayıs 1990).

TC'nin Kürdistan'daki varlığı orduyla eşit hale gelmiştir. Durum böyle olunca söylenenler gayet açıktır. Kürdistan'da Türk rejimi bu düzeyde soyutlanmış, sadece orduya dayanarak, "Ben varım" demek zorunda kalıyorsa, bu sömürgecilik sisteminin çöküşünün itirafıdır. Kararname uygulamasının ikinci ayında askeri ve siyasi yönleriyle işlevsiz hale getirildi. Açık ki bunda yine Partimiz PKK'nin sağlam öncülüğü, ARGK gerillalarının kahramanca vuruşları ve ERNK'de kenetlenen halkımızın yiğit başkaldırışı belirleyici olmuştur. Halkımız Kürdistan'da sürekleştirdiği Serihildan'la bu süreçte de çeşitli biçimlerde eylemlerini yükseltti. Diyarbakır'da, Batman'da işçiler grev yapıyor. Yine Nusaybin, Dargeçit, Diyarbakır, Batman'da kitleler açlık grevleri yapıyor, binler bunlarla dayanışma eylemleri gerçekleştiriyor. Öğrenciler okul boykotları yapıyor. Cizre'de onbinler sokağa dökülüyor. Esirler tek hücreye alınmalarını ve ve kararnameyi protesto etmek için açlık grevini yükseltiyor. Gerilla TC'ye vurdukça halk heyecanlanıyor, kenetleniyor ve eyleme geçiyor. Zaten TC'yi tanımama, onun bütün kural ve kaidelerine uymama, itaatsizlik gösterme artık Kürt insanının vazgeçilmez bir yaşam biçimi olmuştur.

Bugün Kürdistan'da yaşam çok güzeldir. İnsanlar onurlu ve başı diktir. Gelecek aydınlık ve güvenlidir. Buna ulaşmak için yol belli, herkesin yapacakları nettir. TC'nin varlığı oldukça sınırlandırılmıştır. Biz korkuyu temelli yendik, TC ise ölüm korkusunu ensesinde çok güçlü duymakta ve halkımız karşısında tir tir titremektedir. O halde yapılması gereken; son hamleye iyi hazırlanmak, bunun gerekliliklerine getirmede her Kürdistanlının üzerine düşeni eksiksiz ve tam yapmasıdır. Bunu yapmanın olanaklarında sonuna kadar mevcuttur. Bu temelde PKK'nin yol göstericiliğinde ERNK ve ARGK'de örgütlenelim, barbar TC'yi ülkemizden söküp atmak için bütün benlik ve varlığımızla savaşalım!

Cizre'de yine kitlesel başkaldırı: 10.000 kişi yürüdü

15 Mayıs 1990 tarihinde yurtsever Cizreliiler yine ayakta kaldılar. Cizreliileri kitlesel başkaldırıya götüren yine bir şehitti. Uludere'de bir çarpışmada şehit düşen ARGK gerillası Emin'in cenaze töreninde binler kenetlendi. Düşmanın bütün tehditlerine ve yasaklarına rağmen, halk şehidine sahip çıktı ve O'nu görkemli bir törenle toprağa verdi. Cenaze törenine yaşlıs-geç, kadın-çocuk onbinin üzerinde kitle katıldı. Kitleler ulusal kurtuluş savaşına bağlılıklarını attıkları sloganlarla bir kez daha dile getirdiler. Sömürgecilerin yüzlerine karşı kin ve nefretlerini haykırdılar. Sömürgecilerin özel savaş güçleri kitlenin kararlı tutumu karşısında müdahale etme cesaretini kendilerinde bulamadı. Ancak halka yönelik tehditleri değişik biçimde sürdürmektedirler. Son dönemlerde sömürgeciler tek tek evlere yaptıkları baskınlarda "yatakçılık ve kur-yelik" yaptıkları gerekçesi ile 11 yurtseveri gözaltına aldılar.

Cizre, Newroz şafağında Nusaybin'de patlak veren Serihildan'ı hemen yükseltmiş, bu ayaklanmayla halk ayaklanmasını daha ileri bir aşamaya sıçratmıştı. Son şehidimizin cenaze töreninde ortaya koyduğu görkemli tavrıyla 28 Mart sömürgeci kararnamesini de parçalayıp atmıştır. Bununla Cizre'de direnme ruhu ve kazanma azminin çok daha taze ve diri olduğunu bir kez daha TC'ye göstermiştir.

10 Mayıs günü gerillalar Şirnak-Cizre arasında bulunan Kasrik Boğazi'ni pusu attılar. Pusuya düşenlerden 8 asker ve 10 çete öldürüldü. Ayrıca düşmana erzak taşıyan 8 araç tahrip edildi. Aldıkları bu darbeden sonra özel savaş birlikleri operasyon başlattılar. Operasyonda önemli çarpışmalar oldu. Bu çarpışmalarda düşman ağır kayıplar verdi. Ayrıca 3 ARGK gerillası da şehit düştü.

Çatak'ta çetecilik çözüyor, düşman darbe üstüne darbe alıyor

Kurtuluş savaşımızın yoğunlaştığı alanlardan biri de Van'ın Çatak ilçesi ve çevresidir. Sömürgeciler, bu alandaki devrimci savaşın yükselişini durdurmak ve giderek imha etmek amacıyla alana sürekli askeri güç yığdıklarıdır. Mayıs ayının ortalarında Eskişehir'den hava indirme birlikleri, Bolu'dan da komando birlikleri Çatak'a aktarılmaya başlandı. Yine, özellikle son bir yıldan bu yana çeteciliği geliştirmeye de özel bir önem verilmektedir. Bunun için de sömürgecilerin dayandığı güçler işbirlikçi ağalar olmaktadır. Bunların başında SHP Van İl Başkanı Abdurrahman Ağa ile Sadun Ağa gelmektedir. Bu unsurların öncülüğünde çetecilik örgütlenilirmeye çalışılmakta, köylülere zorla silah almaları dayatılmaktadır. Silah almayı reddedenler ise sürgün ediliyor. Ayrıca çeteleştirmenin başını çekenlere çete-

leştirdiği her kişi başına sömürgecilerce 100.000 TL. para ödeniyor. Böylece çeteleştirilme servet edinme kaynağı haline getirildiğinden ve çete başlarına halka her türlü baskı yapma imkanı tanıdığından, bunlar pervasız bir uygulama içine girmektedirler.

Baskı, tehdit ve sürgün dayatmalarıyla Çatak ve çevresinde 2.000 civarında kişiye silah verilmiş bulunuyor. Fakat bunlardan ancak 300 kadarının gönüllü silah aldığı, diğerlerine ise zorla silah verildiği bildirilmektedir. Bütün bu uygulamalara rağmen, silah almayanlar da sürgün ediliyorlar. Bu nedenle Mayıs ayında Gevdanlılara ait Urulu köyü tümünden sürgün edilerek boşaltıldı. Sürgün edilenler Çatak merkezi, Van veya İzmir'e gönderiliyorlar.

Sömürgeciler barbarca yürüttükleri bu özel savaşa rağmen halkın mücadeleye desteğini engelleyememekteyler. Halka dayanan gerilla, hem çeteciliğe, hem de özel savaş güçlerine ağır darbeler indirmektedir. Çeteciliğe karşı yürütülen mücadelede çok sayıda kişi silahsızlandırıldı. Bunlar içinde Mayıs ayında önemli bir kesimi silahsızlandırılan Xelilan korucuları başta gelmektedirler.

Çatak'ta özel savaş güçleriyle ARGK kuvvetleri arasında yaygın ve geniş kapsamlı çarpışmalar da yaşanıyor. Özellikle 10 Mayıs'tan itibaren bu çarpışmalar daha da şiddetlenmiş durumdadır. Bu çarpışmalarda sömürgeciler ciddi kayıplar verirken, bazen bölgeye giriş-çıkışları da denetim altına alarak yasaklamakta, böylece kayıplarını gizlemeyi hedeflemektedirler.

Bu çarpışmalardan biri de 21 Mayıs günü gerçekleşti. Çarpışma, Çatak-Beytüşşebap-Pervari arasındaki Farkiniş (Övecek) köyü yakınında bulunan Kato Dağı'nda oldu. Düşman gücü üç bölük asker ve bir bölük kadar da çeteden oluşmuştu. ARGK gerillalarıyla günboyu süren çarpışmada ilk ulaşan bilgilere göre, 1 çavuş ve 2 asker öldürüldü. Ancak çarpışmanın kapsamlılığı gözönüne getirildiğinde, düşman kayıplarının daha da fazla olduğu anlaşılmaktadır.

Çukurca'da sömürgeci birliklere üst üste darbe

5 Mayıs tarihinde özel tim, asker ve çetelerden oluşan en az 600 kişilik sömürgeci birlikler, Çukurca-Bêgav muntakasında bulunan ARGK'nin bir kampına saldırı düzenlediler.

Sömürgeciler, daha önce Nisan ayında Komata muntakasında elde ettikleri sonuca varmak istiyorlardı. Ancak hevesleri kursaklarında kaldı. Gerillalar böyle bir saldırıya hazırlıklıydılar.

Sayısız üstün düşman birliklerinin saldırısı geri püskürtüldüğü gibi, en az 50 asker ve çete öldürüldü, 11'i yaralandı ve 10'u da gerillaların eline esir düştü.

Daha sömürgeci birlikler bu darbenin şaşkınlığını üzerlerinden atmadan bu defa bölgedeki inlerinde darbeyi aldılar.

10 Mayıs'ta bir ARGK gerilla birliği, Çukurca'da bulunan taburu kuşattı. Kuşatmaya alınan tabur roketatarlarla dövüldü. Düşman güçlerinin büyük bir korku ve panik yaşadığı kuşatma hareketinde tabura ait binalar yı-

kıldı. Gerek yıkılan binaların enkazı altında kalarak, gerekse de gerillaların roket ateşiyle sömürgeci askerler çok sayıda ölü ve yaralı verdiler. Eylem kent merkezinde düşmana güçlü darbe vurduğundan halkta büyük moral ve coşku yaratmış, sevinç kaynağı olmuştur.

12 Mayıs'ta Kadişê köyü civarında meydana gelen kısa süreli çarpışmada yine darbe alan taraf sömürgecilerdi. Bu çarpışmada sömürgeci askerler dört ölü verdiler.

Yine Mayıs ayı ortalarında Çukurca'nın Marufan (Kurudere) köyü yakınlarında ARGK gerillalarının attığı pusuya düşen özel savaş güçleri hezimete uğradı. Düşman bu noktada sürekli gerillalara pusu kurmaktaydı. Fakat bu sefer tersi oldu. Düşmandan önce gerillalar aynı noktaya pusu kurdular. Düşman güçleri pusu kurmak için geldiklerinde gerillaların pususuyla karşılaştılar. Gerillaların yoğun ateşi altında neye uğradıklarını şaşırarak düşman güçleri, büyük panik yaşadı ve karşı ateşle cevap veremedi çil yavrusu gibi dağıldı. Gerillaların etkin darbeleri sonucu 10 asker, 1 üstteğmen ve bir çavuş ile 2 özel tim elemanı olmak üzere düşman güçlerinden 14 kişi öldürüldü.

Yine 18 Mayıs günü Çukurca şehir merkezinde bulunan ilçe taburuna ARGK gerillaları ikinci bir baskın düzenledi. Bu baskın esnasında da 25 asker öldürüldü, birçoğu yaralandı. Tabura ait su deposu da imha edildi.

Ayrıca bize ulaşan son bir haberde, 1 Haziran günü öğlen saat 1'de Marufan köyü civarında meydana gelen diğer bir çarpışmada düşmana ağır bir darbenin indirildiği bildirilmektedir. Bu çarpışmada en az 6 düşman askerinin ARGK gerillaları tarafından öldürüldüğü kesinlik kazanmıştır. Diğer taraftan sömürgeciler, koruculuğu kabul etmeyen köylerin etrafını mayınlarla döşeyip, bombalar bırakarak katliamlara yol açıyor. Böylece halkı cezalandırmak ve sindirmek istiyorlar.

Son bir ay içinde iki köy çevresinde patlayan mayın ve bombalardan 3 kişi öldü, 7 kişi de yaralandı. Çukurca'nın Marufan köyünde bir grup çocuğun bulunduğu bombanın patlaması sonucu, 15 yaşındaki Hikmet Demir hayatını kaybederken 7 çocuk da yaralandı. Çayırli köyünde ise Şerif Keskin ve Eyüp Korkmaz adlı yurtsever köylülerin bastıkları mayının patlaması sonucu hayatlarını kaybettiler. Sömürgeciler bu yolla katliamcı karakterlerini ve insanlıkdışı yüzlerini bir kez daha ortaya koydular. Böylece Kürdistan'ı bir avuç hain işbirlikçi dışında kimseye yaşanmaz hale getirmek istiyorlar. Ancak, hangi yola başvurulursa vursunlar Kürdistan sömürgeciler ve işbirlikçilerine mezar olacaktır.

Mamustan Dağı'nda çarpışma: Düşmandan en az 9 ölü

Şemdinli'nin Garê (Tekeli) köyü yakınlarında 24 Mayıs günü ARGK gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında büyük bir çarpışma yaşandı. Köy yakınında bulunan Mamustan Dağı'nda stratejik

bir noktaya pusu atan gerillaların pususuna düşman güçleri düştü. Gerillaların yoğun ateşiyle başlayan çarpışma 4 saat kadar sürdü. Ağır darbe alan sömürgeciler, ilk bilgilere göre; 15 ölü, çok sayıda da yaralı verdiler. Bu çatışmada yara alan bir helikopter Berêkaşê köyüne düştü. Düşman aldığı darbelerden çılgına dönerek alanı üç gün boyunca top ateşine tuttu. Ayrıca sömürgecilerin helikopterle Van'a sürekli ölü ve yaralı taşıdıkları da bildirilmektedir. Bu da düşman kayıplarının çok büyük olduğunu göstermektedir.

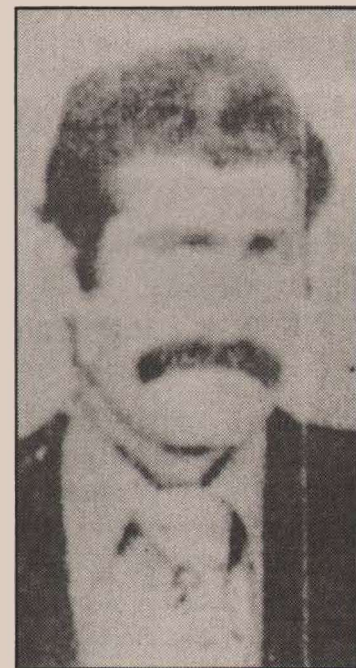
Öte yandan ARGK gerillaları, Şemdinli'nin Dê (Samanlı) köyündeki çetelere yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirdiler. 14 Mayıs'ta gerçekleşen eylemde 2 çete ölümle cezalandırıldı.

Gerillalar ikinci bir baskın eylemini de bir karakola yönelik geliştirdiler. Baskın eyleminde karakol yok edilerek, karakolda bulunan askelerden birçoğu öldürüldü ya da yaralandı.

Aval'da çeteciliğe darbe: 2 çete öldürüldü

Bir ARGK birliği, Eruh'a bağlı 300 hanelik Aval (Tünekpınar) köyünde toplantı yaptı. 10 Mayıs günü yapılan toplantıda gerillalar, çeteciliği teşhir ve tasfiye ettiler. Köyde bulunan bütün korucular silahsızlandırılırken, suçu ağır olan 2 korucu da ölümle cezalandırıldı.

Kerşavê'de sömürgecilerin cinayeti cevapsız kalmadı

Mardin'in Midyat ilçesine bağlı Kerşavê (Budaklı) köyünde sömürgeci caniler yeni bir cinayet işlediler. 21 Mayıs günü işlenen cinayet şöyle gelişti: Beşir Algan adındaki yurtsever çiftçi gitmek için sabah namazından sonra köyden ayrılır. Fakat daha önceden sömürgeciler köyü kuşatmaya almışlardır. Köy açıldığında Beşir Algan'ın üzerine kurşun yağdıran sömürgeciler onu alçakça katlediler. Ardından da işledikleri cinayete çatışmada ölüm olduğu süsünü vermek için yurtseverin cesedini dağa götürmek isterler. Fakat silah seslerini duyan yurtsever köylüler, sömürgecilerin bu sinsi planını boşa çıkarır. Köylüler katledilen yurtseverin cenazesine sahip çı-

karlar, onu düşmana vermezler. Kadın ve çocuklar işgalci askerleri taşa tutarlar. Kitlenin kararlılığı karşısında doğrudan üzerlerine ateş etmeye cesaret edemeyen düşman askerleri, havaya ateş ederek kitleyi dağıtmaya çalışırlar. Buna rağmen kitle dağılmaz ve cesedin götürülmesine de izin vermez.

Düşmanın sadırganlığı karşısında iyice öfkelenen kitle Midyat'a doğru yürüyüşe başlar. Kent girişine yanan kitle, özel tim, asker ve polislin kurduğu barikatla karşılaşır. Düşman, isyanın yayılmasını durdurmak için Midyat Belediye Başkanı'nı devreye sokar. Belediye başkanının yatıştıncı konuşması üzerine köylüler geri dönerler. Fakat düşmanın cinayetlerini teşhir için köylüler yurtseverin cesedini uzun süre yerinden kaldırmazlar, bekletirler.

Kerşavê köyünde 150 aile ikamet etmektedir ve tümü de yurtseverdir. Aynı zamanda bu köy şehit Mustafa BİLMEN yoldaşın köyüdür. Köy bu olumlu ve mücadeleye bağlı özellikleri ile hep sömürgecilerin hedefi olmuştur.

Sömürgeciler köylüleri teslim almak için geçmişten beri çeşitli komplolara başvurmuşlardır. Bunlar sonuç vermeyince bu sefer de cinayetler işleyerek ve köylüleri korkutarak sürgüne zorlamaktadırlar. Beşir Algan bu amaçla hunharca katledildi. Fakat köylülerin mücadelemize bağlılık ve kararlılıkları düşmanın bu oyununu da boşa çıkardı ve düşman teşhir-tecrit edildi.

Kurtalan'da 3 ARGK gerillası düşmana ağır darbe vurarak şehit düştü

Siirt'in Kurtalan ilçesinin kırsal kesiminde bir göreve giden 3 ARGK gerillası düşmanın pususuna düştü. Pusu noktası Saribê (Kayatepe) köyünün Helerê mezarındaydı. 13 Mayıs'ta pusuya düşen gerillalarla çok sayıda düşman gücü arasında uzun süre devam eden bir çatışma yaşandı. Çok az sayıdaki ARGK gerillaları bütün olumsuz şartlara rağmen son mermilerine kadar savaşarak düşmana ağır darbeler indirdiler. Çarpışmada 4 özel tim elemanı ve 6 asker öldürüldü. Düşmanın bu kayıplarına karşın 3 gerilla da kahramanca savaşarak şehit düştü.

Şehit düşen üç gerilla şunlardır: Halit BALTA (Kurtalanlı olup ailesi Batman'da işçi olarak çalışmaktadır), Ali AGAL (Beşiri'nin Bazivan-Kumgeçit köyündendir) ve kod adı Kendal olan, ama ismi tespit edilemeyen diğer bir şehidimiz.

Düşman şehitlerin cesetlerine alçakça saldırdı. Cesetleri parçalayarak barbalığını bir kez daha gösterdi. Parçalanmış üç şehidin cesetlerinden sadece Halit BALTA'nın cesedi ailesine teslim edildi. Düşman 3 gerillayı ağır yaralı olarak esir alıp, yaralı gerillalara vahşice işkence ederek ve vücutlarını parçalayarak katlettiği, yurtseverler arasında yaygınca konuşulmaktadır.

Halkımız şehitlerine bir kez daha sahip çıktı. Yurtseverler akin akin şehit ailelerine taziyeye gidiyorlar. Onların kahramanca direnişlerinden güç aldıklarını, onurlandıklarını gururla belirtiyorlar.

Batman ve Şırnak'ın il yapılıp özel savaş karargahı haline getirilmesi TC'yi beklenen sonda kurtaramayacak

Batman özel savaşın karargahı haline getiriliyor. 28 Mart Kararnamesi'yle il haline getirilen Batman ve Şırnak'ın ne amaçla il yapıldıkları iyice açığa çıkmaya başladı. Bilindiği gibi Şırnak, devrimci savaşımızın en çok boyutlandığı bir alandır. Kırsal kesimde gücünü tamamen kaybeden düşman Şırnak'a sıkışmış durumdadır. Burada düşman kendini güvencede görmemektedir. ARGK gerilla birlikleri şimdiye kadar sayısız kere Şırnak'a baskınlar yapıp askeri karargah ve garnizonlara saldırılar düzenlemişlerdir. Bu saldırılarda yüzlerce düşman askeri ölmüş, yine yüzlercesi de yaralanarak savaş dışı kalmıştır. Gelen noktada düşmanın savaş gücü tutunamamaktadır. İşte Şırnak'ın il yapılmasıyla TC, kendisine göre, bu başaşağıya gidişi durdurmayı planlamaktadır. Şırnak'ı il statüsüne alarak buraya daha büyük askeri birlikleri konuşlandırmaya çalışıyor. İl yapma da bunun yasal kılıfını oluşturmak içindir. Ayrıca kararnameyle Kürdistan'a ayırdığı 50 bin memur ve 40 bin işçi kadrosunun önemli bölümünü de yeni il yaptığı Batman ve Şırnak'a ayırmaktadır. Kürdistan'da görevlendireceği bu kadroların niteliği bellidir: Bunlar Türk şovenizmiyle donatılmış, sadist ruhlu ve Kürt düşmanı tiplerden seçilmektedir. Dolayısıyla bu 90 bin kişi çeşitli şekillerde mücadelemize karşı savaşacak yeni bir ordudur.

Batman ise Kürdistan'da işçi yatağı olarak bilinmektedir. 12 Eylül öncesinde Partimiz bu alanda işçi tabanına oturmuş, Edip SOLMAZ yoldaşı belediye başkanı seçirecek kadar güçlenmişti. Edip yoldaş, belediye başkanı seçilmesinin üzerinden daha 28 gün geçmeden TC'nin işbirlikçileri feodal-komprador çeteleri tarafından katledildi. Bu katliam sonunda Batman halkı PKK'nin etrafında daha da kenetlendi. Bu yüzden Batman'da Partimizin kökleri çok derindir ve eskilere dayanır. Nitekim 1990 Newroz'unda başlayan Serhildan'a Batman halkı da güç katmış, esnaf kepenk kapatmış, halk özel savaş güçleriyle çatışmıştı. Kürdistan'da en bilinçli işçilerin Batman'da olması, Batman'ın Kürdistan'da siyasal bir ağırlığının olmasında birlikte getirmektedir. Batman'ın mücadelelen lehine tavır koyması, özellikle çevre il ve yerleşim birimlerinde de bu yönlü tavır almalarda önemli bir etki yaratmaktadır.

Bunu bilen ve son gelişmelerle de ölüm korkusunu iliklerinde hisseden TC, Batman'ı il yaparak özel savaşın karargahı haline getirme çalışmalarına başladı. İlk etapta Diyarbakır'daki 7. Kolordu'yu Batman'a taşıyarak konuşlandırdı.

Diğer taraftan "sivil savunma" adı altında 1.000 özel "işçi" TPAO (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı-Batman Rafinerisi)'ya alınıyor. Bu "işçi"lerin görevi, üretime katılmak olmaya-

caktır. Bunlar işçileri izleyecek ve topladıkları bilgileri işveren ve askeri yetkililere rapor edeceklerdir. Yani ajanlık ve muhbirlik faaliyeti yürüteceklerdir. Böylece işçilerin kurtuluş mücademize destek sunmalarına fırsat tanımamaya çalışacaklardır.

Bu durumu protesto etmek, iş koşullarının düzeltilmesi ve ücretlerin artırılması amacıyla Batman'daki 100 Mobil işçisi açlık grevine başladı. Açlık grevi eyleminin olumlu bir etki bıraktığı ve başarıyla sürdürüldü bildirilmektedir.

Elazığ'da özel time ağır darbe: 10 özel tim elemanı öldürüldü

Elazığ'ın Palu ilçesinin kırsal kesiminde büyük bir çarpışma oldu. 20 Mayıs'ta gerçekleşen çarpışma saatlerce devam etti. Çarpışmada ARGK gerillaları üstün bir savaş pratiği sergilediler ve sömürgecilerle ağır kayıplar verdirdiler. Gelen ilk bilgilere göre, düşmanın 6 özel tim elemanı öldürüldü, çok sayıda da yaralı verildi.

Öte yandan Mayıs ayının ortalarında büyük bir çarpışma da Karakoçan kırsalında yaşandı. Burada da düşman güçlerine gerillalar aman vermedi. Çarpışmada 4 özel tim elemanı öldürüldü.

TC, Bingöl'de yükselen gerilla savaşımızın halkta yarattığı etkiyi kırmak ve halkı mücadeleden koparmak için sürgünü dayatmaktadır. Bu amaçla baskı ve işkenceyle köyleri boşaltma çalışmalarına hız vermiştir. Köylere sömürgeciler, baskınlar düzenlemekte ve köylüleri sürgüne göndermektedirler. Bunun sonucu bazı köyler boşaltılmış durumdadır.

Ceylanpınar'da 5 özel tim elemanı öldürüldü

15 Mayıs günü Urfa'nın Ceylanpınar ilçesi civarında ARGK gerillaları sömürgeci güçlere yönelik bir saldırı düzenlediler. Saldırıda 1 teğmen, 2 polis ve 1 asker öldürüldü. Eylem halk üzerinde olumlu etki bıraktı. Gerillaların kayıp vermeden geri çekilmeleri halkta sevinç yarattı.

Sömürgeci kolluk kuvvetleri, 23 Mayıs'ta Ceylanpınar'ın Ribin (Taşlıdere) köyünde operasyon düzenlediler. Ceylanpınar'da son günlerde artan operasyonlar nedeniyle kırsal alana çekilen 5 yurtsever Cephe çalışanının köyde bulunduğu ihbar edilmesi üzerine köye baskın yapıldı. Yurtseverler ile sömürgeciler arasında çıkan çatışmada 1 özel tim elemanı öldürüldü, 4'ü de yaralandı. Ayrıca kırsal alana çekilen gruptan Bişar AKBAŞ (Bişar Hoca) isimli yurtsever ile 1 yurtsever daha şehit düştü. Bişar AKBAŞ uzun süre cezaevinde yatmış, çıktıktan sonra Ceylanpınar'da faaliyetler içinde yer almaya başlamıştı. Operasyonların artması üzerine korunmak ve gerillalarla ilişkiye geçmek amacıyla yanındaki diğer yurtseverlerle birlikte Ribin köyüne gitmişlerdi. Sömürgecilerle çıkan ve uzun süre devam eden çatışmada gerillaların da

yer alması ihtimali bulunmaktadı, ancak henüz ayrıntılı bilgi alınmamıştır.

Ağrı'da 18 özel savaş elemanı imha edildi

17 Mayıs'ta ARGK gerillalarıyla düşman güçleri arasında büyük bir muharebe oldu. Doğubeyazıt'ta gerçekleşen muharebe uzun saatler devam etti. Muharebede baştan sona kadar insiyatif gerillaların elindeydi ve düşman tam bir panik ve hezimet yaşadı. Gerillaların üstün vuruşlarıyla 3 özel tim elemanı ve 15 asker öldürüldü. 5 asker de kayboldu. Kaybolan askerlerin gerillalarca birlikte götürüldüğü sanılıyor. Ayrıca 3 gerilla da yiğitçe dövüşerek şehit düştü.

Şehit düşen gerillalar; İğdir'dan Ekrem KAYALI (Sait), Kars'ın Göle ilçesinden Enver GÜNGÖR (Ferhan) ve Erzurum'un Karayazı ilçesinden Aydın... (Ali) yoldaşlardır.

Öte yandan 6 Nisan tarihinde Ağrı'da meydana gelen bir çatışmada, düşmana ağır darbeler indirilirken, ARGK gerillası Zeyyat KAYA (İhsan) yoldaş da şehit düştü.

Elbistan Şeker Fabrikası'na ikinci baskın eylemi

Elbistan Şeker Fabrikası'na ARGK gerillaları yeni bir baskın düzenlediler. 21 Mayıs'ta gerçekleştirilen baskında fabrika önemli oranda tahrip edilerek düşmana ağır maddi kayıp verildi. Ayrıca TC'nin fabrikayı korumakla görevlendirdiği 5 kişi de yaralandı. Bu fabrika daha önce gerillaların baskınına uğramış ve yine ağır maddi kayıp meydana gelmişti.

Lice'de köy koruculuğu can çekişiyor

Lice'de koruculuk sistemi büyük oranda işlevsiz kaldı. ARGK gerillalarının korucuları silahsızlandırma faaliyetlerinde önemli başarılar elde ettikleri bildirilmektedir. Son dönemlerde bu faaliyet sonucu çok sayıda korucu silahsızlandırılırken, çok sayıda silaha da gerillalarca el kondu.

İstanbul'da Haki KARER ve Dörtler anıldı

Enternasyonalist devrimci Haki KARER yoldaş, şehit düşüşünün 13. yıldönümünde İstanbul Beyazıt Meydanı'nda 18 Mayıs günü korsan bir gösteriyle anıldı. 200 kişiyi aşkın Kürdistanlı yurtseverden oluşan bir grup, Beyazıt Meydanı'nda gösteri yaptı. Göstericiler attıkları sloganlarla Haki KARER ve ateşle ölümsüzleşen Dörtler'in anularına bağlılıklarını gösterirlerken, TC'yi lanetlediler. Bu eylem de göstermektedir ki, Kürdistanlılar buldukları her yerde şehitleri anmakta ve davaya bağlılıklarını ilan etmektedirler.

Uludere ilçe taburuna bir daha baskın

13 Mayıs gecesi Uludere merkezinde gerçekleştirilen ARGK saldırısında, tabur binaları roketlendi ve kurşun yağmuruna tutuldu. Roketatar ve kurşun yağmuruna tutulan tabur binaları yerle bir edilirken çok sayıda

kolun yoluna yerleştirilen mayına sömürgeci birliklerin araçları denk geldi. Mayına çarpan araçtaki rütbeleri belirlenemeyen dört asker öldü.

Bestler'e faşist birlikler büyük kayıp vermeden giremiyor

11 Mayıs'ta Şırnak'ın Bestler denen Hêzil Deresi'nin kollarından oluşan vadilerden birine operasyon düzenlemek isteyen özel tim, asker ve çetelerden oluşan sömürgeci birlikler, ARGK gerillalarının pususuna düştüler. Birkaç saat geniş bir alanda süren çarpışmada 1'i üstteğmen, 6'sı er 7 asker öldürüldü, onarcası yaralandı. Bu çarpışmada gerillaların kaybı olmadı.

Siirt'ten telefonla aldığımız haberlerde, şehir hastahanesine helikopterlerle durmadan yaralı asker taşındığı belirtilmekte. Helikopterler Botan ve yeryer de Bitlis yönlerine uçuyorlar. Sömürgeciler, halkı uzak tutarak kayıplarını gizlemek istiyorlar. Bu çabaları, kesin kayıplarını rakam olarak gizleyebilse de, hal-

asker de öldürüldü, birçoğu yaralandı. Aşırı tahkim edilmiş binaların ve sığınakların içinde sömürgeci askerlere düşen sadece rastgele ateş etme oldu. Tüm ilçe halkının duyabildiği çarpışma birkaç saat sürdü.

Sömürgeciler, her defasında olduğu gibi baskından ve ölümlerinden hiç bahsetmediler. Fakat yıkık tabur binasını ve helikopterlere bindirilen ölü ve yaralıları ilçe halkından gizlemeye de muvaffak olamadılar.

Bu son baskınla, Uludere ilçe taburu 1984'ten bu yana en az 6 defa gerillaların saldırısına uğruyor.

Muş'ta çetelere ölüm darbesi

20-22 Mayıs tarihlerinde Muş ile Sason arasındaki bölgede en az 5 köy korucusu canı ölümlerle cezalandırıldı. Aynı alanda çok sayıda köy korucusu da silahsızlandırıldı.

Erciş'te gerilla mayını

Erciş yakınlarında bir kara-

kın vardığı kanı ve yaptığı propagandanın, düşmanın kayıplarının gittikçe daha çok arttığı anlaşılıyor. Bu nedenle düşmanın sansür çabaları kesinlikle sonuçsuzdur. Zira savaşta felaket haberlerinin gizlenemeyeceği, birkaç yüzyıllık bir savaş gerçeğidir.

Kerboran'da barbarlığı ile namı bir binbaşı ve sekiz asker öldürüldü

KKK ile ilçe haline getirilen Kerboran (Darğaçit)'da sömürgeciler gerilla eylemlerini durdurmak ve kitlesel ulusal kurtuluş uyanışının önüne geçmek için ilçe merkezi ve köylerde operasyonlarını sıklaştıyorlar.

25 Mayıs'ta ARGK gerillaları düşmanın öncü bir operasyon kolunu pusuya düşürdüler. Gerillaların çapraz ateşle sömürgeci askerler dört bir yana kaçıyorlar. Başarılı gerilla pususunda biri binbaşı sekiz asker öldürüldü. Cezalandırılan binbaşı, son birkaç yıldır alanda bulunuyordu ve sayısız Kürt insanın ka-

nına girmede nam salmış azılı bir sadistti.

Bu eylemle salt Kerboran'da Mayıs ayı içinde sömürgecilere iki büyük darbe vurulmuştur. Bu da, KKK ile sömürgecilerin alanda hayata geçirmek istedikleri planlarına en net cevap oldu.

Gercüş'te sömürgeci ordunun operasyonları başarısız

Mayıs ayının ortalarından itibaren Gercüş'te önceden konuşlanmış olan sömürgeci ordu tuğayına bağlı askeri birlikler, bölgenin Dicle'ye yakın Hizbinê muntikasında operasyonlar yapmaktadırlar. Bölgeden aldığımız haberlere göre, ARGK gerillaları birçok defa operasyon birlikleriyle çarpışmalara girdiler. Pusu ve ani saldırılarla çok sayıda asker öldürüldüğü gibi, sömürgeci ordunun operasyonları da boşa çıkarıldı.

Bölgede gerillaların sömürgeci birliklere saldırılarından biri Xirabê Bênan köyü yolunda oldu. Gerillaların mayınına iki askeri araç çarptı. Tümüyle tahrip olan iki düşman aracının içindeki askerlerin çoğu da öldü ya da yaralandı.

Yüksekova'da Mustafa Zeydan'a yapılan gerilla saldırısı Van ve Hakkari'deki tüm çete başlarını ölüm korkusuna sevketti

30 Mayıs gecesi Yüksekova'da Mustafa Zeydan'ın çok sayıda muhafızı tarafından korunan konağına ARGK gerillaları saldırı düzenledi. Birkaç saat devam eden saldırıda gerillalar roket kullandılar. Çetelerin mukabelesi sonuç vermedi. Hainin evi tahrip edildi.

Mustafa Zeydan'ın şimdilik hayatını kurtardığı gerilla saldırısı, tüm hainlerin kalbine korku saldı. Gerillalar sadece Mustafa Zeydan'ın konağına saldırmadılar. Sömürgeci binaları da taradılar.

Bilindiği gibi Mustafa Zeydan, bölgede sömürgecilerin en güçlü dayanağıdır. Yukarı Pinyaniş aşiretlerinin reisi olan Mustafa Zeydan'ın uşaklık tarihi çok eskidir. Bilinen bütün tarihleri uşaklıktır. Mustafa Zeydan, Kürt halkına karşı olan her şeye hizmet etmektedir.

Yakın dönemde sömürgeciler bölgede çeteciliği örgütlemek isterken yine başı çeken Mustafa Zeydan oldu. 1985 baharında Ferrit Melen ve Mustafa Zeydan, bölgede ağalarla toplantılar yaptılar, sömürgeci efendilerine taktikler verdiler. O tarihten bu yana Zeydanlar fiilen çetecilik yapmakta, kendilerini, uşaklıklarının göstergesi olarak "Türk" göstermektedirler.

Daha önceden bu hain takımına gerilla saldırıları olmuştu. Mustafa Zeydan'a yapılan saldırı, alandan aldığımız emin bilgilere göre, bölgenin diğer milis başı ağalarında panik yaratmıştır. Birçok ağa Van'daki evlerini

satarak daha batıya göç etmeye hazırlanmaktadır.

Xelilan'da köylüler, sömürgeci orduya karşı direndi

Özel tim ve askerlerden oluşan sömürgeci birlikler, köylülere cezalandırmak amacıyla 28 Mayıs günü Kerboran'a bağlı Xelilan köyünü bastı. Gerekçe: köylüler silah almıyor ve PKK'yi destekliyorlar.

Köyün erkeklerini köy meydanında toplayan sömürgeciler, önce işkenceye başladılar. Belli yurtseverler üzerinde işkencenin dozajı o kadar artırılır ki, sonuçta en az iki yurtsever öldürülür. Bunun üzerine, köyün tüm kadın ve çocukları, işkencecilere saldırır. En az 20 askerin kafasını kırarlar.

Sömürgeci caniler, Xelilan köyünün toplu direnişi karşısında geri çekilmek zorunda kalırlar.

Bu son olay da gösteriyor ki, Kürt halkı artık sömürgeci barbarlık karşısında sessiz kalmamakta, direnişin her koşulda, neye mal olursa olsun en soylu davranış olduğunu kavramıştır. Nitekim Xelilan köylüleri, Kerboran'a giderek bu defa KKK'ye karşı toplu açık grevi eylemine katılarak direnişlerini sürdürürler.

Yüksekova'da ARGK pususu

24 Mayıs'ta Yüksekova'nın Esendere muntikasında ARGK gerillalarının pususuna düşen sömürgeci askerlerden 7'si öldürüldü, 4'ü de yaralandı. Panik içinde kalan düşman askerlerinden kendini nehre atıp suda boğulanlarda oldu.

Hilal'de sömürgeci birliğe gerillanın roketli saldırısı

28 Mayıs gecesi, Hilal'de bulunan ve çoğunlukla özel timlerin de konakladığı düşman karakoluna roketli saldırı yapıldı. Saldırı en az bir saat sürdü. Gerillaların kaybının olmadığı bu saldırıda düşmanın kaç kayıp verdiği öğrenilemedi.

Sömürgeci caniler, çaresizliklerini masum Kürt insanlarını katlederek gidermek istiyor

Özel tim tarafından Midyat'ın Kevzengê (Dolunay) köyünde kurşunlanan 13 yaşındaki bir kızın cesedi, köy yakınındaki bir kuyuda bulundu. Yie Midyat'ın Dêrik köyünden Ahmet isimli bir yurtsever, aynı şekilde öldürülüp, cesedi ortadan kaldırılmak istendi. Köylülerin cesedi bulması üzerine katliamı, özel timlerin yaptığı ortaya çıktı.

Mayıs ayının son haftasında Hilal'de Mala Beyrêler çetesi, 60 yaşındaki Mihê Heydo Ali (Mihe-med Kara) adlı köylüyü katlettiler. Bu olay bölgede büyük bir nefret yarattı. Katledilen yurtsever, yaşları birbirine yakın dört kardeşten biridir. Dürüst davranışlı bu dört kardeş, ilerlemiş yaşlarına rağmen halen evli değillerdi. Köyde ve çevrede iç barışın ve kardeşliğin simgesi olarak bilinirler. Çeteler, bu yaştaki yurtseveri katletme gerekçesi olarak, "dağda ARGK gerillalarına ekmeğini vermesini" gösterirler.

Yine Mayıs ayının sonlarına doğru Uludere-Hilal'a yakın Mi-jîn (Akdamar) köyünde bir köylü sömürgecilerle işbirliği halindeki Mala Beyrê çeteleri tarafından katledildi. Sömürgeciler, katledilen köylünün cesedi üzerine roket koyup fotoğraf çektikten sonra, gazete ve diğer basın organlarında onu bir PKK militanı olarak lanse etmeye, bu tavırlarıyla bir kez daha katliamcı ve barbar yüzlerini maskeleye çalıştılar.

31 Mayıs 1990 günü öğlen saatlerinde Van'a bağlı Başkale ilçesi Yukarı Dikmen köyünde 40 yaşlarındaki Faris Demir adlı başka bir yurtsever köylümüz, özel tim tarafından vuruldu. Van Devlet Hastahanesi'nde yoğun bakıma alınan ağır yaralı yurtsever, belden aşağı felç olmuş durumdadır. Hastahane bile konuşmaması için ağır baskı altında tutuluyor.

Aktardıklarımız, sömürgeci vahşet ordusunun halkımıza uyguladığı günlük baskının ve işlediği cinayetlerin sadece küçük bir bilançosudur. Sömürgeci-faşist rejimin bu cinayetler, tükenişinin bariz bir çaresizliğidir.

Batman'daki devlet terörünün hesabı soruluyor

3 Nisan 1990 günü, Kürdistan halkının Serfihildan'ı yankısını Batman'da da buldu. Batman esnafı dükkanlarının kepenklerini indirerek, Kürdistan'ın diğer il ve ilçelerinde süren ayaklanmanın yanında olduğunu ortaya koydu. Ancak sömürgeciler, Batman'da devlet terörünü en had safhaya çıkararak, kepenkleri indirilen dükkanları zorla açma yoluna gittiler. Başlangıçta hoparlörden tehditler savurarak esnafı dükkanlarını açmaya zorlayan sömürgeci yetkililer, direnişin kararlıca sürdürülmesi karşısında zorbalıklarını boyutlandırdılar. Başta Siirt Valisi ve Batman Kaymakamı olmak üzere sömürgeci yetkililer ve polis güçleri ile özel timler, silah, balyoz, çekiç, demir kesme makasları vb. araçlarla kepenkleri kırmaya, dükkan camlarını yere indirmeye başladılar. Eşi görülmemiş bu zorbalık sonucu 2000'i aşkın dükkanın cam ve kepenkleri tahrip edildi, dükkanlar yağmanlandı, dükkan sahiplerine saldırıldı.

Tam bir devlet terörü olan bu uygulama çeşitli burjuva çevrelerde dahi tepki yaratmasına karşılık sömürgeci İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu başta olmak üzere sömürgeci yetkililer bu barbar uygulamayı alkışladılar. Sömürgecilerin, her türlü demokrasi safsatasının arkasında yatan ve Kürdistan'a yönelik uygulamalarının özünü teşkil eden bu tutumu sömürgeci bakan Aksu, "PKK dükkanları kapatırken suç olmuyor da biz zorla açınca mı suç oluyor" diyerek savunuyor ve TC'nin karakterini bir kez daha tüm netliğiyle ortaya koyuyordu.

Kürdistan'daki "orman kanunu" uygulamasının çarpıcı bir örneği olan bu saldırı karşısında Batmanlı esnafı suskun kalmadılar ve saldırıdan sorumlu olan kesimler aleyhine dava açılması için başvuruda bulundular. Halkımızın sömürgeci saldırılar karşısında suskun kalmayacağını ve her yolla hakkını arayacağını bir örneği olan şikayet dilekçesini yayınlıyoruz:

CUMHURİYET SAVCILIGINA

SIIRT

Müşteri: Av. Zübeyir AYDAR, İnsan Hakları Derneği Siirt Şubesi Başkanı. Bankalar Cad. No: 2/B - SIIRT

Sanıklar:

- 1) Atilla KOÇ, Siirt Valisi
- 2) İsmail Bardakçı, Siirt Emniyet Müdürü
- 3) Ali Ülger, Batman Kaymakamı
- 4) Adını tesbit edemediğimiz yüzlerce polis ve özel tim mensubu.

Suç: İşanı Karşı Şiddet Kullanarak Nası Izrar, Suç İşlemeye Teşvik, Keyfi Muamele ve Memuriyet Görevini Suistimal.
Suç Tarihi: 03.04.1990

Açıklamalar:

1) Olay günü sabahtan itibaren tüm Batman esnafı işyerlerini açmamışlardır. Bunun üzerine işyerlerinin açılması için defalarca anons yapılmış, fakat esnaf işyerlerini açmamıştır. Benzer eylemler son günlerde bölgemizin değişik yerlerinde meydana gelmiştir. Fakat Batman'da esnaf değişik bir uygulamayla karşılaşmıştır. Batman'daki uygulama bölgenin hiçbir yerinde yoktur. Bu da sanıkların ne kadar suç işlemeye meyilli kişiler oldukları ve insanlara nasıl yaklaşıtlarını göstermektedir.

2) Esnafın işyerlerini açmaması üzerine yukarıda isimleri yazılı sanıklar öncülüğünde dükkanların zorla açılmasına başlanmıştır. Zorla açma kararı yukarıda adı geçen sanıklar tarafından verilmiş ve onların öncülüğünde uygulanmıştır. İlk saldırı Vali'nin emriyle Batman Kaymakamı Ali Ülger yapmış ve Çarşı Karakolu'nun yanında bulunan Öncü Eczanesi'nin vitrin camları sanık Ali Ülger'in ayak darbeleriyle parçalanmıştır.

3) Bundan sonra adı geçen sanıkların özel timden oluşan ekipler Batman çarşısında bulunan işyerlerine ellerindeki silah, çekiç, balyoz ve demir kesme makaslarıyla saldırıya geçmişler, saldırı esnasında yüzlerce işyerinin camları kırılmış, kilitler balyozlarla parçalanmış, kepenkler yırtılmıştır. Olay esnasında kendi işyerine sahip çıkmak isteyen kişiler dövülmüş ve onların gözleri önünde işyerleri tahrip edilmiştir. Olaydan sonra Batman Çarşısı'nın görünümü savaş alanından farksızdır. Bu vahşi saldırının yüzlerce tanığı vardır. Olayda milyarlarca lira hasar meydana gelmiştir.

4) Sanıklar devlet memurudurlar, memuriyetten doğan yetkilerini kötüye kullanmışlardır. Sanıkların eylemleri Türk Ceza Kanunu'nun 228/1-2, 240, 311, 516/2, 517 ve 522/1 ilk cümlede sayılan suçları oluşturmaktadır. Sanıklar bu suçları işlemelerine rağmen halen haklarında soruşturma yapılmamıştır. Sanıklar halen tehditlerine devam etmektedirler. Sanıkların işledikleri suçlar ağır cezalıdır ve Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanmaları gerekir. Ayrıca soruşturmanın selameti için dava sonuna kadar görevden uzaklaştırılmaları da gerekir.

Sonuç: Yukarıda izah edilen nedenlerle sanıklar hakkında gerekli tahkikatın yapılarak haklarında KAMU DAVASININ AÇILMASINI saygıyla arz ederim.

IHD Siirt Şubesi Bşk.
5.4.1990

İlerici insanlığa ve insan haklarından yana tüm kurum sözcülerine

"Masum Kürt insanların ırkçı ve terör mahkemelerinde yargılanmasına karşı durun!"

Türk sömürgeci devleti Kürdistan'da yeni bir insanlık suçuna hazırlanıyor; Diyarbakır'da kurulan "Olağanüstü Hal Yasası Mahkemesi"nde (Devlet Güvenlik Mahkemesi) masum Kürt insanları kendi ülkelerinde "bölücülük", sömürgeci rejime karşı "ayaklanmak" ve olmayan "hür demokratik rejim" aleyhine "suç işlemekten" yargılanmak isteniyor.

21 Mayıs tarihinde başlayan bu yeni davada salt Cizre Halk Ayaklanması'ndan dolayı 155 Kürt yurtseveri yargılanacaktır. Bunların arasında kadınlar olduğu gibi 14 yaşında çocuklar (Abdullah Caner) olduğu gibi 60 yaşında ihtiyarlar da (Resul Akyürek) mevcuttur.

Bilindiği gibi Mart 1990 ayı ortalarından itibaren Kürdistan'da Nusaybin ve Cizre ilçelerinde başlayan ve İdil, Silopi, Kızıltepe, Derik, Midyat, Gerçüş, Çınar, Diyarbakır, Lice, Batman, Siirt, Kozluk ve Dersim gibi il ve ilçeleri kapsayan meşru kitle direnişleri olmuştur. En az iki milyon Kürt insanının katıldığı bu gösterilerde kitleler dükkan kapama, boykot, yürüyüş, vb. dünyanın çoğu ülkesinde yasal olan eylemler yapmış; bu gösterilerde sömürgeci zulmü lanetlemiş; ulusal bağımsızlık ve demokratik toplum talebini net bir şekilde dile getirmişti.

Barbar Türk sömürgecileri kadın, çocuk, yaşlı ve gençlerden oluşan kitlelerin üzerine tankları ve faşist-terör timlerini sürmüş, Nusaybin'de en az bir, Cizre'de beş Kürt yurtseveri katletmiş, 50'nin üstünde kişiyi yaralamış, 'yasal' olmayan gösteriler yaptıkları ve ayaklandıkları gerekçesiyle en az 2000 insanımızı tutuklamış, Batman'da 2000 dükkan ve işyerinin kapı ve camlarını kırıp içindeki eşyaları yağmalayarak en az yüz milyar TL zarar verdirmişlerdi ve Türk İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, bu barbar eylemi "meşru" ilan etmişti.

Tutuklanan Kürt yurtseverlerinin tümü en ağır işkencelerden geçirilmiş, hakaret edilmiş, zorla Türk bayrağının altından geçmeye zorlanmış ve ayaklanma suçuyla yargılanmak üzere mahkemeye sevk edilmişlerdi.

Türk savcılığı daha da ağır cezalar vermek için davayı 28 Mart tarihli KKK (Kanun Kuvvetinde Kararname)'nin 9 Nisan 1990 tarihinde kanunlaşmasını beklediler.

Tüm toplumsal yaşamı etkileyen bu kararname ile Kürdistan'da geçerli sömürgeci savaş yasaları daha da katılaştırılıyor, hiçbir yasayla sınırlandırılmayan keyfi bir baskı, sansür, sürgün ve terör rejimi yasallaştırılıyor.

Bu yasaların en sert ve "ilginç" olanı hukuki alanla ilgili olanıdır. Buna göre Kürt yurtseverlerine verilen ve zaten oldukça ağır olan cezalar PKK'yi destekledikleri gerekçesiyle, iki katına çıkarılıyor, tüm Kürdistan'ı kapsayan Olağanüstü Hal Bölgesi'ndeki yargılama ve uygulamalardan dolayı hiçbir sömürgeci yetkili hakkında herhangi bir kanuni işlem yapılamıyor.

Dünyada örneği görülmemiş bu hukuk vahşeti, 1980'den beridir Kürdistan devrimcileri ve yurtseverlerine uygulanmış; ölüm kararları ve müebbed hapis cezaları en olağan ceza durumuna getirilmişti.

Şimdi ise Türk sömürgecileri, uygulamalarının kapsamını genişletiyor, tüm Kürdistan insanlarını yargılamaya, zindana atmaya ve ağır cezalara çarptırmaya hazırlanıyor.

Sömürgeci devletin Cumhuriyet Başsavcısı Yardımcısı'nın hazırladığı iddianamede "Yaşasın Kürdistan", "Bijî Apo", "Yaşasın PKK", "Kahrolsun Faşist Türk Devleti", "Sonuna kadar direneceğiz" sloganları en ağır suç haline getirilmektedir.

21 Mayıs tarihinde açılan Cizre Davası ile Türk sömürgecileri, Kürt halkının PKK'ye olan yığınsal desteğini önlemeyi ve halkı yıldırma hedefliyorlar. Halk ayaklanmalarından sonraya denk düşürülen bu dava yeni dönemde tümüyle halktan insanların yargılanacak en büyük yığınsal davadır. Türk devleti, bundan hareketle bu tür davaları yaygınlaştırmayı amaçlıyor. Çünkü mahkemeye sevk edilen Kürt yurtseverlerinin sayısı Cizre'de tutuklanan 155 kişi ile sınırlı değildir. Nusaybin, Diyarbakır, Silopi, Batman, Kızıltepe vd. yerlerde tutuklananların da aynı suçlarla yargılanmaları planlanmıştır.

Bağımsızlık ve özgürlük istedikleri için Kürt yurtseverlerinin yargılanacakları bu davada meşruyet ve hukuk yoktur. İnsanlarımız ulusal kimliklerinden dolayı ağır cezalara çarptırılmak isteniyor.

Kürt halkının varlığına kasdeden Türk sömürgecileri, tıpkı 1925 İstiklal Mahkemeleri'nde olduğu gibi salt Kürt oldukları ve bağımsızlık istedikleri için cezalandırmak istiyor.

Bir yanda ordu-özel tim-korucu terörü, zoraki göç, sürgün ve işkence; diğer yanda yeni soykırım ve terör mahkemeleri. Ülkesinin efendisi olmak, ülkesinde bağımsız ve özgür yaşamak, özgür ve bağımsız bir halk olarak dünya halkları arasında yer alma mücadelesini veren Kürt halkının bu istem ve mücadelesinin önüne çıkarılan ırkçı terör mahkemelerinin yargılamaları tüm insanlığa hakaret anlamı taşıyor.

Halk olarak Türk sömürgecilerine bir daha hatırlatıyoruz; bağımsızlık için ayaklanan bir halkın amacına ulaşmasını önleyecek hiçbir zor sistemi mevcut değildir. Haksız sömürgeci zulüm ve yargılamalar neticede halkımızın anti-sömürgeci kinini ve PKK'ye desteğini artırmaktan başka sonuç veremeyecektir.

Dönemde 1925 dönemi değildir. Her Kürt yurtseveri direnecek ve sömürgeci savcılarının yargılamasını reddedecektir.

Tüm uluslararası hukuk ve insan haklarından yana kurum sözcülerini ve güçlerini, Türk sömürgecilerinin ırkçı uygulamalarına karşı durmaları ve mahkemeye gözlemci göndermeleri için çağrıda bulunuyoruz.

Tüm ilerici insanlığa çağrıda bulunuyoruz; sömürgeci-faşist Türk rejiminin Kürt yurtseverlerini yargılamasına izin vermeyiniz; bağımsızlık ve özgürlük için savaşan Kürt halkıyla dayanışmanızı yükseltiniz.

Kürdistan yurtseverleri,

Halk olarak varlığınıza kasteden düşmanımız Türk sömürgecileri halk kurtuluş mücadelemizde yeni bir dönemin müjdecisi olan halk ayaklanmalarımızın kahramanlarını yargılamak ve ağır cezalara çarptırmak istiyor. Buna izin vermeyelim, ayaklanma esirlerimizle dayanışma içinde olalım, yargılamayı sömürgeciliğin yargılanmasına ve 1925 İstiklal mahkemeleri kurbanlarının intikamlarının alınmasına dönüştürelim.

— Sömürgeci ırkçı-terör mahkemelerinin yargılamalarına hayır!

— Cizre Ayaklanmacıları yargılanamaz!

CİZRE AYAKLANMACILARI YARGILANAMAZ

Cizre Halk Ayaklanmamızda en az 200 yurtsever gözetilince alındı. Savcılığa sevk edilen yurtseverler hakkında toplu dava açıldı. 21 Mayıs 1990 tarihinde yapılan ilk duruşmada tutuklu 77 yurtseverden 44'ü tahliye edildi. Yurtseverler mahkemede siyasi savunma yaptılar. TC. savcılığı tarafından haklarında hazırlanan iddianameyi olduğu gibi yayınlıyoruz.

Reyhan Sakcak: (1971), Mehmet Değer: (1943), Osman Şaşmaz: (1971), Ahmet Akyürek: (1964), Mehmet İdiz: (1963), Ömer Akın: (1953), Halef Nantu: (1970), Derviş Özalp: (1953), Resul Akyürek: (1930), Ali Balçak: (1972), Salih Baykara: (1957), Halil İdi: (1945), Celal Ertürk: (1966), Lokman Nas: (1966), Mehmet Aryürek: (1954), Beşir Nas: (1958), Nurettin Ciresun: (1960), Tahir Orak: (1966), M. Emin Güzel: (1973), Kamil Oğuş: (1961), Şahin Yıldız: (1973), Ömer Akın: (1966), Sabri Cica: (1943), Tahir İdiz: (1972), Şahin Saço: (1968), Abdullah Durman: (1955), Aydın Tetik: (1973), Ahmet İğetek: (1971), Abdullah Ercan: (1965), Selahattin Matsoy: (1934), Hasan Demir: (1964), Ahmet Mendes: (1968), Mehmet Ercan: (1968), Ramazan Turgay: (1954), Hüsnü Yıldız: (1965), Mehmet Hakkolu: (1970), Selim Gaysak: (1967), Ali Bağdur: (1936), Nurettin Akbaş: (1962), Abdullah Caner: (1976), Beşir Sakçak: (1962), Ahmet Ertağrul: (1964), Ömer Oğuş: (1966), Mehmet Selim Ak: (1960), İbrahim Nay: (1945), Mehmet Zeki Acar: (1962), Ebubekir Erkul: (1971), Hacı Yay: (1950), Hamit Oğuş: (1963), Ahmet Güzen: (1941), Selahattin Akbaş: (1966), Ata Parmak: (1963), Emin Parmak: (1962), Lokman Dudak: (1972), Abdülkerim Kayasız: (1965), Fevzi Aşrak: (1966), Halil Yağarcık: (1967), Hüsnü Tatar: (1971), Asker Eklik: (1957), Ahmet Öğüş: (1970), Reşit Kaya: (1956), Mehmet Tanrıbilir: (1954), Muhsin Öğüş: (1974), Mehmet Usan İvrendi: (1960), Tahir Kaplan: (1970), Beşir Elinç: (1958), Mehmet Cavlak: (1970), Abit Aşrak: (1968), Şükrü Evcimik: (1959), Mehmet Yanarak: (1964), Abdulfatur Aşrak: (1963), Zeki Geran: (1962), Faysal Saço: (1973), Ali Akın: (1963), Hıdır İba: (1968), Murat Kırmızıgül: (1972), Hüseyin Ertene: (1965), Hakan Aşut: (1971), Mehmet Emin Makaracı: (1975), Mehmet Nezir Batur: (1974), Kadri İğde: (1973), Ramazan Akbaş: (1967), Abdulaziz Şen: (1961), Kasım Kaydı: (1966), Nurettin Monis: (1964), Ahmet Acar: (1963), Yusuf Ergin: (1966), Seracettin Çeken: (1957), Mehmet Örüç: (1962), Derviş Dimen: (1971), Süleyman İğdi: (1962), Ömer Tanrıverdi: (1970), Mehmet Şimşek: (1958), Tahir Şen: (1929), Mehmet Mendes: (1956), Hasan Aslan: (1965), Nurettin Geldeş: (1964), Mehmet Emin Akbaş: (1966), Ömer Denlier: (1965), Mahmut Aşuk: (1966), Ömer Tadik: (1973), Mehmet Şükrü İde: (1973), Hasan Akıl: (1966), Hakim Duymak: (1974), Salih Ediz: (1958) Ahmet Bagana: (1972), Müslüm Gündüz: (1962), Ramazan Kasırga: (1955), Salih Barlık: (1970), Abidin Denli: (1968), Celalettin Dadak: (1966), Mehmet Selim Malgır: (1972), Veysi Nurbige: (1965), Tahir Aşrak: (1961), Abdurrahman Yılmaz: (1974), Selahattin Aşrak: (1965), Hasan Aşrak: (1939), Abdulaziz Aşrak: (1956), Ayhan Kaplan: (1974), Mahmut Değer: (1969), Ramazan Ercan: (1943), Fahrettin Oğlaş: (1965) Emin Akın: (1974), Halil Erdoğan: (1965), Temel

Özden: (1966), Mehmet Saltık: (1955), Abdullah Karataş: (1950), Abdurrahim Tanrıbilir: (1972), Şefik Akbaş: (1965), Mehmet Oflaz: (1967), Alaattin Atabay: (1961), Sait Butanrı: (1965), Ramazan Özdemir: (1949), Resul Erdem: (1970), Mehmet Sabit Matsor: (1963) Abdurrahman Akay: (1964), Ahmet Ünanç: (1964), Selman Değer: (1974), Cemil Barlık: (1967), Şükrü Kaplan: (1964), Musa Tün: (1973), Nihat Kılıcı: (1968), Abdülkerim Acar: (1974), Galip Kumak: (1950), Şerif Erdoğan: (1958), Abdülvahap Akdoğan: (1961), Hacı Karataş: (1975), Miho İşkembe: (1942), Çeçan Ecevit: (1974), Osman Aksever: (1972), Emine Yıldız: (1965), Nezir Cilesun (1965) Muhyttin: (...), İbrahim Şen: (1965).

Suç:

- 1) 2911 Sayılı toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasına muhalefet etmek;
- 2) Toplu Nası İzzar,
- 3) Kamu binalarını kasten yakmak,
- 4) Görevli memurlara mukavemette bulunmak,
- 5) Bölücülük propagandası yapmak

Suç tarihi: 20-23.03.1990

Tevkif tarihi. 25.03.1990 (1. sıradaki sanıktan 49. sıradaki sanığa kadar.

- 26.03.1990 (50. sıradaki sanık dahil 74. sıradaki sanığa kadar)
- 29.03.1990 (Sanıklar Selahattin Akbaş ve Ahmet Güzen)
- 09.04.1990 (Sanık Hüseyin Ertene için)

Sanık Hüseyin Ertene hakkında ayrı hazırlık dosyası diğer sanıklar hakkında da ayrı bir hazırlık dosyası tanzim edilmiş Savcılığımıza intikal etmiş 1990/331 Hz. ve 1990/445 Hz. sayılı dosyalar olayların aynı olması arada fiili ve hukuki irtibat bulunması nedeni ile 1990/331 Hz. dosyası ile BİRLEŞTİRİLİP bu dosya üzerinden tahkikat sürdürülmüştür. İkmal edilen bu hazırlık dosyasının tetkikinde;

Genelde Güneydoğu Anadolu Bölgesinde ve kırsal alanda vatan topraklarından toprak bölerek müstakil Kürdistan ismini verdikleri bir devlet kurmak için faaliyet gösteren kısa adı ile PKK örgütü 1990 yılı atılımlarını şehir merkezlerine de kaydırarak bu amaçla kısa süre önce Savur ilçesi Seren köyünde güvenlik güçleri ile silahlı çatışmaya giren örgüt üyelerinden 13 tanesi öldürülmüş, bunlardan bir tanesinin Nusaybin ilçesinde defni sırasında bu hadiseyi protesto amacı ile kanunsuz yürüyüş tertip edilmiş, yine Cizre ilçesinde de örgütün telkin ve tavsiyeleri sonucu olarak vatandaşlar 19.3.1990 tarihinde Cizre ilçesinde işyerlerini kapatmışlardır. Bu kapatma eylemi devam ettiği sırada 20.3.1990 tarihinde saat 10.00 sıralarında Cizre ilçesinde, ilçenin değişik yerlerinde insan grupları kısa süre içerisinde toplanıp gruplar halinde Buğday Pazarı, Belediye Caddesi, Mardin Caddesi, Nusaybin Caddesi, İdil yolu ve Dörtüya doğru ellerinde taş ve sopalar olduğu halde "Yaşasın Kürdistan, Kahrolsun Türk devleti, Bijî APO, Serok APO, Faşist Türk

devleti kahrolsun, Davamız için sonuna kadar direneceğiz, Yaşasın Bağımsız Kürt halkı, Yaşasın PKK, Her şey PKK için, Yaşasın ERNK ve ARGK, Kahrolsun Türk polisi, Yaşasın PKK talepleri, Türk polisine ölüm" şeklinde slogan atıp yürümüşlerdir. Emniyet güçleri daha önce bu hadiselerin olacağını haber aldığından gerekli güvenlik tertibatı alınıp, kanunsuz yürüyüş yapanlara megafonla dağılımları gerektiği mükerreren anons edilmesine rağmen dağılmayarak yürüyüşlerine devam ettikleri, bu arada Keşif Taburundan zırhlı araçlarda geldiği, bunlarla birlikte hadiseleri önlemek için güvenlik güçleri çaba sarf ettiği, buna rağmen göstericiler taş ve sopa ile gerektiğinde silahlı güvenlik güçlerine mukavemet ettikleri bu arada yürüyüşçüler genelde Kamu Binalarına hedef olarak aşağıda zikredilen binalarda yakma ve tahrip etmek sureti ile hasar meydana getirdikleri bunlar;

- 1) Cizre Lisesi bahçesinde bulunan atölye olarak kullanılan bina camlarının taşlanarak kırılması ve kurşunlanması,
- 2) Cizre Devlet Hastahanesi camlarının kırılması,
- 3) Cizre Kaymakamlık Lojmanının camlarının taşlarla kırılması,
- 4) Cizre TKİ'ye ait Dörtüya'da bulunan misafirhane ye bu misafirhane önündeki kulübe camlarının kırılması,
- 5) TKİ'ye ait çamaşırhane olarak kullanılan yer ile daha önceden karakol olup şu anda misafirhane olarak kullanılan bina camlarının kırılması,
- 6) TKİ'ye ait misafirhane bahçesinde bulunan 50 cm. çapında ve tahminen 8 m. boyunda hurma ağacı yapraklarına kadar olan gövde kısmının yakılması,
- 7) İlçe Tarım Müdürlüğü binası bahçesinde bulunan 47 DK 331 plakalı Toyota marka kamyonetin yakılması, binanın cam ve çerçevelerinin kırılıp tahrip edilmesi, binada yangın çıkartılarak yakılması,
- 8) İlçe Nusaybin Caddesinde muhtelif şahıslara ait dükkanların camlarının kırılması, kurşunlanması, TEK'na ait bina camlarının kırılması; bu kırılan yerler;
 - a- Galip Usta'ya ait lokantanın yola bakan camlarının taş ve kurşunla kırılması,
 - b- Bu lokanta yanındaki yazıhane camlarının taş ve kuşunla kırılması,
 - c- Yazıhane yanındaki çayevi camlarının kırılması, ve bu çayevi yanındaki Tanır atölyesi camlarının kırılması,
 - d- Atölye üzerinde bulunan TEK'na ait bina camlarının kırılması ve kurşunlanması, duvarlarında hasar meydana getirildiği ayrıca yine TEK'na ait 1983 model Doç Pikap'ın tahrip edilmesi,
 - 9) Cizre Belediye Lojmanları başında bulunan lojmana saldırı yapıp 2. kat ve alt kattaki lojman camlarının kırılması, 4 nolu lojmana silahlı eteş edilmesi,
 - 10) Cizre Gümrük Lojmanlarına saldırı düzenlenip ön ve arkadaki bina camlarının kırılması,
 - 11) TKİ'ye ait pifabrik 6

adet binanın ateşe verilip tamamen yakılması,

12) Keşif taburuna ait 2 adet zırhlı araca taş sopa ve silahlarla ateş edilerek hasar meydana getirilmesi,

13) İlçe Tarım Müdürlüğü önünde Atatürk büstünü, Türk bayrağına sararak yolda bu büst ve bayrağın yakılması,

14) Şehmus Şangir'e ait plakasız traktöre saldırılarak hasar meydana getirilmesi,

15) MİT binası ve Endüstri Meslek Lisesi'ne saldırı düzenlenerek binada hasar meydana getirilmesi,

Hadiselerini meydana getirmişlerdir.

Yukarıda hüviyeti yazılı sanıklarda bu olaylara katılmışlar. Sanıklar sorgulamaya alındıklarında özellikle hazırlıkta vermiş oldukları ifadelerinde olayların içinde olduklarını ve bu olaylara katıldıklarını belirtmişler. Sanıklardan Ahmet Yanarak, Hıdır İba, Murat Kırmızıgül, Fevzi Aşrak, Ali Akın, Faysal Saço, Zeki Gören, Asker Keklik, Beşir Elinç, Hüsnü Tatar, Mehmet Cavlak, Abit Aşrak, Halil Yağarcık, Mehmet İhsan İvrendi, Abdulkerim Kayası, Muhsin Ögüş, Mehmet Tanrıbilir, Reşit Kaya, Şükrü Evcimik, Ahmet Ögüş, Tahir Kaplan hadise işlendiği sırada veya işlendikten sonra kaçarken görevlilerce yakalanmış bu husustada her sanık için ayrı yakalama tutanağı tanzim edilmiştir. Diğer sanıklarda görevlilerce teşhis edilmek veyahutta ifadeler üzerine olaylara katıldığı anlaşılmış ve bu yönde de yakalanarak zabıtlar tanzim edilmiştir.

21.03.1990 tarihli teşhis zabtında da sanıklar Sabri Ciga, Ahmet Akyürek, Ömer Akın, Mehmet Akyürek, Resul Akyürek, Derviş Özalp, Ali Balçık, Salih Baykara, Aydın Tetik, Ahmet İltekin, Abdullah Durman, Selahattin Matsor, Ahmet Salih Matsor, Abdurrahman Karataş, Lokman Nas, Halef Nantu, Tahir Orak, Haluk Nantu, Abdullah Ercan, Beşir Nas, Nurettin Celestun, Şahin Saço ve Şahin Yıldız olaylara katıldığı bu teşhis zabtından da ortaya çıkmaktadır.

Zarar gören yerlerde Cizre Sulh Ceza Mahkemesince keşif yaptırılmış zararın ne şekilde meydana geldiği miktarları bilirkişilerce 21.03.1990 tarihli ve 1990/37 sayılı bu mahkemenin keşif tutanağında tesbit edilmiştir. Keşif sırasında olay yerine ait resim de çekirilerek dosyaya konmuştur.

Sanıkların bir kısmının olayları gerçekleştirirken gazeteler tarafından fotoğrafları çekilmiş, gazete geçmiş, bu gazete kopyaları delil zımında dosyaya konmuştur. Keza emniyet tarafından olay sırasında bazı görüntüler video kasetine alınmış bu kasette emanete alınmıştır.

Sanık Hüseyin Ertene 20.03.1990 tarihinde yukarıda zikredilen olaylara katıldığı gibi daha sonra 23.03.1990 tarihindeki kanunsuz yürüyüşe de katılmıştır.

Aynı hadiselerde Yusuf Şahin, Salih Elçioğlu, Mehmet Gündüz, Emin Gün isimli şahıslar silahla ateş edilmesi sonucu ölmüş, yine silahla iddianamenin 144. sırasındaki sanık dahil 155. sıraya kadar olan sanıklarda yaralanmıştır.

Silahla yaralanma, silahla öldürme, 6136 Sayılı Yasaya muhalefet, Türk bayrağını tezli, 5816 Sayılı Yasaya muhalefet etmek ve bomba bulundurmaktan dosya tefrik edilmiş, görev-

sizlikle Cizre Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir.

Sanıklar değişik aralıklarla olmaksızın aynı gün içerisinde aynı suç işleme kastı altında birden fazla kamu binasını tahrip etmişler. Keza özel şahıslara ait binalara hasar vermişler. Yine kamu binalarını yakmışlar, bazı kamu hizmetine tahsis edilen araçları da yakmışlardır. Bu durum her eylem için ayrı bir suç oluşmadan ziyade TCK'nun 80. maddesinin tatbik edilmesi gerektiği kanısına varılmış, bu suretle değerlendirilmiştir.

Sanıklara yükletilen suçlardan bölücülük yapmak suçunun haricindeki suçlar 2845 Sayılı Yasanın 9. maddesinde ve a, b, c, bentlerinde sayılan resen mahkemenin görevine giren suçlardan olmamakla birlikte aynı yasanın e fıkrasında belirtildiği üzere Devletin Ülkesi ve Milleti ile Bölünmez Bütünlüğün ve Hür Demokratik Düzen aleyhine işlendiğinden ve bu şart bu hadiselerde görüldüğünden, bu suçlardan da yargılanma yapılmak üzere Devlet Güvenlik Mahkemesine kamu davası açılmıştır.

Sanıklardan Abdullah Caner 11-15 yaş arasında bulunduğu ve işlenmiş olduğu suçların farik ve mümeyyizi olup olmadığı için Diyarbakır Adli Tıp Kurumu Şube Müdürlüğü'nden rapor alınmış, alınan raporda işlenmiş olduğu suçun farik ve mümeyyizi olduğu belirtildiği gibi sanığın yaşında fiziki görünüm ve akli ve fikri durumuna göre 18 yaşlarında olabileceği belirtilmiştir.

Sanıkların atfedilen suçu işledikleri yukarıda zikredilen delillerden anlaşılma ile yargılamalarının 2845 Sayılı Yasa hükümlerine göre yapılabilecek sanıklardan,

1) Abdullah Caner'in TCK'nun 516/1, 517, 80, 522, 2253 Sayılı Yasanın 12/2, TCK'nun 516/3, 517, 80, 522, 2253 Sayılı Yasanın 12/2, TCK'nun 258/2, 2253 Sayılı Yasanın 12/2, 2911 Sayılı Yasanın 33/c, 2253 Sayılı Yasanın 12/2 ve TCK'nun 71, TCK'nun 142/3 2253 Sayılı Yasanın 12/2 TCK'nun 370, 2253 Sayılı Yasanın 12/2, 71 ve 40 maddelerince,

2) Sanıklar Emin Üzel, Şahin Yıldız, Aydın Tetik, Muhsin Ögüş, Faysal Saço, Mehmet Emin Makaracı, Mehmet Nezir Batur, Kadri İde, Ömer Tadık, Mehmet Şükrü İde, Hakim Duymak, Abdurrahman Yılmaz, Ayhan Kaplan, Emin Akın, Selman Değer, Musa Tün, Abdulkerim Acar, Hacı Karataş, Çağan Ecevit'in TCK'nun 516/1, 517, 80, 522, 55/3 - 516/3, 518, 80, 522, 55/3 - 258/2, 55/3 - 2911 Sayılı Yasanın 33/c, TCK'nun 55/3 - TCK'nun 142/3, 370, 71 maddeleri uyarınca,

3) Sanık Hüseyin Ertene'nin TCK'nun 516/1, 517, 80, 522, - 516/3, 517, 80, 522, 258/2, 2911 Sayılı Yasanın 32/1, - 33/c, TCK'nun 142/3, 370, 71, 31, 33,

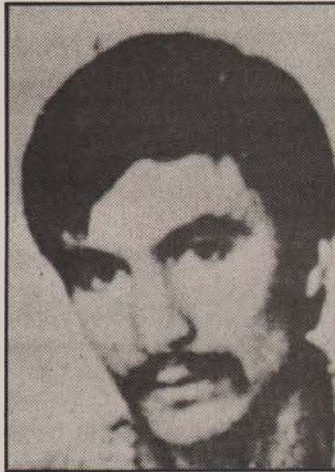
4) Diğer sanıkların TCK'nun 516/1, 517, 80, 522-516/3, 517, 80, 522-258/2, 2911 Sayılı Yasanın 33/c TCK'nun 71, TCK'nun 142/3, 370, 80, 71, 31, 33 maddeleri uyarınca tecziyeleri, sanıkların tutukta ve nezarete kaldıkları sürelerin TCK'nun 40. maddesi uyarınca cezalarından mahsubu kamu adına iddia olunur. 19.14.1990

Fevzi Tetik
DGM C. Savcısı 20988

M. Tarık Kale
Hakim Binbaşı
DGM C. Savcısı

Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN idam edilmişlerinin 18. yıldönümünde Hamburg Kültür Merkezi'nde düzenlenen bir toplantıyla saygıyla anıldılar. ERNK taraftarlarının düzenlediği toplantıya 200'ün üstünde Kürt yurtseveri katıldı.

Ben bir millandım!..
Savaşız, sömürsüz
Bir dünya içindii kavgam...
Henüz yirmi yedisindenken ve
Gencecik bir fidanken daha,
Bağımsızlığın ve özgürlüğün
Kutsal özlemi uğruna
Al kanlara boyandım...

18 Mayıs 1977 tarihinde Sterka Sor adlı ajan örgüt tarafından katledilen, Kürdistan halkının enternasyonalist önderi HAKİ KARER yoldaş, ölümünün 13. yıldönümünde Nürnberg'de ERNK taraftarlarınca yapılan bir toplantıyla anıldı. Toplantıda Haki yoldaşın kişiliği, pratiği ve büyük

Ermenistan Yurtsever Kurtuluş Cephesi'nin Kürdistan halkının Serîhildan'ı ile ilgili olarak dağıttığı bildiriye yayınıyoruz:

Kürdistan'da Cizre, Nusaybin, İdil başkaldırılarını selamlıyoruz

Yüzyılımızın başında Ermeni halkı ülkesi Ermenistan'ın özgürlük ve bağımsızlığı için verdiği mücadelede, Türk işgalcilerine karşı Van, Sason, Zeytun ve Musa Dağ'ında yiğit direniş hareketleriyle diğer halklara da örnek olmuş, yol göstermişti. Ne yazık ki, o dönem Türk yönetiminin kurnaz ve hain planlarıyla kandırılan, müslümanlık duyguları sömürülen, cehaletlerinden yararlanan Kürt halkının ezici çoğunluğu Ermeni halkıyla beraber, işgalci Türk yönetimine karşı savaşmak yerine, Türk katillerinin oyununa alet edilerek, Ermeni soykırımına katılmışlardır.

O dönem iktidarı "Genç Türkler" yönetimin katil temsilcileri kullandıkları Kürt halkıyla alay edercesine; "Zo'ları halettik, sıra Lo'lara geldi" diyorlardı. Söylenen, TC devletinin var olduğu tarihten itibaren tüm Türk hükümetleri tarafından gerçekleştirilmeye çalışıldı. Kürt ulusunun varlığı inkar edilerek, ülkesi sömürgeci güçlerin sürekli baskısı altında tutulup, zulüm ve barbarlığın en iğrenç metodları kullanılarak, halk katliamlara uğratıldı.

Dünyada eşi görülmemiş bir barbarlıkla bu ulusun ana dili Kürtçe yasaklandı ve kültürel

Enternasyonalist önder HAKİ KARER ölümsüzlüğünün 13. yıldönümünde Serîhildan'la selamlandı

cesareti dile getirildi. Yapılan konuşmada, "Soylu cesaretinin karşılığını şerefli bir ölüme bulan Haki KARER yoldaş, daha sonra anısının PKK'de somutlaşmasıyla gerçekten hiçbir öndere nasip olmayan bir yücelik kazanır" denilerek, şu mesaj sunuldu:

"Evet Haki yoldaş, hayatınla ödediğin zorlu mücadeleyi seni, ölümsüzlüğünün 13. yıldönümünde isyanla selamladı. Kürdistan devrimi, mücadelenin zorlu yılları olarak tarihimize damgasını vuran 70'li yılları aştı. Senin anına bağlılığın bir gereği olarak da kurulan PKK; her türlü komplo ve saldırıları boşa çıkararak bağımsız ve özgür Kürdistan'a daha da yaklaştı. Halkımız ERNK bayrağı altında örgütlenerek ARGK safalarında savaşıyor ve savaşacak. Daha bitmedi Haki yoldaş, bir adım daha kaldı özgür vatana kavuşmak için. Bunun hazırlığındayız. Sizlerin manevi komutasında, sizlere la-yık olmaya çalışarak yürü-

yoruz o büyük güne doğru.

O büyük gün geldiğinde, bir kez daha mezarının başında halk olarak saygıya geçeceğiz. Sizleri özgür bir Kürdistan'da saygıyla anmanın cesareti çabaları sürekli güç kaynağımızdır.

- Haki KARER'in anısı ölümsüzdür!"

Mayıs Ayı Şehitleri toplantı ve gecelerle anıldı

B. BERLİN: Hunerkom Şubesi'nin düzenlediği geceye yaklaşık 300 yurtsever katıldı.

Gecede yapılan konuşmada, şehitlerin ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri, oynadıkları rol ve dayattığı görevler üzerinde duruldu. Koma Botan, Ozan Seyidhan, Ozan Şah Turna, Ozan Şiar ve Ozan Meçhuli söyledikleri müzik parçalarıyla kitleleri coşturdular. Hunerkom Şubesi folklor ekiplerinin sergiledikleri oyunlar kitlelerin beğenisini kazandı.

PARİS: 26 Mayıs günü, Fransa'nın başkenti Paris'te 400'ü aşkın Kürdistanlı yurtsever bir araya gelerek, Mayıs ayı şehitlerini anmak amacıyla bir gece düzenledi.

Yapılan konuşmada direniş şehitlerimizin ulusal kurtuluş mücadelemizin manevi komutanları olarak Kürdistan devriminde büyük bir yere sahip oldukları belirtildi. Ayrıca gecede kültürel gösteriler de sunuldu.

Anma gecesi, geleneksel halay çekilerek sonuçlandı.

Kürdistan Şehit ve Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği (KŞTADD) açıldı.

27.5.1990 tarihinde İsviçre'nin La Chaux de Fonds şehirindeki derneğin açılışında 100 kadar yurtsever ve 20 kadar İsviçreli Kürdistan Halkının Dostları hazır bulundu. Bunlar arasında La Chaux de Fonds'un eski belediye başkanı ile milletvekili André Sandoz'da onur konuğu olarak yer aldılar.

Açılış konuşmasında cezaevlerinin durumu, son siyasal gelişmeler ve derneğin açılış nedenleri Fransızca olarak anlatıldı. Açılış konuşmasının ardından davetlilere geleneksel Kürt yemekleri sunuldu. Kürtçe türkülerle ve halaylarla devam eden açılış programı "Apo Hate Hilvane" türküsüyle sonuçlandırıldı.

Ermenistan Yurtsever Kurtuluş Cephesi (FPLA)

ARGK 4. Bölge Komutanlığı'nın gazetemize ulaşan bildirisini yayınlıyoruz:

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKINA!

PKK önderliğinde ve ARGK komutanlığında 1990 atılımı, halkta vücut bularak ve kendi öz gücüne dayanarak, Kürdistan'ın her köşesine bir kıvılcım gibi yayılmaktadır. Mücadelemizin direniş kalesi haline gelen BOTAN eyaletimiz isyan ateşini Kürdistan'ın en ücra köşelerine yayarken, direniş kıvılcımları Türkiye metropol kentlerine de sıçramıştır. Kürdistan'da sürdürülen ulusal kurtuluş mücadelemizi desteklemek amacıyla Türkiye'de devrimci hareket çeşitli mücadele biçimleriyle (boykot, yürüyüş, açlık grevi vb.) geliştirdikleri eylemlerle mücadelemize güç katmaktadır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında çıkmaza düşen faşist Türk sömürgeci güçler "Terör zirvesi" diye adlandırdıkları toplantı sonucu, Olağanüstü Hal Bölge Yasası'na ek olarak sömürge valiliğinin yetkilerini arttıran Kanun gücünde bir kararname ile faşist uygulamalarının dozunu arttırarak halkımız üzerindeki psikolojik baskıyı arttırma yoluna gitmişlerdir. Oysa bu alınan kararlar 12 Eylül faşist rejimin uygulamaya çalıştığı kararlardır. Çünkü Faşist Türk sömürgecileri son çare olarak askeri yöntemlerle kendi ömürlerini uzatmak istiyorlarsa da, bunun onların son çarpışmaları olduğu bilinmektedir. Kürt halkının bu zorluklardan çelikleşeceği, Sömürgecilerin uyguladıkları şiddet politikasının fiyaskoyla sonuçlanacağı da bilinmelidir. Her ne kadar karşı devrimci uygulamalarıyla şiddet politikasını sürdürüyorlarsa da, devrimin politikası karşısında hüsrana uğruyacakları açık bir gerçektir.

Faşist Türk sömürgecileri kendi basınına sansür koyarak gerçek dışı propagandalarla halkı kandırmaya çalışıyorlarsa da kimseyi buna inandıramazlar. Çünkü yıllarca uyguladıkları sansürleriyle halkın üzerinde bir psikolojik savaş yürütmektedirler. Her çatışma sonucunda kendi kayıplarını gizleyip "bu kadar terörist ele geçirildi" diye yalan makinası gibi haber üretiyorlar. Oysa bu söylediklerinin gerçeğe hiç bir ilgisi olmadığı açıktır. Bu yalanlarla halkımızın moral gücünü çöktürmek istemektedirler.

Yurtsever Kürdistan halkı!

Faşist Türk sömürge rejimi her yönde sizlere savaş açmış bulunmaktadır. Suşuz insanlarımız hunharca katledilmektedirler. Düşman menfi propaganda yöntemlerini kullanarak, sizleri özbe öz davanızdan uzaklaştırmak istemektedir. Bilindiği gibi düşman propagandasında şu yöne ağırlık verilmektedir. "Bunlar Ermeni teröristler" diyerek halkın dini duygularını istismar etmektedirler. Oysa Kürdistan bağımsızlığı için şehit düşenler, bu toprakların ve sizlerin evlatlarıdır. Düşman en değerli olan evlatlarımızı şehit etmektedir. Bu katliamlara karşı sessiz kalmak, düşmanın baskılarına boyun eğmek demektir. Oysa halkımız artık korku çemberini kırmıştır. Bunun en açık örneği kahraman Cizre, Silopi, Nusaybin vb. yerlerdeki halkımızın şanlı direnişidir. Onurlu yaşamak istiyorsak barbar Türk faşist rejimine karşı neyiz varsa mücadelemiz için seferber etmeliyiz.

Çete ve çete reislerine!

Yıllardır faşist Türk cuntası sizleri birer piyon ve maşa olarak kullanmaktadır. Şunu çok iyi bilmelisiniz ki; Faşist Türk sömürgeci güçleri belli bir süre kullandıktan sonra, "Hamidiye Alayları"nın uşaklığını yapanlar gibi, sizleri de idam sehpasından geçirirler. Eğer bu gün size değer veriyorlarsa, Kürt halkının verdiği şanlı direnişten dolayıdır. Faşist cuntaya yıllarca çanak yalayıcılığı ve uşaklık yapan, Kürt halkının kanına giren **Devali Öztunç** gibi işbirlikçilerin, sonunda hüsrana uğrayacağı bilinmelidir. Düşman gözdesi olan Devali Öztunç her ne kadar kendisini korumaya çalışıp askeri kışlalarda saklandıysa da, ARGK (Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan) 'ye bağlı gerilla birliğinin kurşunlarına hedef olmaktan kendini kurtaramadı. Aynı zamanda Beytuşşebap'ın Komatê mıntıkasında yerli işbirlikçi-uşak ve hain cahşlar tarafından şehit edilen yoldaşlarımızın anularına bağlı olmanın bir gereği olarak, işbirlikçi, uşak Devali ÖZTUNÇ'un öldürülmesi bir misillemedir.

Vatan haini, çete (cahş) reisleri olan Sadun Seylan ve Abdurrahman Özbek gibilerinin en kısa zamanda sonları böyle olacaktır.

- Yaşasın Ulusal Önderimiz APO!
- Yaşasın 1990 Atılımımız!
- Yaşasın Komatê Direniş!
- Kahrolsun işbirlikçi-uşak çete (cahş) reisleri!

ARGK 4. Bölge Komutanlığı
16 Nisan 1990

Yurtsever Kürdistan halkına

Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'yi Donatma ve Güçlendirme Kampanyasına Katıl!

Bir halkın en değerli varlığı, onun ulusal çıkarları ve kurtuluş mücadelesinde en büyük güvencesi devrimci silahlı güçleridir. Tarih boyunca sömürgeciler, her defasında halkımızı silahsızlandırarak ve örgütlenmesini dağıtarak ülkemizde egemenliklerini tesis etmeyi becerdiler.

Yüzyılları alan sömürgeci egemenlik tarihinde halkımız kurtuluşun yolunu PKK ile yakaladı. Ulusal kurtuluş mücadelemizde sağlanan gelişmelerin, kazanılan mevzilerin güvencesi Halk Kurtuluş Ordumuz - ARGK, direniş içinde, kızgın savaş hattında varoldu. Küçük silahlı birimler çığ gibi büyüyerek gerilla-ordusu haline geldi.

Bu gelişmenin anlamı tarihidir. Çünkü halkımızın kölelik tarihi tersine çevrilmiş, Kürdistan halkının sürekli yenilgiden ileri gelen umutsuzluğu aşılmış, bunun yerine sarsılmaz ulusal kurtuluş bilinci geçmiş, savaşan ve ayaklanan bir halk gerçekliğine varılmıştır. Çünkü, NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk sömürgeci ordusunun yenilmez efsanesi yıkılmış; düzenli ordusu, özel terör timleri ve çeteleri ile yüzbinlerle sayılan sömürgeci ordunun imha savaşı boşa çıkarılmış, altı yıldır fiili savaş içinde tutulan sömürgeci orduya tarihinin en büyük yenilgisi tattırılmıştır.

Bu gelişmede ARGK'nin rolü belirleyicidir. Çünkü, silahlı mücadele olmadan Kürdistan'da hiçbir devrimci gelişmeden söz edilemez. Bu gerçeği çok iyi bilen sömürgeci düşman, sürekli olarak imha taarruzları düzenlemiş, kimyevi silahlar kullanmış, fakat ARGK'nin gelişimini önleyememiştir. Buna hiçbir zaman gücü de yetmez.

Çünkü ARGK, inancın, fedakarlığın, deneyin, savaş içinde çelikleşmenin ve yetkinleşmenin adıdır. Sömürgeci ordunun hantallık, amaçsızlık ve yenilgiye mahkum oluşuna karşılık ARGK, diridir, gelecek ve zafer doludur.

ARGK, şehit kanlarının ürünü ve mirasçısıdır. Dünyanın hiçbir halkının kurtuluş ordusu bu denli güç koşullarda mücadele etmedi, bu kadar şehit vermedi ve altı yıl gibi kısa zamanda bu kadar büyük gelişme sağlayamadı. Hiçbir şehit savaşçının silahu yerde bırakılmadı. Her şehidin adı yeni bir ARGK birliğine verildi. Her şehit ulusal kurtuluş eylemlerinde isyan bayrağı oldu.

Bugün Kürdistan'ın dört bir yanında eylemden eyleme koşan ARGK birlikleri, sömürgeci ordunun korkulu rüyasıdır. ARGK birlikleri sadece askeri eylem birlikleri değildir. ARGK, toplantı yapmakta, halkı bilinçlendirmekte ve örgütlemektedir.

ARGK, halkla bütünleşmenin, halktan beslenmenin ve halk için savaşmanın örgütüdür. Bu gerçekle ki halkımız ARGK savaşçılarının çağrı ve şehadetlerini ayaklanma mesajı olarak almıştır. Tüm Kürt ulusunu ayağa kaldıran ve Kürdün gür bağımsızlık ve özgürlük sesini tüm dünyaya duyuran Mart 1990 Halk Ayaklanmalarımız ve direnişlerimizde ARGK'nin rolü belirleyicidir.

Kürdistan Yurtseverleri!

Bugün ARGK'nin silahlı birimleri çoğalmış, on'lar yüz ve bin'ler olmuştur. ARGK, bugün kimyasal silahlarla donanmış sayıca ve donanıma çok üstün düşman güçlerine karşı herbiri birkaç gün süren büyük muharebelere girmektedir. Sömürgeci devleti yeni savaş yasalarını çıkarmaya zorlayan ARGK'nin bu devrimci eylem gücüdür.

ARGK'nin kaynağı, öncesinde olduğu gibi bugün de halktır. Sayı ve eylem gücü artan ARGK, daha fazla silah, daha fazla erzak, daha fazla giyecek ve daha fazla ilaç demektir.

Ayaklanma öncümüz ARGK'yi daha fazla donatmak, beslemek, desteklemek, gelecek zaferleri çabuklaştırmak; vahşet ordusuna, terör timlerine ve çetelerine daha büyük darbeler vurma anlamına gelmektedir.

ERNK-Avrupa Örgütü, her yıl olduğu gibi bu yıl da "ARGK'yi Donatma ve Güçlendirme Kampanyası" nı başlatmıştır. 15 Mayıs 1990'da başlatılan kampanya 30 Haziran tarihine kadar devam edecektir.

Hepimiz, maddi koşullarımız ne olursa olsun gelirimizin bir kısmını ulusal kurtuluşumuzun güvencesi ARGK'ye ayıralım!

Her birimiz bir gerillayı donatalım!

Daha fazla destek, daha güçlü ve daha fazla moral almış gerilla demektir!

Daha fazla destek, daha büyük ve daha etkili ulusal kurtuluş eylemi demektir!

- Kahrolsun barbar Türk sömürgeciliği!

- Yaşasın Ulusal Ayaklanma Ordumuz ARGK!

- Yaşasın Kürdistan ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelemizi!

ERNK-Avrupa Örgütü
15 Mayıs 1990

Kürdistan halkının Kanun Kuvvetinde Kararname'ye cevabı net: Kitleysel ihlal ve kitleysel direniş

Direnış kivılcımı savaş esirlerinden

PKK'li savaş esirlerinin başlattığı, Devrimci-Birlik Platformu güçlerine mensup tutsakların fiilen ve diğer sol gruplara mensup tutsakların da kısmen desteklediği KKK'yi ve cezaevlerinde savaş esirleri üzerindeki özel savaş politikasını protesto amacıyla gerçekleştirilen bir haftalık açlık grevi öncesinde, savaş esirleri eylem amaçlarını kamuoyu ve basına açıkladılar.

Diyarbakır cezaevinde kalan tutsakların açıklaması şöyledir:

"Kamuoyuna,
"Nusaybin, Cizre, Kızıltepe, Diyarbakır, Silvan, Batman ve diğer il ve ilçelerde halkımız baskıya, zulme, işkenceye ve sömürüye karşı her alanda kendi kaderini eline almış, özgür bir toplum yaratmak amacıyla geliştirdiği intifada hareketi karşısında paniğe kapılan çağdışı kafalar 424 sayılı kararname ile halkımıza yeni bir 'Takrir-i Sükün' yasası dayatmış, aynı zamanda Türkiye işçi sınıfının yükselen mücadelesini de boğmak istemişlerdir.

"Bu kararnamenin amacı, geçmişte olduğu gibi, halkımızın kendi kaderini özgürce tayin etmesini engellemek, ona boyun eğmekten başka bir yolun olmadığını dayatmak, Türkiye devrimci-demokratlarının seslerini kesmektir.

"Biz cezaevindeki tutsaklar kamuoyunu sesini yükseltmeye, bu çağdışı uygulamalara boyun eğmemeye davet ediyoruz. Ayrıca, Eskişehir Cezaevi'nde yapılan tek tip hücrelere götürülüp konulmak istenen tutsaklara sahip çıkılmasını istiyoruz.

"Bu isteğimizin somut bir ifadesi olarak 424 sayılı kararnameyi ve tutsakların Eskişehir Cezaevi'ndeki hücrelere konulmak istenmesini protesto etmek için 24 Mayıs 1990 tarihinden başlamak üzere bir haftalık açlık grevine başlıyoruz. (Diyarbakır E-Tipi Cezaevindeki tutsaklar adına Remzi AVCI)"

Ceyhan Özel Tıp Cezaevi'nden "PKK" ve "THKP-C (Acilciler)" adına açıklama yapan savaş esirleri, devrimci gruplar ve kamuoyu önüne şu dayanışma görevlerini koydular:

"- Cezaevleri direniş ve bu direnişin mahiyeti en geniş biçimde duyurulmaya çalışılmalı. Bunun için;

a- Cezaevlerinden gönderilecek basın açıklamalarının günlük basına yansıtılmasını sağlamak; haftalık gazete, haftalık ve aylık dergilerde direnişimizin ajitasyon ve propagandasını yapma,

b- Cezaevlerindeki direniş destek veren ilan ve basın toplantılarını örgütlemek,

"- Direnişimizi desteklemek için aile ve yakın çevrelerimizin Ankara, İstanbul, Urfa ve Diyarbakır'da başlatacakları açlık grevi eylemlerine yeni katılımlarla güç verme; ailelerin eylemlerini ve eylemlerin nedenlerini başta sosyalist basın olmak üzere günlük basına yan-

ıtırmaya çalışma,

"- Sosyalist basını bir araya getirmeye çalışarak, ağızlarında siyah bantla basın toplantısı düzenleme temelinde kararnameyi protesto etme,

"- Sosyalist basından bir heyet oluşturarak gazeteleri dolayıp onlarla konuşma vb. yollarla gazeteler üzerinde baskı kurma,

"- Basının sessiz kalması halinde, gazeteler önünde toplanarak siyah çelenkler bırakma veya oturma eylemleri yapma,

"- Demokratik kitle örgütlerinin (sendika, dernek, mesleki kuruluş vb.'leri) kampanyaya katılmalarını sağlamak. Bu doğrultuda şunlar üzerinde durulabilir;

a- Örgütlü olunan yerlerde işi yavaşlatma, yemek almama vb. boykotlar yapma,

b- İHD (İnsan Hakları Derneği), SP (Sosyalist Parti) ve mesleki kuruluşlarda açlık grevi yapma ve kararnameyi protesto eden ilanlar, basın toplantıları vb. aracılığıyla geniş kamuoyu oluşturma,

c- Öğrenci gençliğin açlık grevi, form ve çeşitli gösterileri yapmasını sağlamak,

"- Mümkün olduğunca geniş bir şekilde TBMM'ye protesto telgraflarının çekilmesini sağlamak,

"- Gösteri, bildiri ve çeşitli araçlarla kararnamenin teşhir edilmesini gerçekleştirme,

"- Konsolosluklar ve büyükelçilikler önünde oturma eylemleri yapma."

Kitleleri dönüşümlü ama sürekli bir direniş sevk etmeyi amaçlayan savaş esirlerinin sömürgeci kararnameye karşı protesto eylemi 30 Mayıs akşamı amacına ulaşarak sonuçlandı.

Diyarbakır E-Tipi Özel Cezaevi'nde kalan tutsakların gönderdiği mesaj 31 Mayıs günü, açlık grevini destekleyen ve bizzat katılan sendika ve demokratik

meslek odalarının temsilcilerinin düzenlediği bir basın toplantısında kamuoyuna açıklandı.

Tüm tutukluları temsil eden Remzi AVCI adına okunan açıklama şöyle:

"Devlet yıllardır halkımız üzerinde uyguladığı çağdışı baskılarına son çıkardığı 413 sayılı kararname ile bir yenisini eklemek istemektedir. Baştan beri ailelerimizi de etkileyen baskı ve işkencelere kazandırılan 'yasal' zihniyetin bir ürünü olarak, Diyarbakır'da tutuklu ailelerine saldırı yapılmış, ailelerin demokratik taleplerinden öte doğal görevlerini yerine getirmelerine bile tahammül gösterilmeyerek ve devletin güvenlik güçleri polis-asker saldırılarına maruz bırakılarak onlarca kişi yaralanmış, yüzlerce kişi tutuklanmıştır. Ailelerimizin ve halkımızın kendi sorunlarını ifade etmeleri doğal haklarıdır. Son çıkarılan basına sansür ve sürgün yasaları, ailelerimizi de yakından ilgilendirmektedir. Bu yasalarla her türden insanlık dışı uygulamaya meşruluk kazandırılması zihniyetinin bir sonucu olarak biz tutukluların açlık grevine eşlik amacıyla eylem geçiren ailelerimize saldırı yapılmış, bir çok kişi ciddi şekilde yaralanmıştır.

Tek yönlü devlet terörünü turmandırma politikası, gerek biz tutuklular, gerekse aile çevremiz ve halkımıza karşı bir gelenek durumuna getirilmiştir. Cezaevinde tek kişilik hücre sistemi, sansür, sürgün kararnameleri bu politikanın açık ifadesidir. Halkımıza ve ailelerimize yönelik meşrulaştırılmış bu devlet terörünü lanetliyoruz, tutuklanan ailelerimizin salverilmesini istiyor ve tüm demokratik kurum ve kuruluşları duyarlı olmaya çağırıyoruz."

Diyarbakır'da tutuklu yakınlarının açlık grevi kitleysel direnışe dönüştü

Tutuklu aileleri ve yakınlarından oluşan en az 300 kişi, 25 Mayıs'ta Diyarbakır SP (Sosyalist Parti) binasında açlık grevine başladı. Sayı daha ilk gündün artarak 700 kişiye çıktı. Açlık grevine girenler arasında kadınlar çoğunluktaydı. Ayrıca çocuklar, gençler, aydınlar, işçiler ve köylüler vardı.

SP il merkezinin bulunduğu Güçlü Pasajı insanlarla doluydu. Öyleki üst üç katına açlık grevine girenler yerleşmiş, diğer katlara sığmayan dayanışmacı ziyaretçiler caddeye taşıyorlardı.

Sömürgeci açlık grevinin bu kitleysel boyutuna tahammül edemedi. Batman ve Siirt polislerinin de iştirakiyle en az 2.000 kişilik sömürgeci polis gücü ayırım yapmadan kitleye saldırdı. Saatlerce süren yumruklaşma ve taşlamalar oldu. Kitleler slogan atarak polis saldırısına direndi. Polis, aynı gün Diyarbakır'da olan İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu ve Devlet Bakanı Kamran İnan'ın bizzat emriyle saldırdı. Bu saldırıda çoğu kadın ve çocuk olan en az 80 kişi yaralandı. 300'ün üstünde de tutuklama oldu. 1 Haziran tarihine kadar gözaltına alınanlardan 24'ünün tutukluluk durumu halen devam ediyordu.

Polisin saldırısı üzerine ayuğunun gecesi (28'i 29 Mayıs'a bağlayan gece) sendikalardan Petrol-İş (Batman ve Diyarbakır şubeleri), Belediye-İş, 2 Nolu Yol-İş, Tez-İş ile meslek odalarından İnşaat, Ziraat ve Makina Mühendisleri Odası, Ba-

rolar ve Eczacılar Birliği'nin Diyarbakır şube temsilcileri yaptıkları toplantıda polis saldırısını protesto ve açlık grevini destekleme kararı aldılar. Kendileri temsilcileriyle açlık grevine katılma yanında yemek boykotu ve işi yavaşlatma tarzındaki protesto eylemlerini gerçekleştirmek için tüm üyelerine çağrı yaptılar.

Polis saldırısı, açlık grevi ve diğer protesto eylemlerinin daha da kitleselleşmesi sonucunu doğurdu. 3 günlük açlık grevi 8 güne çıkarıldı ve kitleysel olarak 31 Mayıs gününe kadar sürdürüldü.

Telefonla açlık grevcileriyle konuştuk. Coşku, kararlılıkları ve bilinçlilikleri karşısında duyulanmaktan ve başarı dilemekten başka bir şey yapamadık.

Gazetemiz Berxwedan vasıtasıyla tüm yurtseverlere iletmek istedikleri mesajları şu oldu:

"Şunu net yazın. Eylemimiz 413 ve 424 sayılı kararnamelere karşıdır. Açlık grevimiz siyasidir. Önceki açlık grevlerinden farkı vardır. Halk olarak eylemin içindeyiz. Korkmuyoruz. Eylemimiz sadece bir uyarı ve bir başlangıçtır. Kararnameyi kitleysel olarak ihlal ediyoruz. Kesinlikle boşa çıkaracağız. Eylemlerimiz yaygınlaşarak sürecek. Yurt dışındaki tüm yurtsever insanlarımızı ve dostlarımıza uyanan ve direnen halkımızın kararlılık selamlarını iletiniz."

Nusaybin kitleysel açlık grevinde akıllılık ve kararlılık egemen

Nusaybin açlık grevi 29 Mayıs'ta başladı, 2 Haziran gününe kadar devam etti. Burada da çoğunluk kadınlardı. Sayı hep 200'ün üstünde oldu. İlçe'de bulunan 80 petrol işçisi de açlık grevine katıldı.

Diyarbakır açlık grevcileriyle olduğu gibi, Nusaybin'dekilerle de görüştük. Önce tanıyamadılar. Bu nedenle bilgi vermediler. Araya tandık koyduk. Bizi K. Press'ten sanmışlar. Onun için cevap vermiyorlardı.

Birbirimizi tanıdıktan sonra biz sorduk, onlar cevapladı:

"Grevde kadınlar çoğunlukta. Ancak her yaşta ve her halk kesiminden insanlar var. Köylüler de katılıyor. Yerimiz çok dar. Bu yüzden çocukları, çok yaşlıları ve hastaları geri çeviriyoruz. Yerimiz olsaydı en az 5.000 kişi eyleme katılırdı. Tüm şehir ayakta. Köylüler grup grup ziyaret ediyorlar. Esnaf, pasajı bize verdi. Şimdiye kadar en az 10.000 kişi dayanışma amacıyla bizi ziyaret etti.

"Türk basınına haber verdik. Fakat yazmadılar. Nedenini biliyorsunuz. 'Newsweek' ve 'Le Monde'den iki gazeteci gelmişti. Siyasi polis, onları yaka paça götürdü. İlk gün polis çok baskı yaptı. Kitleysel kararlılığımız karşısında geri

adım attılar.

"Eylemimizi sürdürmek eğilimindeyiz. Henüz yeni ısındık. Komşu ilçelerden bazılarının güçlerini Diyarbakır'a yığmalarını hatalı görüyoruz. Çünkü, aynı eylem tüm ilçelerde geliştirilebilir.

"Mart ayaklanmamızdan dersler çıkardık. 7'den 70'e hepimiz eylemimizin bilincindeyiz. Hepimize coşku, akıllılık, kararlılık ve mücadele egemen. Korkmuyoruz artık. Hepinize selamlar."

Sömürgeci kararnameye topyekün direniş bayrağı Kerboran'da

30 Mayıs'ta en az 200 kadın ilçenin hükümet konağı önünde açlık grevine başladı. Daha birkaç saat geçmeden özel tim saldırıya ve tutuklamaya başladı.

Özel timin bu vahşeti halkın kitlesel tepkisine yolaçtı. İlk okul, ortaokul öğrencileri ve kadınlar, götürülenlerin serbest bırakılması için tugaya yürüdüler. Sömürgeci tugayın etrafına asker ve tank cemberi atmışlardı. Özel tim ve askerler, silahsız ve büyük çoğunluğu kadın ile çocuklardan oluşan kitleye ateş ederler. Fakat halk yılmaz. Gür sloganlarla sömürgeciliği, soykırım kararnameğini ve özel tim vahşetini protesto eder. Halkın yığın halinde tugayın etrafında toplanıp slogan atması karşısına şaşkına dönen sömürgeciler, en az 50 Kürt kadını askeri araçlarla Mardin'e kaçırdılar.

Bu olay halkın tepkisini daha da arttırdı. Esnaf kepenk kapatır. Tüm tehditlere rağmen dükkanlar üç gün kapalı kalır. Kerboran'daki gergin durum hala sürmektedir. Halk sürekli direnmeye kararlı.

İşçiler ve aydınlardan destek

Diyarbakır ve Nusaybin'de doktorlar, 30 ve 31 Mayıs tarihlerinde önlük giymeyerek protesto eylemine katıldı. Avukatlar da

iki gün duruşmalara katılmadı. Diyarbakır, Nusaybin, Uludere, Şırnak, Beytüşşebap ve Eruh'taki petrol, kömür, belediye ve yol işçileri de yemek boykotu yaparak ve işi yavaşlatarak 424 sayılı kararnameyi protesto kampanyasına katıldılar.

Bir haftalık süre için planlanan sömürgeci kararnameyi protesto kampanyası yeni direnişlere kapı aralayarak başarı ile sonuçlandı. Protesto kampanyası öğretici dersler ortaya çıkardı:

Şehir kitleleri artık fiilen ve yığınsal olarak ulusal kurtuluş mücadelesinin içindedir. Her eylem yığınsal olmakta, her eyleme işçisinden aydınna, çocuğundan yaşlısına kadar her halk kesimi mutlaka katılmaktadır.

Her eylemde yeni yeni mücadele yöntemleri kullanılmakta ve halkımızın zengin ve yaratıcı bir mücadele potansiyeline sahip olduğu sergilenmektedir. Son eylemler, sömürgeciliğe karşı kitlesel sivil itaatsizliğin en güzel örneğidir.

Şehir kitlelerinde korku yok olmuştur. Ulusal kurtuluş bilinci doruk noktasındadır. Herkes ne yaptığını ve neyi amaçladığını bilmektedir. Halka egemen olan duygu sürekli direniştir.

Kürt halkının Türkiye'deki odaklara politik iç bağımlılığı bitmiştir. Halk parlamentodan vazgeçmiştir. Halk kurtuluş için içe, kendi kaynaklarına, kendi gücüne ve mücadelesine yönelmiştir. Halkın sırt çevirdiği sadece Türk burjuva parlamentosu değildir. Sendikalar, meslek odaları ve basın için de bu geçerlidir. Son eylemlerde tüm sendikalar ve meslek odalarının Diyarbakır şubeleri, genel merkezlerinin karşı koyuşuna rağmen eylem kararını almışlardır. Kürt halkı illegal ve legal biçimleriyle kısa sürede kendi iç basınına da yaratarak sansürü paramparça edecektir.

Halk, 424 sayılı kararnameye kitlesel olarak meydan okuyor ve onu ihlal ediyor. Yapılan sadece bir uyarıydı. Bir ısınma hareketiydi. Sömürgeciler hazır olsun. Daha büyük kitlesel direnişler kapıdadır.

Çünkü; Kürdistan halkı, artık herşeyi ile kendisi için düşünüyor, kendi dilini konuşuyor ve kendisi için mücadele ediyor.

Türk sömürgecileri, diplomatların da Kürdistan'a ziyaretlerini yasaklıyor

Danimarka, Norveç ve Finlandiya'nın Ankara Büyükelçiliğine bağlı diplomatlar gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini, halkın mücadeleye yaklaşımını ve son çıkan 424 nolu kararnameye tepki olarak gelişen halk direnişini yerinde görmek ve gözlemlemek için gittikleri Kürdistan'da polis tarafından göz altına alındılar.

Danimarka Büyükelçisi Müsteşarı Allan Chpotemas, Norveç Büyükelçiliği Müsteşarı Irvan Hoyland ile Finlandiya Büyükelçiliği ikinci katibi Pino Valinorof, Siirt'te İnsan Hakları Derneği Başkanı avukat Zübeyir Aydar'la görüşürlerken polis tarafından gözaltına alınarak 2,5 saat içeride tutulmuşlardır. Gözaltına alınmalarının gerekçesi diplomatların işçileri bakanlığından bölgeye "giriş izni" al-

mama gösterildi. Kürdistan'dan gözaltına alınarak çıkarılan diplomatların bağlı oldukları Ankara'daki Büyükelçilik yetkililerinin cevabı; "biz Antalya'ya giderken izin almıyoruz da, Siirt'e giderken neden izin alalım" şeklinde oldu.

TC. yeni çıkarttığı baskı, sürgün ve sansür yasalarıyla Kürdistan'daki devlet kurumlarını ve buna karşı gelişen halk direnişlerini Türkiye ve dünya kamuoyundan gizlemeye amaçlamaktadır.

Kürdistan'ı kapalı bir kutu haline getirme çabalarına rağmen ulusal kurtuluş mücadelemizin kitlesel boyutu başta, Avrupa olmak üzere dünya kamuoyunun meraklı bakışlarının Kürdistan'da yoğunlaşmasını doğurmaktadır. TC. hiç bir önlemlerle bu gelişmeyi önleyemez.

TC'NİN BİR ÇARESİZLİK VE ÇIRPINIŞ ÖRNEĞİ

Milliyet gazetesi 20 Mayıs 1990 tarihli sayısında, ilk bakışta hemen Özel Harp Dairesi kaynaklı olduğu anlaşılan şu haber manşetten verilmektedir: "Örgütün Bekaa'daki kampında silahlı çatışma. PKK'da iç savaş." Habere göre Başkan APO da bu arada silahlı saldırıya uğramış ve yaralı olarak hastahaneye kaldırılmıştı. Aynı manşetin altına yerleştirilen başka bir haber de, Federal Almanya Başsavcısı Rebmann'ın açıklamaları "PKK'dan hesap sorulacak" başlığıyla anımsatılmaktaydı. Türk burjuva basınında bu tür yalan ve asılsız haberlerin yer alması, ilk kez görülen bir olay değil. Daha önceleri de MİT tarafından buna benzer uydurma haberlerin pek çok kereler ortaya atıldığı biliniyor. Fakat böyledir diye, olaya, "Burjuva basınının sıradan bir yalanı" deyip geçmek doğru değildir. Tersine birçok bakımdan üzerinde düşünülmesi gereken son derece anlamlı bir olayla karşı karşıyayız. Çünkü kimi zaman düşmanın durumunu ve gerçekliğini kavramada bu tür yalan haberler, çoğu doğru haberlerden daha öğretici olmaktadır.

Herşeyden önce bu, PKK önderliğinde gelişen ulusal direniş mücadelemiz karşısında TC'nin çaresizlik ve çirpinişinin bir belgesi olmaktadır. Bahar Atılımı sürecinde yaratılan Serhildan'ın, sömürgeci açılarından bir bozgun anlamına geldiği ve bu bozgunun yaz atılımıyla daha da derinleşeceği açıktır. Bu bozgunun önünü almanın telaşındaki TC, sansür uygulamasıyla ulusal kurtuluş kuvvetlerinin başarılarını gizleme veya Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nin bildirimlerinde çarpıtılarak yansıma ile de yetinmiyor, bir de fazladan böyle yalan haberler yayma ihtiyacı duyuyor. Yani faşist rejim askeri ve siyasi iflasını bu tür psikolojik savaş yöntemleri ile önlemeye çalışıyor. Bu bir.

İkincisi, bu uydurma haberin yanına Rebmann'ın PKK karşıtı açıklamalarının konması da tesadüfi değil; bilinçli, anlamlı ve dikkat çekicidir. Öyle anlaşılıyor ki, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında tutunamayıp hızla çöküşe giden TC, umudunu bazı provokasyon girişimleri ile FAC'nde açılmış bulunan davaya bağlamıştır. Bugün yalan haberini yaydığı olayı gerçekleştirilebilmek için sömürgecilerin öteden beri nasıl hummalı bir faaliyet içerisinde olduğu biliniyor. Bu amaçla Akademi alanına kadar sızdırılan onlarca ajan ve bunların açığa çıkarıldıktan sonra yaptıkları açıklamaları anımsamak gerekiyor. Söz konusu iki haberin yan yana yer aldığı 21 Mayıs tarihli Milliyet'in birinci sayfası, durumu adeta bir ayna gibi yansıtıyor. 1988'de Avrupa'da ortaya çıkan ve esas olarak Başkan APO'yu hedefleyen provokasyon hareketi ile aynı dönemde gündeme gelen Federal Almanya-PKK Davası'nın, parti ve ulusal kurtuluş hareketimize yönelik kapsamlı bir komplonun birbiriyle yakından ve doğrudan ilişkili birer parçası olduğu şimdi daha açık görülebiliyor. Çeşitli kollardan yürütülen komplocu çabalar boşa çıkınca, çare yalan haberler yaymakta görülüyor. Gerçekten de ne provokatörler hayal etiketleri gibi Avrupa'da partiyi ele geçirebildiler, ne aynı amaçla Ortadoğu alanına giden-

ler yakayı ele vermekten kurtulabildiler ve ne de Federal Başsavcı Rebmann işleri sandığı gibi kolay yürütebildi. Tümünün hevesleri kursaklarında kaldığı içindir ki, gerçekte ve pratikte yapmak isteyip de yapamadıkları yıkıcılık ve bozunculuğu şimdi böyle uydurma haberler yayarak geliştirmeyi deniyorlar. Nafile çirpinişlerin bir nedeni de budur.

Üçüncü bir husus ise, arkasında Türk sömürgeciliği ve emperyalizmin bulunduğu 1988 komplosunun görünürdeki üç unsurunun -provokatörler, Federal Savcılık ve Milliyet gazetesi- yeniden, adeta kendi eylemlerine sahip çıkarcasına bir araya gelmiş bulunmalarıdır. Milliyet gazetesinin rolü giderek daha belirgin biçimde açığa çıkmaktadır. Bazı "ünlü" yazarlarıyla birlikte Milliyet'in, ulusal kurtuluş mücade-

lemize yönelik komplocu güçlerin ve provokatörlerin sesi olma gibi bir işlev yüklediği de, bu konudaki her yeni yayınıyla daha iyi anlaşılıyor. Milliyet gibi bir yayının Kürdistan halkının haklı mücadelesine düşmanlık yapmasında yadırganacak bir yön yok. Ancak gazetecilik adına kirli komplolara bulaşmak çirkin bir olaydır. Ayrıca bu gazete, "faşizm amigoluk işte böyle yapılır" dercesine ve adeta Özel Harp Dairesinin resmi bir organı gibi faaliyet yürütüyor. Lafa gelince okuyucuya karşı sorumluluğu herşeyin üstünde tuttuğunu söyleyen ve basın ahlakı, doğru habercilik konusunda başkalarına ders vermeyi pek seven Milliyet, böyle asılsız haberler yazmak ve ölçsüz bir faşizm borazanlığı yapmakla herşeyden önce kendi okuyucusuna karşı ne denli saygısız olduğunu ortaya koymaktadır. Ve kuşkusuz bu sorumsuzluğunun kaçınılmaz sonucuyla da karşılaşacaktır.

Halkımızın Kürdistan'da başlattığı, MİT'in güdümündeki Türk burjuva basınına protesto eylemini sürdürmeliyiz. Yurtseverler ve demokratlar Avrupa alanında da bu tür gazeteleri satın almamalı, onları kendi yalanları ve ahlaksızlıklarıyla başbaşa bırakmalıdır. Öte yandan ulusal kurtuluşçu basınına maddi ve manevi her tür katkılarımızı arttırarak haftalık ve giderek günlük bir yayın düzeyine ulaştırmayı hedeflemeliyiz. Düşmanın maksatlı ve asılsız yayımlarına ancak bu biçimde gerekli karşılığı verebiliriz.

2000'e Doğru / 27 Mayıs 1990

Basın tarihine geçecek mizah olayı. Bir büyük gazetenin 20 Mayıs Pazar günkü, "Örgütün Bekaa'daki kampında çatışma-PKK'da iç savaş" manşet haberi, Diyarbakırlı gazetecilerin kendi aralarındaki masum şakalaşmanın eseri. Haber, bütünüyle senaryo. Ama senaryo, gazetede çıksın diye hazırlanmamış. İki gazeteci bir meslektaşlarını "işletmek" istemişler, o kadar.

Diyarbakır'daki büyük gazetelerin birini bürosundan diğerine bir faks haberi geçiyor. İnandırıcı olsun diye sayfalarının başına "Kürd Press" anteti konmuş, kaynak olarak da Almanya'daki PKK'lılar gösterilmiş. Faksı alan genç bir muhabirdir. O sırada dışarda bulunan ve şakanın asıl hedefi durumdaki arkadaşının yerine bakmaktadır. Haber önemlidir. Bekaa Vadisi'ndeki PKK kampında örgüt içi çatışmalardan söz edilmekte, Abdullah Öcalan'ın yaralanıp Şam'da hastahaneye kaldırıldığı anlatılmaktadır. Muhabir haberi hemen İstanbul'a, gazetenin merkezine geçer.

Gazete merkezi, böyle bir haberi "atlamayı" düşünemezler bile. Ama soruşturmak da gerekir tabii, ilk akla gelen, Olağanüstü Hal Valiliği'dir! Oradan gelen yanıt, "Bize böyle bir bilgi gelmedi, ama haberin çıkmasında bize bir sakınca yoktur" şeklindedir. Gazetenin haberinde "Ayrılkça eylemleri yakından izleyen bazı yetkililer" diye tanımlanan kaynak ise Bekaa Vadisi'nde "Gerginlik olduğunu" belirtmiştir. Eh, soruşturma böylece tamamlanınca, ertesi günün manşeti hazır. "PKK'de iç savaş". Bu arada habere Almanya Federal Başsavcısı Kurt Rebmann adına bir açıklama da girmiştir. Rebmann, "Bekaa Vadisi'ndeki idamlar konusunda geniş bilgi sağibi olduğunu" belirtmektedir.

Aynı gün BBC'de sözkonusu gazeteyi kaynak göstererek akşam bülteninde "olayı" dinleyicilerine duyurur. BBC'den sonra haber bir başka günlük gazetenin daha İstanbul baskısına girer. Ertesi gün gazete bürolarına ve BBC'ye telefonlar yağar. Bu arada BBC için gerçeğini öğrenmiştir. Daha sonraki bültenlerinde dinleyicilerinden özür dileyerek ilk haberinin doğru olmadığını açıklar.

Süreç bu kez de tersine işlemektedir. 21 Mayıs günü Cumhuriyet, "Düzeltilme" başlıklı kısa bir yazıyla ilk haberini tekzip eder. Hürriyet ise 22 Mayıs'ta "BBC günah çıkardı-PKK'da iç savaş haberi asılsız çıktı" başlıklı bir habere sayfalarında yer verir. 2000'e Doğru'ya Alman Başsavcısı Rebmann'dan sekreteri aracılığıyla iletilen bir bilgi de şöyledir: "Federal Başsavcı, yakın zamanda herhangi bir gazeteye konuyla ilgili bir açıklama yapmış değildir."

Gazeteciliğin hızlı temposu hiçinde zaman zaman yanlışlıklara düşmek tabii ki mümkündür.

Ama bu olayı "tempo" mazaretiyle açıklamak mümkün değil. Cumhuriyet'in basın zirvesinde verilen sözlerin, Kozakçioğlu'nun Güneydoğu ve PKK haberleri konusunda "milli maç spikerliği" telkinlerinin ve Kararname ortamına biraz da gönüllü olarak uyum gösterme endişelerinin yansımasıdır sözkonusu olan.

Hepimiz için alınacak dersler var diye olayın üzerinde durduk.

UZUN YÜRÜYÜŞ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

Düsseldorf-PKK Davası'nı protesto amacıyla 19 Mayıs'ta Bielefeld'ten başlatılan yürüyüş 29 Mayıs'ta Düsseldorf "Tanen" caddesindeki mahkeme binası önünde yapılan mitingle sonuçlandı.

Yürüyüşe düzenli olarak ERNK taraftarı 130 yurtsever ile ikisi Alman, ikisi Türkiyeli dört dayanışmacı katıldı. Ancak sayı bu kadarla sınırlı kalmadı. Güzer-gah boyunca Kürdistanlı yurtseverler ve Alman dayanışmacılar yürüyüşçülere eşlik ettiler.

Yürüyüş kitlesinin mola verdiği Gütersloh, Beckum, Hamm, Dortmund, Bochum, Essen, Duisburg kentlerinde yürüyüş korteji büyük ilgi gördü. Yürüyüşçüler dayanışmacı gruplar tarafından sürekli ziyaret edildi. Şehir merkezlerinde miting dönüştürülen toplantılar yapıldı. Bu toplantılarda eylemin amaçları Almanca yapılan konuşmalarla kamuoyuna duyuruldu. Aynı amaçla bildiri, dergi ve gazeteler dağıtıldı. Toplantılara Hunerkom, ozan ve folklor ekipleri katıldı. Bu da kamuoyunu yürüyüşçülere ve eylemlerine olan ilgisini daha da arttırdı.

Uzun yürüyüş, örgütlenme ve

disiplin açısından muazzam geçti. Yürüyüşte Kadın, Gençlik ve İşçi Birliği'nin temsilcileri yer aldı. Yürüyüşçüler manga düzenlediler. Her manga bir şehidin adını taşıyordu. Yürüyüşçü yurtseverler her konaklama yerinde değerlendirmeler yapıyor ve siyasi gelişmeleri tartışıyorlardı. Yürüyüş boyunca da biri "Kürdistan'da Halk Ayaklanmaları", diğeri "Neden FAC'ta PKK Davası?" olmak üzere iki seminer verildi. Böylece uzun yürüyüş iç eğitimin olduğu, devrimci uyum ve kuralların edinildiği bir okul işlevini de gördü.

FAC yönetimi polislerle yürüyüşü provoke etmek istedi. Basın, radyo ve televizyonu uzak tutmaya çalıştı. Yer engeli çıkararak yürüyüşçüleri sokaklarda konaklatmak istedi. Bazı yerlerde hazırlanmış Alman ve Türk faşist grupları, yürüyüşü provoke etmek istedi. Tüm bunlarla yürüyüşün başarılı geçmesini önlemek istediler.

Yürüyüşçü yurtseverler, tüm bunların farkındaydılar ve her türlü engellemeye rağmen başarmak azmindeydiler. Nitekim öyle de oldu. Engeller, kamuoyunun yü-

rüyüşe olan ilgisini önleyemedi.

Yürüyüş, planlandığı gibi 29 Mayıs günü mahkeme binası önünde miting dönüştü. Almanya'nın dörtbir yanından Kürdistanlı kitleler otobüslerle mahkeme binasının bulunduğu "Tanen" caddesinde toplandılar.

Yürüyüşe başından sonuna kadar katılan ve başarının gururunu taşıyan yurtseverler büyük gruplar halinde mahkeme salonuna girdiler. Mahkeme salonu ve dışarısı sloganlarla inledi.

Mahkeme salonuna giren yürüyüşçü yurtseverler, tutuklu PKK kadrolarına birer kırmızı gül verdiler ve dayanışma mesajı ilettiler. Ayrıca mahkeme başkanına da bir protesto yazısı verdiler.

Buradaki kitlesel gösteriye Türküleriyle Ozan Xelil Xemgin ve oyunlarıyla Hunerkom folklor ekipleri katıldı.

Başarılı yürüyüş eyleminin sonuç mitinginde yapılan konuşmada, FAC emperyalizminin komplosunda asla başarılı olamayacağı önemle bir daha vurgulandı.

Miting ve gösteri, direniş ve dayanışma sloganlarıyla akşam saat 5'te amaçlarına ulaşarak sonuçlandı.

Uzun yürüyüşçülerle görüştük

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüşe nerede, ne zaman ve hangi amaçla başladınız?*

Yürüyüş Komite Üyesi: 19 Nisan 1990 tarihinde Bielefeld'den başladık ve 11. gününde yürüyüşümüze tamamladık. Almanya'da yapılan tutuklamalarla, yoldaşlarımızın şahsında Kürdistan ulu-

sal kurtuluş mücadelesini ve Serhildan'ı terörist ilan etmek ve uluslararası alanda ulusal kurtuluş mücadelemizi tecrit etmek amaçlanmaktadır. Almanya'da yaşayan yurtseverler olarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz ve yoldaşlarımızla dayanışmamızı 200 km.'yi yürüyerek gösterdik.

Berxwedan Muhabiri: *Neden başka eylem değil, uzun yürüyüşü tercih ettiniz?*

Yürüyüş Komite Üyesi: 130 Kürdistanlı ve davamızı destekleyen Türk ve Almanlarla kamuoyunun dikkatlerini çekmek için böyle bir eylemi düzenledik.

Berxwedan Muhabiri: *Baştan sona kadar kaç kişiydiniz?*

Yürüyüş Komite Üyesi: 130 kişiydik.

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüş düzeniniz nasıldı, kısaca izah eder misiniz?*

Yürüyüş Komite Üyesi: Yürüyüş kolumuzu 10 mangadan oluşturduk. Bu mangaların isimleri şöyle: Şehit Haki KARER, şehit Kemal PİR, şehit Mazlum DOĞAN, şehit HOGIR, şehit HAMZA, şehit Deniz GEZMİŞ, şehit AGİT, şehit BİRİVAN vd. Her manganın komutan ve komutan yardımcısının tespit ettik ve tek sıra halinde yürüdük.

Berxwedan Muhabiri: *Hangi manganın sorumlusunuz?*

Cuma: Şehit Kemal PİR manganı sorumlusuyum.

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüş şeklinin mangalar biçiminde olmasının ne tür faydası oldu?*

Cuma: Bu gerek Alman kamuoyunu gerekse de bizimle daya-

şma içerisindeki yurtseverleri etkiledi ve daha fazla duyarlı kaldı.

Berxwedan Muhabiri: *Manganız kaç kişiden oluşmaktaydı?*

Cuma: Manganız 13 kişiden oluşmaktaydı.

Berxwedan Muhabiri: *Adınız, manganızın ismi ve manganız hakkında bilgi verir misiniz?*

Şilan: İsmim Şilan. 16 yaşındayım. Şehit BİRİVAN manganı içerisinde yer aldım. Manganız 11 bayandan oluşmaktaydı.

Berxwedan Muhabiri: *İsminiz ve yürüyüş hakkındaki görüşleriniz nedir?*

İzzet: İsmim İzzet. Şehit HOGİR yoldaş manganının sorumlusuyum. Yürüyüş boyunca attığımız Almanca sloganlar, dağıttığımız bildiri, gazete ve "Report"larla sesimizi hemen hemen tüm kamuoyuna duyurabildik.

Berxwedan Muhabiri: *İsminiz nedir? Yol boyunca yurtse-*

verlerden yürüyüşe gösterdikleri ilgiyi anlatır mısınız?

Emin: İsmim Emin. Şehit HAMZA yoldaş manga sorumlusuyum. Yol boyunca uğradığımız yerlerde iyi karşılandık. En büyük ilgiyi Duisburg yöresinde gördük. Coşkulu bir şenlikle karşılandık. Bu da bizi çok duygulandırdı.

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüşe dayanışmacı olarak katıldınız. Yürüyüş hakkındaki izlenimlerinizi anlatırmısınız?*

Murat (SVP): Partim, Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi yürüten ve büyük başarı elde eden PKK'ye verdiği önem ve değerden dolayı beni bir temsilci olarak buraya gönderdi.

Devamı 24. sayfada

Tutuklu PKK kadrolarının uzun yürüyüşçü yurtseverlere mesajı

Halkımızın PKK önderliğinde bağımsızlık ve özgürlük için sürdürdüğü uzun yürüyüşün içindeyiz. Bağımsızlık mücadelesi tüm halklar için ayağa kalkma ve bir uzun yürüyüştür. Gerilla mücadelesi, halk ayaklanmaları, zindan direnişleri ve bunların yanında sayılabileceğimiz başkaldırmanın ve direnmenin bütün biçimleri uzun yürüyüşün içinde atılan adımları oluştururlar. Şüphesiz ki, biz bu süreci şimdi en güçlü yaşayan bir halkız. Ancak, bağımsızlık ve özgürlük doğrultusundaki bu uzun yürüyüşümüzün henüz başlangıcında sayılabileceğimizi, adımlarımızı daha da sağlamlaştırmanın gerektiğini de biliyoruz.

Bu uzun yürüyüş içinde başlattığımız eylem, sembolik anlamda ulusal-toplumsal eylemimizin Avrupa alanında güzel bir temsilini teşkil etmektedir. Anlamlandır. On günlük bir süreci kapsamış da olsa, her şeyden önce bu temel niteliğinden ötürü bu eylem, sadece biz değil, halkımızın mücadelesini uzaktan ya da yakından izleyen dost ya da düşman herkes de bir değer biçecektir.

Yaptığımız on günlük uzun yürüyüş eylemi somut talepleri itibariyle de, halkımızın emperyalizme karşı olan mücadelecili tutumunu temsil etmektedir. Mücadelemiz üzerinde oynamak istenen uluslararası oyunlara ve komplolara karşı bu tarzda bir cevap, isyan halindeki bir halkın kendi taleplerini dile getirme üslubunun ancak "eylem" olabileceği gerçeğini bir kez daha gösteriyor. Bu eylem, bu anlamıyla da malum güçlere verdiğimiz güçlü bir mesajdır-uyarıdır. Halkımızın -bir kaç yoldaşın şahsında- tutsak alınmak istenmesine karşı güçlü bir cevabı ve yarının nasıl geçeceği için işaretidir. Önemle belirtiyoruz ki, bundan herkes kendisine düşen payı almak zorundadır.

Avrupa'da 1984 baharında da iki koldan düzenlenen bir uzun yürüyüş eylemi gerçekleştirilmişti. 1984 baharı ülkede gerilla mücadelesinin yoğun hazırlıklarının sürdürüldüğü bir dönemdi. Doğuş sancısı içerisindeki gerillanın ihtiyaç duyduğu desteğe ilk karşılığı veren alanlardan birisi burasıydı. Yani Avrupa'daki Kürdistanlı emekçi kitleleriydi. Şimdi, mücadelemiz Kürdistan'da kitlelerin ayaklandığı, halkın ordulaştığı bir süreci yaşıyor. Artık militanlaşan bir halktan bahsediyoruz. İster emekçi olarak, isterse siyasal mülteci olarak Avrupa'ya gelmiş olursun, bu alandaki halkımızın mücadelesinin bu sürecindeki görevlere de en büyük sorumlulukla sahip çıkması kaçınılmazdır. Ülkedeki gelişmelere, o gelişmelerin seviyesine layık biçimde sahip çıkmak ve onları selamlamak bir ulusal görevimiz olduğu gibi, görüyoruz ki tek tek bireyler olarak güçlenmemiz de, nerede olursak olalım eylem içinde mümkün oluyor. Bu tür eylemler bizleri büyütüyor. 1984 uzun yürüyüş eylemi bu bakımdan da örneklerden biridir. O yürüyüşün başını çeken ya da içinde yer alan yurtseverler bugün ölümsüz komutanlarımız haline gelmişlerdir. Şehit Rauf AKBAY yoldaş bu komutanlarımızdan sadece biridir. O halde şunu söylemek isteriz ki, bu tür eylemleri bir de militan ruhun bilenmesi, yoldaşça dayanışma ve yaşamın tanınması, mücadele sorunlarına sahip çıkılması anlamında kendimizi eğittiğimiz bir okul olarak değerlendirmeliyiz. 1990'da gerçekleşen bu uzun yürüyüş eylemi, içinde yer alan her yurtseverin güçlü bir militan olarak esas büyük yürüyüşe katılmasının başlangıcı olmalıdır.

Eyleminiz, halkımızın emperyalist güçlere şimdilik "küçük" bir uyarısıdır. Burada tutsak edilmiş bizlerin cezaevleri ve mahkemede mücadelemiz de bir uzun yürüyüştür. Eyleminizi sonuçlandıracağınız nokta, birleştiğimiz noktadır. O birlik noktasından güçlenerek çıkacak ve geleceğe doğru çok daha güçlü yürüyeceğiz.

Aynı mücadele coşkusu ve aynı uzun yürüyüşün kararlılığıyla sizleri selamlıyor ve başarılı eyleminizden dolayı sizleri kutluyoruz.

- Kahrolsun emperyalizm ve sömürgecilik!
- Yaşasın Kürdistan halkının PKK önderliğindeki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
- Yaşasın Başkan APO!

Uzun yürüyüşe katılan 130 yurtseverin Düsseldorf mahkeme başkanına verdikleri protesto metni

Sayın Başkan,
Mahkemeniz 24.10.1989 tarihinden beridir 18 Kürt politikacısına karşı bir "dava" sürdürmektedir.

Hem Kürdistan'da hem de yurtdışında yaşayan Kürtler, bu Kürt politikacılarıyla dayanışma içinde olduklarını ve onları desteklediklerini açıklamış bulunuyorlar.

Mahkemeniz, Kürtlerin kitlesel olarak desteklediği bir partiye karşı göstermelik bir mahkeme sürdürüyor. Bu gerçeği bu yılın Mart ve Nisan aylarında 1 milyonun üstünde insanımızın katıldığı ayaklanmalarda gösterdik.

Mahkemeniz, Türk ordusunun Kürdistan'daki baskı ve terör politikasını teşvik ediyor.

Bielefeld ile Düsseldorf arasında düzenlenen uzun yürüyüşe katılan biz 130 Kürt, sizin göstermelik davanıza karşı çıkıyoruz. On günlük yürüyüşümüzle şu isteklerimizi dile getiriyoruz:

- Dava derhal düşürülsün,
- Tutuklu tüm Kürt politikacıları derhal serbest bırakılsın!

Düsseldorf PKK davasında iddia makamının yeni bir komplosu açığa çıkarıldı

PKK DAVASINDA HUKUK SKANDALI

30 Mayıs 1990 günü dava oturumuna savcı ve hakimlerin en büyük "koz"larından biri getirilecekti. İtirafçı olarak lanse edilen iftiracı Hasan Doğan mahkemeye gelecekti.

Nitekim getirildi de. Mahkeme salonunda bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş" sloganlarını haykırarak teslimiyet ve ihaneti lanetledikleri bir anda; mahkeme salonuna bitmiş, çökmüş, defalarca hakimler tarafından uyarılmasına rağmen sözleri anlaşılacak kadar yüksek konuşamayan, yaşını bile hatırlamayan, altı saat devam eden duruşma boyunca sürekli kafası önde bir noktaya sabit bakan, ezberletilmiş bir kaç kelimeden başka konuşmayan robot bir Hasan Doğan getirildi.

Hasan Doğan, insanın nasıl alçalabileceği ve nasıl alçaltılabileceğinin en çarpıcı örneğini yansıtıyordu. Sözde tanık iken suçlu konumunda oturdu salona.

Suçlu pozisyonda olan sadece Hasan Doğan değildi. Davanın savcılarını, hakimlerini ve bir hukuk kalpazanı olan Hasan Doğan'ın avukatı da aynı durumdaydı.

Zira en güç anlarını yaşıyorlardı. Komploları açığa çıkacaktı. Bunu gizleme imkanları kalmıyordu.

Kimdi Hasan Doğan? Bu piyon 1988 Şubat'ında bir kaçırılma senaryosu uydurmuş, savcılarının dayattığı ifadelerle en az on Kürt devrimci ve yurtseverinin tutuklandığına yol açmıştı. Daha sorguda Alman Kriminal Dairesi (BKA)'nin uzmanları, bu piyonun korkak, inançsız ve yalancı kişiliğini hemen keşfeder ve istedikleri ifadeyi benimsetirler. BKA uzmanları bile bir an olur, birbirleriyle çelişen açıklamalarından dolayı piyonlarını uyarırlar. Van der Lubbe karakterli piyon, basit bir yaşam uğruna her türlü sefilliği sergileyecek kişiliktedir. Savcılara ve sorgu polisine "istediğiniz her ifadeyi verdim, beni aldattınız. Eğer beni bırakırsanız, dışarıda da ömrüm boyunca yerleştireceğiniz bir yerde kalmaya ve polise hizmet etmeye devam edeceğim" der.

Hasan Doğan'ın, diğer iki dava piyonu gibi kamuoyuna önemli açıklamalarda bulunacağı reklamı yapıldı. Onca masraf, önem ve tutuklamalara bu gerekçe gösterildi.

Doğal olarak Hasan Doğan'ın mahkemede konuşması ve suçlamalarını kamuoyu ve hakimlerin önünde yapması gerekirdi. En ilkel kurullarla işleyen bir hukuk mekanizması bile bunu gerektirir.

Ancak Düsseldorf Mahkemesi'nde durum, kendine demokrasi ülkesi, insan haklarına saygılıym diyen Federal Almanya'nın mahkemesinde tam tersi oldu. Davanın hakim ve savcılarını "tanık"ın konuşmamasını sağladılar. Tabi ki piyon ve avukatı önceden hazırlatıldıkları için tasmalarını tutan efendilerinin buyruklarına uydular.

Davanın hakim ve savcılarını, FAC ceza hukukunun 55. maddesini gerekçe gösterdiler. Buna göre aynı zamanda "sanık" -ki hakkında da dava açılmış- olan "tanık"ın konuşmama hakkı var.

Ancak Hasan Doğan hiçbir zaman sanık muamelesi görmedi. İddianamede de onun hakkında tek bir suçlama yok. Piyon başta serbest bırakılmak için kendini

bile suçluyor. BKA ve savcılık, bunu araştırıyorlar ve yalan söylediğini saptıyorlar. Böylece Hasan Doğan hakkındaki suçlamalar daha 1988 Mart'ında düşüyor. Savcılar ve davanın hakimleri, Hasan Doğan'ın mahkemede konuşmasından korktular. Zira o zaman yalanları ve haliyle savcılığın komplosu açığa çıkacaktı. Onlar için en iyisi Hasan Doğan'ın konuşmamasıdır. Bunun da iki yolu vardır. Bir taraftan Hasan Doğan açılacak bir davayla korkutulacak, diğer yandan da "işe kılıf uydurularak" komplonun hukuki örtüsü hazırlanacak. Hiç açılmaması bir dava gerekçe gösterilerek Hasan Doğan'a konuşmama imkanı tanınır.

Bu aşamada, mahkemede dünyada örneği çok istisnai görülebilecek bir hukuk rezaleti ortaya çıktı. Tutsaklar ve avukatları açıklamalarıyla haklı olarak Hasan Doğan'ın suçlamaları varsa tekrarlamasını isterken, mahkeme heyeti de rezil bir şekilde Hasan Doğan'ın konuşmasını önlemek için hukuki gerekçeleri sıralar.

Açıklamalar karşısında savcı suskunluğu tercih ederken, suçüstü yakalanan hakimler özünde siyasi olan, ama hukuki kılıf geçirilmiş ve aylar öncesinden hazırlanmış bir kararı açıkladı.

Buna göre Hasan Doğan konuşmayacak, verdiği ifadenin doğruluğunu tasdik eden ve piyonun sorgusunu yapan BKA uzmanları "güvenilir" şahit olarak dinleneceklerdi.

Peki, o zaman Düsseldorf'taki mahkemenin, onca hukuki formalitenin, hakim ve savcı kılıfına bürünenin ne anlamı var? Nerede kaldı hukukun bağımsızlığı ve insan hakları? Sergilenen mantık ve yapılan uygulama faşist gericilikten de öte değil midir? Suçsuz yere o kadar insanı tutuklamanın, sağlıklarıyla oynamanın, terörist olarak lanse etmenin anlamı burada ortaya çıkmıyor mu?

Bunların tek bir izahı vardır: Yapılan korsanlıktır. Düsseldorf mahkemesinde hukuk yok, adalet yok; ahlaksızlık ve emperyalist gericilik var. Mahkeme heyetinin yüzündeki hukuk maskesi bir yana atılmıştır. Dava siyasi-dir ve kararlar başka yerden gelmektedir. Eğer insanlar bu yolla mahkum edilecekse sokaklar Hasan Doğan gibi düşkün itirafçılarla doludur.

Yok eğer davanın hakim ve savcılarını halen davanın hukuki bir ceza davası olduğunu iddia edeceklerse, artık buna imkanları kalmamıştır. Komplo açığa çıkmıştır. Düsseldorf'ta Kürdistan halkına ve kurtuluş öncüsü PKK'ye savaş açılmıştır. Korsanca yürütülen davada verile-

cek her karar siyasi olacak ve tutsaklar için hiç bir anlam taşımayacaktır.

Batı-Berlin'de oturma eylemi

Kürdistanlı Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK, 26 Mayıs 1990 tarihinde Batı-Berlin'de oturma eylemi düzenledi. Oturma eylemi 50 dolayında yurtseverin katılımıyla Berlin şehir merkezine yakın en işlek yerlerden olan Gedenknis Kirche'de gerçekleştirildi.

Halen Düsseldorf'ta devam etmekte olan davanın derhal durdurulması ve tutuklu bulunan devrimci-yurtsever Kürt politikacıların serbest bırakılması amacıyla yapılan "Uzun Yürüyüş"ü desteklemek ve İsmail Beşikçi'nin tutukluluğunu protesto amacıyla yapılan oturma eylemine çok sayıda kadın ve çocuk da katıldı.

Yaklaşık 4 saat süren oturma eylemi sırasında Kürt folklor oyunları sergilendi. Dağıtılan yüzlerce bildiriyle FAC devletinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi'ne yönelik siyasi tutumu ve tutuklamaları teşhir ve protesto edildi. Kamuoyu, eylemin amaçları doğrultusunda bilgilendirilerek eylem sona erdirildi.

Hamburg

23 Mayıs tarihinde 60 dolayındaki Kürt yurtseverler tutuklu Kürt politikacılarının serbest bırakılmaları için Hamburg'daki Rathaus'u (Belediye binası) işgal ettiler.

Eylem anında Rathaus'ta parlamenterlerin ve 600'u aşan genç Alman polislerinin toplantıları da vardı. Eylem sırasında çevreyi saran polisler önce sözlü, daha sonra saldırı biçiminde işgali kırmak istediler. Polisler yurtseverler arasında çıkan çatışmada 3 taraftar yaralandı. Olay yerine gelen basın ve televizyonu polis içeriye almadı. Alçakça saldırılarını kamuoyundan gizlemeye çalışmalarına rağmen bina içindeki devlet memurları, (SPD ve FDP) parti temsilcileri olaya tanık oldular. Olayı görüntülemek için içeriye girmeye çalışan gazeteci Alman bir bayan, polis tarafından dövülerek dışarı atıldı.

Uzun bir direnişten sonra elleri bağlı olarak karakola getirilen yurtseverler, kimlikleri tespit edilerek fişlendiler. Alman polisi nezarete attığı tüm yurtseverlere aynı Türk polisinin ağzıyla "sizi dağ Türkleri, çingenele" gibi sözlerle hitap ettiler. 8 saat gözaltında tutulan yurtseverler daha sonra aralıklı olarak serbest bırakıldılar.

Almanya-PKK Davası tutuklu ve tutuksuz yargılananları adına 30 Mayıs 1990 tarihinde Selahattin Erdem'in yaptığı konuşma

PKK, Kürt insanının ve Kürdistan toplumunun içine düşürülmüş olan bu çok olumsuz durumdan kurtulması mücadelesini veriyor

Burada adına "sanık" denerek bulundurulmuş hemen herkes, Hasan Doğan'ın "göğü tanıklığı" ile tutuklanmış, söyledikleri ile bu hale getirilmiştir. Şimdi burada Hasan Doğan'ın "sorulara cevap vermediği" ya da "konuşmadığı" söyleniyor. Acaba gerçek böyle midir?

Gerçek olan şu ki, Hasan Doğan "konuşmuyor" değil, konuşulmuyor; kendisini "tanık" olarak gösterenler tarafından, Federal Başsavcılık tarafından, burada konuşmasına izin verilmiyor. Hasan Doğan için, savcının tanığı için buraya yeni ve eğitilmiş "tanıkların" getirileceği söyleniyor. Hasan Doğan'ın burada kamu önünde söyleyemediği, fakat gizli yerlerde söylediği iddia edilen ya da tehdit ve vaadlerle söylenecek olan şeylerin, böylesi kişilerin "tanıklığı" ile ifade haline getirilmesi isteniyor. Oysa açıkça görülüyor ve biliniyor ki, Hasan Doğan, canı istediği zaman bülbül gibi konuşuyor; sadece sorulan sorulara da değil, sorulmayan sorulara bile cevap veriyor. Eminiz ki, eğer üzerinde baskı olmasa, eğer önce açılmış ve fakat sonra durdurulmuş dava dosyasıyla, hapis cezasıyla korkutulmasa, şimdi burada da konuşur, hem de çok konuşur. Ancak konuşmasına izin verilmiyor, Hasan Doğan'ın burada konuşmasından korkuluyor. Peki ama, kamuoyu karşısında konuşulmasından neden korkuluyor?

Hasan Doğan, Alman toplumunun "mahkumiyet" olarak gördüğü bir yaşama kendini mahkum etmiş zavallı bir kişidir. Bundan da öte, kendi deyimleriyle "çocukluğundan beri yalan söyleyen" biridir. Hakaret etmiyoruz, yalancı olduğunu bizzat kendisi söylüyor. Bunu, başta Federal Savcılık olmak üzere, hepimiz biliyoruz. İşte sorun burada ortaya çıkıyor. Eğer Hasan Doğan burada konuşursa, avukatlarımızın soracağı sorulara cevap verirse gerçekler ortaya çıkacak, olayların üzerindeki sis perdesi kalkacak, gerçek durum nasıl çarpıtıldığı ve yalanlarla, tehdit ve vaadlerle nasıl bir suç olayı yaratılmaya çalışıldığı herkes tarafından görülecek. Yani yalanlar ve yalancılar açığa çıkıp, gerçekler kamuoyu tarafından görülür hale gelecek. Federal Başsavcılık işte bundan korkuyor. Bundan korktuğu için de, Hasan Doğan'ın burada konuşmasına izin vermiyor. Onu, dava dosyalarıyla korkutarak, burada susmasını sağlıyor. Çok açık ki, bu, kurnazca düşünülmüş bir oyundur. Bizim, iki yıldan beri tutuklu bulundurulmamız için gösterilen önemli gerekçelerden biri, "delilleri ortadan kaldırmadığımız" savıdır. Peki ama, bu durum da, Federal Savcılığın kendi gösterdiği delili bizzat kendisinin ortadan kaldırması olmuyor mu? Kendi tanığını bile kamuoyu karşısında susturmayı yeğleyen Federal Savcılığın daha ne inandırıcılığı olabilir? Burada olduğu halde kamuoyu karşısında dinlenemeyen, soruları cevaplamayan bir kişiye "tanık" denebilir mi? Böyle bir kişinin gizli yerlerde söylediği iddia edilen sözlerin gerçekte bir değeri olabilir mi?

Eğer "sanık" denen bizler, burada susuyorsak, bu durum, söyleyecek sözümlü olmadığımız biçiminde görülmemelidir. Sanılmamalıdır ki, yalan ve çarpıtmalarla uydurulmuş iddiaları kabul ediyoruz. Mevcut iddialara, iddia edenlerin düzeyinde cevap vermeyişimiz, bunların iddia edenleri ilgilendirmemesinden dolayıdır. Almanya Federal Cumhuriyeti'nin ve Federal Başsavcılığın uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayarak davranış gösterdiği ve sömürgeci bir yaklaşımla halkımızı ve ulusal kurtuluş mücadelemizin iç işlerine ölçsüz bir biçimde karışmak istediği içindir. Fakat, avukatlarımız sorguluyorlar, gerçekleri ortaya çıkarmak için yoğun çaba harcıyorlar. Peki, iki yılı aşkın süredir kamuoyuna reklam edilen meşhur "tanıklar", avukatlarımızın ve kamuoyunun önünden neden kaçınıyorlar?

Daha önce, buradaki durumun, Kürdistan'daki mevcut yaşamın tipik bir maketi olduğunu söylemiştik. Bu gerçek, yaşanan olaylarla hergün doğrulanıyor. Daha dün, yani 29 Mayıs günü, Nusaybin ve Sirt'e giden Avrupalı üç diplomat ile iki gazeteci, "buraya izinsiz gelemezsiniz" denerek Kürdistan'dan çıkarılmış bulunuyor. Türk polisi, Avrupalı diplomat ve gazetecileri Kürdistan'dan alarak Ankara'ya götürüyor. Sömürgeci Türk devleti tarafından Kürdistan'a girilmesine izin verilmiyor. Burada da, gerçekler ortaya çıkmasını diye, sözde "tanıkların" konuşmasına izin verilmiyor.

"İtiraf yapmak" ya da "pişmanlık göstermek" Türkiye'de işkence nin ve idam cezasının alternatifidir. Burada ise, cezaevinde yatmanın alternatifidir ya da iyi yaşam vaadleriyle ortaya çıkıyor. Hasan Doğan ve benzerleri bilinen insanlar, kim etkinse ya da hangi ortamda bulunuyorlarsa ondan yana oluyolar, onun hesabına çalışıyorlar. Bunlardan, kendilerine de bir hayır gelmeyeceğini Federal Savcılık da çok iyi biliyor. Fakat yazık; Türk Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) ile emperyalist çıkarlar, hiçbir insanlık değeri tanımıyor; insanı, insanlığından boşaltacak kadar düşürüyor. Bunlara bakınca insan, insan soyunun ne kadar düşkünleşebileceğini açıkça görüyor. Ayrıca, Alman makamlarının Türk Milli İstihbarat Teşkilatına bu kadar bağlı kaldığını görmek, gerçekten şaşırtıcı ve üzücü oluyor.

PKK'nin bir tespiti var. Ve Türkiye'deki bilim adamlarının, sosyologların çalışmaları da bunu doğruluyor. Kürdistan'da yüzyıllardır süren sömürgeci egemenlik, Kürdistan'ın emperyalizmin böl-yönet politikasına maruz kalması, Kürt insanını düşürmüştür; onu kimliksiz ve değersiz hale getirerek kişiliğini kıldırmıştır. PKK, mücadelesini, işte bu temele kadar inerek yürütmek zorunda kalıyor. Kimliksiz ve ölçsüz hale getirilmiş insana, bir kimlik, ölçü ve kişilik kazandırmak kolay olmuyor. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ancak böyle bir mücadeleyle geliştirilebilir. PKK'nin mücadelesi, belki gerçekten de Federal Başsavcılık için tuhaf ve anlaşılmasız geliyor. Fakat, bir kişinin eleştirilmesi ve insanların özeleştirii yapmasının bu kadar anormal bir olay ve korkunç bir şey gibi görülmesi ve gösterilmek istenmesi de, aynı biçimde bize tuhaf ve anlaşılmasız geliyor. PKK, Kürt insanının ve Kürdistan toplumunun içine düşürülmüş olan bu çok olumsuz durumdan kurtulması mücadelesini veriyor. Emperyalizm ve sömürgecilik ise, onun geri durumuna ve kişiliğine yapısına sarılıyor, bu yapıya sahip çıkıyor, böylece Kürdistan toplumunu daha da düşürerek onun üzerindeki egemenliğini sürdürmek istiyor. Burada, insanı olan hangisidir diye sormak bile yersizdir. Emperyalizm ve sömürgecilik ne yaparsa yapsın Kürdistan toplumunu artık bu düşkünlük ortamında tutamayacak, yarattığı bu yapı içinde kendisi boğulacaktır. Toplumsal yaşamda bunu gerçekleştirerek, Kürdistan halkı, bağımsızlığını ve özgürlüğünü mutlaka kazanacaktır.

Avrupa'da Kürt yurtseverleri 1 Mayıs'ı kitlesel kutladılar

1 Mayıs 1990 - Hamburg / ERNK'li yurtseverler miting alanında

BATI ALMANYA

Nürnberg: DGB ve ilerici güçlerin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüş ve kutlamalarına ERNK taraftarı 500 yurtsever katıldı. ERNK'nin yürüyüş kortejine Alman dayanışmacı demokratları da katıldı. Yürüyüş boyunca ve şenlik alanında açılan masalarda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tanıtıcı bildiri ve dergiler dağıtıldı. Ayrıca İsmail Beşikçi'nin serbest bırakılması için imza toplandı; dayanışma kartları dağıtıldı.

Aynı gün mitingden sonra 200 kişilik ERNK'li yurtsever ve dayanışmacılar Türk konsolosluğunun önünde, Türkiye'deki 1 Mayıs kutlamalarına karşı Türk polislerinin gerici ve faşist saldırılarına protesto etti.

Münih'te de daha küçük katılımıyla ERNK temsil edildi.

Duisburg: 1 Mayıs kutlamalarına 1000 kadar yurtsever katıldı. Tanıtıcı yazılı materyaller dağıtıldı. Çocuk folklor ekibi, Kürt folklorundan gösteriler sundu. Mitingten sonra, faşistlerin oturduğu bu semte yürüyüş yapıldı. Daha sonra dernekte toplanan kitle 1 Mayıs üzerine değerlendirme toplantısı yaptı.

Stuttgart: En az 400 yurtseverin katıldığı 1 Mayıs kutlamalarından sonra Kürdistan İşçiler Birliği Kültür Derneği'nde 1 Mayıs'ın önemi üzerine değerlendirme toplantısı düzenlendi.

Hamburg: Hamburg ve Hamburg'a bağlı şehirlerde ERNK bayrağı altında 1000 yurtsever 1 Mayıs kutlamalarına katıldı.

Celle: 1 Mayıs kutlamasına 380 kişilik katılım sağlayan ERNK taraftarları, attıkları sloganlar ve yaptıkları konuşmalarla ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yaptılar. Ayrıca çok sayıda bildiri, Almanca broşür ve dergi dağıtımı yapıldı.

Braunschweig: Buradaki kutlamaya 45 civarında yurtsever katıldı. ERNK taraftarlarının korteji yoğun ilgi gördü. Yurtseverler sloganlarla, bildiri broşür

ve dergi dağıtımıyla Kürdistan'ı tanıttılar.

Kassel: Türkiye ve Kürdistan'daki 1 Mayıs gösterilerine yönelik TC polislerinin faşist saldırılarını kamuoyunda teşhir etmek amacıyla, ERNK ve HK taraftarları ortaklaşa DGB binasını işgal ettiler. Türkiyeli ve Kürdistanlıların talepleri, DGB yetkilileri tarafından desteklenerek yerine getirildi.

Mannheim: ERNK taraftarlarının katılımı 100 civarında oldu. DGB sendikasının stand açtırmama vb. şeklinde çıkarıldığı zorluklara rağmen, Kürdistan'lı yurtseverler coşkulu korteji; slogan, konuşma, bildiri dağıtımı ve folklorik gösteriyle kamuoyunun büyük ilgisini çektiler.

Saarbrücken: 1 Mayıs kutlamalarına 100 kişilik katılım sağlayan ERNK taraftarları, burada da DGB'nin engelleme çabalarıyla karşılaştılar. DGB yetkilileri Kürdistanlı yurtseverlerin 1 Mayıs kutlamasına katılmamalarını istediler. Yurtseverler DGB'nin dayatmalarını kabul etmeyerek, kararlı ve coşkulu bir katılımıyla 1 Mayıs'ı kutladılar.

Karlsruhe: Buradaki kutlamaya yurtseverlerin katılımı 40 kişi civarında oldu. Yurtseverler yazılı ve sözlü propaganda ile Kürdistan halkını temsil ettiler.

Ofenburg: Kutlamaya 70 civarında ERNK taraftarı katıldı. Coşkulu katılım sağlayan yurtseverler, ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun propagandasını yaptılar ve TC faşizmini protesto ettiler.

Ayrıca Köln, Düsseldorf ve Frankfurt'ta da aynı kitlesellikte ERNK 1 Mayıs kutlamalarına katıldı.

FRANSA

Alsace Lorraine alanındaki 1 Mayıs kutlamalarına: Strasbourg 200; Maulhouse 200'u aşkın; Metz 250 ve Motebéliard 200 Yurtseverler katıldı. Yurtseverlerin oluşturduğu kortejler büyük ilgi gördü. Montbéliard'deki ERNK taraftarlarının kutlama-

ya katılımını basın yorumlu şekilde verdi. Gazetelerden biri haberi şu başlıkla verdi: "Yürüyüş şenlik katanlar Kürtler oldu."

Yürüyüş boyunca yazılı ve sözlü olarak ulusal kurtuluş mücadelesine destek ve uluslararası dayanışmanın önemi dile getirildi. Miting alanlarında kültürel gösteriler sunuldu.

AVUSTURYA

Viyana: 1 Mayıs kutlamalarına ERNK taraftarları, Av. Dev-Genç, MLSPB, Devrimci Partizan, TKP-ML Hareketi, TKP-ML ve TDKP taraftarlarıyla birlikte aynı platformda katıldılar. Toplam 2000 civarında Kürdistan'lı ve Türkiyeli emekçilerin katılımı oldu. Yürüyüş boyunca sloganlar atıldı ve üç dilde konuşmalar yapıldı. Yurtseverler folklorik gösterileriyle dikkatleri daha da yoğunlaştırdılar.

1 Mayıs yürüyüşü ardından, Türk polislerinin Türkiye'de 1 Mayıs günü başvurduğu saldırıları protesto etmek amacıyla platformdaki güçler, TC Konsolosluğuna kadar protesto yürüyüş düzenlediler.

İSVİÇRE

İsviçre'deki Kürdistan'lı yurtseverler, Fribourg, Basel, Zürih, Bern, Lozan, Cenevre St. Gallen, Nuşatel ve La Chau de Fonds'da ERNK bayrağı altında 1 Mayıs gösterilerine katıldılar. Toplam 4000'e yakın katılım sağlayan ERNK'li yurtseverler, coşkulu kortejleri, slogan ve konuşmalarla ulusal kurtuluş mücadelesine destek sundular ve TC faşizmini teşhir ettiler. Kültürel gösteriler de sunan ERNK taraftarları büyük ilgi gördüler.

AVUSTRALYA

Sydney: 3 Mayıs günü ERNK, Dev-İşçi ve Av. Dev-Genç taraftarlarının oluşturduğu "Kürdistan ve Türkiye Halklarıyla Dayanışma Komitesi", Türkiye'deki 1 Mayıs gösterilerine karşı TC faşist polislerinin giriştiği saldırılarına protesto etmek amacıyla, Türk Sydney Konsolosluğu önünde bir miting yaptı. İlgili gösteri protesto eylemini TV, radyo ve

gazete muhabirleri yerinde izlediler.

İTALYA

Bellinzona: Düzenlenen 1 Mayıs kutlamasına yaklaşık 150 ERNK taraftarı katıldı. Yurtse-

verler, kortejlerine Cephe bayrağını, A. ÖCALAN yoldaşın posterini ve Cephe birliklerinin amblem ve pankartlarını taşıdılar. Konuşma ve sloganlarla TC faşizmini lanetlediler ve ulusal kurtuluş mücadelesinin propagandasını yaptılar.

Beşikçi mahkemeye çıkarılmıyor, giyabında yargılanıyor

Dr. İsmail Beşikçi'nin yargılanmasına, giyabında yapılan 15 Mayıs 1990 günü ikinci duruşma ile devam edildi. Beşikçi, "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" adlı yapıtından dolayı tutuklanmıştı. Daha sonra bu kitabın devamı niteliğinde olan "Bilim, Resmi İdeoloji, Devlet, Demokrasi ve Kürt Sorunu" kitabı da daha matbaada iken toplatılmış ve ikinci bir dava daha açılmıştı.

Beşikçi'nin birinci davasının ilk duruşması 18 Nisan günü İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yapılmıştı. Beşikçi yaptığı ön savunmasında da bir bilim adamına yakışır, tavizsiz ve onurlu bir tablo çizdi. Bilimsel ölçülerde Türk egemenlik sistemine yaklaştı ve resmi ideolojinin çağdışlığını, bilim karşıtlığını ve inkarcılığını çarpıcı bir üslupla ortaya serdi. Savunmasının bir yerinde; "Resmi ideoloji herhangi bir ideoloji demek değildir. Resmi ideoloji cezai yaptırım içermektedir. Gerçeklerin söylenmesi, incelenmesi, araştırılması ceza tehdidi altında tutulmaktadır. Resmi ideolojinin kabullerinin dışına çıkanlara; sorunlara, olgulara özgürce yaklaşanlara, bilimin kavramıyla yaklaşanlara cezaevinin yolu gösterilmektedir. Düşünce hayatı üzerinde, resmi ideolojinin bu baskısı bilimin gelişmesini engellemektedir. Bu baskı, düşünce hayatını felç etmekte, zihinleri kötürümleştirmekte, beyinleri ve yürekleri körletmektedir" demekteydi. Savunmasında PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş ve Serxwebûn'dan alıntılar yapan Beşikçi, Kürt ve Kürdistan gerçeğini de çok çarpıcı olarak analiz etti.

Beşikçi'nin mahkemede koyduğu bu kararlı tutumu TC kaldıracak güçte değildir. Nitekim, kaldıramadı ve Beşikçi'yi daha sonraki duruşmalara çıkarmayarak giyabında yargılamaya başladı. Çünkü Türk rejimi çağdışı bir rejimdir. Bu, onun gerçeklerin karşısında ve bilim düşmanı olduğunu da göstermektedir. Tabii tersi de doğrudur; bilim ve gerçekler de TC'nin düşmanıdır. Bu yüzden TC'nin bilimsel gerçeklerin sanık kürsüsünde de olsa savunulmasına tahammülü yoktur. Gerçekler vurgulandıkça rejimin çürümüş, dökülmüş, kokuşmuş yapısı ve tüm pislikleri su yüzüne çıkmaktadır. Onun ne kadar insanlık karşıtı, özgürlük düşmanı, anti-demokratik ve başta Kürt halkı olmak üzere halklar katili barbar bir rejim olduğu anlaşılmaktadır. Beşikçi, mahkemeye çıkarılırsa bu gerçekleri tek tek yüzlerine karşı haykırarak ve sorgulayacaktır. Türk egemenlik sistemi hem de kendi mahkemesinde yargılanacaktır. TC, bu yükün altından -hele hele Kürdistan'da savaşın geldiği bu düzeyde- hiç kalkamaz. Bundandır ki TC Beşikçi'den korkuyor, yine zor kullanarak, onu meşru hakkı olan duruşmalara katılmaktan men ediyor.

18 Nisan'da yapılan ilk duruşmada 175 avukat Beşikçi'nin savunmasını üstlenmişti. Davaya İstanbul'daki Kürdistanlılar büyük ilgi gösterdiler ve Beşikçi'nin çevresinde büyük bir sevgi ve dayanışma çemberi oluşturdu. Beşikçi'ye uluslararası çevrelerde de ilgi büyük, dayanışma yükseliyor. Bütün bunlar gösteriyor ki TC, Beşikçi'yi giyabında da yargılamaya çalışsa, kendisini bilim ve tarih karşısında yargılanmaktan kurtaramayacaktır.

Strasbourg'da Serihildan ile dayanışma eylemleri

Fransa'nın Strasbourg şehrinde ERNK, Dev-Sol, TDKP ve Partizan-DABK bölge örgütleri eylem birlik komitesi kurdular. Komite, Kürdistan'daki gelişmeleri desteklemek ve faşist Türk devletinin terör uygulamalarını protesto etmeyi önüne amaç olarak koydu.

İlerici kesimlerin, Kürdistan ve Türkiye'deki gelişmelere karşı duyarsız kalmalarını protesto etmek için 19 Nisan günü, televizyonun 3. kanal kulesi işgal edildi. İşgal eylemini televizyon haber olarak gösterdi.

Yine aynı amaçla 21 Nisan'da bir protesto yürüyüşü de düzenlendi. Çoğunluğunu ERNK taraftarlarının oluşturduğu 450'ye yakın kitle katılımı sağlandı. Yürüyüş kortejinin TC Konsoloslukuna yaklaştığı bir yerde, kalabalık sayıda Fransız polisi bariyer kurdu. Bunun üzerine yürüyüşçüler 5 dakikalık oturma eylemine geçtiler ve TC bayrağını yıktılar. Basın ve yayın dikkati bu şekilde çekildi. Ortak bildiri okunduktan ve ardından coşkulu halay çekildikten sonra eylem sonuçlandırıldı.

Almanya - Kassel'de Serihildan'la dayanışma gecesi

Batı Almanya'nın Kassel şehrinde 28 Nisan günü Kürdistan Serihildan'ı ile dayanışma gecesi yapıldı.

Kassel'de ilk kez bu türden bir gece yapıldı. 500'ün üzerinde katılımın gerçekleştiği gecede, folklor gösterileri ve Ozan Diyar ile Ozan Zamanı'nın sundukları devrimci halk türkülleri kitlelerde coşku yarattı. Yapılan konuşmada, Kürdistan'daki gelişmeler değerlendirildi ve bu gelişmelerin dayattığı görevler üzerinde duruldu. Gece olumlu bir etki bıraktı.

Bottkyrk - İsveç'te kültürel dayanışma gecesi

5 Mayıs tarihinde Bottkyrk-Kürt Kültür Derneği'nin düzenlediği gece oldukça coşkulu geçti. Yaklaşık olarak 400 kişi katıldı.

Dayanışma gecesinde, Koma Herekol, Bitlis yöresinden folklor oyunları sunarken, koro, yurtseverlerden oluşan müzik grubu, Ozan Birindar ve Ozan Arman türküler söylediler. Sahnelenen tiyatro oyunu, TC barbarlığının teşhirine yönelikti. ERNK adına siyasi konuşmanın da yapıldığı gecede, ayrıca Kürt Halkının Dostları Komitesi Başkanı da, İsveç devlet politikasını hedef alan ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyen bir konuşma yaptı.

YABANCI DÜŞMANLIĞINA KARŞI PROTESTOLAR

28 Nisan günü İtalya'nın Bellizona şehrinde ERNK, EKİM, TKP-ML/DABK, TKP-ML, Dev-İşçi, TDKP ve TKEP taraftarları ortaklaşa yabancı düşmanlığını protesto amaçlı bir gece düzenlediler.

Yaklaşık 350 kişinin katıldığı gecede yapılan konuşmada, Türkiye ve Kürdistan halkına en büyük düşmanlığı TC sömürgeciliğinin yaptığı belirtilerek, ulusal kurtuluş mücadelesine desteğin verilmesinin zorunlu olduğu açıklandı. Gecede folklor gösterilerinin yanı sıra, ozanlar tarafından türküler de söylendi.

4 Mayıs günü Celle'nin Walsrode kasabasında, yabancı düşmanı faşist parti REP (Cumhuriyetçiler)'in yapmayı planladıkları toplantıyı engellemek ve yeni çıkarılan yabancılar yasasını protesto etmek için Alman anti-faşistleri tarafından bir yürüyüş düzenlendi. Eyleme 80'e yakın ERNK taraftarı olmak üzere toplam 130 civarında katılım oldu.

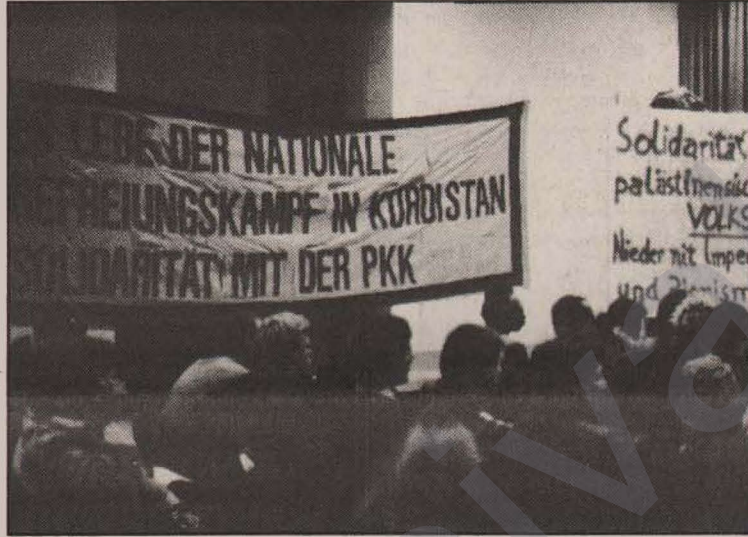
Yarım saatlik bir yürüyüş ardından miting yapıldı. Mitingde bir Alman demokrati yabancı düşmanlığı üzerine konuşma yap-

tı. Ardından ERNK taraftarları adına yapılan konuşmada, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi, buna karşı TC'nin terörü ve B. Alman devletinin açtığı PKK Davası'nın anlamı konularında açıklama yapıldı.

Öte yandan, 5 Mayıs günü Düsseldorf'ta çeşitli anti-faşist grup ve örgütler de, düzenledikleri bir yürüyüşle yabancılar yasasını protesto ettiler. Eyleme 700'e yakın kişi katıldı.

Yürüyüş esnasında yer yer durularak konuşmalar yapıldı. Çeşitli grupların yanı sıra ERNK taraftarları adına da konuşma yapıldı. PKK Davası tutukularının serbest bırakılması da istenerek, B. Alman devletinin anti-demokratik uygulamaları protesto edildi.

Protesto yürüyüşünün ardından, eylemde yer alan anti-faşist grup ve örgütler, NRW (Kuzey Ren Westfalya Eyaleti) 12. Konferanslarını yaptılar. Konferans sonunda Kürt Halkının Dostları Komitesi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi için bir yardım kampanyası başlattı.

BELÇİKA: 19 Mayıs günü Leven şehrinde Belçikalı demokratların düzenlediği bir festivale ERNK taraftarları da katıldı. Festivale Kürdistan Komitesi adına yarım saatlik bir bilgilendirme toplantısı yapıldı. Kürt yemeklerinin de tanıtıldığı festivale Koma Botan iki kez folklor gösterilerini sundu. Ayrıca yaygın şekilde yayın, broşür ve kaset dağıtımı yapılarak onbinlerce kişiye Kürdistan ve mücadelesi tanıtıldı.

NORVEÇ: Kuzey kutbundaki Norveç'in Stanvanger şehrinde 12 Mayıs tarihinde ERNK taraftarları, bilim adamı İsmail Beşikçi'nin serbest bırakılması için stand açarak imza kampanyası yürüttüler. Şehrin en kalabalık caddesinde açılan standda Norveçlilere dağıtılarak, İsmail Beşikçi hakkında bilgi verildi.

Tamil Kurtuluş Kaplanları Halk Cephesi'nin 22.5.1990 tarihinde yaptığı basın açıklaması:

PFLT'nin Kuzey-Doğu'da Başlattığı Grevler Tam Başarılı Olmaktadır.

PFLT Merkez Konseyi'nin bildirdiğine göre, 21.5.1990'da Kuzey-Doğu'da Tamil plantasyonlarını savunmak amacıyla başlayan genel grev tam anlamıyla başarıya ulaşmıştır. Yapılan açıklamada ayrıca, "Kuzey-Doğu tam duraklama noktasına gelmiştir. Tüm bakkallar, okullar, devlet ve özel kurumlar kapatılmıştır.

Açıklamada vurgulandığına göre, Sri Lanka devleti en son olarak halka söylemeden yüzbinin üzerinde yerli Tamili Hindistan'a sürgün etmek istemiştir. Açıklamada daha sonra; "Sri Lanka devleti, geçen haftadan itibaren sürgün etmeye karşı yapılan protestolar karşısında askeri güçlerle vahşet uygulamaları başlatıp bu olayları bastırmak istemektedir. Bazı insanlar polis tarafından hakarete uğramış, bazı gençler polis tutukmalarından sonra kaybolmuştur. Sri Lanka devleti, diyaloglar sırasında verdiği barış sözlerini tutmayıp, tam tersine Tamilce konuşan yerlilere karşı iğrenç uygulamalara başvurmaktadır" denilmektedir.

Ayrıca PFLT yönetimi, Sri Lanka devletinin 150 yıldan beri adada yaşayan ve çalışan Tamil halkına karşı uyguladığı insanlık dışı sürgün politikasının durdurulması için baskı yapılmasını umuyor.

BATI ALMANYA'DA BİLGİLENDİRME TOPLANTILARI

Mayıs ayı içinde Almanya'nın birçok kentinde Alman kamuoyuna yönelik çok sayıda "bilgilendirme toplantıları" düzenlendi. Kürdistan'da halk ayaklanmalarının yarattığı etki sonucu, toplantılara katılım ve ilgi yüksek oldu.

Kürdistan'da "Serihildan" ve Almanya'da "PKK Davası" konularının işlendiği toplantılar, Feyka-Kurdistan, Kürdistan Komitesi, Kürt Halkının Dostları ve diğer dayanışmacı Alman grup ve örgütleri tarafından ortaklaşa düzenlendi.

Toplantıların konularını, siyasal değerlendirmeler, video filmleri, dia gösterileri, tartışmalar, Kürdistan'daki ayaklanmalar ile Alman devletinin gerici tutumu üzerine yapılan konuşmalar oluşturdu.

28 Nisan'da Bielefeld, 30 Nisan ve 9 Mayıs'ta Frankfurt, 10 Mayıs'ta Göttingen, 17 Mayıs'ta Osnabrück, 18 Mayıs'ta Stuttgart, Hamburg ve Lübeck'te dü-

zenlenen toplantılara 1000 civarında düzenleyici ve dinleyici dayanışmacı katıldı.

Öte yandan 19 Mayıs günü yine Lübeck'te, Alman demokratları Kürdistan halkı ve mücadelesiyle dayanışma gecesi düzenledi. Gecede kültürel gösteriler sunuldu, şiirler okundu, konuşmalar yapıldı ve Kürdistan'a ilişkin film gösterildi. Coşkulu ve zengin programlı geçen geceye 100'ün üzerinde kitle katıldı.

Benzer toplantılar önümüzdeki aylarda da devam edecektir. B. Almanya, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine saldırıların Avrupa geneli içinde en fazla yoğunlaştığı alandır. Alman demokratik aydın çevrelerinden dayanışma toplantılarına olan bu ilgi ve büyük katılım, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi için önemli bir kazanımdır. Bu katılım, FAC savcılarının komplolarında ne denli başarısız kaldıklarının açık göstergelerinden biridir.

İsveç'te kimyasal gaz kullanımı protesto eylemi

27.5.1990 günü İsveç'in Bollnäs kentinde ERNK taraftarları ve Ballnäs Kürt Derneği tarafından ortaklaşa bir miting düzenlendi. Sömürgeci-faşist Saddam rejimi ve Türk sömürgeciliğinin katliamları protesto edildi. Mitinge Kuzey ve Güney Kürdistanlılardan oluşan kalabalık yurtsever kitle katıldı.

Kürtçe ve İsveççe olarak siyasi konuşmalar yapıldı. Miting sırasında ERNK Gäuleborg taraftarları ile Ballnäs Kürt Derneği-

nin imzasıyla İsveççe, Kürtçe ve Arapça dillerinde hazırlanan bildiriler, yaygın olarak dağıtıldı.

Ayrıca İsveç kamuoyunun dikkati, sömürgeci-faşist Saddam rejiminin kimyasal silahlarla yaptığı katliamlardan kaçarak Kuzey Kürdistan'da Diyarbakır, Muş ve Kızıltepe'deki esir kamplarında tutulan ve Türk sömürgeciliğinin her an Irak'a geri gönderme tehdidi altında bulunan Kürt mültecilerin durumuna çekildi. Miting amacına ulaştı.

Basklılarla kültürel dayanışma

7 Nisan günü Bask örgütünün davetlisi olarak, Nevers'ten Kürdistanlı yurtseverlerin folklor ekibi, Fransa'nın İspanya sınırına yakın olan Bayonne şehrine gitti. Kürdistan folklor ekibi, büyük bir sevgi ile karşılandı. Basklılar, kendilerinin Kürt halkının dostları olduklarını belirttiler. Bir yurtsevere, radyo ile röportaj yapma olanağını sağladılar. Yurtsever, röportajda Kürdistan halkının mücadelesini ve TC'nin soykırım uygulamalarını anlattı. Kürdistan folklor ekibinin sunduğu folklor oyunları büyük bir sevgi ve sempati ile izlendi. Folklor ekibi programını bitirip sahneyi terkettikten sonra ikinci kez sahneye davet edildi.

Fransa - Nevers'te kültürel dayanışma

28 Nisan günü, Fransa'nın Nevers şehrinde Fransız demokratlarının düzenlediği kültürel geceye Kürdistan folklor ve müzik grubu davet edildi. Geceye değişik halklardan kültür grupları da katılmıştı. Kürdistan grubu, milli giysilerle üçüncü sırada sahneye çıktı. Kürdistan'ın kısa tanıtımını yapan grubun, okuduğu türküler ve sergilediği oyunlar, salonda bulunan yüzlerce kitle tarafından alkışlandı ve büyük ilgi gördü. Küçük Mizgin'in söylediği "Dersim, Hani, Zilan, Maraş" türküsü, büyük dikkate dindi. Kürdistan kültür grubu, sahneyi terkederken, kitlenin gür sesi "Kürdistan, Kürdistan" sloganıyla uğurlandı.

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ (AI) RAPORUNDA, TÜRK DEVLETİ TEKRAR SANIK SANDALYESİNDE

Örgütün 15 sayfalık Mart '90 raporunun altı sayfası Türkiye'deki, geriye kalan dokuz sayfası da ise Kürdistan'daki somut devlet terör uygulamalarına değinmektedir.

PKK'nin 1984'ten beri geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesine yorumsuz olarak geniş yer verilen raporda, Kürdistan'da süreklileşen askeri durum, 19 Temmuz 1987'de kurumlaştırılan Bölge Valiliği uygulamasına da değinilmekte ve Türk ordusunun düzenli 50.000 askeri, 2.500 özel tim elemanı ve en az 20.00 köy korucusunun gerillalara karşı savuşturmasına yer verilmektedir.

Rapor, 1923'teki bir yasaya dayanarak aşiretlerden para karşılığı devşirilen köy korucularının devlet karakollarına bağlı olarak karıştıkları öldürme, kaçırma ve işfal etme gibi suçlarını ana konu yapmaktadır.

Af Örgütü (AI) raporunda köy korucularının neden olduğu öldürme ve kaçırma olaylarını özetle veriyoruz.

- 17 Ekim 1988'de M. Emin Akyıldız, Siverek'in Konurtepe köyünde öldürüldü. Çermik'in Kuslukçayırı köyünden olan M. Emin Akyıldız'ın aynı köyden olan, bölgedeki karakola bağlı çalışan Gül kabilesinin köy korucuları ile çatışmalara varan top-rak anlaşmazlığı vardı.

- Mardin'e bağlı Alımlı köyünden Musa Dinç, 5 Ocak 1988'de yüklü eşeği ile giderken köy ko-

rucuları tarafından kurşunlanarak öldürüldü. Vücutundan 40 Kurşun vardı.

- Diyarbakır'ın Ergani ilçesine bağlı Özbilek köyünde İsa Aslan'da Özbilek köyü korucuları tarafından öldürüldü.

- Siirt'in Erüh ilçesinde vuku bulan üç öldürme olayının sorumluları yine köy korucularıdır. 52 yaşında ve dokuz çocuk babası Mehmet Esendemir 3

Haziran 1989'da köy korucuları tarafından kaçırıldı ve bir daha görülmedi. 18 Haziran'da kimliği, yanmış ceset artıklarının yanında bulundu.

Aynı ilçenin Ormaniçi köyünde 36 yaşındaki ve üç çocuk babası Ömer Savun, 6 Mayıs'ta Fındık Karakolunda gözaltına alınmış ve bir daha haber alınmamış. Köy muhtarı Halil Ekin, kendisinin Ömer Savun'u teslim ettiğini ve kendisinde dört gün işkence gördüğünü ve bırakıldığında, Ömer'in halen tutuklu tutulduğunu söyledi. Haber çıkmayınca köy muhtarı bir dilekçe ile Siirt valisine müracaat ediyor. Aldığı cevap Ömer'in karakolda bir saat tutulduğu ve bırakıldığı şeklinde oluyor.

Ömer'in kardeşi Ahmet Savun, köy korucusu Bahattin Aktuğ'un 1 Mayıs'ta gerillalar tarafından öldürülen yeğeninin intikamını almak için Ömer, Hüseyin Demirtaş ve Osman Esendemir'i öldürdüğünü söyledi. Aynı kaynak Hüseyin Demirtaş'ın 26 Mayıs'ta askerler tarafından gözaltına alındığını ve ardından Bahattin Aktuğ'a teslim edildiğini ve öldürüldüğü tarihe kadarda bunun evinde haps tutulduğunu söyledi. Eşi korucularından kocasını sorunca, aldığı cevap; "Cesedini belki nehirde bulursunuz" olmuştur.

Uluslararası Af Örgütü'nün başvurusuna Türk hükümeti 22 Ocak 1990'da şu cevabı vermiştir; "PKK'yi desteklediği gerekçesiyle Ömer Savun gözaltına alınıp bırakılmış, diğer ikisi de hiç gözaltına alınmamıştır". Bu cevaba rağmen cesetlerini hayvanlar ortaya çıkarmıştır.

Siirt'in eski SHP il başkanı Zübeyir Aydar ve diğer 7 kişi Olağanüstü Hal Yasaları'nın geçerli olduğu 11 il'in sınırlarının dışına çıkarılmıştır.

Devletin yarattığı karışıklık içinde koruculuk sistemiyle Kürtler birbirini vurmaktadır. Devlet önce kendi yanlısı aşiretlere silah dağıtmakta, sonra silah almaları için diğer aşiretleri zorlamaktadır. Eldeki somut bulgular askerlerin köylülere silah almayı kabul etmeleri için zor kullandıkları ve gönüllü silah aldıklarına dair zorla kağıt imzalattıklarını gösteriyor.

- Edinilen bilgiye göre silah almayı reddeden bir aşiret reisinin kardeşi Nedim Öner (evli ve üç çocuk babası) 2 Ekim 1989'da Gürpınar'ın Yukarı Başpınar köyünde güvenlik güçleri tarafından katledilir.

Bölge valisi, 4 Ekim 1989'da yaptığı açıklamada, köyü terk eden bir araçtan güvenlik güçlerine ateş edildiğini, çıkan çatışmada 6 teröristin öldürüldüğünü, bunlardan birinin Nedim Öner olduğunu söyledi. Yaralılarından biri ise ölen Nedim Öner'in yeğeni Mehmet Öner idi.

Nedim Öner'in annesi ise olayı değişik anlatıyor. Onun anlattıklarına göre Nedim eve geliyor. Dışarıdan kurşun sesleri geliyor. Dışarı çıktığında askerlerin yakın mesafeden çobanları ve keçileri kurşunladığını görüyor. Nedim, komutana kuşunlananların "terörist" olmadıklarını söylüyor. Gidip bakmayı teklif ediyor. Komutan kabul ediyor. Dışarı çıktığında hemen öldürülüyor. Komutan kendini yaralı olarak eve zor atan Mehmet Öner'e Nedim'in çatışmada öldürüldüğünü zorla bir kağıda imzalatıyor. Yine annesinin söylediğine göre Nedim korucu olmayı kabul etmediği için öldürülüyor.

- Diğer bir olayda 16 Eylül 1989'da oluyor. Hasan Utanç (28) Tahsin Sevim (25) ve Hasan Caner (39) köylülerine gitmek üzere Şırnak'tan ayrıldıktan az sonra araçları durduruluyor ve kaçırılıyor. Görgü tanıkları ellerinin bağlanıp araçtan uzaklaştırıldıklarını söylüyor. Kaçırılma saati akşam 7'dir. Cesetleri aynı gecenin saat 11'inde Mardin-Özbek Köyü yakınlarında bulunuyor.

Güvenlik güçleri cinayeti gerillalar işledi diyor. Ancak bu olanaksız. Çünkü kaçırılma ve öldürme olayı arasında sadece 4 saat var. Halbuki iki noktanın arası en az 9 saattir. Ve gerillaların yaya hareket ettikleri biliniyor. Üstelik iki nokta arasında hem nehir hemde yol boyunca pekçok yerde asker barikadı var. Köylülerin de değerlendirmesi güvenlik kuvvetlerinin cinayeti işlediği yönünde. Çünkü ancak onlar araba ile hareket ederler ve hiçbir engelle karşılaşmadan yoldaki askeri barikatları aşarlar.

Bu tür olayların çoğu askerler tarafından desteklenen özel timler tarafından gerçekleştiriliyor. Pekçok defa mahkeme dışı idam kararları kırdı polis gibi davra-

nan askerler tarafından gerçekleştiriliyor.

- Şırnak'ın Kemerli Köyünden olan çoban Mahmut Yaşar (14 yaşında), öldürüldüğü 19 Temmuz 1989 günü kardeşi ile birlikte koyun atlatıyor. Kardeşi hayvanları sulamaya giderken, o bir ağacın altında uzanıyor. Bu esnada askerler tarafından kurşun yağmuruna tutularak katlediliyor.

Uluslararası Af Örgütü, bu konuda yaptığı araştırma ve taleplere bir cevap alamadı.

Küçük birimler halinde dolaşan özel tim grupları Kürtçe konuşmakta, gerilla elbiseleri giymekte, bu durumda köylere girmekte, yiyecek istemekte, köylüler yiyecek verince PKK'yi destekledikleri gerekçesiyle tutuklanmaktadır. Aynı zamanda Kürt gerillalarında asker elbiseleri giyebilmekteler. Bu durum bazen karışıklık yaratıyor. Fakat Temmuz ve Eylül 1989 olaylarının özel timler tarafından yapıldığı eldeki dökümanlarla kesin olarak saptanabiliyor.

- Hakkari'nin Yoncalı Köyü muhtarının, bölge askeri komutanlığına verdiği dilekçeye göre, köylüler dağda ot biçerken silahlı bir grubun yaklaştığını görüyorlar. Köylüler kaçıyorlar. Arkalarından ateş ediliyor. Ateş edenler komando. Bünyamin ve Sabri Orhan öldürüyor. Muhtar Sıddık, Sıddık, Salih, Aziz, Abdullah ve Şehmus Orhan komutanlığa gidiyor ve durumun açıklığa kavuşturulmasını istiyorlar. Komutan hepsinin gözleri önünde Şehmus Orhan'ı öldürüyor. Diğer beş kişiye de ağır işkenceler yapıyor. Bünyamin ve Sabri'nin gömülmesine izin verilmiyor. Bünyamin Orhan'ın eşi görgü tanığı ve kocası ile Sabri'nin hiç uyarı yapılmadan vurulduğunu söylüyor.

- Altı köylünün öldürüldüğü başka bir olayda, 17 Eylül 1989'da Mardin'in Silopi ilçesi'nin Derebaşı köyü yakınlarında oluyor. Öldürülen köylüler; Feyzi Beyan (1945 doğumlu), Reşit Eren (1967), Üzeyir Arzik (1962), Abbas Çiğdem (1962, evli ve dört çocuk babası), Münir Aydın (1967). Öldürülenlerin çatışmada vurulan teröristler oldukları şeklinde ilk açıklamayı yapan bölge valisi (Olağanüstü Hal Valisi yardımcısı) Nazif Kayalı oldu. Haber, olayın görüntüleriyle birlikte aynı akşam devlet televizyonunda da çıktı. Aynı iddiayı İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu ve Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'na tekrarladılar.

Kimlik tespiti sonunda bunların "terörist" olmadıkları, sıradan köylüler olduğu ortaya çıktı. Görgü tanıkları olan Hasan Beyan, Selim Oktay ve Hasan Adıyaman, öldürülen altı köylünün askerler tarafından götürüldüğünü görmüşler.

- Benzer bir olayda Fehmi Yazar'ındır. Asuri Hıristiyanı olan Fehmi Yazar, Kasım 1988'de Midyat'ta öldürülüyor. Polis, çatışmada öldürüldüğünü ileri sürmekte. Eşi Necbah Yazar ise kocasının komiser yardımcısı tarafından yakın mesafeden öldürüldüğünü, olayın herkesin gözleri önünde olduğunu, polisin çatışma süsü vermek için sonradan havaya ateş ettiğini söylüyor. Hakkında dava açılan komiser yardımcısı, dava bitmemesine rağmen 1 Aralık 1989 tarihinden beridir Kırşehir'de görev yürütüyor.

Avrupa Parlamentosu'nda Türk devleti aleyhine karar

Avrupa Parlamentosu'nun 16 Mayıs 1990 tarihli oturumunda, Türk sömürgeci devletinin Kürdistan ve Türkiye'deki insan hakları ihlalleri değerlendirildi.

Daha çok Kürdistan'daki durumun geniş politik çerçevesiyle değerlendirildiği toplantıda Türk devleti kınandı. Oturuma sunulan önerge onaylanarak karar durumuna getirildi. Kararda açık ad kullanımasında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi güç olarak kabul ediliyor. Bu karara ERNK'nin çalışmalarıyla varılması, Kürdistan kurtuluş mücadelesinin önemli bir politik ve diplomatik başarısıdır.

Türk sömürgeci devletinin kararı önleyici manevraları sonuç vermedi.

Sosyalist grup adına Bay METTEN, Bayan DURY ve Bay ROMEOS; Avrupa Demokratları grubu adına Bay NEWTON DUNN; Birleşik Avrupa solu adına Bay VECCHI; sol koalisyon grubu adına Bay EPHREM PAGORPOULOS tarafından hazırlanan ve Bayan DURY, Bay ROMEOS, Bay PAGORPOULOS, Bay ROMEOS (Sosyalist grubu adına) Bay VECCHI ile PAPAYANNAKIS (Birleşik Avrupa solu grubu adına) ve Bay EPHREMİDİS (Sol Koalisyon grubu adına) sunulan karar taslağının onaylanarak karar haline getirilen metni veriyoruz.

A- Öncelikle Türkiye'de insan hakları ve azınlıkların durumunu gözönünde bulundurarak, Türkiye'nin AT-Karma-Komisyonu'na AT üyelik başvurusuna olumsuz cevap vermek için yeterli neden görmesi,

B- Türk ceza kanununun düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü yasaklayan 141, 142 ve 163. maddelerini Türkiye'deki en önemli insan hakları problemlerinden görüyor olması,

C- Sayısız güncel haberde de yansıtıldığı gibi Uluslararası Af Örgütü ve Helsinki Bildirgesi maddeleri ile yasaklandığı halde işkence, tehdit ve santajla itirafa zorlama vb. uygulamaların devam ettiği,

D- Türk hükümetinin gözaltında geçen uzun tecrit dönemini -ki en çok işkence olayları bu arada yaşanmaktadır- kısmaltmak için talimatına rağmen, emniyet

görevlilerinin buna uymadığı,

E- Türk hükümeti, uzun süredir düşündüğünü belirtmesine rağmen 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması için bugüne kadar meclise somut bir öneri sunmaması,

F- Türk parlamentosu, Türkiye'de insan hakları konusunda gösterilen tepkileri dikkate alarak, bir komisyon oluşturup durumun iyileştirilmesi için uğraş vermemesi,

G- Türk hükümeti, teröristlere karşı mücadele adına 9 Nisan, 1990'da bir kararname çıkardı. Bu kararnameyle basın özgürlüğünün kaldırıldığı, grev hakının yasaklandığı, insan hakları ihlallerinin süreklileştirildiği, sürgün önlemlerinin getirildiği,

H- Türk sosyolog İsmail Beşikçi, toplatılan "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" kitabında bölücülük yaptığı gerekçesiyle

12 Mart 1990 tarihinden beridir cezaevinde olması,

I- İstanbul 1 Mayıs gösterilerinde 300 kişinin tutuklanması ve tüm Türkiye çapında 1 Mayıs kutlamalarının düzenleyicileri ve işçilerin taciz edilmesi,

Nedenleriyle Avrupa Parlamentosu;

1- Türk ceza kanununun 141, 142 ve 163. maddelerinin kaldırılmasını talep eder.

2- Türkiye'nin toplumdaki ve dünya kamuoyu nezdindeki kötü imajının değiştirilmesi için gözaltına alınanlara uygulanan tecrit ve işkencenin sona erdirilmesi gerektiği inancındadır.

3- 1 Mayıs göstericilerine karşı girişilen kanlı saldırıyı mahkum eder ve işçi bayramına konan yasakların kaldırılması ile tutuklu göstericilerin serbest bırakılmasını talep eder.

4- Kutlu ve Sargın'ın serbest bırakılmasını selamlar, gelecek seçimde Türk halkının geleceği konusunda Komünist partisine imkan tanınacağını umar.

5- İsmail Beşikçi ve diğer düşünce suçlusu tutukluların bir an önce serbest bırakılmasını bekler.

6- Ancak Kürt azınlığın politik, sosyal ve kültürel haklarının verilmesi durumunda Güneydoğu bölgesiyle beraber kalınabileceğini belirtir; Kürtlerin barışçıl gösterilerinin şiddetle bastırılmaması konusunda Türk hükümetini uyarır.

7- Türk hükümeti insan haklarına aykırı 9 Nisan 1990 tarihli kararnameyi vakit geçirmeden kaldırmak zorundadır.

8- Terörizmi kınar.

9- Tarafların ilişkiler geliştirmelerini azimle ister, ki şiddetten vazgeçip Kürt azınlık sorununda barışçıl ve demokratik bir çözüm amaç edilebilsinler.

10- Başkanlarını, bu kararları Türk hükümeti, Türk parlamentosu ve Türkiye'ye komşu ülke hükümetlerine ulaştırmakla görevlendirir.

FAC HEYETİ'NİN KÜRDİSTAN'A GÖZLEM GEZİSİ İZLENİMLERİ

Angelika Beer
(Yeşiller Partisi Parlamenter)

Büyükelçiliğimizin, heyetimize gönderdiği yazıyla başlamak istiyorum. Büyükelçilik, Türk hükümetinden aldığı emir ve onu müdafaya duygusuyla gezimizi önlemeye çalıştı. Her iki hükümette, T. Kürdistan'ındaki insan hakları konusunda kamuoyunun bilgilendirilmesinin önüne geçmeyi ve dikkatleri başka yöne çekmeyi amaçlıyor. T. Kürdistan'ında sıkıyönetim yeni yasalarla sertleştiriliyor, basın üzerinde sansür uygulanıyor. Dışişleri bakanlığımızda bu kampanyayı destekliyoruz.

Bu nedenlerden dolayı şu çağrıda bulunmak istiyorum:

Kürdistan'a gidin. Türkiye'yi boykot edin. T. Kürdistan'ındaki insan hakları ihlallerini ancak korkuya kapılmadan kamuoyuna aktarabiliriz. İyi hazırlanmış programlarla gidip incelemelerde bulunmanın ve tartışmaların kaçınılmazdır.

MİT'in pratiği gözönüne alınırsa, iki hükümetin son dönemlerde elçilik düzeyinde anlaşmazlıklar içine düştüğü görülür. Almanya'da açığa çıkan 15 MİT elemanı yerine 4'ünün Türkiye'ye geri gönderilmesi ve Türkiye'nin de bir Alman memurunu Almanya'ya geri göndermesi gerçekten bir skandaldır.

Bizler, oğlu yürüyüşte öldürülmüş (Nusaybin halk ayaklanmasında bn.) bir aileyi ziyaret ettik. Ziyaretimizden önce siyasi polis ve MİT, bu aileye uğramış, bir gün sonra da milletvekilleri ziyaret etmiş (!)

Türk hükümetinin kendisine karşı gelişmeleri bastırmak için

Alisa Fuss

(Uluslararası İnsan Hakları Ligi Başkan Y.)

Bence Kürdistan'daki gelişmeler sadece insan hakları ile ilgili sorunlar değil. Aynı zamanda politik sorunlardır. TC anayasasındaki bazı maddelerin Kürt di-

çıkardığı karamame, NATO çevreleri tarafından daha önce görülmüş. Burda, Türkiye ve Kürdistan'daki insan haklarının zedelenmesinde Avrupalı bazı çevrelerin sorumluluğu var.

Gezimiz sırasında kayda değer bir gelişme oldu. Avusturya İçişleri Bakanlığı, Türkiye'ye tüm askeri yardımları yasakladı. Biz Yeşiller, Türkiye'ye yapılan askeri yardımların durdurulmasını ve Almanya Hükümeti'ne Avusturya Hükümeti gibi davranması çağrısında bulunuyoruz.

1 Mayıs'ta, Almanya'da eğitilmiş kurt köpeklerinin İstanbul'da göstericilere saldırması ve dışişleri bakanlığımızın gezimizden bir hafta önce bu tür olayları Türkiye'nin iç sorunu olarak gösteren açıklaması korkunç bir olaydır.

Kürt mültecilerin kışlık ihtiyaçları için Uluslararası İnsan Hakları Hümanist Birliği'nin yaptığı yardımların ulaşıp ulaşmadığını izlemek amacıyla, Mardin'deki kampa gitmek istedim. İstemim reddedildi. Ancak Medico International'den öğrendiğimize göre yapılan yardımların 1 milyon Markı kışlık çadırların alınmasına harcanmış. Ancak bu miktarın sadece 725.000 DM.'i çadırlara harcanmış. Bu çadırlarda kışlık olmayıp, patates çuvalını andırmaktadır. Demek ki 725.000 DM. bilinçli olarak başkalarının cebine aktarılmıştır.

GSG-9'ların ve Alman kurt köpeklerinin operasyonlarda kullanıldığı tespit edilmiştir. Derhal buna son verilmesi çağrısında bulunuyoruz.

Kürdistan sömürge bir ülkedir ve bu durumu görmek acı yaratıyor. Türk devleti, devlet terörü uyguluyor ve halk buna karşı direniyor. Halk, "Biz Kürdüz, Kürdistanlıyız" deyip kendi davalarına, diline ve kültürüne sahip çıkıyor. Bunun mücadelesini veriyor.

Sonuç olarak bir Kürt arkadaşımın dediği gibi, Kürtlerin şunları söylediğini söyleyebilirim: "Önce biz polisten cezazelerimizi almaya korkuyorduk. Şimdi ise polis bize cezazelerimizi vermekten korkuyor."

lini, kültürünü yasakladığını gördüm. Kürtler kendi geleceklerine karar vermelidirler. Bunun içinde onlara yardım etmeliyiz.

Dr. İsmail Beşikçi, 1969 yıllarında İstanbul Üniversitesi'nde çalışıyordu. Çalışmaları genellikle Kürt tarihi ve toplumu üzerine. Çeşitli dönemlerde bu çalışmalarından dolayı tutuklandı. Yazmış olduğu üç yeni kitap yüzünden tekrar tutuklandı. Hakkında 49 yıl hapis cezası isteniyor.

Biz burada (Almanya ve diğer Avrupa ülkeleri bn.), bu insanlarla dayanışmaya girmeliyiz. Özellikle İsmail Beşikçi için bir dayanışma kampanyası geliştirmeliyiz. Onlarla birlikte uluslararası dayanışma kampanyası açmalıyız.

Eberhard Schultz
(Almanya PKK Davası Avukatlarından)

Benim heyetlerle birlikte Türkiye ve Kürdistan'a üçüncü gidişimdir. Bu tür heyetlerin görevi gelişmeleri yerinde izlemektir. 1984 ve 1989'da da Türkiye ve Kürdistan'a gitmiştim. Bugün anlatılanlar o zamanda anlatılıyordu.

Gezimizden şu izlenimi de edindik: Kürt halkı artık bu şekilde yaşamak istemiyor. Cizre ve Nusaybin'deki olayların anlamı budur. Tutuklanabileceği, işkence görebileceği ve öldürülebileceği tehlikesine rağmen, artık Kürt halkı direniş gösteriyor. Bundan dolayı halk ayaklanmasının meydana geldiğine inanıyoruz.

İsteklerimiz şunlardır:

- Türk hükümetine verilen her türlü askeri yardımın durdurulması,

- Kürt halkının varlığının kabul edilmesi, dil ve kültür haklarının hukuk devleti sınırları içinde verilmesi,

- Kürt halkının kendi ülkesinde istediği biçimde yaşaması,

- Kürt halkının kendi ulusal kimliğine sahip çıkması için kendi kadere kendisinin karar vermesi,

- Kürt ve Türk arkadaşlarla birlikte Türkiye'ye turizm boykotunu uygulamak ve bunun organizesine girişmek.

Son bir noktayı belirtmek istiyorum. İstanbul'daki basın toplantısına çok sayıda gazeteci katılmıştı. Bir gazetecinin bize aktardığı şu: SHP Genel Başkanı E. İnönü'ye gezisi sırasında Kürt bir belediye başkanı, bölgede iki hafta önce (Nisan 1990 ortaları bn.) kimyasal silah kullanıldığına dair bir yazı vermiş. Bu silahlar PKK'lılara karşı kullanılmış. Halepçe'den sonra T. Kürdistan'ında da bu tür bombaların kullanılmasının gündeme geldiği, hatta iki yıldan beridir kullanıldığı bilinmektedir.

Bu konuda gazeteciden daha fazla bilgi almaya çalıştık. "Kusura bakmayın. Siz yarın Almanya'ya gideceksiniz. Ben ise burada kalıyorum" cevabını aldık.

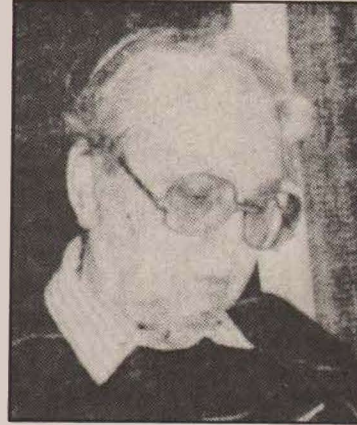
Ilona Hepp
(Berlin Yeşiller Partisi Yönetim Kurulu Üyesi)

Gezimiz sırasında yakılıp yıkılan köyleri gördük. Buralarda köylülerle görüştük. Bir köylü göçetmek zorunda bırakılmış. Silopi'de bir tarlada gündelikçi olarak çalışıyor. Tarlada çalışırken üç asker tarafından taranıyor. Ağır yaralı olarak hastahaneye kaldırılıyor. Zaten şehirlere göç edenler de, iş bulamıyor.

Köylülerin göç etmesi şöyle oluyor: Köy erkekleri köy meydanında askerler tarafından toplatılıyor. Meydan dayacağından geçiriliyorlar. Bu, kadınlar ve çocukların gözleri önünde oluyor. Kadınlarla tecavüz ediliyor. Köylülerin malları darmadağın ediliyor. Köylülerin göç etmesinden başka çareleri kalmıyor.

Salt PKK'yi destekledikleri için değil, devletin ırkçı politikasının ürünü olarak köylüler göç ettiriliyor. Sadece Irak Kürtlerinin değil, Türkiye'de Türkiye Kürtlerinin de kampları var.

Jutta Oesterle-Schwerin
(Yeşiller Partisi Parlamenter)

Bu geziye başlamadan önce Ankara'daki Büyükelçilik tarafından, Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla gezimiz konusunda uyarıldık. Bize iletilen yazıda gezi programına aldığımız ve gideceğimiz illerin can güvenliğimiz açısından rizikolu olduğu, hatta tutuklanabileceğimiz ve geri gönderilebileceğimiz belirtiliyordu. Milletvekili olmayan gezi elemanları için bu riskin çok daha fazla olduğu belirtiliyordu.

Bizler Türkiye'de rahatsız edildik. Sürekli siyasi polis ve MİT takibi altında tutulduk. Ziyaret ettiğimiz belediye başkanları, yerel seçim adayları, sendikacılar vd.leri ile görüşmelerimiz ya da konuşmalarımız banda alındı.

Biz bunlara karşı çıktık. Nusaybin'deki görüşmemizde hazır bulunmak isteyen sivil polisi dışarı çıkardık. Silopi'de bir yerel seçim adayını ziyaret ederken, sivil polis davetimiz olmadan sila-

hı ve teybi ile içeri daldı. Konuşmalarımızı kaydetmek istiyordu.

En kötüsü de Batman'da Petrol-İş Sendikası Başkanı'nı ziyaretimizde oldu. Henüz çayımızı içmemiştik. Başkanın odasına polis silahı ve elinde teybi ile girdi. Heyet üyeleri olarak şiddetle karşı koyduk. Bizi rahatsız ettiğini ve hemen dışarı çıkması gerektiğini söyledik. Dışarı çıktı, ama beş dakika sonra şefi ve bir başka polis içeri girdiler ve içerde kalacaklarını söylediler. Tartıştık. Fayda vermedi. Toplantıyı yasakladılar. Utanmazlıkları üzerlerindeydi.

Bunların davranışına Almanya'da haneye tecavüz denir.

Zorunlu olarak konuşmalarımızı kestik. Ev sahibi ile birlikte bir restoranta gittik. Polis yine hemen arkamızdaki masaya oturdu. Tek imkanımız kalıyordu. Sendika başkanı ile birlikte Diyarbakır'a hareket ettik. Kendisinin arabasıyla Diyarbakır'a giderken yol boyunca birkaç kelime konuşabildik. Bu birincisi.

İkincisi ise yollardaki aramaları. T. Kürdistan'ında her 20 km.'de arama var. Sürekli, "Kimisin? Nereye gidiyorsun?" sorularıyla karşılaşılıyorsunuz. Bir de can güvenliğimizin olup olmadığını soruyorlardı.

Daha çok bizimle birlikte gelen Kürt ve Türk arkadaşlardan dolayı korkuyorduk.

Tüm bunları gördükten sonra şunu söyleyebilirim: Türkiye bir polis ülkesi, T. Kürdistan'ı da işgal edilmiş bir ülkedir.

Rainer Ahues

(Cumhuriyetçi Avukatlar Yönetim Kurulu Üyesi)

uygulanıyor. Yasanın parlamentoda görüşülmesine gerek görülüyor. Bölgedeki tek yetkili olan Özel Vali, istediği zaman istediği kişi hakkında soruşturma açabiliyor.

İkinci önemli nokta da şudur: Anayasa Mahkemesi, kararnamayı denetleyemiyor. Bu kararnameye suç işleyen görevliler hakkında soruşturma açılmıyor. Kısa yeni çıkan kararname sansür ve sürgünü içeriyor.

Sansür şu anlama geliyor; o bölge hakkında olumlu haber yazılamaz. İzlenimlerden edindiğim şu, gazete satışları %20 ile %30 arasında düşüş göstermiş. Gazetelerde yazılanlar halkı ilgilendirmiyor. Çünkü dünya haberleri yer alırken bölge haberleri yasaklanıyor.

Kısa bir örnek vereyim. İstanbul'da aldığım Cumhuriyet gazetesinde gezimiz hakkında hiç bir şey yoktu. Ama uçakta aldığım aynı gazetede gezimize yer veriliyordu.

Görüşüğümüz avukatlar, sürgün olayının kararname ile birlikte güncelleştini söylediler. İnsanlar arasında bir tedirginlik var. Kimin ne zaman nereye sürgün edileceği bilinmiyor. Bu sürgün olayı özellikle halk ayaklanması olan Cizre, Nusaybin gibi alanlarda gündeme gelecektir. Yani ağzını biraz açarsan 1000 km. uzaktaki bir yere sürgün olmayı göze almışın demektir.

Mahsum KORKMAZ Akademisi öğrencilerinden Avrupa'daki yurtseverlere

Dünya insanlığı içindeki yerimizi ancak savaşarak alabiliriz

Değerli Dostlara!

Kürdistan bağımsızlık savaşı içinde yer alan bir yakınınız olarak sizlere bir mektup yazmak ve selamlarımı iletmek istedim. Arada uzun yıllar geçti ve çok şey yaşandı. Kürdistan sorunu üzerine başlayan tartışmalar ve düşmanın asker-polis gücüne karşı okullarda kenetlendiğimiz günler daha tüm canlılığıyla gözlerimin önünde. O günlerin sıcaklığı ve halkın bizleri destekleyerek gösterdiği yakınlık devrimimiz için bir başlangıçtı. O yıllardan başlayarak mücadelemiz bir çok zorlu ve acımasız koşullarda geçerek en güçlü gelişmelerle bugüne ulaştı. Ve bugünkü aşamada zafere yakın yılları yaşıyor.

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin vardığı aşamayı dostta, düşmanda kabul ediyor. Bu açıdan herşeyden önce sizlerde mücadelemize karşı sorumluluk taşıdığınızı ve görevlerinize sahiplik ettiğinizi umarım. Özellikle mücadelemizin ilk gelişmeye

başladığı yıllarda harekete katılan şu yada bu düzeyde hizmet eden dost ve arkadaşların emeklerinize sahip çıkarak geline aşamada daha güçlü katılımınızı bekliyorum. Partimizin hepimizden beklediği budur. Karşılıklı bizlerinde birbirimizden beklidiklerimiz bu yönlü olur. Ve dostça selamlaşmamız da bu gerçek üzerinde olabilir.

Yoksa vatan topraklarından kopmuş, basit bir mülteci gibi yaşamın akıntısına kapılmış olanlara fazla söyleyeceğimiz bir şey yoktur. Beklentilerimiz daha çok geçmişte partiye hizmet etmiş, düşmana karşı direnmesini bilmiş, hala şu veya bu oranda partiyle ilişkilerini sürdürenlerdir. Geçmişte olduğu gibi, günümüzde de düşmanın oyun ve dayatmalarına boyun eğmeyin. Düşmanın dayatmaları ve yoğun baskıları sonucu terk edip geldiğiniz vatan topraklarını ve onun uğruna savaşanları unutmayın. Sizlerde iyi biliyorsunuz ki bağımsız bir vatan olmadan insanca, onurluca ve şereflice yaşanmaz. Onun için

Partimizin her Kürdistanlı devrimci ve yurtsevere gösterdiği doğru yolda yürüyerek halk kimliğimize sahiplik edelim. Vatandan uzak, yabancı ellerde basit yaşam tutkularına kapılmadan, doğru yaşam yolunu seçelim. Düşmanın bizlere dayattığı toprakları terketme politikasını boşa çıkararak kaynağa dönüşü zamanında yapalım. Geçici ve hiçbir zaman bizim olmayan şeylerle zaman geçirmeden bizlere düşeni mutlaka yapmalıyız.

Kürdistan'ın bağımsızlığı için değerli yaşamlarını feda eden önderlerimizi ve tüm şehitlerimizi unutmamalıyız. Onlar insanca yaşama kavuşmamızın bedelleri olarak dağda, zindanda ve en zor koşullarda düşmana karşı savaşarak bizleri zaferin yaşanacağı bu yıllara ulaştırdılar. Sizlerde biliyorsunuz, halkımız Newroz ateşini bu yıl daha gür yaktı. Nusaybin'de, Cizre'de binlerce kitle ayaklandı. Düşmana karşı direnerek bağımsız Kürdistan şiarını haykırdılar. Bu bir kıvılcımdır. Tüm Kürdistan'ı saracaktır. Artık halkımız kendi öz kimliğine sahip çıkarak PKK'nin önderliğinden MAZLUM ve HAYRİLERİN alan özgülünde harcadıkları emeğin karşılığını vermenin kararlılığı içinde olmalıyız. Büyük komutanlarımızdan DELİL ve ZEKİLERİN en zor şartlarda, olanaksızlıklar içinde düşmanın yüzlerce askerine karşı tek başlarına savaşarak haykırdıkları sloganları ve dile getirdikleri gerçekleri unutmadan davalarına bağlı kalmalıyız.

Haklı ve kutsal davamızın kazanacağı bu yıllara doğru yaklaşmak gerekir. Hepimizin mücadeleye katacağı çok şey vardır. Özellikle genç arkadaşların, oralarda basit yaşama takılarak, özgürlük kokan, gerillanın yuvası olan dağlarda uzak yaşaması doğru bir yaklaşım olmayacaktır. Yüzerce Kürdistanlı gencin silaha sarılarak özgürlük için savaştığı bir dönemde, sizlerde yabancı gibi sıkı diyarlarda seyirci kalmasınız. Vatan borcu deyip geçmemek lazım. Aynı zamanda ülkemiz için savaşmak bir insanlık borcudur. Dünya insanlığı içindeki yerimizi ancak savaşarak alabiliriz. Ve böyle kabul görebiliriz. Yoksa Avrupa'da sizlere sundukları o basit yaşam tarzına yaşam demeyin, aldanmayın. Zamanında görevlerinize sahip çıkın. Kürdistan devrimci gençliğine sahip özelliklerinizle harekete geçin. Çoğunuzun ailesi ve yakınları düşmanın ağır baskı ve işkencelerini yaşad. Hala bazılarınızın yakınları ve kardeşleri zindanlarda, yada dağlarda savaşıyor. Evet, savaşan bir yakınınız ve kardeşiniz olarak sizlerde sıcak savaş cephesinde görmek en büyük istemimizdir. Acılar, ayrılıklar ve yıllardır düşmanın üzerimizde estirdiği terör ancak böyle son bulur. Düşmana hesap sormanın ve özgür vatan yaratmanın tam zamanıdır. Buna kayıtsız kalamayız. Bu konuda kayıtsız kalmayacağımıza inanıyorum.

Dostça saygı ve sevgilerimi iletir, hepinize, özgür vatan yaratmanın uğraş ve bilinci içinde başarılar dilerim.

Devrimci selamlarımla.

Gönül T.

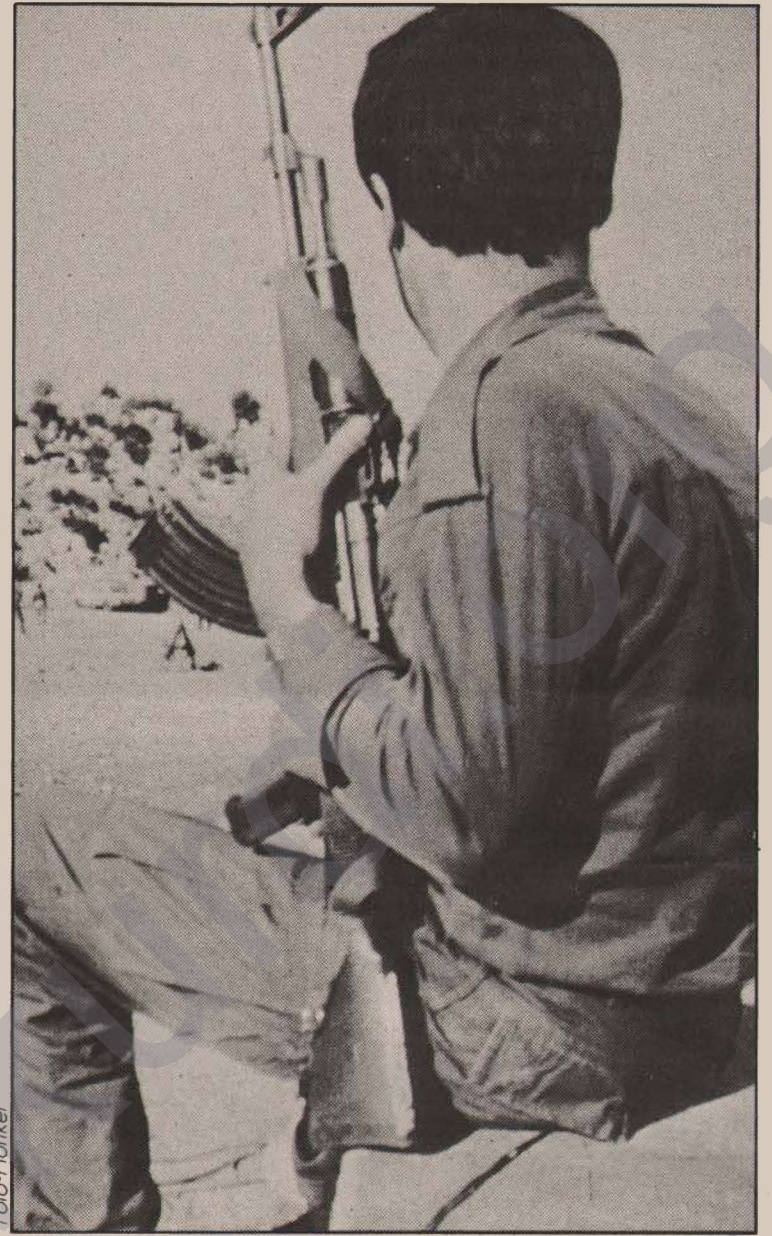

Foto: Hönkel

Mücadelemizin asıl sahipleri, şehitlerimiz ve özgürlük uğruna akıttıkları kanlardır

Değerli ERNK çalışanları,

Yurtseverliğin görev ve sorumluluklarını yerine getirmek için bu görevleri bir bütün olarak bilince çıkarmak gerekir.

Günümüzde ulusal kurtuluş mücadelemiz her alanda ve her cephede yükselmektedir. Kuşkusuz ki; mücadelemizin asıl sahipleri, şehitlerimiz ve özgürlük uğruna akıttıkları kanlardır. Şehitlerimizin anılarına bağlılık görevlerimizi daha da artırmaktadır.

Türk sömürgeciliği ve yerli gericiğin halkımıza ve mücadelemize yönelimleri açıktır. Buna dur demek için Kürt halkının evlatları olarak görev ve sorumlulukları yerine getirmekte hiç bir kişisel çıkar gözetmeksizin başta; şehitlerimizin kanlarıyla sulanan Kürdistan topraklarını adım adım özgürleştirmek, her görevi tereddütsüz yerine getirme gerçekliği ile karşı karşıyayız. Bu görevleri yerine getirme, bizi özgürlüğe, bağımsızlığa daha da yakınlaştırmaktadır. Mücadelemiz önündeki engelleri aşarak bağımsızlığa yakınlaşırız.

Bilindiği gibi, toplumumuzun bazı kesimleri "özgür yaşam, rahat yaşam" adı altında Avrupa'ya, özel savaşın bir kolu olan "göç" politikası ile gönderilmektedirler. Buraya (Avrupa) gelen toplumumuzun bazı kesimleri bir bütün olarak Avrupa'nın yoz yaşam ortamından kendi değer yargılarından uzaklaşarak tipik bir Avrupa'lı olarak karşımıza çıkmaktadırlar. Özellikle gençlik kesimi bu yoz ortamdan alabildiğince etkilenmekte, başta kendi ailelerine, toplumuna ve vatanına yabancılaşmaktadır.

Şu bir gerçektir ki, bireyin kurtuluşu ancak ve ancak toplu-

mun kurtuluşuyla gerçekleşir. Kürdistan toplumunun diğer toplumlardan farklı özellikleri düşünülürken; kendi özünden boşaltılmış, kendi kimliğine yabancılaşan bir toplumun fertleri olarak bizlerin kurtuluşumuzun nereden geçeceği kendiliğinden anlaşılmaktadır. Egemen olan yargılar, hakim ulusun dayattığı Ortaçağdan kalma düşünce sistematiğidir. Elbette ki, bütün bu gerici düşünceler halkımızın beyine asimilasyon kurumları olan Türk burjuva okullarından eğitimle empoze edilmiştir. Bundan dolayıdır ki; halkımız dünyayı çok yönden yanlış ve daha çok da gerici ışığında yorumlamak durumunda bırakılmıştır.

Ülkemizde uygulanan devlet terörü ve dayatılan provokasyonlarla halkımız insanlık alemine karşı suçlu duruma düşürülmektedir.

Halkımızın haklı mücadelesini veren Partimizin gelişimini engellemek ve geri adım attırmak için içte sömürgecilik, yurtdışında ise bu görevi Federal Alman Emperyalizmi yerine getirmektedir. İşte, Federal Alman Emperyalizmi ve sömürgeci barbar Türk devletinin uluslararası alanda ne kadar insan haklarına saygılı oldukları açığa çıktı. Halkımızın haklı mücadelesini veren Partimiz PKK halkımızın kaderi olmuştur.

Bu tür uygulamaları ve provokasyonları boşa çıkarmak için tüm emekçi, yurtsever halkımızın görevi budur. Tüm emekçi, yurtsever halkımıza görevin bilinciyle çalışmalarında başarılar dilerim

Devrimci selam ve saygılarımla

Nevzat

Sizlerden istediğim mücadeleden kopuk değil, dört elle mücadeleye sarılmanızdır

Değerli arkadaşlar,

Sizlere iki satır yazarak seslenmeyi düşündüm. Hepimiz aynı toprakların evlatlarıyız. Aynı acıları, aynı mutlulukları beraber yaşadık. Mücadeleyi beraber tanıdık. Bir çok şehit arkadaşlarımızı yakından tanıyor ve yaşamlarını, niçin mücadele ettiklerini, halkı ve vatanı uğruna nelere katlandıklarına bizzat şahit olduk. O arkadaşların hal ve hareketleriyle, konuşmalarıyla ne kadar dürüst olduklarını da biliyoruz. Geride bıraktıkları silahu alıp, onların bağımsız vatan yaratma mücadelesini daha ileri götürmek bizlerin önümüzde bekleyen en temel ve zorunlu bir görevdir.

Evet, orda şimdiye kadar düşmanın yaptıklarını karşı yurtseverlik görevlerimizi şehitlerimize layık olabilecek düzeyde yerine getirebildik mi? Bu sorumu özellikle aileme ve yakınlarıma sormak istiyorum. Düşünüyorum da en yakından tanıdığımız şehitlerin anılarını görevlerimizi yerine getirmede gerekçe yapabildik mi? Düşmana karşı kinimiz katbekat artması gerekirken, yine görevlerimiz üzerinde yoğunlaşma, bizde beklenen layıkıyla yerine getirmede döneme cevap verebildik mi? Evet mevcut durumda bunun aksini iddia edebilir miyiz?

Sizlerde istediğim mücadeleden kopuk değil, dört elle mücadeleye sarılmanızdır. Kürdistan'da halk ayaklanırken, vatan topraklarında oluk oluk kan akarırken, halk evlatlarını savaş alanına gönderirken; birşeyler yapmamız için peşimizde koşulmasını, saatlerce konuşulmasını bekleme yerine; bizlere görev verilmiyorsa bıkmandan usanmadan göreve talip olmak ve verilen görevleri çözümlü, sevinçle kucaklamamız ve bunları içtenlikle yerine getirmemiz en önemli görevlerimizdir.

Ben bu alana geldikten sonra çok şey bilmediğimin farkına vardım. Hatta kendimi iyi tanımadığımı anladım. Burası kendimi görüp tanımamda bir ayna oldu.

Bu aynada kendimi ve yaşamı gördüm. Kendimize Kürt dediğimiz için Sömürgecilerin işkence ve baskılarına maruz kaldık. Bütün bu gerçeklere rağmen neden halkımızın hergün yükselen isyan haykırışlarına gerekli cevabı vermeyelim, bu bizim en doğal görevimiz değil midir? Mücadelemiz gelişirken elbette bizim görev ve sorumluluğumuzda ağırlaşacaktır. Bulduğunuz ortam, sıcak savaş alanının dışında ama mücadelenin geliştiği bir ortamdır. Bulduğunuz alanda da emperyalizmin kişiliksizleştirme, yozlaştırma ve özünde boşaltma politikalarına karşı amansız bir mücadele sözkonusudur. Bu çok önemli ve sahip çıkmanız gereken görevlerin başında gelmektedir. Unutulmamalıdır ki var olan değerler halkın ve dolayısıyla bizim değerlerimizdir. Görev ve sorumluluklar da aynı ölçüde ele alınmalıdır.

Burda durup öğüt verme niyetinde değilim. Ancak bazı gerçekler konusunda sizlere düşen sorumluluklara değinmek istedim. Tek tek isim belirtmeden ziyade tüm yurtsever arkadaşlara seslenmek istedim. Mücadelemizin atar damarı rolünde olan gençliğin temel görevi mücadeleye inançlı ve kararlı katılımı sağlamaktır. Gelişmeleri siz bizlerden daha iyi takip edebiliyorsunuz. Gün özgürlüğe koşuş günüdür. Bütün bunları bildiğimiz halde neden bekliyoruz, emin olmadığımız ne var? Partimizin bizlere sunduğu olanakları neden iyi değerlendirmiyelim? Kürdistan halkının birleşmesini engelleyen ve hatta buna yönelik politikalar geliştiren sömürgeci Türk devletinin bu oyunlarını neden boşa çıkarmayalım? Gün mücadele ve halkla el ele verme günüdür.

Mektubumu sonuçlandırırken sizlere devrimci selam ve sevgilerimi sunar, devrimci mücadeleden hepinize üstün başarılar temenni eder, saygılarımla sunarım.

Yunus

Ben de insanım, varım, onurumla meydandayım deyip tankların üzerine yürümek insanı yüceltir

Ortaya çıkışımız, tarihimizi, toplumumuzu sorgulayarak, eleştirerek oldu. Var olanı kabul etseydik, var olan lanetli hal, kölelik ve mevcut statüko sürecekti. Ama kabul etmedik ve görüldüğü gibi bu kabul etmeyişin, sorgulayışın adı PKK oldu. Bu ad bugün Kürtlerin tarihe çıkışının adıdır. Düşürülmüş halkımızı ayağa kadiran, savaştıran, İntifada'lar yaratıp tarihe "Halk olarak bizde varız" demenin adıdır Partimiz. Sorgulamaya devam edeceğiz, etmemiz gerekir. Var olanla, yaratılanla yetinmemeliyiz. Birey olsun, Parti olsun neyi, nasıl yaptık, eksik ve yetmez olan nedir? Onu açığa çıkarıp kendimizi, ulusal kurtuluş mücadelemizi daha güçlü ve sağlam kılacağız. Bunu yapma gücü ve yeteneğinde olduğumuz içindir ki diğer gruplar gibi çürümüyor, kendimizi yeniden üretip geliştiriyoruz.

Partimizi çokları yeterince bilmiyor ve tanımıyor. Yakla-

şmaları yüzeysel ve basit, böyle olmamalı. İyi irdelenip bilince çıkarılmalı. Kazanımlar büyük bedellerin, emeklerin ve yüksek bir bilincin ürünüdür. Karşılığını iyi vermek gerekir. Bu hareket şehitlerde, direnişlerde kurumlaşmıştır. Bazıları olsun olmasın, bu kervan yürüyor, yürüyecek. Halkımızdan istenen nedir? Asgaride olsa dürüstlük ve kendini katmadır. Bu büyük kutsal özgürlük davası için verilmeyecek bir şey değildir. Mütevazı bir yaklaşım daha da yeterlidir. Halkımıza güveniyoruz. Bu güven olmasaydı bu kavga yürütülmezdi. Böylesi karanlıklara gömülmüş, paramparça edilmiş bir halkın, tüm zor aygıtının acımasızca ve yetkince kullanılmasına rağmen ayağa kalkması, bizim için büyük bir kıvançtır. Ben de insanım, varım, onurumla meydandayım deyip tankların üzerine yürümek insanı yüceltir.

**Muzaffer Ayata
Gaziantep Özel Tıp Cezaevi**

Bizler gelişmelerin seyircisi değil, yaratıcısı olmalıyız

...İnsan üzerine düşenleri yaptıktan sonra, bulunduğu alan neresi olursa olsun, önemli değildir. Her alanı kavgamızın ayrılmaz birer parçaları olarak kabul ediyorsak, bunu böyle görmek gerekir. Bilindiği gibi her türlü sorunumuz salt şiddetle çözümlenmiyor. Kavgayı güzelleştirerek vermemizde bir zorunluluktur. Çünkü güzelliklerin yaratıcısı bizzat kavganın kendisidir.

Bizler, gelişmelerin seyircisi değil, yaratıcı olarak, bunun ağır sorumluluklarıyla donanırken; ve bu donanıyla kavganın içine daldığımızda karşımıza bir yığın engeller doğal olarak çıkar. Ama bizde öyle bir güç varki, engelleri hiç tanımıyor. Nusaybin'den Silvan'a ve diğer alanlara doğru dalga dalga coşan insanlarımızın sesi, öncüsü, temsilcisi ve militanı olmanın zorluklarını yaşıyoruz. Süreç dolu geçiyor. Baharın yaratıcılığını gerçek anlamda yaşıyoruz. Sevinç ve hüznü bir arada harmanlıyor ve katık ediyoruz. Eskiymiş, kokuşmuş, çürümüş olanlarının yerine; çağdaş olanı, yeni olanı inşaa ediyoruz. Eskiden yalnız inançlarımız ve bilimsel düşüncelerimizle çağdaş olana karşı duruyorduk; şimdi ise, maddileşen inanç ve düşüncelerle parça parça özgürlüğe doğru yürüyoruz. Ninova'nın kullenmiş ateşini devleştiriyoruz. Cudi'de yanan Newroz alevi dağlardan yayılarak ovaları, köyleri, ilçeleri ve şehirleri sarıyor, sarmalıyor. Artık analar evlatlarını gözyaşları eşliğinde değil, zılgıların eşliğinde toprağa veriyor. Bir-

birine kenetlenen kollar, söylenen türküler eşliğinde kadınlarımız, erkeklerimiz, gençlerimiz ve çocuklarımız halava dırıyor: namutların, panzerlerin göğesinde, korkusuzca, kinle öfkeyle...

Bizde burada sınırlı olanaklar ortamında Newroz'u kutladık. Bu sefer dışarıda da Newroz bir başka oldu. İnsanlarımız Mazlum'a çağdaş anlamda yanıt verdi. Bu güne kadar böyle bir Newroz kutlamamıştık cezaevinde. Türküler, halaylar, şairler ırmaklar gibi coşan insanları alev alev yakıyordu.

- Bişi NEWROZ

**Ali Kastalması
Aydın E Tipi Cezaevi**

Değerli Dostlar!

İNTİFADA'mızı dost-düşman herkesin kavlince tartıştığı, değerlendirip sonuçlar çıkardığı bir ortamda, bizim herkesten daha çok kafa yormamız, tartışıp değerlendirmemiz, sonuçlar çıkartıp; bilince ve yeniden pratiğe dönüştürmemizin temel ve öncel görev olduğu, karşılığının biraz da böyle verileceği açıktır.

Yalnız ülkemizde değil, Türkiye'de, bölgede hatta uluslararası alanda da bir çok şeyi netleştirilen, daha da netleştirecek olan bir gelişmedir. Kim terörist kim değil, kim bölücü kim birleştirici, kim halktan kopuk kim halkla birlik, kim sahtekar ve demagog, kim doğru ve samimi, kim işbirlikçi-üşak, kim özgüce dayalı ve bağımsızlıkçı bunu artık herkes gördü. İntifada'muz, halkımızın bağımsız yaşama özlemiyle, kendi kendisini yönetme becerisi ve önderlerine sahip çıkma bilinç ve yürekliliğindedir çok çarpıcı bir biçimde sergilenmiş, yaratıcı özgücünün kudretini de kendi pratiğinde görüp öğrenmesi ve göstermesi olanağında vermiştir.

**Celal Salgut
Aydın E Tipi Cezaevi**

Mücadelemizde tempomuzu öncülüğümüze göre ayarlayabilirsek başarısızlık diye bir sorunun ortaya çıkması mümkün değildir

Biliyorsunuz, ülkemizde bu ayın gelişmeleri 1990 yılının atılımında halkımızla birlikte NEWROZ'un ruhuna denk ilk kez kitlesel bir hareketle Newroz'umuzu kutladık. Onun ateşini ilk kez bu denli harlandırдық. Bu ateş; yurdumuzun en ücra köşesine kadar yayılmaktadır. İlk hamlenin Mardin, Siirt, Diyarbakır'a uzaması, 1990 yılı atılımının ne denli güçlü olacağını müjdecisi olmuştur. Biz savaş esirleri de halkımızın bu direnişine omuz vermek amacıyla beş günlük açlık grevine gittik. Tabi Diyarbakır'daki direnişin amacı Nusaybin, Cizre katliamını, yine halkımıza yönelik zoraki göç politikasını ve diğer cezaevlerindeki haksız uygulamaları ve baskıları protesto etmek içindi. Diğer cezaevlerindeki tutsaklar da bu temelde direniş omuz verdiler. Halkımızın İntifada'sıyla gerek düzenin ve

nesi olarak değerlendirmektedir.

Bu ayda çok sayıda insanımızı tutukladılar. Genellikle İntifadadan dolayı tutuklanmışlardı. Genel mevcudumuzun yarısını bu insanlarımız teşkil etmektedir. Her yaşta insanımız vardır. Bunların tümü Silopi, ve Şırnak'ta baskı sonucu Cizre'ye yerleşen, köyünden toprağından ayrılmak zorunda bırakılan insanlarımızdır. Bunların içinde sınırlı sayıda kişinin işi gücü vardır. Diyerlerinin tümü köyden koştukları için boş kalan kahvelerde sürekli müşteriler durumdaki kimselerdir. Cezaevi yaşamını şöyle ifade ediyorlar. "Esaret altındayız ama dışarıya göre daha özgürüz" diyorlar. İşte böyledir durumumuz.

Esaret altında özgür olmak ne demektir? Görülüyor ki, düzenin terörünün zirvede olduğunun en açık ifadesi oluyor. Buna rağmen insanlarımız kendisini tanımla-

gerekse düzenin hizmetindeki basını, bunun yanında iktidarıyla muhalefetiyle herkes, halkımızın bu haklı çıkışına karşı tavır birliğine girdiler. Tabi bazı "solcu"ların, "devrimci", "demokrat"ların tavırları burjuva muhalefetinin tavrından farklı değildi. Bununla aslında gerçek yüzlerini açığa çıkardılar.

- Can Dostum!

Ülkemizin koşullarında diğer mücadelelerin yanısıra İntifadalarla halkın öz yönetimleri daha güçlenir ve gelişir. Bu yolla kitle yönetimi erkleri sınanır, mücadelenin meşruluğunun yanında düzeni daha fazla siyasal çözüm arayışlarına sokar. Düzen, askeri çözüm konusunda tamamen iflas etmiştir. Sömürgeci devlet, klasik savaşın yanında özel savaşı da sürdürdü. Bundan da bir sonuç alamadı. Günlük politikalarla işlerini idare etmek istediler. Ancak bu güne kadar işi idare edebildiler. Mücadelemizde tempomuzu öncülüğümüze göre ayarlayabilirsek başarısızlık diye bir sorunun ortaya çıkması mümkün değildir.

Hayri yoldaş yıllar önce yukarıdaki izahata parmak basmıştı. Her konuda ve şartta mücadeleyi sürdürecektir kapasiteye ulaştık. Çünkü, her konuda önümüz açılmıştır. Ayrıca, biz halkımıza bir veriyorsak, onlar bize on kat fazlasını verebiliyorlar. Bunların değerini hepimizin bilmesi gerekir. Ve bu potansiyeli bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz için harekete geçirmenin tam zamanıdır. Sömürgecilerin ve emperyalistlerin gedikli uşakları bile gerçekliğimiz karşısında boyun eğmek zorunda kalmışlardır. Bize olumlu bakmayanları, her insanımız düzenin bir step-

yabiliyorlar. Yine de çok şey ihtiyacı vardır. Her konuda yardıma ihtiyacı vardır. Biz de insanlarımızı tanıdığımız oranda yardımcı olabiliyoruz. Hepimiz için geçerli olan şey, görevlerimizi yapmamak, bir noktada buna miras yedilik denir. Bence en kötü şey miras yediliktir. Şartlarımızda hantal ve her türlü hastalıklı bünyeden kendimizi arındırmaya, ivedi görevlerimizi tespit ederek, dışarının mücadelesine ayak uyduracak biçimde kendimizi yenilemeye çalışıyoruz. Aslında her insanımızın yenilenmeye ihtiyacı vardır. Çünkü, bizlere karşı çok yönlü bir savaş sürdürülmektedir. Düzenin bize karşı tutumu gayet açıktır. Yargıtaydaki davalar, örneğin Mardin grubu, Elazığ grubu, Hilvan-Siverek grubu 9-10 yıllık devam eden davalarıdır. Henüz bir sonuç alınmamış. Bu, rehlin almadır. Bu tavıra karşı bilinçli bir tavır takınmaktayız. Halkımızın ve insanlığın gün geçtikçe daha iyi bir biçimde bize sahip çıktığını görüyoruz. Bu da coşumuzu ve bağlılığımızı daha da pekiştirmektedir. Hatırlatayım; Mardin grubu 10 Nisan 1990 da büyük ihtimalle karara bağlanacak. Elazığ grubu bir ihtimal 22 Mayıs'ta sonuçlanır. Hilvan-Siverek grubu 27 Haziran'da sonuçlanma ihtimali vardır.

Arkadaş, cezaevi cephemizden şahsınızda tüm dostlarımıza en içten sevgi ve saygılarımızı sunar, yaşamınızda başarılar dileriz. Ayrıca koğuşumuzun önemli nüfusunu oluşturan arkadaşlardan oluşan bir adet fotoğrafı gönderiyorum.

**Enver Şimşeksoy
1 Nolu E Tipi-Cezaevi
Diyarbakır**

21 Mart zulme, zorbalığa ve despotluğa karşı Ortadoğu halklarının başkaldırdığı gündür. İçinde bulunduğumuz süreçte bu gün bayram olarak kutlanıyor. Bayramlar toplumların nicel birikimlerinin patlamaya dönüşüp, toplumun da dönüşümünü gerçekleştirdiği gündür. Bazı bayramlar vardır, tarihi miatını doldurup ortadan kaybolur, bazıları tarihin tüm akışına ışık tuttuğu için süreç onu anlamsızlaştırılmaz, tersine daha da anlam kazandırır. İşte 21 Mart Newroz gününde bu günlerden biridir.

Tüm Siyasi Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Komitesinin bayramını kutlarız.

M. Ali Hüseyinoğlu

*Ey zulmü yakan
ateş yürekli kız!
Newroz güzeli!
Keskin çığlıklarında
duyduğum
başkaldırı!
Sen,
şahadet andım
gün ışığım
halk yangınım
Dörtlerin aşkıyla
tutuşan ALKAN'ım!
Sen,
yüreklere düşen
Medyalı cesaret!
Göğsünde yükseliyor
bu yangın
şahadetinle kutsanan
bu toplumsal
BAHAR!*

Alaattin Aktaş

Sevgili dost

Sizlerden bedenen ayrı bir bayramı daha içeride geçirdik. Ülkemiz ve halkımız İntifada'yı yaşarken, bizler uzakta da olsak, onun heyecanını yüreklerimizin derinliklerinde hissediyor ve bu coşkuyla dolup taşıyoruz. Bazı üzücü durumlar duyuyorsak da, bu bizlerin yaşama daha da azimkar sarılmamızı zorunlu kılıyor. Yaşam tüm hızıyla ve emin adımlarla devam ederken, mutlu günleri vaad eder. Öz güveni perçinlerken, bedeller de istiyor. Acı ve mutluluğu birlikte dayatıyor. Ama mutlu yarınların müjdecisi, tüm üzüntülerimizde gideriyor.

Böyle bir duygu içinde Bayramınızı candan kutlar, ülke özlemleriyle kucaklarız

Cevdet-İbrahim İnak

Avrupa basınında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Taz (F. Almanya) 28 Nisan

T. Kürdistan'ı dağlarında halk savaşı

Türk askerinin Mart sonunda barışçıl yürüyüşe ateş açmasından bu yana Kürdistan'da savaş hüküm sürmektedir. Kürtler, kitleler halinde altı yıldan beri savasın PKK gerillalarıyla dayanışma içindeler. Çatışmalar artık şehirlere de sıçradı. Askeriye "de-facto" sıkıyönetimle cevap verdi.

İntifada'ya götüren mermi olan PKK'nin etkisi gittikçe güçlenmektedir. Artık konu, "Bugün artık ölümlerimize sahip çıkıyoruz.", "Askerlere karşı yumruk ve taş.", "Türk askeri etkisini kaybediyor.", "Gerilla görülebilecek mesafede.", "Devlet terörü temel politika.", "İstanbul'da bombalar patlayacak." gibi başlıklar altında ele alınmaktadır.

Kırk yaşlarında görünüş yirmibeş yaşında olan bir adam bizi karşıladı. Onunla, hükümetin açıkladığı yeni kararname üzerine biraz konuştuk:

- Bu kararnamenin büyük etkileri olacak mı?

- Fazla farklı birşey olmayacak. Zaten teröre alıştık. Ama kanun ve yasalara inanan ikircikli Kürt entellektüelleri şimdi korkuya kapıldılar.

- Sizce gelecek ne olacak?
- Örgütün yaptıklarının terör olmadığını söylüyorum. Sizin Türklerin burada suçsuz Kürt insanını katlediyor, sizin orada değil. Eğer böyle devam ederse siz terörün ne olduğunu göreceksiniz. İstanbul istasyonunda, turistik tesislerde bombalar patlarsa suçsuz insanlar ölecek, değil mi? Evet, bizde de suçsuz insanlar katlediliyor. Suçsuz insanların kanı akacak.

Türk devleti, üzerinde, "Medenileşmeyen uluslar medeni ulusların mandası altında yaşamak zorundadır" cümlesi yazılı bulunan saç levhalarını Kürt kenti Diyarbakır'ın sokak ve caddelerine asmış.

"Kadınlar Savaşmak İstiyor" başlığı altında Lissy Schmidt şöyle yazıyor: Kürt şehri Cizre'de, şehire giriş-çıkış yasağının kalktığı gün de sokak ve caddeler boştu; sadece altı kurşunlu vurulmuş bir köpek leşi ile yanmış araba lastikleri vardı. İpek Yolu'nda özel tim cemseleri ve elleri tetikte olan askerler dolaşıyordu. Kim burada gözükse tutuklanabilirdi. Yaralıları zorunlu olarak evlerde gizli tedavi ediliyordu. İnsanlar, doktorlara güvenip gidemiyorlardı. Bir kurşun yarısı kesinlikle "terör olaylarına" katılma anlamına geldiğinden, tutuklanma için yeterli bir nedendir. Genellikle kadınlar yaralılarla ilgilenip ilaç sağlıyorlar.

Bir keresinde arka avlu ve bahçelerin birinde, çok sayıda kadın toplanmıştı. İçlerinden bir kadın, kocasını çatışmalar esnasında kaybetmişti. Ama artık ölüm olayı ardından kimse ne şikayetçiydi nede ağlıyordu. Söyledikleri hep sakın ve soğukkanlıydı. Gerçekler göz önündeydi. Sonuç olarak kadınlar şöyle söylediler: "Biz artık Türkiye'den hiç birşey beklemiyoruz. Biz kendi devletimizi istiyoruz. Halen Türkiye'ye güvendiğimize mi inanıyorsunuz? Benim üç kızkardeşim okuma-yazma bilmiyor. Türkiye'de baskı ve zulüm devam ettiği müddetçe onlar için okul

olmayacak. Biz kadınlar Türkçe bilmiyoruz, kendi ana lisanımızı konuşmak istiyoruz. Bu nedenlerden dolayı savaşa çıkacağız."

Birçok kadın "Rambo"ların kurbanı olmuştur. Gece yapılan baskınlar esnasında, evlerinde hakaret ve zorbalığa uğramıştır. Ayaklanma esnasında aşağı yukarı 20 kadın tutuklandı. Artık kendilerine karakolda yapılan açıklamaktan utanmıyorlar ve çekinmiyorlar. Ak saçlı bir kadın, "Sadece çocuklarımı değil, kendi canımı dahi kaybetsem yine de savaşmaya hazırım. Biz savaşa çıkacağız. Ben bu uzun ömrümden tek şeyi öğrendim, oda bizim bizden başka dostumuzun olmadığıdır. Biz kendi hakkımız için kadınlı erkekli savaşmak zorundayız" dedi.

Cizre halkı İpek Yolu'nu işgal ettiği 70 yaşında yaşlı bir kadın da içlerindekiydi. 15.000 insan ateşe hazır makinalı tüfekler ve panzerler karşısında çekinmeden protesto yürüyüşü yapıyordu. Kürdistan tarihinde yeni olan birşey de, yürüyüşe katılanların yarısının kadın olmasıydı. Şehrin mahallelerinde örgütlenmiş yürüyüşte, askerler tarafından provoke edilmesinde ve ikinci kan gölünün oluşmasının engellenmesinde en aktif görevi kadınlar almıştı. Eylemden sonra 3 kadın gazetecilerin toplandığı otele geldi. Tutuklanmaların durumu hakkında bilgi vermek istiyorlardı. Nöbet tutan askerler kadınların eşlerine götürdüğü yemekleri onların gözleri önünde köpeklerle atmışlardı. Bunu, otelin etrafında dolaşan, nöbet tutan askerlerin gözünün içine baka baka bize Kürtçe aktardılar. Cizre kadınları artık korku tanımıyorlar. Bunların birçoğu önce erkeklerini sonra da korkularını kaybettiler. İlk olarak 20 Mart olaylarında gerçekleri kavrayıp doğru sonuç çıkardılar.

NRC Handelsblad (Hollanda) 20 Nisan

Kürt sorunu kontrolden çıkmak üzere

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde Türkiye'nin en büyük Kürdoloğu ve Türkiye'nin Sacharov'u olarak bilinen 55 yaşındaki toplum ve dilbilimci sosyolog İsmail Beşikçi'ye karşı yeni bir duruşma başlatıldı. Son 25 senedir Kürtlerin tarihini ve kültürünü araştırmakla meşgul olan Beşikçi, sonuç olarak yaşamının üçtebirini hapis hanelerde geçirmiştir.

Son çıkan "Devletlerarası Sömürge Kürdistan" adlı kitabından dolayı hakkında 20 yıl hapis isteniyor. Beşikçi'nin son duruşmasına, Türk parlamenterlerin yanısıra çok sayıda yabancı gözlemci de katıldı. Beşikçi'yi savunacak avukatların sayısı aniden yüzün üstüne yükseldi.

Kürt sorununun, Suriye'den geçen "bir kaç teröristin" olayı ile sadece sınırlı olmadığını ve bu sorunun derin kökleri olduğunu kanıtını Nusaybin, Cizre ve öteki alanlarda yapılan protesto gösterilerinde bulmak mümkündür. Türkiye ve Atatürk karşıtı sloganlarla halk sokaklara döküldü. Askeri araçları taşıdı. Diyarbakır'da bile esnaf dükkanları kapadı: "Kürt İntifadası!"

Olaylar, 11 gerilladan birinin cenaze töreninde başlayarak bütün Türkiye'de etkisini gösterdi.

Hükümet basına sansür uygulamaya yanında, sürgün ve toplu göçettirmeye başvuracağını belirtti. İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, Kürdistan üzerine çıkan bütün yayınların toplatılmasının yanısıra, gazetecilerin ve gazete sahiplerinin ağır cezalara çarptırılacağını belirtti. Basına sansür uygulanmasının yanısıra, sürgün ve göçettirme politikasına muhalefet partilerin liderleri Demirel ve İnönü bile karşı çıktı. Ama Özal hemen bir zirve gerçekleştirerek bu politikanın sadece ülkenin bütünlüğünü ve güvenliğini korumak amacıyla olduğunu açıklayınca göçettirme, sürgün ve basın sansürü politikasına karşı eleştirilerini durdurdular.

Aktuellt Ultrikes (İsveç) 6 Nisan

Alman "Terör Mahkemesi"nde PKK başarısı

Batı Almanya'da "Terör Mahkemeleri"nde yargılanan Kürtlerin bazıları şimdi serbest. Duruşma dördüncü ayını doldurdu. Batı Almanya polisinin bu davadaki iddiaları, İsveçlilerin "Kürt-izi" iddiası kadar tutarlı sayılır.

PKK'nin Türk askeri rejimine karşı başlattığı saldırıdan hemen bir ay sonra, Avrupa tarihinde PKK'ye karşı büyük bir saldırı başlatıldı. Bu alanda İsveç birinciydi. Bu saldırılar, İsveç'in terörist kanununda yaptığı yeni değişikliklerle kolayca yürütülmüştü. Daha 1984 yılının sonlarında PKK'ye sempati duydukları gerekçesiyle dokuz Kürt "kommunarrest" denilen belediye sınırlarını terketmeye yaptırılmaya tabi tutuldu. Uluslararası emperyalizmin PKK'yi kriminal, adi suçlu bir örgütmiş gibi gösterme çabalarının ilk atığıydı bu. Özünde de bu, tüm anti-emperyalist silahlı halk kurtuluş mücadelesi veren güçleri hedefliyordu.

Daha da kötüsü yapılacaktı. Kürtler kısıktırılıp avlanacaklardı. Holmer ne yapacağını iyi biliyordu. PKK'nin terörist bir örgüt olduğunu iddia ediyor ve bir çok cinayet işlemiş olduğunu söylüyordu. Ve ayrıca Holmer PKK'nin Olof Palme'yi öldürdüğünü iddia ediyor ve, "Silah tutan elin kimin eli olduğunu biliyoruz!" deniliyordu.

Holmer sonradan kendine hayranlanıp bir kitap yazıyor. Bu kitabında, tüm Avrupa'da işlenmiş 12 cinayeti sayıyor ve bunları PKK'ye yüklüyordu. Kimse bu "tehlikeli örgüte" yönelmediğine şaşıyor. Ve şimdi Batı Almanya bu işi yapmaya cesaret ediyordu. Holmer ve Ebbe Carlsson'dan saldırı manevralarını devralan savcının adı, Kurt Rebmann. Holmer'in Kürtlere yönelik planladığı büyük baskın, 1987 yılının yazında Batı Almanya'da gerçekleşiyordu. 40 şehirdeki Kürt ev ve dernekleri polis tarafından arandı. Hiçbir terörist faaliyet için delil diye bir şey yoktu ortada. Bu baskınlarda alkonulan Kürtlerin tümü sorgulamalardan sonra serbest bırakıldı. Ele geçirilen adres ve dokümanların bir kopyesi Almanya müttefeği olan Türkiye'ye ulaştırılıyordu. 2,5 milyon Kron tutarındaki para ise, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK'ye tekrar geri verildi. Skandallar

birbirini izliyordu. Eski bir Alman geleneği gereği bu, Almanlar için pek fazla bir şey sayılmıyordu. Bütün çabalar heba oluyordu ki, 1988'de Alman değer men çarklarına taze su ulaşıyor ve çarklar yeniden dönmeye başlıyordu. Birden bire gökten zembille inen adam misali iki baş şahit sahneye çıkıyor: Nusret Aslan ve Hasan Doğan. Bir kez daha PKK içinde sözümona canalcı deliller elde edilmiş sayılıyordu artık. Ve bir kez daha PKK'den, PKK'nin iç işleyiş merkezinden ayrılmış kişilerden söz ediliyordu.

Bu defa kendilerine tam güveniyorlardı. Sonuçta 19 PKK'li Kürdün tutuklanmasına gidiliyor ve Rebmann'ın da belirttiği gibi İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana en büyük "Terör Mahkemesi"nin başlatılması oluyordu bu. Holmer'in sözünü ettiği PKK cinayetleri burada da işlenmek üzere ele alınıyor. Yargılanmakta olanlar arasında Hasan Hayri Güler diye birisi de var. Holmer ve Türk gazetesi Hürriyet'in yalanla ve kasıtlı olarak Olof Palme'nin katili diye tanıttıkları adamın kendisiydi bu.

Baş şahit Nusret Aslan elindeki tüm sermayesini cömertçe harcamaktan geri kalmıyor. Hatta PKK Genelsekreteri Abdullah Öcalan ile akrabalığının olduğunu dahi iddia ediyor. Kürdistan dağlarında gerillacılık yapmış olduğunu, Mayıs 1987'de partiden ayrıldığını, yaya olarak Kürdistan kenti Gaziantep'e gittiğini, bir akrabasının yardımıyla Almanya'ya kadar ulaştığını, orada PKK tarafından Köln'de ölüme mahkum edilmek üzere kaçırılıp rehin tutulduğunu ve sonunda PKK cellatlarının elinden kaçıp kurtulduğunu anlatmaktadır. Kürt avına çıkmış olan Rebmann için hayal edilmeyecek kadar güzel bir hikaye!

Kürtlerin avukatları bunlara karşılık olarak Aslan'ın başından sonuna kadar yalan söylediğini belirtiyorlar. Avukatların düşünce ve izlenimlerine göre, Eylül 1987'de hala bir PKK üssünde bulunup Ocak 1988'e kadar da PKK liderliği ile ilişki içindeydi. Sahte kimlik bildiriminde bulunup, Alman polisi ile daha önce olan ilişkilerini saklayıp yalan söyledi. Türk ordu güçlerince kendisine yardım edilerek Almanya'ya geldiği konusunda itiraf yapmak zorunda kaldı. Bu da, kesinkes görev üslenmeden yapılabilecek bir yardım asla değildir. 1987'nin sonlarında kaynağı meçhul bir yerden Türkiye'de 32.000 Kron karşılığı bir para alıyor. Kürdistan dağlarından Gaziantep'e kaçmakta olan yalnız başına aç, yorgun ve endişeli bir gerillanın cebine bu kadar çok bir paranın girmesi biraz tuhaf değil mi? Aslan'ın cevabı İsveçlilerin doğulular hakkındaki eski bir önyargılı hicivlerinin karikatürü türünden bir şey: Bu kadar parayı "fıstık satarak" kazandım.

Aslan, dramatik bir şekilde Batı Almanya'da nasıl rehin alındığını anlatıyor. Gündüz ortası iki PKK üyesi sırtına bir tabanca dayıyorlar, elini, ayağını ve gözlerini bağlayıp bir arabaya yerleştiriyorlar. Herhalde oldukça zor bir iş olacak, çünkü araba sadece iki kapısı olan bir BMW. Oysa söz konusu rehin alma yeri şehrin göçmen kabul bürosunun kapıcı nöbetçileri tarafından gözetlenen bir yer. Ayrıca yakında

bulunan apartmandan tamamen gözetlenebilecek bir alan. Ve bu apartman Alman polisine ait bir bina olduğu gibi, Aslan'ın ölüme mahkum edilmek üzere kaçırıldığını söylediği yer ise, Alman polisine ait bir oto parktır. Aslan, polis sorgusu sırasında: "PKK'nin kendisinden ayrılanı vurduğunu genelde bilinen bir şeydir" diyor.

İddia edildiği üzere rehineyi kaçıranlar, şehir dışındaki ilk uygun benzin istasyonunda duruyorlar. Oldukça kalabalık bir müşterisi olup işçiler tarafından servis yapılan bir benzin istasyonu üstelik burası. Benzin istasyonu kasasında görevli kişi, arka sırada eli ve gözü bağlı kaçırılmış birinin içinde bulunduğu bir PKK arabası hakkında hatırlayacağı hiçbir şey yoktur. Görevli, o gün Aslan denilen kişinin nasıl arabanın dışında durup arabanın ön koltuğunda oturan iki kişiyle sohbet ettiğini hatırladığını söylüyor.

Aynı şeyi, hemen yakında bulunan binaların penceresinden bakarak gördüklerini söyleyen iki trafik polisi de anlatmaktadırlar. Biraz sonra Aslan sakın sakın yürüyerek bu iki polise doğru gidiyor ve el işaretleriyle kaçırıldığını anlatıyor. O günden bu yana Aslan, savcının PKK'ye karşı kullandığı baş şahittir.

Batı Alman sorgulama polisleri, Aslan'ın harikulade macerası ve anlattıkları hakkında oldukça düşüncelidirler. MİT'le ilişkisinin olup olmadığı konusundaki direkt bir soru üzerine, Aslan inkara başvuruyor. Polisin, Aslan'ın cevabına tepkisi: "Bu inanmıyoruz" oluyor.

Hemen hemen iki yıl boyunca izolasyon hücrelerinde tutulan Kürtlerin, bu süre zarfında yürütülen araştırmalar neticesinden sonra mahkeme duruşmaları başlatıldı. Mahkeme binası, polis kaşasının ortasına kurulmuş bomba korumalı bir yapıdır.

Duruşmalar şimdi tam dört aydır devam etmektedir. Savcı, hakim ve avukatlar hergün sınıksız ve tıkabasa dolu izleyici sandalyelerinde sıkışan insanlarla yüzgöz oluyorlar. Her duruşma günü tutsaklar cam kafeslere götürülüp getirilirlerken, bu izleyicilerin alkışları eşliğinde oluyordu. Tutsaklar, mahkemenin duruşmaları esnasında söylenenlerin ekseriyetinin çevirisininin yapılmaması dolayısıyla protesto mahiyetinde, Yasemin Gedik dışında, ayağa kalkıyorlar. Yasemin Gedik, Türk hapishanelerinde beş yıl süreyle gördüğü işkencelerden bel ağrısına tutulduğundan ayakta uzun süre duramıyor. Daha mahkeme başlamadan 40.000 sayfadan fazla mahkeme belgesi mevcuttu. Ve bu güne kadar, iddianame bile hala okunup bitirilememiştir.

Duruşma şimdiye kadarki en yüksek doruğuna ulaşmıştır. Haftalarca süren kavga-döğüş sonunda mahkeme, cam duvarın kaldırılmasına karar verdi. İki Kürde karşı açılan dava düşürüldü. Sekiz Kürt daha serbest bırakıldı. Böylece yalnız yedi Kürt tutuklu bulunmaktadır.

Şimdiye kadar sansasyonel bir şekilde gelişmekte olan bu tedbirlerin sonucu hakkında kesin birşey söylemek oldukça zor. PKK'nin Köln'de gizli bir mahkemesinin olduğu konusundaki suçlamalar, yargılamanın merkez nok-

Devamı 24. sayfada

20 Mayıs günü İsrail, işgali altındaki Filistin topraklarında yeni bir katliam yaptı. Rishan Le Zian kasabesindeki "köle pazarı"nda iş bekleyen Filistinliler üzerine ateş açan İsraili bir asker, 8 Filistinliyi katletti, 15'ini de yaraladı. Bu katliam üzerine sokaklara dökülen Filistinlilerle İsrail askerleri arasında meydana gelen çatışmalardan 5 Filistinli daha öldü, en az 500 kişi de yaralandı.

İsrail, işgal altındaki topraklar olan Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nde sokağa çıkma yasağı ilan etti ve bölgeye yeni askeri birlikler gönderdi. İsrail'in aldığı bu olağanüstü önlemlere rağmen 1,7 milyonun üzerindeki Filistinli intifadayı sürdürüyor, askeri karakollar ve asker taşıyan araçlara saldırılar düzenliyor. Bu gösteri ve eylemlerde çocuklar ve gençler yine etkin rol oynuyorlar. İşgalci İsrail askerlerinin direnen halkın üzerine ateş açması ölü ve yaralı sayısının sürekli artmasına neden oluyor. Son olaylarda ölenlerin sayısı 20'yi aşarken, 1500'ün üzerinde Filistinli de yaralandı.

İsrail saldırılarına karşı halkın protestoları da giderek yoğunlaşıyor. İşgal altındaki topraklarda bulunan intifada liderleri açık grevine başladılar. Açık grevinin talepleri arasında, İsrail saldırılarına karşı uluslararası korumanın sağlanması da yer alıyor. Yine, işgal altındaki topraklarda 3 günlük genel yas ilan edildi. 3 günlük genel grev sırasında Filistinlilere ait tüm dükkanların kepenkleri indirildi.

İşgal altındaki topraklarda yapılan katliamı protesto etmek için sürgünde bulunan Filistinli-

ler de eyleme geçti. 22 Mayıs'ta Ürdün'deki göçmen kamplarında bulunan binlerce Filistinli İsrail'i protesto gösterileri yaptılar. Başkent Amman'ın kuzey-

lerin uygulanmasını talep ederken işgal altında olan Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nin kontrolünü BM'e verilmesini de istedi.

Son katliam İsrail'in uzun döv-

yinde bulunan göçmen kampında göstericilerle Ürdün askerleri arasında çatışma çıktı ve 4 Filistinli yaralandı. Ayrıca bütün göçmen kamplarında 3 günlük yas ilan edildi. Öte yandan dünyanın çeşitli yerlerine dağılmış Filistinliler de gösteriler yapıyorlar. Uluslararası alanda da İsrail'i kınayan hükümet ya da örgütler mesajlar yayınladılar.

Yaser Arafat, Filistin Devlet Başkanı sıfatıyla, sorunun, görüşülmesi için Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ni toplantıya çağırıldı. Bu çağrı üzerine BM Güvenlik Konseyi 26 Mayıs'ta Cenevre'de olağanüstü toplandı. Burada yaptığı konuşmada Arafat, İsrail'e ekonomik yaptırım-

nemdir hazırlayıp uygulamaya koyduğu provokasyonların bir parçasıdır. Emperyalizm desteğinde İsrail, Sovyetler Birliği'nden göçettirdiği Yahudileri İşgal altındaki Filistin topraklarına yerleştirmektedir. Bundaki amaç; Gazza Şeridi ve Batı Şeria'da Yahudi nüfus yoğunluğunu arttırmaktır. Giderek çeşitli provokasyon ve katliamlarla Filistinlileri göçe zorlayıp bu toprakları Yahudileştirmeyi hedeflemektedir. Böylece Filistinlilerden arınmış bir İsrail yaratmayı planlamaktadır. Çünkü işgal altında yaşayan Filistinliler 29 aydır yükselttikleri intifadıyla siyonist İsrail devleti için en büyük tehlikeyi oluşturmaktadırlar. Bu teh-

like, İsrail'in bölgede saldırgan ve yayılmacı emellerini gerçekleştirmesine olanak tanımadığı gibi, devlet olarak varlığını sürdürmesini bile oldukça zorlamaktadır. Nitekim Filistin halkının yürüttüğü intifada, siyonist İsrail'in uluslararası alanda teşhir ve tecritini hızlandırıp, onu güçsüz düşürmüştür. Bu yüzden İsrail bölgede işgal ve istilalarını geliştiremiyor, saldırganlığının hızı kırılmıştır.

Bu engellerden kurtulmak amacıyla İsrail son dönemlerde yeni komplolar geliştirdi. Açık ki bu komplolar ve provokasyonlarında emperyalistler de ortaklık etmektedir. Öncelikle Yahudi milliyetçiliği ve sovenizmini güçlendirmek için İsrail, Fransa ve Kanada'da Yahudi mezarlıklarına saldırılar düzenlendi. Bizzat emperyalist güçlerin arkasında bulunduğu bu saldırılar Filistinlilere yüklenilmeye çalışılarak Yahudi sovenizmi körüklenip Filistin düşmanlığı ve bu temelde İsrail saldırganlığı geliştirilmek istenmektedir. Nitekim bu komplolar sonucu kamuoyunu lehine çevirmeyi hedefleyen İsrail, son katliama baş vurdu. Rison Le Zion katliamı İsrail askeri üniforması gidirilmiş bir Yahudiye yapıldı. Ardından katliamı gerçekleştiren unsur, İsrail tarafından deli ve serseri olarak tanımlanarak adı bir olay gibi gösterilmeye çalışıldı. Katliamı protesto etmek için sokaklara dökülen Filistinliler üzerine İsrail askeri a-

teş açıyor ve yeni katliamlar geliştiriyor. Bu dahi geliştirilen provokasyonların altında İsrail parmağının olduğunu hiç tartışmasız gösteriyor.

Bu katliam ve provokasyonlarla planlanan, Filistinlileri dünyanın çeşitli alanlarına sürgün ettirmek, İsrail işgali altında kalan Gazze ve Batı Şeria'da boşalacak topraklara başta Sovyet Yahudilerin olmak üzere diğer ülkelerdeki Yahudileri yerleştirmektedir. Böylece Filistin toprakları Filistinlilerden arındırılıp, bir bütün olarak İsrail'e maledilmek istenmektedir. Açık ki güçlenen İsrail, bölge halkları üzerinde daha büyük bir tehdit unsuru olacaktır. Yeni işgal ve istilalara yönelecektir. Bu durum da emperyalizmin etkinliğinin daha da artması olacağından bölgedeki dengelerin gericiлик lehinne bozulmasını ifade eder. Dolayısıyla İsrail'in yeni yönelimi sadece Filistinlilerin kurtuluş sorununu boğmayı amaçlamıyor. Bölge halklarının kurtuluşlarını da ağırlaştırın özellikler taşıyor. Bu aynı zamanda bölge gericiğinin de güçlenmesine bir vesiledir. Siyonist kılıcın yeni bir atağı olan ve Ortadoğu halkları açısından sinsi bir planın parçasını teşkil eden bu katliam ve provokasyonları boşa çıkarmak, ancak ortak mücadeleyi yükseltmekle mümkündür. Halkların emperyalizm, siyonizm, sömürgecilik ve her türlü bölge gericiğini yenme mücadelesi şimdi çok daha güçlüdür. Dolayısıyla emperyalizmin saldırılarının bölgeimizde sonuç alması kolay olmayacaktır. Gelecek, Ortadoğu halklarının zaferi ile yaratılacaktır.

Romanya'da yapılan genel seçimleri Ulusal Selamet Cephesi kazandı ve İliescu yeniden devlet başkanı oldu

Romanya'da Nicolai Çavuşesku'nun 22 Aralık 1989 tarihinde bir darbeyle devrilmesinden sonra ilk genel seçimler yapıldı. Çavuşesku, yönetiminin devrilmesinde ordu etkin rol oynamıştı. Daha sonra yönetime gelen Ulusal Selamet Cephesi, şaibeli bir

oy aldılar. Milletvekili seçim sonuçları da şöyledir: Ulusal Selamet Cephesi oyların %66,31'ini alarak 233 milletvekili çıkardı ve iktidara geldi. Parlamente'ye giren diğer güçler; Romanya Macar Demokratik Birliği 29, Ulusal Liberal Parti 29, Ekolojik Hareket 12, Ulusal Köylü Partisi 12, Romanların Birliği için İttifak 10 ve diğerleri ise toplam 23 milletvekili ile temsil edilmektedirler.

Öte yandan senato seçim sonuçlarında ise Ulusal Selamet Cephesi, 119 sandalyeden 92'sini kazandı. Diğer sandalyeleri de öteki parti ve ittifak bölüştü.

Yapılan seçimler geçici olma

özelliği taşıyor. Önündeki asıl görev: anayasayı hazırlama ve bu temelde Romanya'yı yeni bir seçime götürmedir. Ulusal Selamet Cephesi ezici olarak seçimleri kazansa da, sorunları çözme gücünden oldukça uzaktır. Muhalefet yeni yönetime karşı yıpratma kampanyası yürütüyor. Bu kampanya da başta ABD olmak üzere emperyalistler tarafından destekleniyor.

Emperyalizm diğer Doğu Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, Romanya'da da daha sağ yönetimlerin işbaşına gelmesinden yanadır. Bu yüzden seçim öncesi İliescu yönetimini yıpratma kampanyası yürütüldü. Bu kampanyanın odağına da Ulusal Selamet Cephesi'nin eski komünistlerden oluştuğu propagandası oturtuldu. Fakat bu propaganda sonuç vermedi ve Ulusal Selamet Cephesi seçimi kazandı.

Emperyalizmin Romanya seçimlerinin üzerinde bu düzeyde durmasının nedeni; hemen kapitalizmin restorasyonunu istenmesidir. Ayrıca Romanya'nın Varşova Pakti'nden kopması hedeflenmektedir. Ulusal Selamet Cephesi ise, serbest pazar ekonomisine geçişi sağlamak için bir geçiş sürecinin gerekli olduğunu savunmaktadır. Nitekim Ulusal Selamet Cephesi 1993 yılına kadar ülke ekonomisinin %70'ini özelleştirmeyi planlamaktadır.

Devlet Başkanı İliescu seçim sonuçları açıklandıktan sonra yaptığı basın toplantısında 3 yıllık planlarını değerlendirip ser-

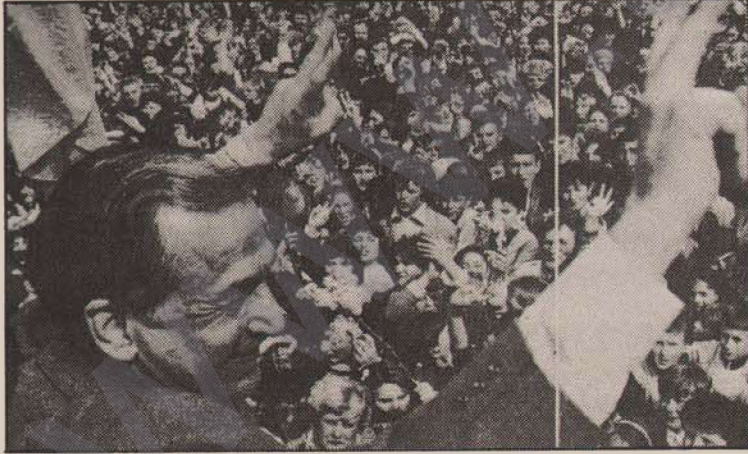
best piyasa ekonomisine ani geçişin zararlı olduğuna işaret etti. İç ve dış dengeler hesaba katılmadan birdenbire piyasa ekonomisine geçilmesinin sosyal patlamalara neden olacağını savundu. Varşova Pakti ve COMECON üyeliklerini de sürdürmekten yana olduklarını açıkladı.

Emperyalistlerin desteklediği Ulusal Köylü Partisi ile Ulusal Liberal Parti ise, hemen kapitalizme geçilmesini ve Varşova Pakti'nden ayrılmayı savunmaktadırlar.

Seçim propagandalarına bu iki eğilim damgasını vurdu. Her iki eğilim de kapitalist restorasyondan yanadır. Sadece zamanlamada bir farklılık ortaya çıkmaktadır. Yine, Ulusal Selamet Cephesi İsveç modeli bir ekonomik yapıyı savunmaktadır. Dolayısıyla emperyalist-kapitalist sistemin beklentilerine tam cevap vermediğinden Ulusal Selamet Cephesi anti-propagandaya hedef olmaktadır.

Romanya seçimleri sonucunda, emperyalistlerin diğer Doğu Avrupa ülkelerinde elde ettikleri avantajların aksine, yeterince tatmin olmadıkları bir sonuç çıktı. Onların destekledikleri güçler, çok düşük oy aldılar ve fazla bir varlık gösteremediler. Ancak sonuçlar böyle olsa da, işbaşına gelenler de sağlıklı bir seçenek oluşturmuş değillerdir. Önümüzdeki yıllarda Romanya halkı büyük sorunlarla karşı gelecektir. Kapitalist pazara ve özel teşebbüsçülüğe adım adım geçmekle birlikte işsizlik ve hayat pahalılığı kendisini gösterecektir. Nitekim diğer Doğu Avrupa ülkelerinde henüz sınırlı oranda geçerli olmayan başlayan özel işletmecilik sonucu milyonlarca işçi işsiz kaldı ve sosyal

haklarını yitirmeye başladı. Romanya'da da benzeri gelişmeler kaçınılmazdır. Ekonomide kapitalist ilişkilerin gelişmeye başlaması çelişkileri yoğunlaştıracak ve bu sosyal bünyedeki çelişkilerle daha da şiddetlenip çatışmalara dönüşmesine kaçınılmaz olarak yol açacaktır. Çünkü işyerlerini kaybeden işçiler yoksullukla karşı karşıya kalacaklardır. Kapitalizmin tüm çirkinlikleri de burada görüleceğinden toplumu yeni arayışlara götürecektir. Her ne kadar reel sosyalizm Romanya'da iyi bir seçenek olamamış ve halkın beklentilerine gerekli cevabı vermemişse de, en azından halka belli sosyal güvenceler sağlamıştı. Kapitalizm ise bunu dahi verebilecek durumda değildir. Dolayısıyla Romanya'da kapitalizmin geliştirilmesi yolundaki her adım daha fazla sorun birlikte getirecek ve toplumda var olan çelişkileri daha da keskinleştirecektir. Bu durum, Romanya işçi sınıfının reel sosyalizm uygulamasından doğru dersler çıkarıp bilimsel sosyalizme sağlıklı yönelmesi sonucunu doğuracaktır. Nitekim seçim sonuçları emperyalizmin Romanya'da istediği adımları atmada meydana boş bulamayacağına işaret etmektedir. Emperyalizmin hummalı bir tarzda yürüttüğü kampanyaya rağmen, Romanya halkı kapitalizme bütün teslim olmayı onaylamamış; fakat kendi gerçek seçeneğini yaratamadığından dolayı da, kapitalizme daha yavaş geçişi planlayan Ulusal Selamet Cephesi'ni desteklemek durumunda kalmıştır. Bu da halkın öyle iddia edildiği gibi, kapitalizme hayranlık duymadığını ortaya koymaktadır.

yargılama sonucu Çavuşesku ve eşini kurşuna dizmiş ve geçici devlet başkanlığına da İon İliescu getirilmişti. Fakat Romanya'da karışıklıklar yine de durmadı. Emperyalizmin yoğun kıskırtmalarıyla ülke çalkantılı bir dönem yaşadı, hala da bu çalkantı devam etmektedir. Bu yüzden de Romanya'nın geleceğinin ne olacağı merak konusudur.

20 Mayıs 1990 günü yapılan genel seçimlerde devlet başkanı meclis ve senato üyeleri belirlendi. Devlet başkanlığı için 3 aday yarışırken, meclis ve senato üyelikleri için 70'in üzerinde parti ve ittifak adayları yarıştı. 16 milyon olan seçmen-

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Üretim, yoğun yerleşim ve uygarlıkların tarih oluşturduğu bir beldemiz

MELETİ

(Malatya)

-I-

ADI NEREDEN GELİYOR?

Malatya adının, Hititler döneminden kalma olduğu en gerçekçi ihtimaldir. Hititler burayı yerleşim alanı olarak kullandıklarında, yöreyi Maldiya olarak adlandırmışlar. Maldiya adı, Asur ve Urartu kaynaklarında olduğu gibi farklı yazılış biçimleriyle kullanılmıştır. Sözkonusu kaynaklarda Malatya, "Melittea", "Melid", "Melide", "Meliddu" ya da "Malita" olarak kullanılmıştır.

Kürdistan halkı ise Malatya'yı, "Melid" ya da "Meleti" olarak bilir.

KISA TARİHÇESİ

Malatya, tarihi en zengin olan Kürdistan beldelerinden biridir. Onlarca imparatorluğun kuruluşuna ve yıkılışına tanık olmuş bir alandır. Eski Malatya olarak bilinen bucaktaki tarihi kalıntılar, bu gerçeğin doğruluğunu ortaya koyuyor. Coğrafik olarak, üretime ve yerleşime uygun oluşu, uygarlıkların savaşımına sahne olmasında önemli rol oynamıştır.

Malatya'nın geçmişi, yazılı tarih öncesine dayanır.

Yapılan bir araştırmaya göre, Malatya'da en eski yerleşimin Neolitik dönemde gerçekleştiği belirtilmektedir. Şehrin doğusundaki Arslantepe Höyüğü ve Hititler döneminde kalma bir sarayın kalıntıları, Malatya'nın tarihine ışık tutmaktadır.

Malatya, tarihte bir kent devleti olarak yer alır. O dönemdeki adıyla Milidia, M.Ö. 2000 ve 1000 yılları arasında bir kent devleti olarak önce Asurlara ve sonra da Urartulara yenilir. M.Ö. 743 yılında Urartuları yenerek Van yöresine sürmeyi başaran Asur İmparatorluğu, bir kez daha Malatya'yı topraklarına dahil eder.

Kimmer ve İskitlerin M.Ö. 714-690 yılları arasında gerçekleştirdikleri akınlarla Asurlar gittikçe zayıflar. Bu dönemde Medler de M.Ö. 612 yılında toplu bir ayağa kalkışla Asur İmparatorluğu'nu yıkarlar. Malatya, yarım yüzyıl kadar Medlerin denetiminde kalır. Daha sonra Medlerin Perslere yenilmesiyle birlikte, Malatya da Pers İmparatorluğu topraklarına katılır. Ancak Perslerin egemenlik döneminde sık sık iç ayaklanmalar gerçekleşir. Persler, bu ayaklanmaları bastırabilse de gittikçe zayıflamaktan kurtulamazlar. Son darbeyi Büyük İskender'den alan Persler yıkılır.

Büyük İskender'in ölümü ardından Malatya, onun komutanları arasında birkaç kez el değiştirir.

M.Ö. 170 yılında, Pontos kralının desteği ile onlara bağlı yerel beylikler Malatya'nın yönetimini ele geçirirler. 50 yıl sonra

ise, Malatya Pontos devleti sınırlarına dahil edilir.

M.Ö. 66 yılında Romalı komutan Pompeius, Pontos Kralı Mithridates'i yenilgiye uğratarak Malatya'yı Roma eyaleti durumuna getirir...

VI. yüzyılda Malatya Bizans İmparatorluğu'na bağlanır. VII. yüzyıldan X. yüzyıla kadar Malatya kenti çeşitli aralıklarla Arap ordularının akınlarına uğrar. Bu süre içerisinde Malatya, birçok kez Bizanslılar ve Araplar arasında el değiştirmek durumunda kalır.

1101 yılında Malatya bu kez, Danişmendler denetimine geçer. 4 yıl gibi kısa bir süre sonra, Anadolu I. Kılıç Arslan tarafından Selçuklu topraklarına katıldığında Danişmendler direnişe geçerler. Ancak başarılı olamazlar. 1399'da yöreyi Yıldırım Beyazıt ele geçirir. 2 yıl sonra ise Malatya, Timur ordularının saldırıları sonucu yağmalanır. Timur, belli bir süre sonra geri çekildikten sonra, bu kez Malatya'nın ele geçirilmesi için Memluklarla Osmanlılar arasında savaş çıkar. Bu savaş döneminde Memlukların egemenliğinde yarı bağımsız yaşayan Dulkadiroğulları da Osmanlılara karşı cephe alırlar. Bunun üzerine Osmanlı padişahı Yavuz Sultan Selim 1515'te Dulkadiroğullarına yönelerek beyliklerine son verir. Dolayısıyla Malatya'nın ele geçirilmesi savaşından galip ayrılan Osmanlılar Malatya'yı da kendi imparatorluklarına dahil ederler.

Malatya, Osmanlı İmparatorluğu'na katıldıktan sonra bir sancak merkezi statüsüne alınır. Önce Maraş ve ardından da Diyarbakır'a bağlanır.

Malatya'nın merkez yerleşim alanı daha önceleri Eski Malatya olarak bilinen Bucakta kuruluydu. 1839 yılından başlayarak, halk şimdiki Malatya merkezine taşındı. Eski Malatya'daki konaklara büyük askeri birlikler yerleştirilmesi, halkın bu göçüne yol açtı.

Malatya, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla il statüsüne alındı. Daha önceleri 1954 yılına kadar Adıyaman, Kahta ve Besni ilçeleri ile birlikte Malatya'ya bağlıydı.

COĞRAFİK KONUMU

Malatya Fırat Havzası'nın Yukarı Fırat bölümünde kurulmuştur. Denizden 900 metre yükseklikte kurulan Malatya, doğudan Elazığ'ın Sivrice, Baskil, Keban ve Ağın, kuzeyden Erzincan'ın Kemaliye, kuzey ve kuzeybatıdan Sivas'ın Divriği ve Kangal, batıdan Maraş'ın Elbistan, Pazarcık ve Sivas'ın Gürün, güneyde Adıyaman'ın Gölbaşı, Besni, Merkez, Kahta ve Gerger, güneydoğudan ise Diyarbakır'ın Çüngüş ilçeleri ile sınırdır.

Düz bir ovada yerleşik olan Malatya, batıda Kürdistan'ın Türkiye ile sınır olan şehridir.

Belde topraklarında, hemen

hemen tüm yeryüzü şekilleri mevcuttur. Bununla birlikte ağırlıkta olan plato ve dağlardır. Bunlardan sonra ağırlıkta olan ovalar ve vadilerdir.

Dağlar:

Belde topraklarının büyük bölümü dağlarla kaplıdır. Güneydoğu Toroslar'ın kolları, Malatya'nın güneyini bir baştan bir başa kaplarlar. Güneyde daha düzenli sıralar haline dönüşen bu dağlar, batı ve kuzeyde aşınmaya uğrayarak platolara dönüşürler.

Bu dağların en önemlilerinden biri olan Malatya Dağları, Kapıdere Boğazı'ndan sonra birkaç kola ayrılır. Malatya Dağları Besni, Adıyaman, Kahta ve Malatya Ovası'nın arasını doldurur. Yüksek ve çok dalgalı olan Malatya Dağları, birçok noktada akarsularla parçalanmıştır. Bu dağların en yüksek noktası 2545 metre ile Şillan Tepe (Bey Dağı) oluşturur.

Nurhak Dağları, Maraş topraklarından Malatya sınırlarına uzanır. Güneydoğu Toroslar'ın kuzeye açılan koludur. Fazla düzenli sıralar oluşturmaz ve yer yer tek dağlar halinde yükselir. 2428 metre ile en yüksek noktasını Derbent Dağı oluşturur. Volkanik kaynaklı olan Nurhak Dağları; Malatya Ovası, Tahma Vadisi, Darende ve Doğanşehir ilçelerinin arasındaki boşlukları dolduran yükseltiler durumundadır. Etekleri kimi noktalarda sarp ve dikdir. Bu dağların işgal ettiği alanlarda önemli ovalar bulunmadığı için nüfus seyrekdir. Nurhak Dağları'nda kışları sert, yazları serin geçer.

Akçababa Dağları, Nurhak Dağları'nın kuzeydoğuya doğru açılan uzantıları halindedir. Genel-

likle çıplak olan ve düzenli sıralar oluşturmayan Akçababa Dağları pek yüksek değildir. En yüksek noktası 2164 metre ile Akçababaçlı Tepe'dir.

Yama Dağı, Sivas'tan uzanan ve Malatya'nın kuzeyini bütünüyle kaplayan bir dağdır. Yüksekliği genellikle 1500 metrenin üstündedir. Batıda Kuruçay Vadisi'ne ve güneydoğuda ise Fırat Vadisi'ne dek uzanır. Uzantıları daha çok volkanik yapıdadır. Genellikle zengin çayırarla kaplı ve suyu boldur. Bu konumuyla hay-

miştir. Ancak, hayvancılık için elverişli olan bu platoların başlıcaları, Akçadağ çevresinde bulunan Büyük Kuruca ve Küçük Kuruca yaylarıdır.

Kuzey platoları, Malatya'nın en önemli platolarıdır. Yama Dağı'nın eteklerinde sıralanırlar. Yama Platoları olarak da anılan bu platoların büyük çoğunluğunun yükseltisi 1500 metrenin üstündedir. Su kaynakları ve çayırlar bakımından oldukça zengin olan kuzey platolarına yaz aylarınca, otlatılmak üzere sürüler çıkarılır.

Akarsular:

Malatya, akarsu bakımından Kürdistan'ın en zengin beldelerinin başında gelir. Nitekim, Kürdistan ve Türkiye çapında en büyük havza olan Fırat Havzası üzerinde kurulmuştur. Şehir içindeki camilerin önünde sürekli su akar. Bu sular, sıcak ve yazın ise soğuk akarlar. Bunun yanı sıra, şehir merkezinin güneyindeki tepelik olan Kernek mahallesinden kuzeye doğru 1-2 metre genişliğindeki bir kanaldan dolu dolu su akar.

Malatya topraklarındaki en önemli akarsu Fırat Irmağı'dır. Fırat, Malatya-Elazığ karayolunun keskin virajlı bölümünde iki şehrin sınırlarını çizer. Kömürhan Köprüsü'nün bulunduğu bu noktada oldukça derin bir vadiden, birkaç köyün yer aldığı ovaya açılır. Kömürhan Köprüsü'nün altından çıktıktan sonra güney istikametine doğru akan Fırat, burada Malatya-Diyarbakır sınırını çizer. Diyarbakır'ın Çüngüş ilçesi yakınında Fırat üzerinde kurulan, önceleri adı Karakaya olan ve daha sonraları askeri cunta tarafından adı Atatürk Barajı olarak değiştirilen baraja şimdilerden su depolanmaktadır.

Fırat dışında, Tohumu Suyu, Kuruçay ve Sürgü Çayı Malatya'da bilinen akarsulardır.

Ovalar ve vadiler:

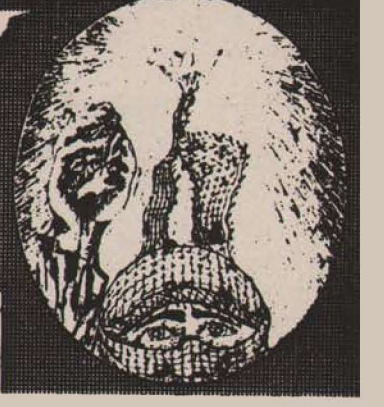
Malatya'da vadi ve ovalar da önemli bir yer işgal eder. Bütün vadiler Fırat Vadisi'ne açılır. Fırat, belde topraklarındaki en büyük vadi durumundadır. Oldukça sarp ve derin olan Fırat Vadisi, Kuzey Kürdistan'ın en büyük vadisidir.

Fırat vadisi dışındaki diğer bir önemli vadi de Tohma Vadisi'dir. Sivas topraklarından iki kol halinde Malatya topraklarına açılır. Bu kollar Darende ilçesi yakınında genişlemeye başlar ve doğusunda birleşirler.

Beldedeki en önemli ova Malatya Ovası'dır. Genişliği 830 kilometrekare olan ovanın yüksekliği ortalama 900 metredir. Küçük akarsuların açtıkları derinlikler sonucu hafif dalgalı durumdaki Malatya Ovası genellikle düzdür.

Malatya Ovası dışında, Doğanşehir Ovası ve İzoli Ovası beldenin önemli olan diğer iki ovasıdır.

Sürecek

1990 ERNK Newroz kutlamalarına katılan Ozan Şah Turna ve Ozan Şiar devrimci türkülerle halkı coşturmuş, hemde geniş kitlelerin beğenisini kazanmış. Devrimci türkülerini Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin direnişçi ruhu ile birleştiren Ozan Şah Turna izlenimlerini, düşüncelerini ve duygularını Hamburg Berxwedan muhabirimize şöyle anlattı.

“Komünist, Demokrat ve Yurtsever Olmanın Ölçütü; Ülkesinde Gelişen Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini Desteklemektir”

Berxwedan Muhabiri: Sizinle ve çalışmalarınızla ilgili bir kaç sorum olacak. Devrimci bir ozan olarak kendinizi tanıttirmisiniz?

Şah Turna: Ben Sivas'ta 1957'de doğdum. 3 yaşındayken geçirdiğim hastalıktan dolayı iki gözümü de kaybettim. 10 yaşında saz çalmaya başladım. Daha sonra kendi yapıtlarımla plak-kaset yaptım

Berxwedan Muhabiri: Kürdistan'daki gelişmeler hakkında görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

Şah Turna: Ben Kürdistan'da iken Kürdistan'ın sömürge olduğu ve bağımsız devlet kurulması yönünde bir düşüncem yoktu. Ancak yurtdışına çıktuktan sonra, Kürdistan'ın kurtuluşu için mücadele edilmesi gerektiğini görüyorum.

Berxwedan Muhabiri: Kürdistan'daki halk ayaklanmaları konusunda düşünceleriniz nedir?

Şah Turna: Ayaklanmalar, önderliğin rolünün büyük olduğu gerçeğini gösteriyor. Türkiye halkı açısından olsun, Kürdistan halkı açısından olsun; mutlaka bir önderlik doğrultusunda iktidara yürünmelidir. Söz konusu gelişmeler kendiliğinden olan gelişmeler değil, devrimci hareketin önderliğidir. PKK, benim düşünceme göre doğru bir önderlik yaparak halkını ayağa kaldırıyor. Burada şu konuya da değinmek istiyorum. Türkiye halkı, Kürdistan halkından daha bilinçlidir. Fakat Türkiye'de kendisine önderim diyen sol örgütlerin iyi önderlik yapmaması ve dolayısıyla önderliğin olmaması nedeniyle Türkiye işçi sınıfı ve halkı ayağa kalkmamaktadır.

Bugün Kürdistan'da büyük bir mücadele varsa, Kürt halkı ayağa kalkıyorsa bunu PKK'nin önderliğine bağlamak gerekir. Ben bir sanatçı olarak şunu söyleyebilirim; PKK'li değilim ama, bu gerçeği gözden kaçırıp bence devrimci ve yurtsever değildir.

Berxwedan Muhabiri: Avrupa alanındaki yaşantı tarzına karşı görüşünüz, gözlemleriniz nedir? Ülkesinden kopan birinin yaşantısı nasıl olabilir?

Şah Turna: Buraya, 1978 yıllarında tedavi olmak için geldim. Tedavi olduktan sonra tekrar Türkiye'ye dönmek istiyordum. Hakkımda tutuklama kararı alındı. 1983'te "Şu tarihte dönmezseniz yurttaşlıktan çıkarılacaksınız" diye çağrı yaptılar. Tedavi olmak için geldiğime dair bir rapor yolladım, raporu kabul etmediler. "Burada da doktorlar var, tedavi olabilirsiniz" dediler. Raporum kabul görmeyince ilticaya başvurdum.

Buradaki yaşamı kendi açımdan değerlendirdiğimde; yurdumdan, ülkemden kopuk olarak yaşıyorum, ama ülkeden atılmama rağmen ben ülkemin, halkımın mücadele heyecanı ile yaşıyorum. Gecelerde, TV programlarında her yerde ülkemin durumunu dile getiriyyorum. Diğer insanların da nasıl yaşadığını gerçekten bilemiyorum.

Berxwedan Muhabiri: Düsseldorf davasına ilişkin görüşlerinizi alabilir miyiz?

Şah Turna: Benim düşünceme göre Alman devletiyle Türk devleti içiçe çalışıyor. PKK'nin yapmış olduğu hareket onlara büyük bir ders oldu. 700 bin DM'yi büyük mücadele sonucu aldı. Politik olarak mücadele edildiği zaman her şeyin kazanıldığı bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Berxwedan Muhabiri: Biraz önce Türkiye konusuna değinmiştik. Bugün Türkiye devriminin gelişmesinin nedenini önderlik sorunu olarak koydunuz, bu konuyu biraz daha derlendirebilir misiniz?

Şah Turna: Birçok nedenleri vardır. Halk önderleri, tahlillerinde Türkiye ve Kürdistan'ı birbirine karşıtıyorlar. Çoğu Kürdistan'ı da katarak Türkiye'yi "yarı-sömürge ve yarı feodal" olduğu biçiminde algıladılar. Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısı ve şekillenmeleri başkadır, Türkiye'nin koşulları ve şekillenmesi başkadır.

Bunun dışında önderlik rolünün tam oynanmaması politik nedenlere bağlı. Şimdiye kadar, gerekli inceleme ve araştırma yapılmadan, kolay yollara başvuru, daha çok da alıntılara dayanarak bölük-pörçük şeyler yapıldı. Yani teoriyi Türkiye geneline indirgemedikleri, devrim sorununu, stratejik ve taktik sorunlarını doğru bir temelde koymadıkları ve Türkiye halkını iyi tanımadıklarından dolayı önderlik rollü oynanmamıştır.

Berxwedan Muhabiri: Sizce İntifada'ların, Türk toplumu üzerindeki etkisi nasıl olacak? Bu konuda değerlendirmeye yapabilir misiniz?

Şah Turna: Mücadele uzun vadeli kılınıp, halkın ilgisini toplayabilir. Bu da demin açıkladığımız gibi önderlik düzeyindeki hareketlerin ve şahsiyetlerin yaklaşımına bağlıdır. Şimdiye kadar hep "PKK bitti-bitecek, yok edeceğiz" diyorlardı. Hani bir deyim vardır, "Balık susuz yaşayamaz" diye. Halkta bir denizdir, içindeki balıklar da mücadele eden, direnenlerdir. Bugün gerçekler gösteriyor ki suyun içindeki insanlar mücadele ediyor ve suyla birlikte gidiyor.

Berxwedan Muhabiri: Sizler Hunerkom'un düzenlediği bir çok geceye katıldınız, güç katınız. Saygı duyulacak bir destektir. Gecelerin sizin üzerinizde yarattığı etkiyi anlatırmısınız?

Şah Turna: Geceler benim için büyük önem taşıyordu. Bunun için rahatsızlığımı bir yana bırakarak gecelere katıldım. Gecelerde gerçekten çok şey öğrendim. Halkın savgisini ve saygısını daha coşkulu hissettim. Katıldığım diğer gecelerden daha heyecanlı, daha güzel ve daha anlamlıydı. Dayanışma amacıyla bu gecelere geliyoruz ve söylediğimiz yapıtlarda buna hizmet ediyor. O bakımdan desteğimizi, sazımızı, sözümüzü, yüreğimizi olarak gösteriyoruz. Yaklaşımımız yüzeysel değildir.

Berxwedan Muhabiri: Kadının sorunu; özellikle Kürdistan kadını hakkında düşünceleriniz nelerdir?

Şah Turna: Kürdistan kadınının daha çok direnmesi ve daha çok mücadele etmesi gerektiğine inanıyorum. Çünkü onlar daha fazla eziliyorlar. Kürdistan kadını feodal yapıdan, düzenden hem de her yönlü eziliyor. Erkeklerin tek başına mücadele etmesiyle bir şey kazanılmaz. Kadınsız devrim olmaz. Kadınlar daha fazla katılmalı ve direnmeliler. Kadınsız devrim sorunu çözümlenmez.

Berxwedan Muhabiri: Kürdistan kadınına ayrıca çağrınız var mı?

Şah Turna: Ben gerçekten, Kürdistan kadınının gelişen mücadeleye destek vermesini istiyorum. Bizler burada gücümüzün yettiği kadar destek veriyoruz. Onlar da burada desteklerini korkusuzca yapmalıdırlar. Direnmelerini ve özgürleşmelerini istiyorum.

Berxwedan Muhabiri: Bunların dışında gazetemiz aracılığıyla Avrupa'daki kitlemize iletmek istediğiniz mesajınız varmıdır?

Şah Turna: Biz Avrupa'da yaşıyoruz. Ama burası bizim için toz pembe değildir. Gideceğimiz yer yine kendi ülkemizdir. Onun için benim yurtdışındaki insanlara çağrım ve inancım şudur: Mücadeleye maddi-manevi yönden destek vermeleri gerekir.

Burda yozlaşmak, buraya kendimizi kaptırmak hiç bir zaman kurtuluş değildir. Bizim kurtuluşumuzun tek yolu ülkedeki mücadeleye omuz vermek, destek vermektir. Bir sanatçı olarak sürekli burada kalmayı düşünmüyorum. Tüm sanatçılara ve halka da böyle sesleniyorum.

Berxwedan Muhabiri: Şiar arkadaş; eşinizin belirttiklerine ekliyeceğiniz veya bunların dışında belirteceğiniz şeyler varmı?

Ozan Şiar: Tabi, Şah Turna'nın da değindiği gibi bir komünist olmanın, yurtsever ve demokrat olmanın ölçütü, ülkesinde var olan mücadeleyi desteklemektir. Önemle şunu vurgulamak da istiyorum. Türk-solu halen üzerine düşen görevi yerine getirmiyor. Ben şu kanıdayım, halen kısır döngü içerisinde ve aşiretçi çekişmelerden kendisini alamamıştır. Sözde tahliller yaparak yeryüzündeki ülkelerin üstelik Afganistan gibi gerici temellerde ayağa kalkan -ki ona ayağa kalkma da denmez -ABD'nin, Pakistan'ın Türkiye'nin desteklediği Afganistan'ı destekliyor. Dünyanın öbür ucundaki halkı destekliyor, ama burnunun dibindeki 20 milyondan fazla nüfusu olan bir ülkenin halkı savaş veriyor, intifadlara kalkıyor ve kurtuluş destanları yaratıyor, bunu görmemezlikten geliyorlar. Bence bu tavır siyasi arenada dürüstlük değildir. Zaten kendi çırpınışları da boşunadır, zira var olan taban bunları zorluyor, mücadele istiyor. Ben diyorum ki; bir yurtsever, bir devrimci olarak en azından Kürdistan'da gelişen ve yükselen savaş desteklesinler, desteklemiyorlarsa da dürüstlük gösterebilirler. Desteklemiyorlarsa Türk-solunun Kürdistan'a bakış açısı nedir? Bunu ortaya koysunlar. Onların tabanlarında çok dürüst insanlar da vardır. Ayrıca Kürdistan'da olduğunu iddia eden örgütlere sesleniyorum. Nerede savaşınız, ne yapıyorsunuz onlar için?

Türk solunda Türkiye proletaryasına ılık tutabilecek adına parti denebilecek bir örgütün bir partinin varlığına inanmıyorum, zira onlar Kürdistan proletaryasından daha geridirler. Halk kendiliğinden de olsa bir önder bekliyor fakat önder yok. Şah Turna konunun başında değindi, Türkiye halkı ve işçi sınıfı, Kürdistan halkından daha ileridedir. Çünkü Kürdistan halkının kültürü, dili, edebiyatı yasaklanmış, eğitimi verilmemiş mahrum bırakılmıştır. Buna nazaran Türkiye halkı biraz gıdasını almış ama ayaklanamıyor neden?

Şah Turna: Benim Kuzey Kürdistan'daki örgütlere diyeceğim; devletle oturarak, anlaşarak, mücadelesiz, savaşız Kürdistan kurtulmaz. Yani reformlarla bir takım değişimlerle bu imkansız. Özgürlük ve bağımsızlık savaşarak, mücadele ederek kazanılır.

HALK SANATÇISI HALKIN İÇİNDEN GELİR

Biz Türk solunun bir çok gesine katıldık, bunların psikolojik yapılarını yaşadık. PKK'nin gecelerine geldiğimizde halkın sevgisini ve coşkusunu da gördük. Çok önemli bir konunun altını çizmek istiyorum; şu bir gerçek ki PKK, sanatçıların ismini kullanmadan da kitleleri gecele getirebiliyor. Yani, sahneye bir çocuk da koysalar salon yine dolar. PKK, kültür sanat konusuna olgun yaklaştığından dolayı değerli sanatçılara yer vererek, O sanatçıları halkla bütünleştiriyor.

Şunu açıkça söylüyorum, Türk solunun tabanı olduğuna inanmıyorum. Madem kendilerine güveniyorlar, gecelerinde Şah Turna'nın ve diğer sanatçıların adını kullanmasınlar. Gelişmeler isimlerin önemli olmadığını gösteriyor. Önemli olan o isme de layık olmaktır.

PKK kültür sanat cephesinde savaşan insanlara kapısını açmış. Örneğin biz gecelerinde çıkıyoruz, Türkçe çalıp söylüyoruz. Hiç bir kısıtlama ve sansür yoktur. Devrimci ve dürüstlük temelinde gelenlere kapısını açmıştır. Ne güzel bir olay. Diğer örgütler de bürokratik hakim olduğundan, şahsi çıkarları ve tekkeci anlayışla gelen insanlarla çabuk kaynaşıp, dürüst insanları dışlıyorlar. Çünkü onlar devrim çıkarlarını değil, başka şeyleri amaçlıyor. Tabi Türk solu yalnız değil; karalamak ve kötülemek istemiyorum, içlerinde çok değerli insanlar ve örgütler de var. Fakat ben genel olarak söylüyorum.

Evet bir halk sanatçısı halkın içinden gelir, halkın içinde beslenir ve yükselir. Gıdasını halktan alır. Halkın sorunlarını dile getirir. Bilindiği gibi halkın sorunları çok çeşitlidir. Halk var sadece ekonomik olarak ezilir, dolayısıyla o sanatçının görevi ekonomik sorunu dile getirmektir. Halk var hem ekonomik hemde kültürel olarak ezilir, vatanı dahi yoktur. Bunu Kürdistan halkında daha açık olarak görüyoruz. Dünyada Kürdistan halkı kadar ezilen, sömürülen başka bir halk yoktur. Demek ki Kürdistan sanatçıların görevi daha fazla oluyor. Sosyal sorunlara parmak basılınca, bağımsızlık sorununa da parmak basmak gerekiyor. Her sanatçı ülkesinin sorunlarını dile getirmeli, bu sadece teoride değil, pratikte de ona layık olmalı. Zaten sanatçı halkı ile yaşıyor, geliyorsa halk onu bağrına basar, yozlaşmaya halk onu kabul etmez.

Uzun yürüyüşçüler ile görüştük

Baştarafı 12. sayfada

Türk ve Alman emperyalizmi diğer Avrupa ülkeleriyle işbirliği içine girerek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğup PKK'yi de terörist ilan etmeye çalıştığını Partimle birlikte görüp tanık olduk. PKK'yi kötüleme çabalarına karşı Partimle birlikte PKK'nin vermiş olduğu özgürlük mücadelesini her zaman destekleyeceğimizi bir daha belirtmek isterim.

Berxwedan Muhabiri: *Türkiyeli bir dayanışmacı olarak yürüyüş hakkında görüşlerinizi alabilir miyiz?*

Ayşe: Emperyalizmin ve dünya gericiğinin saldırılarının yoğunlaştığı günümüzde ulusal kurtuluş mücadeleleri büyük önem taşımaktadır. Devrimci düşünceye sahip olduğum için bu yürüyüşe katıldım. Açılan mahkeme, sadece siyasi bir mahkeme değildir. Emperyalizmin devrimci mücadeleyi bastırma girişimlerinden biridir. Bu davayı sadece PKK davası olarak görmüyorum. Tüm devrimci insanlığın davası olarak görüyorum.

Berxwedan Muhabiri: *Yaşlı bir Alman dayanışmacı olarak yürüyüşe katıldınız. Yürüyüş üzerine düşüncelerinizi açıklar mısınız?*

Doris: Ben PKK'nin Kürdistan'daki mücadelesini destekliyorum ve haklı buluyorum. Ben de Düsseldorf'taki davaya karşıyım. Çünkü mahkeme önüne çıkarılan Kürt politikacılar PKK için, Kürt halkı için mücadele eden insanlardır. Alman ceza davasının 129 a maddesinden terörist olarak yargılanmak isteniyorlar. Bu neden dahi yürüyüşe katılmam için yeterli değil mi? Bence, yürüyüşü amaçla ulaştı.

Berxwedan Muhabiri: *Bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen bir devrimcinin babası olarak yürüyüşe katıldınız. İsminizi, şehit düşen çocuğunuzun ismini ve yürüyüş hakkındaki izlenimlerinizi öğrenebilir miyiz?*

Süleyman: İsmim Süleyman. 50 yaşındayım ve şehit Behiye YAŞIT'in babasıyım. Amacımız, buradaki tutuklularla dayanışmak, Alman ve Türk emperyalizmini protesto etmek, mücadelemizi sonuna kadar yürütmektir.

Berxwedan Muhabiri: *Siz de bir şehit babası olarak kendinizi tanıtır mısınız? Çocuğunuzun ismini ve yürüyüş hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz?*

Bayram: İsmim Bayram. Şehit Seyit ŞENPINAR'ın babasıyım. Yürüyüşümüzün amacı biliniyor. Burada şunu belirtmek istiyorum, halkım ile birlikte bağımsızlık savaşına sonuna kadar bağlı kalacağım.

Berxwedan Muhabiri: *Alman polislerinin yürüyüş boyunca tavırlarını açıklar mısınız?*

Cuma: Değişik bölgelerde, değişik polis tavırlarıyla karşılaştık. Eylemimizi Dortmund'ta dağıtmaya çalıştılar. Özel birlikleri çağırma tehditlerinde bulundular. Bir yerde elektriğimizi kestiler. Başka yerde elektrik almamızı da polis engelledi.

Berxwedan Muhabiri: *Türk ve Kürt örgütlerinin ilgi ve tepkisi hakkında bilgi verir misiniz?*

Cuma: Bielefeld'ten Düsseldorf'a kadar yapılan yürüyüşte Türk ve Kürt sol örgütlerinden bir katılım ve dayanışma olmadığını söyleyebiliriz. Sadece Duisburg alanında bir karşılaşma ve dayanışma eylemi gördük.

Berxwedan Muhabiri: *Dağıtılan yayınlar hakkında bilgi verir misiniz?*

Cuma: Elimizde olan 30.000 bildiri den geriye 500 tane kaldı. Çok sayıda da yayın satıldı.

Berxwedan Muhabiri: *Sizin yürüyüş hakkındaki görüşleriniz nedir?*

Bir Yurtsever: Yol boyunca Alman ve yurtseverlerden büyük ilgi gördük. Arkadaşların topladığı bağışlar, dağıtılan bildiriler ve satılan yayınlardan Almanların bizi desteklediğini görmekteyiz.

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüşe katılan bir yurtsever olarak sizlerin de görüşlerinizi alabilir miyiz?*

Başka Yurtsever: Yürüyüşü-

müz olumlu bir şekilde sonuçlandı. Attığımız sloganlardan ve el çırpma yürüyüşümüzden Alman bir bayanın duygulanıp ağladığına tanık olduk. 4-5 km. kadar bizimle yürüyenler de oldu.

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüşün iç eğitimi hakkında bilgi verir misiniz?*

Birindar: Her sabah 5.30'da kalkıyorduk. 6.30'a kadar sabah sporu yapıyorduk. Yol boyunca iki kez seminer verildi. Akşam yemeklerinden sonra değerlendirme toplantıları yapıyorduk.

Berxwedan Muhabiri: *Yürüyüşe katılan bir Kürdistanlı bayan olarak sizin de düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?*

Dilan: İlk günden son güne kadar istekli ve düzenli bir şekilde yürüdük. Yürüyüş esnasında arkadaşlar birbirlerinden çok şeyler öğrendi. Yaşam biçimi, arkadaşlık ilişkileri vb. hakkında. Bu yürüyüş hepimiz için iyi bir deney oldu.

Berxwedan Muhabiri: *Amancaza ulaştığımızı söyleyebilir misiniz?*

İzzet: Bir takım aksiliklerin olmasına rağmen, sesimizi kamuoyuna duyurduk. Tüm dikkatleri bir kez daha ulusal kurtuluş mücadelemize çektiğimizi söyleyebiliriz.

Avrupa basınında Kürdistan ulusal...

Baştarafı 20. sayfada

tasını oluşturmaktadır. Bu konuda suçlananların bazıları, "mahkemenin hakimi" olduğu iddia edilen Yasemin Gedik dahil, serbest bırakıldılar. Tabiki bundan sonra da davanın maddi dayanakları çok zayıflamıştır. Savcı Gerhard Völz'ün dava maddelerini güçlendirebilmesi için, çok değişik bir durumun ortaya çıkmasını beklemesi gerekir. Buna rağmen, halen tüm dava maddeleri ve iddialar hakkında direktme var.

Ve durum böyle gideceğe de benziyor. Hans Holmar ve Ebbe Carlsson'un eski bir dostu, Batı Alman Federal Savcısı'na kesteneleri ateşten kaldıracak. Bu, namı "Kaynak-A" yani katil Ali Çetiner'dir.

Çetiner Berlin'deki Murat Bayraklı cinayetini üstleniyor. Batı Almanya'da PKK'ye karşı güçlü bir şekilde şahitlik yapması durumunda, bu cinayetin gerektirdiği cezadan muaf tutulacağı sözünü almış. Fakat mahkeme bu hızla devam ederse, onun şahitliği ancak 1991 yılında dinlenebilecek.

1977 yılında Avrupa ülkeleri "Trevi" denilen çok uluslu emniyet teşkilatını kurmuşlardı. 1984'ten bu yana PKK, dünyanın en tehlikeli terör örgütü olarak tanıtılıyor. Bundan bir ay önce Batı Avrupa içişleri bakanları Stokholm'de toplandılar. Bu defa da PKK gündemi oluşturulmuştu. Alman ve Türk devletleri, tüm hükümetleri bu Kürt örgütü ve sempatanlarına sert davranmaya çağırıldılar. Hatta Türk İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, "Teröristleri destekleyenleri Avrupa'da terörist olarak ilan edeceğiz" dedi.

Düsseldorf mahkeme binası ö-

nünde kitlesel durmakta olan Kürtlerden biri direkt konuya girdi: "Bu normal bir duruşma değildir. Büyük bir politik oyun söz konusudur. Ne pahasına olursa olsun PKK'yi tecrit etmek istiyorlar. Çünkü cidden korkmaya başladılar. Fakat burada cıvık çorba pişiriyorlar, tutmuyor." Evet çorbada üç taş bulunmakta. Herkesin sorduğu büyük soru şu: Rebmann'ın iddia edeceği başka bir şeyi kaldı mı?

L'illustre (İsviçre) 2 Mayıs

Bir ulusun doğuşu

İlk kez bu son haftalarda Türk egemenliğine karşı, Kürt şehirleri caddelerinde "Kürdistan" ke-limesi yankılandı.

Yokedilmek istenen bir halkın ülkesine seyahat: Bir halk ki bugün ulus olduğunun bilincine varıyor

Zekiye ALKAN 24 yaşında, biçimli çenesi ve dolgun yüzüyle güzel bir kadındı. Bir akşam Diyarbakır'ın ("Siyah şehir" de denilen bu kentin antik çağa ait bazaltlı surları vardır) bir caddesinde kendini kurban etti. Takvim 21 Mart'ı, yani bir bahar günü olan Newroz gününü gösteriyordu. İsviçre'de 1 Ağustos'ta olduğu gibi, Kürtler de Newroz gününde ateşler yakarlar. Bu gelenek, bundan 2.602 sene önce Demirci Kawa'nın Asur Tiran'ı üzerindeki zaferinden beri devam etmektedir. Bu seneki bay-

ram (Newroz), bu güne kadar görülmemiş bir şekilde, Türk egemenliğine karşı meydan okumaya dönüştürüldü. Bir düzine şehirde genel grev yapıldı. Caddelerde binlerce insan, "Yaşasın Kürdistan" diye sloganlar atarak gösteriler yaptı. Bu, tarihinde sürekli bölünüp parçalanmış olan Kürtlerin ortak ulusal duygularının ani patlamasıydı.

Vücudunun %90'ı yanmış olan Zekiye, bir kaç gün sonra, hastahane de öldü. Bu Kürt militanı, onurlu ve sessiz bir şekilde oturup üzerine benzin döküp yakmadan önce şunları söyledi: "Newroz'u bu şekilde kutlayacağım."

Genç militanların söylediklerine göre, polis onu ajan olarak kullanmak istemiş. Üzerinde sürekli tutuklama ve işkence tehditleri varmış.

Zekiye, tarihinden ve kimliğinden dahi yoksun bırakılmak istenmiş, ülkesi haritadan 1923 uluslararası Lozan Antlaşması'yla silinmiş bir halkın kahramanlar galerisine katılmıştır.

Hint-Avrupa kökenli Kürtlerin, XI. yy.'da Orta-Asya bozkırlarından gelen Türk boyları ile ortak hiç bir yönleri yoktur. 1924'ten beri dilleri yasaktır. Kanunda şöyle belirtilmiş: Türk vatandaşlarının anadili Türkçedir. Bu biraz da "Romans"ların kanun yoluyla Almanlaştırılmasına benziyor. Kürtçe yazmak veya şarkı söylemek 8 ila 15 sene hapis ile cezalandırılabilir. Çocuklar her sabah okulda "Ne Mutlu Türküm Diyene" sözünü tekrarlamak zorunda bırakılıyorlar. Fakat çoğu dışlerini sıkıp içlerinden "Kürdüm" diyorlar.

Burada, Anadolu'nun bu köşesinde asimilasyon politikası iflas etmiştir. İşte ispatı: Caddelerde kendilerini Kürt olarak tanıttıktan sonra elleriyle zafer işareti yapan liseliler; pıriltılı gözleriyle Diyarbakır'ın ana caddesinde "Kürdistan maydonozu" diye bağırarak küçük satıcılar; otobüsteki 30'a yakın yolcusuna aldrımadaan Kürt mücadelesinin zaferini anlatan müzik kasetini koyan yolcu otobüsü şoförü. Bundan 2-3 sene önce hayal bile edilmeyecek bir sahne: Ayaklanmanın kalbi Cizre'de bir kahvehanedeyiz. Çay masasının etrafında oturan esmer tenli genç insanlar yandaki masada şüpheli bir askerin oturmuş olmasına rağmen bize ekmeğin, beyaz peynirin, domatesin Kürtçe isimlerini izah ediyorlardı. Askerin sinirli bir şekilde kahvehaneyi terk etmesinden sonra masadakiler, bize şehirdeki ayaklanmayı anlatıyorlar.

Cizre, Dicle Nehri'nin (İncil'de bahsedilen nehir) kıyısında düz bir alana kurulmuş. At arabalarının geçtiği tozlu caddeleri var. Durumun gergin olduğu şehirde, ordu her an savaşa hazır halde tutuluyor ve askerler sürekli devriye geziyor. Uzaktan direnişin sembolü Cudi Dağı'nın karlı doruklarını gözlüyoruz. Burada, bir kaç bin gerilla ile PKK (Kürdistan İşçi Partisi) orduya karşı saldırılar düzenleniyor. 1984'ten beri süren silahlı mücadele, 2.000'den fazla kayıp verirdi. 21 Mart Newroz günü, binlerce gösterici

lastik tekerleri yakarak, Kürt bayrağını dalgalandırıp polisleri taşlayarak caddeleri doldurdu. Tam bir "İntifada". Filistinliler gibi. Polis kalabalığa etkili kurşun sıkamadı, ama gene de 4 ölü var. 139 gösterici tutuklanıp kaçınılmaz işkence seansları için Diyarbakır'a götürüldü. İşte onlardan biri olan Ahmet: "Gözlerimi bağlayıp dövüldüler. Bir hücrenin içinde çömelmiş vaziyette, yemek yemeksizin 8 gün geçirdim. Diğerleri gibi ben de Kürdüm ve Kürdistan'ı istiyorum dedim. Ben suçsuzum." Bir şey elde edemeyeceğini anlayan yetkililer onu serbest bıraktı.

Herşey 15 Mart'ta Suriye ile sınırı olan Nusaybin'de başladı. Bir semtin belediye başkanının oğlu olan bir gerillanın cenaze töreni bir ayaklanmaya dönüştü. 18 yaşında bir genç öldürüldü. Dükkanlar 4 gün boyunca kapatıldı. Olaylar diğer şehirlere sıçradı. Bölgeye giden Türk parlamenterleri şaşkınlıkla, "halkın bağımsızlık istediğini" müşahade ettiler. Bağımsızlığın yakın olduğuna inanmış gençler, değişikliği "artık korkmuyoruz" diye açıklıyorlar.

Oldukça ari ve Marksist-Leninist nutuklarına rağmen PKK, uzun bir çalışmanın ürünü olarak halkın tam desteğini sağlamış bulunuyor. Türk egemenliği altında ezilen Kürt halkı için bütün sorunların (sefalet, işsizlik vb.) sorumlusu Türk devletidir. Türk devletine karşı olana ise sempati ile bakılıyor. Ayaklanma bugün en yüksek noktasına ulaşmış bulunuyor. Ankara artık sadece terörizmden değil, bölücü tehdidinden de bahsediyor ve çok sert önlemler alıyor; sansür, basın Güneydoğu'ya girişi yasağı, şüphelilerin sürgünü, cezaların ikiye katlanması vb. gibi. Başbakan Yıldırım Akbulut, "Silahla ezeceğiz" diye açıklama yaptı. Keyfi tutuklamalar artık günlük sıradan olaylardır. Yakın zamanda serbest bırakılan bir muhasebeci iç çekerek, "Her ailede en az bir kişi işkence görmüştür" diyordu.

Daha sonra dinlediğimiz bir çok kişi bunu doğruladı. Gece basını, kaybolanların rakamsal artışı gün geçtikçe çoğalıyor. Yüzlerce köy zorla göç ettirilmiş durumda. Fakat bütün bunlar hareketi yok etmeye muhtemelen yetmeyecektir. Türkiye'ye daha radikal çözümlere yönelmek kalıyor; ya komşu Irak'ın kendi Kürtlerine karşı kimyasal silah kullanması ya da bundan 75 yıl önce Ermenilere yaptığı gibi, toplu sürgün. Yaz sıcak geçeceğe benziyor.

Bir halk; dört ülke

Kürtlerin yoğun yaşadıkları bölgeler 1923'ten beri 4 ülke tarafından paylaşılmış durumda. Tahminlere göre Türkiye'de sayıları 10-15 milyon, İran'da 5-6 milyon, Irak'ta 3-4 milyon ve Suriye'de ise yaklaşık 1 milyondur. Komşu Sovyetler Birliği'nde yaşayan 300 bin Kürdü de eklemek gerekir. Kürtler, Irak ve İran'da onlarca yıldan beri silahlı mücadele yürütüyorlar.

Impressum
Metin Özkan
Adlerstr. 7
2085 Quickbron

Yazışma adresi
BERXWEDAN
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme adresi:
BfG. - Bonn
Konto Nr: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya 3.00 \$
Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr.
Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff.

Hollanda 3.00 hlf.
İngiltere 0.80. £.
İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

LI PÊŞBERÊ TÊKOŞÎNA LI KURDISTANÊ PÊŞVE DIÇE HEMÛ XEBATÊN DAGÎRKERÊN TIRK DI AVÊ DE DIÇIN

Du meh ji ser derxistina Biryarnameya 28'ê Adarê derbas bûne. Dewleta Tirk bi vî biryarnamê armanc dikir, ku bersiva gehinekê şerê me yê rizgariyê ku xwe gihandiyê serihildana bide. Ji roja danezana biryarnamê yê pêve artêşa Tirkan, bê perwazî şerê taybetî lezand. Weke Serokê SHP (Partiya Sosyal Demokrat a dewleta Tirk) İnonu ji gotî, êdî "bi çekan bersiva çekan" wê bihata dayin. Wateya wê ev bû, ku dagirkerên Tirk hemû sazîyên xwe yê leşkerî, ramyarî, civakî û çandî li dijî gel biajota şerî. Bi gotineka dinê, dewleta Tirk bi şerê dagirkerî yê tevayî bersiva şerê gelê Kurdistanê yê tevayî û di bin rêberîya PKK de, da. Li kêleka zêdekirina karînen û berpirsiyariyên waliyê dagirkeriyê, serleşkeriya gelemperî ji bi tevayî tevli serkêşîya şerî bû. Dewleta Tirk di vî domana nuh de ku biryarnamê wilo derxistîye, dixwest û dixwaze heya zivistana li pêşîya me hêzên pêşengî yê tîkoşîna me ya rizgariya netewî PKK, ERNK û ARGK bi tevayî tune bike an ji bi kêmasî, serdestiya wan jar bike. He-defa ku serê dewleta Tirk pir nekeve nava eş û arihandîne danîbû û daniyê pêşîya xwe. Lê biserketîneke di vir de, nayê wê wateyê, ku pirs li gora berjewendiyên dewleta Tirk werin verisandin û helkirin. Ji ber ku, beryên serxwebûn û azadiyê, hişyariya ji bo jiyaneke bi vî nolê û daxwaza li ser vî bingehê, xwe di hemû hucreyên gelê me de êdî bi cih kirine. Hişyariya Kurdayetiyê, peydakirina kesbûna xwe, bi azadî xwe naskirin û nimandin, bi azadî nav li xwe kirin û ketina nava jiyaneke li ser vî riyê bûye giyan û rewanekî her diçe bi naveroka xwe xurttir dibe. Gelê Kurd ê li ser vî bingehê rabûye û hişyar e, zanabûna xwe ya netewî û civakî ji bo xwe gihandina daxwazên pîroz diajo livbazîyan û datine holê. Ger mirin ji hebe, her babê fidekarî û biryarê kiriyê sixleta xwe. Niha eşkere ye; kuştina vî rewanê tu caran ne bi derfet û gengaz e. Tenê riyekî rawestandina vî hişyarî û raperîne heye. Ew ji, tune kirina neteweyekî bi 30 milyonan e. Ji bo tişteki wusa ji, ne hima dewleta Tirk heye û ne ji üstên hundurî û derveyî delivê didin.

Dewleta Tirk niha dixwaze aliyê duwemî ê biryarnamê bixê berdestê xwe, ku hima ronahî nekiriye ka çî di vî çarçivê de hene. Lê kin bê gotin ev ji eve: Bi şikandina PKK û jarkirina wê, paşê wê muxtariya zîman û çandî mina veristîneke pîrsê bi gelê bide pejiwandin! Birê planê kin bê gotin weha ye: "Li cem me Kurd hene. Dikarin bi zîmanê xwe bipeyivin. Dikarin ji xwe re malbendan (institû) avabikin û çanda xwe hûrbikolin, lêbigerin." Logika planê wilo ye, bi vî, ew inkarkirina çavkîrê wê were berdan. Lê di karvaniyê de guhartîneka rewşê ya bi ra û radikal çênabe. Tenê hinde guhartînen bireyî yê dagirkeriya Tirkan wê derkevin holê û dewleta Tirk bi vî dimenê, wê bixwaze gelsa Kurdistanê ber bi aliyê berjewendiyên xwe ve bizivirine. Xebat tenê wê bibe ev. Helbet hinek derdorên xwepar û hevxeberkar hene, ku ji par û pêrêrêrê amadeyê tişteki wilo ne. Di rewşeka weha de ev wê destên xwe biavêjin def û xilxalan û ji xwe re rabin govendê. Ev derdorên rewanê xwe firotine dagirkerên Tirk, hema bi lez wê ji bi hevxeberkariyê amade bibin. Ji xwe ji mêj e, tûr û baxolên xwe amade kirine û li benda îşareta dewleta Tirk mane. Bi bangeka wilo, hema tev wê vegerin Ankara û wê xwe biavêjin himbêza dijminên jiyana Kurd û Kurdistanê.

Dewleta Tirk, wan daxwazên di bir-

yarnamê de danîbû pêşîya xwe, li Kurdistanê bi lez derbasî karvaniyê kir. Zor û koteka xwe bi navgînên pêşketîr bikarîni û bireki mezin ji artêşa xwe kişand Kurdistanê û ajot şerê dagirkeriyê. Lê herçiqasî du meh in derbas bûne jî, em dev jê berdin, ku bikaribe şerê me yê rizgariyê bixê nava peyvajoya tunebûnê, ew bi xwe berûpaşveçûnê bêhtir bi lezin dije. Li çar layên Kurdistanê yekeniye pêşmergeyan livbazî û êrişên welê pêkdihênin, ku gelek caran ji dema bihuri xurttirin û xwediyê taybetiyên bi naverok in. Di demeka kin a vî dawiyê de bi dehan êriş çûn ser baregehên leşkerî, qîşle û qerekolan. Di domana van êrişan de pêşmergeyên ARGK baregehên dijmin tevli roketan bi çêkên giran nermijandin. Dijmin giha xusarên diravî yê mezin û hejmara miriyên jî rêzên dijmin giha gelek sedan. Disa bi dehan êriş çûn ser bajarên. Hebûna yekeniye artêşa dewleta Tirk di van bûyeran de dakete pîvana nebûnê. Bi piranî bi tîrs û bizdanê di qîşleyên xwe de asê man û li benda êrişên yekeniye ARGK rawestî. Êdî artêşa Tirk nema dikare operasyonan jî, gava dilê wê dixwaze pêkbîne. Gava operasyon çêbibin jî, tevli bi hezaran esker, endamên komên xweser û cerdevanan derdikevin operasyonan. Herçiqasî wusa bi tevî derdikevin operasyonan jî, disa jî lêdanên xedar digirin û weha vedigerin hêlinên xwe. Pêşemîn li Botanê artêşa Tirk, di karvaniyê de rûberê tengzariyeka mezin bûye. Hima dijmin a li bajarên bi cih bûye, da li navenda jî serdestî û kontrolê ji destê xwe dernexine, keferateka mezin dike. Ji aliyekê jî xelkê bajarên hatiye rabirrin (tecrît bûye) û di qîşleyên xwe de asê bûye, ji aliyê din li van deran jî ne di vî heşînê de (ne rihete) ye. Bi berdewamî rastî êrişên pêşmergeyan dibe û lêdanên giran digire. Heke rastî were gotin, niha artêşa Tirkan li Kurdistanê mina mişka ketî dafê li benda neçîra xwe ye. Ev dimen şanî dîke, ku Biryarnameya 28'ê Adarê jî aliyê leşkerî ve tîkçû (iflas kir). Lewma dangê waliyê dagirkeriyê Hayrî Kozakçıoğlu jî dernakeve; ziviriye bilbilekî tû-xwarî; êdî nema wê himê jî di xwe de bibîne, ku daxweyanîyekê bide. Lê belê gava biryarnamê hatîbû danezana kirin, ev kes weke serfirazî bi dest ketibe, daxweyanîyekê li ser daxweyanîyekê belav dikir, beyanan pêşkêş dikir û tehdîtan dibarand. Ev rewşa Kozakçıoğlu bi xwe, rind dide nasin, ku dewleta Tirk tevli Biryarnameya 28'ê Adarê şerî hunda kiriyê.

Biryarnamê ku ji aliyê leşkerî ve tîkçûnê dije, ji aliyê ramyarî jî xwe li Kurdistanê nedikari hebûna xwe serdest bike. Ger çêlik mirî jî zabûbûya, nekari biwelidîne. Li gora planên "dizi", ku di biryarên daxweyanî bûne de cih negirtine, lê di serî de ji aliyê serokê komarê T. Ozal û jî aliyê gelek berpirsiyarên Tirk bi her delivekê berzîman bûne, piştî "perçiqandina" PKK wê mafên zîman û çandî bidin Kurdan. Di van planên "dizi" de ev raman hene û bangeşîya vî tiştî dihe kirin. Serekê partiyên "hêlwest (mûxalîf)" İnonu û Demirel bi vî armançê çûn Kurdistanê. Li hemû derên ev çûnê, pêwistiyeke taybetî dan vî pîrsê û li ser rawestî. Ji ber ku partiya hikumetê vî tiştî nake, wê dan ber rexneyên xwe. Ji gelê Kurdistanê xwestin ku sebr û hedar hebe. Mina

ku bigirin û hêviyan jî gelê me bikin, xwestin bibêjin gelê me, gava ew werin ser kar wê hemû pîrsigirekan biverisînin û hemû tengasî û diltengî wê bigihin dawîya xwe. Lê gelê me bal û serinca xwe neda gili û girina wan. Herweha li dijî wan rabû û hêrsa xwe jî dani pêşîya çavan. Tenê zarokên Kurdan baş bala xwe dan İnonu. Bala zarokan jî, ji bo wî dayîna berkeviran, "yuhh"-gotinê û bibêjin "bi-qêşite jî welatê me" bû. Ji xwe, jî ber ku jî gelê me baş ditirsîn, tenê karin li kêleka yekeniye leşkerî li bajarên Kurdistanê bigerin.

İnonu, di seknoka gera xwe ya dawiyê de li bajarê Wanê civinekê jî bo şaxên weşanan çêkir. Di civinê de li ser rawestî, ku rewş gelekî nebaş e û dibizdine. Piştî vî şîrove kirinê, weke ku di binê biryarnamê de imzeya wî jî tune be, wusa got: "Nehîstina peyvîna bi zîmanê zîkmakî, cewsandîneke giyanî ye. Divê ev reng pîkolî bi lez were rakirin. Li hemberê PKK, rakirina vî pîkolîyê, em mina konsesiyonekê (tawîzekê) napejirînin. Ditina mirovên bi Kurdi dipeyivin min kesên bi xeter, hevkarîyê wilo dide PKK, ku bi xwe jî bawer nedikir û di xewnê xwe de nedidit. Em li dijî vî tiştî ne..."

Rojnamevan Oktay Ekşi, ku jî bo vî lîva İnonu li çepikan dixê, welê dibêje: "Parastîna bikaranîna mafê zîmanê zîkmakî jî aliyê miroveki, nayê maneya veqetaxwazîyê an jî kêrikariyê; 'mîrov' bûn, girêdana xwe bi 'mendenî' bûnê ve heye... Dev jê berdin bila ew bi zîmanê dizanin bipeyivin. Dev jê berdin, bila derdên xwe bi zîmanê dizanin deynin holê. Heke ew bixwazin xwe bigihinin we, bixwazin zîmanê we hinbibin, berdin bila ew xwe me mecbur bizanîbin." (Rojnameya "Hürriyet", 8. Gulanê 1990). Oktay Ekşi bi van gotinên xwe, alî û berê nêzikbûn û nêrina ramyarî ya dewleta Tirk datine holê. Ango ramyarîya nuh berzîman dîke.

Ev keferatên dewleta Tirk bi tevayî tîkçûnê ronahî dikin. Lêdana ku İnonu di gera xwe ya li Kurdistanê di vî dawiyê de girti, di rastîyê de lêdan-xwarîna TBMM (Meclîsa Netewî ya Mezîna Tirkiyê) bi xwe ye. Ji ber ku İnonu û partiya ku ew serokê wê ye, endamên artêşê ne. Partiya wî partiyeke artêşê ye. İnonu jî aliyê navenda serkêşîya artêşa Tirk hate şîyandin, da li Kurdistanê veristîna ramyarîya nuh a artêşê jî gelê me re bibêje û gel bi gotinên xwe bixapine. Ew jî çû, rewşê dit û xebitî daxwaza dilê xwe bibêje. Lê rastî dij-rabûn û hêrseke mezin bû. Mirovên me wî dan ber bangên min a "yuhh", berkeviran û rastî qerînen weke "bi-qêşite!" bû. Lewma bîgav ma, ku di daxweyanîyên xwe de bibêje, "Rewş gelekî dibizdine û bi xeter e." Di rastîyê de kurê bavê xwe İnonu, jî gelekî nêzik ve nasê vî rastîyê bû:

Gelê Kurdistanê êdî hêviya xwe jî hemû tiştên dewleta Tirk birriye. Bi mafdarî rik, hêrs û nîfrîna xwe ya bi rûmet li dijî wan dihêne zîmên. Êdî bûye dijminê her tiştê dewleta Tirk. Ev dijminahî jî bêman e. Çî posîdeyêke parlamentoya Tirkan li ser gelê Kurd nemaye. Herweha bi şîk û gumaneke mezin jî li pêşniyarên "veristîne" dinere, ku jî aliyê kes û partiyên vî dewletê pêşkêş dibin. Gelê me, baş dizane û dibîne, çima ev pêşniyarên veristîna pîrsê di TBMM de dihên amade kirin: ev kîjan armanca datînin pêşîya xwe. Her miroveki Kurdistanê, jî heft salî heya heftê salî, baş dizane ku ev encamên tîkoşîneke bi rûmet û pîroz in, lê herweha ew nêzikbûnên wusa ne, ku dixwazin vî tîkoşîneke bifetîsinin. Dewleta Tirk bi van nêzikbûnên xwe, dixwaze gelê me û pêşengî wî bixeniqîne; paşê serî bide hinde guhartînen xwerû û dildarî û bendewariyê bingeh bike, bûyerê bide pejiwandin. Maneya dij-bûna gelê Kurdistanê li hemberê İnonu bi vî naverokê ye. Sedemên ku İnonu heya bî gotin acîz kirin ev bi xwe bûn. İnonu, di kesbûna SHP de ku li Kurdistanê tune bûye, tunebûna dewleta Tirk jî ya heya ava hestiyên xwe agahdarî vî rastîyê bû.

Vî rojê li Kurdistanê êdî du rastî hene: Yek jî wan, tîkoşîna serxwebûna netewî ya gelê me ye, ku PKK pêşengîya wê dike; ya din jî, doliwgeriya dewleta Tirk e ku berpirsiyariya xwe di artêşa Tirk de peyda dike. Li ser vî bingehê du xetên stur û reş çêbûne. Hemû mirov, bi lîva xwe ya karvanî û li pêşberê van rêz-xetan, dihên pîvandî û nîrxandin. Êdî tiştên din ên dihên gotin û kirin, baş nayin ditin. Nêrinên bi şîk û guman jî bo wan hene û wê hebîn. Li ser vî bingehê tîkoşîna serxwebûnê her rojê kozên nuh dîke paya xwe û ber bi azadiyê ve pêşve dihere. Li kêleka vî jî doliwgeriya Tirkan dihilweşe û hebûna wê ber bi tunebûnê ve diçe.

Rojnamevan Yaşar Dogan vî rewşê weha dinirxîne: "Niha jî li başûrê-rojhilat (li Kurdistan) bûyereke gelekî û gelekî berçav xwe dide şanî kirin. Li başûrê-rojhilatê dewlet heye. Li başûrê-rojhilatê PKK heye. Nexwe li başûrê-rojhilatê hilbijartîneke li derveyî herduyan tune ye!.. Mîrov dibêje, hilbijartîneke sêwemîn hema tune ye... Ramyarîya ku dewlet li ser şopa wê diçe, 'zanabûna ramyarî ya bi partiyê ve girêdayî jar dîke' Xusara mezintirîn a jî vî jî, SHP dibîne.

Li başûrê-rojhilatê êdî cih jî bo pîrsên weke, 'Tu dilxwazê SHP, tu dilxwazê DYP, tu dilxwazê ANAP î?' nemaye. Pîrsa li başûrê-rojhilatê êdî weke, 'Tu aligirê dewletê an aligirê PKK î?' bi cih bûye. Ev liv di partiyên ramyarî de, jî wir jî rast û rast di demokrasîyê de xwe de, birinên wusa vedikin, ku mirov nekaribe bawerîya

wan bike..." (Rojnameya "Milliyet", 12. Gulanê 1990).

Hebûna dewleta Tirk li Kurdistanê bûye hebûna leşkerî bi xwe. Gava rewş wusa be, tiştên dihe gotin jî baş zelal in. Rejîma Tirkan li Kurdistanê bi vî pîvanê tenê maye. Piştî xwe dide artêşa xwe û tenê bi vî mecbur dibe, ku bibêje "ez hina heyî me." Ev jî mûkûrhata û itirafa rûxin û hilweşîna avahiya dagirkerî bi xwe ye. Biryarnamê, di meha duwemîn a bikaranîna xwe de, jî aliyên xwe yê leşkerî û ramyarî giha rewşekî nekari-be roleki bileyize. Eşkereye ku di vir de, pêşengîya rast a Partiya me PKK, lêdana bi qehremanî ya pêşmergeyên ARGK û serihildana bi mîrxasî bi xwe ye. Gelê me ku di nava rêzên ERNK de xwe kiriyê yek, rola pêşemîn leyistîne: Gelê me bi serihildana xwe ya berdewamî, di vî domanê de jî, bi gelek şeweyan livbazîyên xwe pêşvebir. Li Amedê, li Êlihê karker grevan çêdikin. Disa, li Nisêbinê, li Kerboranê, li Amedê, li Êlihê girsên gel grevên xwebirçîhiştîne çêdikin. Bi hezaran mirov, livbazîyên hevkarîya van pêşvedibin. Xwendekar boykotên di dibistanan de pêkdihênin. Li Cizîra Botan deh-hezar derdikevin şeqe-man. Diliyên di zindanan de, li hemberê xistîna di hucreyên yekkesî de û jî bo protesto kirina biryarnamê, greva xwebirçîhiştîne bilind dikin. Çendê pêşmerge li dewleta Tirk dixin hindê jî gelê me dilxweş dibe, yekitiya xwe avadike û ber xwe dide livbazîyan. Ji xwe, nenaskirin û nepejiwandina dewleta Tirk, nepejiwandina hemû hoy, üst û prensîbên wê, şanîkirina bêtaatê, êdî jî bo mirovê Kurd bûye şeweyê jîyanê ku dev jê nekari-be were berdan.

Niha jîyan li Kurdistanê pîr xweş û bedew e. Mîrov bi rûmet in, serbilind in. Hatîna ronî ye, tîji hêvî û bawerî ye. Ji bo xwe gihandina vî, rê diyar e. Tiştên ku divê her kesek bike zelal in. Hebûna dewleta Tirk heya bî gotin jar ketiye, hatiye bi tixûb kirin. Me tîrsê bi tevayî şikand. Lê dewleta Tirk, tîrsa mirinê li ser patîka xwe dibihîse. Li hemberê gelê me bi kûrahi dilerize, direcife. Nexwe, tiştê divê were kirin çîye? Xwe-amadekirina her miroveki Kurdistanê jî bo lêdana dawiyê, bi-cih-anîna daxwaz û pêdiviyên vî, delametên welatparêzî ne. Di vî barê de her miroveki Kurd, divê tiştê dikeve ser wî, tam û bê kêmasî pêkbîne. Derfet û gengazên kirinê jî, heya bî gotin hene. Li ser vî bingehê, li ser rîya ku PKK ronahî dike, em xwe di nava rêzên ERNK û ARGK de bi rê bixin! Ji bo hilkişandina û avêtina dewleta Tirk jî Kurdistanê, jî bo derxistin û qeşitandina wê ji axa pak û ciwan, bi hemû kesbûn û hebûna xwe, em şerê xwe bikin!

Serfirazîyê bikin rûmeta Kurd û Kurdistan, pîroziya niştîmana xwe!

Lî Cizîra Botan dîsa Serîhildan: 10 hezar kes meşîyan

Roja 15'ê Gulanê 1990'an şeniyê Cizîra Botan ê welatperwer disa raperi û serî hilda. Disa şehideki şoreşa me bûbû sedama Serîhildana Geli ya girseyî. Di şîna pêşmergeyê ARGK ê bi navê Emin ... de, ku li navçeya Qilaban di şereki de şehid ketibû, deh-hezar xwe gihandin hevûdu. Bili hemû tehdît û qedexekirinên dijmin, gelê me xwedî li şehidê xwe derket. Bi xwepêşdaneke mezin gelê me şehidê xwe da axê. Tevli kal û ciwanan, jin û zarokan bêhtîrî deh-hazar Cizîri tevli xwepêşdana şîne bûn. Şeniyê Cizîrê, girêdana xwe ya bi şerê rizgariya netewî re, bi bangîna dirûşmeyan careka din ani zimên. Li pêşîya dagirkeran rik, hêrs û nîfrîna xwe qirand û barand ser wan. Hêzên şerê taybetî yê dagirkeran, ji ber lîva bi bîryar a girsên gel, newêrin xwe tevli bûyerê bikin û êrişan pekbînin. Lê dagirker tehdîtên xwe yê li ser gel, bi şeweyên babetî didominin. Di vê dema dawiyê de dagirker, yeko yeko diavêjin ser malan. Bi hiceta ku "piştîgiri" û "alî-kari" dikin, welatparêzan digirin.

Cizîra Botan, di berbangên Cejna Newrozê de, Serîhildana ku li Nîsêbinê destpêkiribû, hema bi lez geştir kiribû. Bi raperîna xwe Serîhildana Geli gihandibû koçberên pêşketîr û rabûnê hilperandibû. Bi lîva xwe ya pîroz, ku di şîna şehidê me yê dawiyê de danî holê, herweha Bîryarnameya 28'ê Adarê ya dagirkeran ji çîrand û avêt aliyekê. Bi vê, carek din bi dewleta Tirk da zanin, ku li Cizîra Botan giyana berxwedanê û bîryarî ji bo serketinê, gelek ciwantir û zîndetir e.

Roja 10'ê Gulanê pêşmerge, di navbera navçeyên Şîmex û Cizîra Botan de li Geliya Qesrîkê, dafek vedan pêşîya hêzên dagirkeran. Ji hêzên dagirkeran ên ketibûn dafê, heşt serbaz û deh cerdevan hatin kuştin. Herweha heşt navgînên ku bûjenên xwarinê ji dijmin re dibiran, hatin şewitandin. Piştî vê lédana xwarin, yekenyên şerê taybetî operasyonê dan destpêkirin. Di domana operasyonê de ji şerên çekdarî yê pêwîst çêbûn. Di van şeran de ji dijmin, rastî hundabûnên pêwîst bû. Lê sê pêşmergeyên ARGK ji bi qehremani şehid ketin.

Lî Şaxê cerdevanî dimire: Dijmin lédan li ser lédanê digire

Yek ji deverên ku şerê me yê rizgariyê li wir tund dibe, navçeya Şaxê êrdîma Wanê û derdorên vê navçeyê ye. Dagirker, bi armanca rawestandina bilindbûna şerê şoreşgerî û her biçe tunekirina vi şerî li vê deverê, bi berdehamî hêzên xwe yê leşkerî li vê deverê komdikin û xwe tîkûz dikin. Di nivê meha Gulanê de, destpêkirin ku yekenyên ji asmanan daketina erdê ji bajarê Eskîşehîrê û yekenyên komando ji bajarê Bolu, bikişînin navçeya Şaxê. Disa, pêşemîn ji salekê vir ve, pêwîstiyê taybetî didin pêşvebirina cerdevaniyê ji. Ji bo vê yekê jî, dagirker piştî xwe didin hêzên weke axayên hevxebatkar. Di serê van de jî, serekê SHP li Wanê yê bi navê **Abdurrahman Ozbek Axa** û **Sadun Seylan Axa** hene. Di bin rêberîya van kesan de dagirker, dixebitîn ku cerdevaniyê rêxistîrî bikin û bi kotekê dixwazin bi gundiyan bidin pejirandin, ku çekan bigirin û bibin cerdevan. Gundiyan girtina çekan napejirîn jî, dihên koçber kirin

datînin pêşîya xwe.

Yek ji van şeran roja 21'ê Gulanê çêbû. Şer, di navbera navçeyên Şax, Elkê û Berwarî de, li nêzîkî gundê Farkînîş (Ovecek) li Çiyayê Kato çêbû. Hêzên dijmin ji sê "bolûk" serbaz û "bolûk"ek cerdevanan bûn. Di vî şerê bi dirêjahîya rojê doma de, weke saloxên pêşemîn gihane me, çawîşek û du serbaz hatine kuştin. Lê gava em berfirehiya şerî binîn pêşîya çavên xwe, ji ber xwe eşkere dibe, ku hejmara hundabûnên ji dijmin bêhtir û mezintir e.

Lî Çelê yekenyên dagirkeriyê bi lédanên rêzbrêz gêj dibin

Roja 5'ê Gulanê, yekenyên dagirkeran ên bi kêmasî ji 600 kesan, ku ji komên xweser, serbaz û cerdevanan çêbûbûn, êrişekê birin ser qempeki ARGK yê li devera bi navê Bêgavê navçeya Çelê.

Dagirker dixwestin xwe bigihînin wê encamê, ku di meha Nîsanê de li dorhêlên Komatan ketibû destê wan. Lê vê carê daxwaza wan di qorîka wan de ma. Vê carê pêşmerge, ji bo êrişekê vê nolê amade bûn.

Herçiqasî jî aliyê hejmarî ve yekenyên dijmin serdesttir jî bûn, minîna çelîkan berûpaş ve hatin revandin. Herweha bi kêmasî 50 serbaz û cerdevan ji hatin kuştin. 11 jî birindar ketin. 10 jî ketin destê pêşmergeyan û bû dîlî.

Hîna yekenyên dagirkeran gêjbûna jî ber vê lédanê jî ser xwe neavêtibûn, vê carê jî di hêlîna xwe ya li êrdîmê de lédaneke mezin girtin.

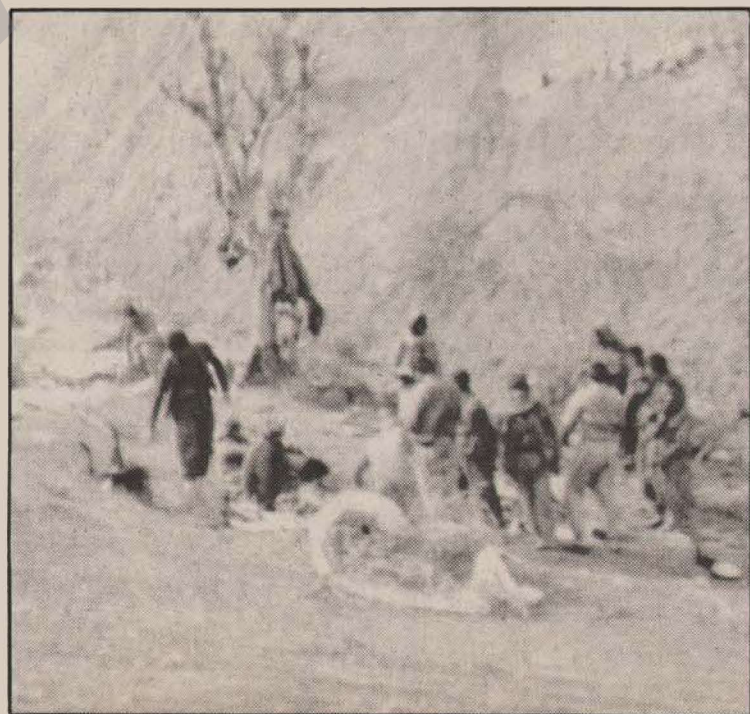
Roja 10'ê Gulanê yekenyêke pêş-

û dûr kirin. Herweha dagirker diravan ji didin pêşmêrên cerdevanan. Gava ev miroveki bikin cerdevan xelatên xwe digirin. Ji bo çêkirina her cerdevanekî, dagirker 100 hezar Lîrên Tirkî didin van bêbextan. Bi vî awahî çêkirina cerdevaniyê jî zivirandine kehniyên serwetê û dewlemend bûnê. Ji ber vê yekê û jî ber ku her babê gengaza pikoliya pêşkêş û serokên cerdevanan li ser gel hatine naskirin, ev jî xwe dixin nava bikaranîneka bê perwa û bê tixûb.

Bi tehdîtan, pikolî û tirsandina bi koçber kirinê, niha dagirker li Şaxê û derdorên wê çek dane dora 2.000 kesan. Lê agahî ronahî dikin, ku ji van tenê 300 kes bi dilxwazi çekên dijmin standine, yê din vî tîştî na-xwazin û dijmin bi kotekê çek daye wan. Bilî van hemû bikaranînan, heçî çek negirin dihên koçber kirin. Ji ber vê yekê di meha Gulanê de gundiyan gundê Urulu ku ji eşîra Gewdan in, bi tevayî hatin koçber kirin û gund hate vala kirin. Hecî dihên koçberkirin û wan dişînin navenda navçeya Şaxê, bajarê Wanê û bajarê İzmirê.

Dagirker, bilî vî şerê taybetî ku bi hovîtî diajon, nikarin alîkariyên gel ên ji bo tîkoşînê birawestînin. Pêşmergeyên ku piştî xwe didin gel, lédanên dijwar hem li cerdevaniyê û hem jî li hêzên şerê taybetî dixin. Di tîkoşîna li hemberê cerdevaniyê de, heya niha gelek kes hatinê bîçekkirin. Di serê van de jî "parêzkarên" ceşî en eşîra Xelîlan hene, ku di meha Gulanê de birekî pêwîst jî van hate bîçekkirin.

Lî Şaxê, şerê berfireh û mezin jî di navbera hêzên şerê taybetî û hêzên ARGK de çêdibin. Pêşemîn ji mejiyaya 10'ê Gulanê vir ve, ev şer diwartir bûne. Di van şeran de dagirker rastî hundabûnên jî dil bûne. Carman dagirker, riyên diçin û dihên navçeyê jî dixin bin kontrola xwe û çûyin û hatinê qedexe dikin. Bi vî awahî armanca veşartina hundabûnên xwe,

mergeyên ARGK li navenda Çelê dora "tabur"ekê peça û zivirand. "Tabur" a hatibû zivirandinê kete ber rokêtan. Di vî bizava dorpeçanê de, ku hêzên dijmin tirs û bizdaneke mezin jiyan, avahiyên "tabur"ê hatin şewitandin. Ger jî ber mayîna bin kaviîlên avahiyên hilweşîn, ger jî jî ber avêtina rokêtan bi destê pêşmergeyan, leşkerên dagirkeran gelek mirî û birindar dan. Ji ber ku ev livbazi di navenda bajêr de lédaneke xurt li dijmin xist, di nava gel de moral û şahiyêke mezin dagerand û bû kehniya dilxweşiyê.

Roja 12'ê Gulanê jî li dora gundê Kadîşê şerek çêbû. Şer, demekî kin doma. Disa dagirker lédanê xwarin. Di vî şerî de çar kes jî serbazên dagirkeran hatin kuştin.

Disa, di nivê meha Gulanê de pêşmergeyên ARGK li nêzîkî gundê Marufan (Kurudere) navçeya Çelê dafek vedan. Hêzên şerê taybetî ketin dafê û hatin perçiqandin. Li vî cihî diimîn, her demê dafî pêşîya pêşmergeyan vedigirt. Le ve care çewta wê çêbû. Berî dijmin pêşmerge, li vî cihî dafa xwe vedan. Gava hêzên dijmin jî bo vedana dafekê hatin, ketin dafa pêşmergeyan. Di bin barandina berikan de dijmin gêj û mat ma. Ji ber êrişê pêşmergeyan rind şaş bû. Bizdaneke mezin jiya. Nekarî bersiva êrişê bide. Minîna çelîkan belav bû û şîkest. Di encama vê lédana xurt a pêşmergeyan de, 10 serbaz, "üstegmen"ek du endamên komên taybetî, tev bi hev re 14 kes jî dijmin hatin kuştin.

Disa, roja 18'ê Gulanê pêşmergeyên ARGK êrişeka din a duwemîn birin ser "tabur" a dijmin ya di navenda navçeya Çelê. Di domana vê êrişê de jî 25 serbazên dijmin hatin kuştin û gelek jî birindar ketin. Avahiyên "tabur"ê jî heya birekî herî pêwîst hilweşîn. Depoya avê ya "tabur"ê jî bi tevayî hate tune kirin.

Herweha weke agahiyeka vê dawiyê giha me, roja 1'ê Hezîranê dora nivrojê, disa li dora gundê Marufan şerê dijwar çêbû. Zelal bû, ku lédaneke din a mezin li dijmin hatiye xistin. Di vî şerê duwemîn de jî, bi kêmasî 6 serbazên dijmin jî aliyê pêşmergeyên ARGK hatine kuştin.

Ji aliyê din dagirker, mayînan û narîncokan li dora gundiyan ku "parêzkarîyê" napejirîn rêzdikin û dibin sedemê qirkirinan. Bi vî awahî jî dixwazin gelê me ceza bikin û jî hemû alîyan bitirsînin.

Di vî meha dawiyê de di encama peqîna mayî û narîncokan li dora du gundan de, sê kes mirin, heft kes jî birindar ketin. Li gundê Marufan navçeya Çelê komeke ji zarokan narîncokê (bombeyek) peyda kirin. Di encama peqînê de, gundiya bi navê Hîkmet Demîr ku 15 salî bû mir, heft zaro jî birindar bûn. Li gundê Çayirli navçeya Çelê jî gundiyan bi navên Şerîf Keskîn û Eyup Korkmaz pêl mayînekê kirin. Di encama peqînê de jiyana xwe hunda kirin. Dagirker, bi qirkirînan xwe yê bi vê

riyê, sixletên xwe û rûçikê xwe yê derî-mirovahi careke din datînin pêşîya çavan. Bi vî awahî dixwazin Kurdistanê bilî çend xayînen hevxebatkar jî bo mirovan bizivirînin welateki ku jiyan li wir ne bi derfet be. Lê ew serî bidin kîjan riyê bila bidin, Kurdistan wê jî bo dagirkeran û hevxebatkarên wan bibe goristan.

Lî Çiyayê Mamostan şer: Bi kêmasî neh kes ji dijmin mirin

Li nêzîkî gundê Garê (Tekelî) navçeya Şemzînan, roja 23'ê Gulanê şerê mezin di navbera pêşmergeyên ARGK û hêzên dagirkeriyê de derket. Pêşmerge li nêzîkî gund li Çiyayê Mamostan li cihê stratejîkî dafek vedan. Hêzên dijmin ketin dafa pêşmergeyan. Şer bi berik barandina pêşmergeyan destpêkir û biqasî çar saetan doma. Dagirker lédanên giran girtin. Weke nûçeyên pêşemîn gihane me, 15 mirî û gelek jî birindarên dijmin hene. Helikoptereka dijmin ku di vî şerî de birin girtibû li gundê Berê Kaşê li erdê ket. Dijminê ku vê lédana mezin girtibû, bû weke dîna û sê rojan hêldorê da ber agirê topan. Herweha dihê gotin, ku dagirker bi helikopteran bi berdehamî mirî û birindaran dibin bajarê Wanê. Ev jî şanî dike, ku hejmara hundabûnên ji dijmin gelekî bilind û mezin e.

Ji aliyê din pêşmergeyên ARGK êrişeka dijwar birin ser cerdevanên li gundê Dê (Samanli) navçeya Şemzînan. Ev livbazi roja 14'ê Gulanê pêkhatiyê û du cerdevan bi mirinê hatine cezakirin.

Pêşmerge êrişeka duwemîn jî birine ser qereqoleke. Di encama vê êrişê de qereqol hate tune kirin û jî serbazên di qereqolê de gelek hatin kuştin an jî birindar kirin.

Lî Avalê lédan li cerdevaniyê ket: Du cerdevan hatin kuştin

Yekenyêke ARGK, li gundê Aval (Tunekpînar) navçeya Dihê civinek çêkir. 300 mal di vî gundi de hene. Civin roja 10'ê Gulanê çêbû. Pêşmerge cerdevaniyê rabirîn û pişange (teşîr û tecrit) kirin. Hemû "parêzkarên" li vî gundi hatin bîçekkirin. Du "parêzkarên" ku suc û gunehên wan giran bûn, bi mirinê hatin cezakirin û kuştin.

Lî Kerşafê qirkirina dagirkeran bê bersiv nema

Li gundê Kerşafê (Budakli) navçeya Midyadê êrdîma Mêrdînê, xwinrijên dagirker qirkirineke nuh pêk anin. Qirkirina ku 21'ê Gulanê pêkhatiyê, wusa serpê hatiye: Welatparêzekî bi navê **Beşîr Algan** piştî nimêja beyanê jî bo biçe cohtë xwe bîajo, jî gund derdikeve. Lê berî hingê dagirker dora gund girtibûn. Hema li derveyî gund dagirker berikan dibarînin ser **Beşîr Algan**. Bi xîni zî wî dikujin. Paşê bi armanca veşartina qirkirina xwe û da bibejîn di şer de hatiye kuştin, dixwazin cendekê welatparêzî bibin çiyê. Lê gundiyan welatparêz dengê çekan dibihîsin. Vê plana dagirkeran a bi xîni zî xira dikin. Gundi xwedî li cendekê welatparêzê

hati kuştin derdikevin. Cendek nadin dijmin. Jin û zaro leşkerên dagirkeran didin ber keviran. Li hemberê biryardariya xelkê gund, serbazên dijmin newêrin rast û rast bireşinin ser gundiyan. Berikên xwe berdidin asmanan û dixwazin gundiyan belav bikin. Lê disa ji gundi belav nabin û destur ji nadin ku dagirker cendeki bibin.

Gundiyan ku li pêşberê êrişbazîya dijmin baş bi hêrs û rik bûbûn, ber bi aliyê bajarê Midyadê ve dest bi rêveçûnekê dikin. Gundi gihan heya ber deriyên bajêr. Li wir rastî barikatên komên xweser, leşker û polisan bûn. Dijmin, ji bo rawestandina berfirehbûna Serihildanê, serokê belediye li Midyadê dixebitine. Piştî axiftineke serokê belediye, gundi razi dibin û vedigerin gundê xwe. Lê gundi ji bo pişange kirina qirkirinê dijmin, cendeka welatparêzî demeke dirêj ji erdê ranakin û radiwestinin.

Li gundê Kerşafê 150 mal diminin. Tev ji welatparêz in. Ev gund, gundê şehidê me **MUSTAFA BILMEN** e. Gund, ji ber vê rewşa xwe ya baş û taybetiyên xwe yê welatparêziyê, herweha girêdana xwe ya bi têkoşinê re, her demê bûye hêdekî dagirkeran.

Dagirker, ji bo bi dest xwe ve anina gundiyan, ji berê ve seri didan hinde kompoyan. Gava ev encamê nedan wan, vê carê ji bi qirkirinê, bi tirsandina gundiyan dixwazin wan koçber bikin. **Beşir Algan** ji bi vê armancê, bi hovîti hate kuştin. Lê biryardari û girêdana gundiyan bi têkoşina me re, ev leyistoka dijmin ji di avê de bir. Dijmin hate rabirrin û pişange bû.

LI MISRÎCÊ SÊ PÊŞMERGEYÊN ARGK

Lêdanekê mezin li dijmin xistin û şehîd ketin

Li derdorên navçeya Misricê êrdima Sêrtê, sê pêşmergeyên ARGK ku diçûn xebata xwe bikin, ketin dafêke dijmin. Cihê vegirtina vê dafê, li gundê Saribê (Kayatepe) deverê bi navê Helerê bû. Pêşmerge roja 13'ê Gulanê ketin dafê. Di navbera pêşmergeyan û hêzekî dijminê e hejmar bilind de şerek çêbû, ku demekî dirêj doma. Pêşmergeyên ARGK ji aliyê hejmarî ve gelekî hindik bûn. Bili hemû hoyên xwe yê ne baş, heya berika xwe ya dawî şerê xwe kirin û lêdanên mezin li dijmin xistin. Di vi şerî de, çar endamên komên xweser û şeş serbaz hatin kuştin. Li hemberê vê lêdan-xwarina dijmin, hersê pêşmerge ji bi hogiri têkoşin û tevli kerwanê şehidan bûn.

Pêşmergeyên şehîd ketine ev in: **Xalîl BALTA** (ji Misricê, malbata wî li Êlihê xebatê karkeriyê dike), **Ali AGAL** (ji navçeya Qubîne gundê Bazivan-Kumgêçit). Navê şehîdê sêwemîn e xef ji **Kendal** e, navê esehî hina ji aliyê me nehatiye zanin.

Dijmin bi xîzîzî erîşî cendekên şehidan kir. Cendek hatin perçe kirin. Bi vi awahî çavso, dirindetî û barbariya xwe careka din şani kir. Ji hersê cesedên hatibûn perçe kirin, dijmin tenê cendekê **Xalîl BALTA** da malbata wî. Dijmin hersê pêşmergeyan birindar girtibû. Bi hovîti işkence li pêşmergeyên xedar birindar ketibûn kir û bi perçekirina laşên wan, wan kuşt. Ev bûyer di nava welatparêzan de bi berfirehî dihê gotin û mirov bi vi rengî li ser bûyerê dipeyivin.

Gelê me carek din xwedî li şehîdên xwe derket. Welatparêz kom bi kom diçûn serdana malbatên şehidan. Bi serbilindî dibêjin, ku ji ber berxwedana wan a leheng him û hêz, û rûmeteka piroz digirin.

Bajar çêkirin û weke baregeheka şerê taybetî avakirina Êlih û Şîrnexê, nikare dewleta Tirk ji rûxîne rizgar bike

Dijmin Êlihê dizivirine baregeheka şerê taybetî. Bi Biryarnameya 28'ê Adarê dijmin, navçeyên Êlih û

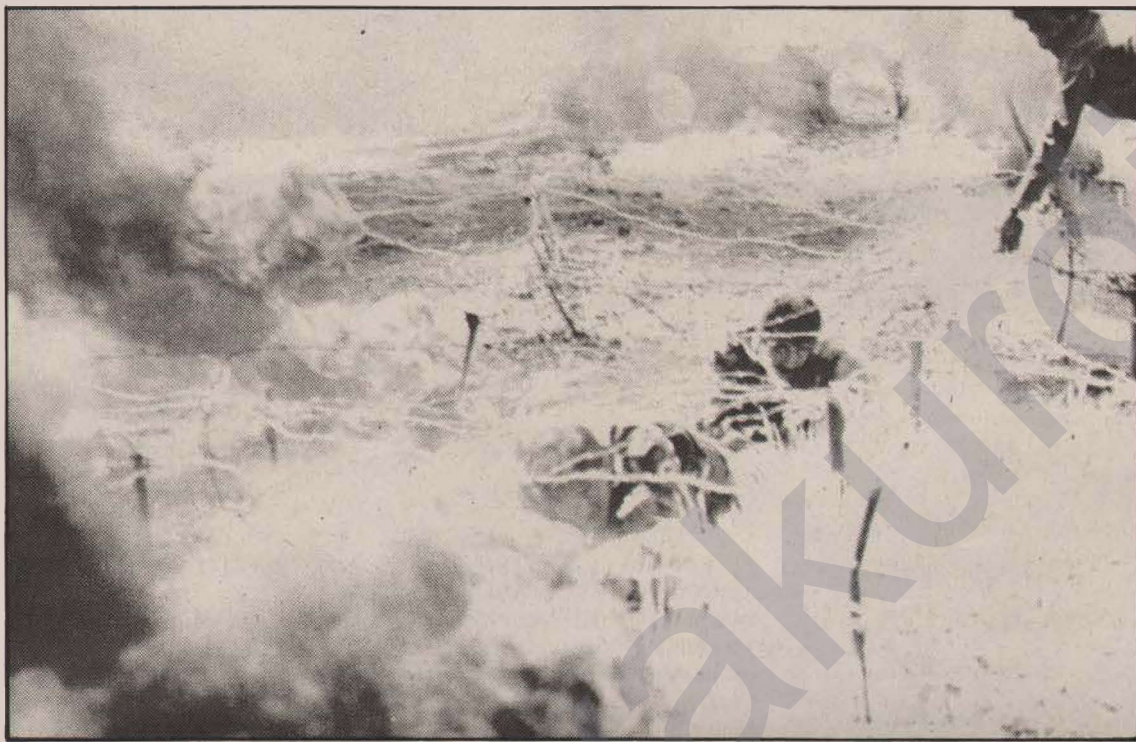
hate kuştin. Piştî vê kuştinê gelê Êlihê bêhtir xwe li dora PKK hişk civand. Lewma rayên Partiya me li Êlihê gelekî kûr dageriyane û piştî xwe didin demên berê. Nemaze di Newroza 1990'an de gelê Êlihê ji him da Serihildana ku destpêkiribû. Destkar dergehên firotgehên xwe bi biryardariyê anibûn xwarê. Gel, şerê hêzên taybetî kiribû. Li Kurdistanê karkerên zanatir li Êlihê ne. Ev ji dibe sedemek, ku Êlih li Kurdistanê xwediyê giraniyeka ramyarî be. Ji ber ku Êlih aligiriya têkoşina me dike, bi taybetî ev ji dibe sedemek, da bajar û cihên rûniştinê yê derdorê ji liveka weha şani bikin. Êlih di vir de posideyên baş û pêwîst diafirine.

Dewleta Tirk, ku vê rastiyê baş dizane û ji ber pêşveçûnê de dawiyê

Çar xebatkar û berbirsiyarên trênan, ku li ser banga pêşmergeyan nesekinin û dest bi revê kirin, bi mirinê hatin ceza kirin.

LI MAZRA LÊDANEKE GIRAN LI KOMÊKA TAYBETÎ KET: 10 ENDAMÊN KOMÊN TAYBETÎ MİRIN

Li derdorên navçeya Pali êrdima Mazra şerê mezî derket. Şer roja 20'ê Gulanê çêbû û bi saetan doma.

Şîrnexê kire bajar. Bi çî armancê dijmin vi tiştî kir, niha rind ronahi bûye. Weke dihê zanin, li Şîrnexê şerê me yê şoreşgerî behtirîn xwe gihandiyê pivan û gehinekên bilind. Dijmin li gund û çiyayên Şîrnexê, hima xwe bi tevayî hunda kiriye. Di navenda bajêr de bi tevayî asê bûye. Dijmin li wir xwe parasti nabine. Pêşmergeyên ARGK heya niha bê hejmar car erîşî Şîrnexê kirine, avêtine ser bargê û garnizonên leşkerî. Di dimana van erîşan de bi sedan leşkerên dijmin hatine kuştin, herwusa bi sedan ji birindar ketinê û li derveyî şer mane. Di dawiyê de êdî hima şer a dijmin nekari li Şîrnexê xwe li ser piyan bigire. Bi bajar çêkirina Şîrnexê dijmin li gora xwe, plana rawestandina serjêr-çûna xwe datine. Avakirina Şîrnexê di nava statuyeka bajarê ji aliyê dijmin, xebateke, ji bo yekenyên leşkerî yê mezintir li vir werin bi cih kirin. Bajar çêkirina Şîrnexê jî, xebateke, ji bo amadekirina çarîkeka zagonî ya vê daxwazê. Herweha bi biryarnameyê 50 hezar memur û 40 hezar karker ji bo Kurdistanê amade dike. Birekî pêwîst ji van kadroyan, wê li Êlih û Şîrnexê werin bi cih kirin, ku nuh çêbûne bajar. Sixlet û taybetiyên van kadroyên ku li Kurdistanê dest bi karê xwe bikin, diyar e. Ev kadro ji wan kesan wê werin hîlbijartin, ku bi şovenizma Tirkîyatî hatine dagirtin, xwediyê giyanekî hov û xwînrij in û dijminê Kurdan in. Lewma ev 90 hezar kes, artêşekê nuh e, ku bi şeweyên babetî li diji têkoşina me wê bikeve nava cengê.

Êlih ji navendekî karkerên Kurdistanê ye. Berî 12'ê Êlûnê Partiya me li vir ji xwe re ji karkeran bingehê avakiribû. Partiya me li Êlihê evqasî xurtbûbû, heya bikaribe rêheval **Edîp SOLMAZ** ji bo serîkê belediye bide hîlbijartin. Piştî ku hevrê **Edîp** bû serokê belediye û bi 28 rojan, ji aliyê cerdevanên û xîzîzî feodal-komprodorên hevxeatkarên dewleta Tirk

tîrsa mirinê li ser patîka xwe dizane, Êlih kire bajarek û destpêkir, ku Êlihê bike baregeheka cenga taybetî. Xebatên ji bo vê niha didomin. Pêşî Milartêşa Heftemîn a li bajarê Amedê dikişîne Êlihê û niha bi cih dike.

Ji Aliyê din, di bin navê "parastina sivil" de, 1.000 "karkerên" taybetî di saziya TPAO (Hekariya Anonim a Petrolên Tirkîyê-Rafineriya Êlihê) de dihên bi cih kirin. Karê van "karkeran" ne tevli-bûna xebata hîlbirin û produksiyonê ye. Ev wê karkeran bişopin, li dût wan bikevin û agahiyên bicivinin, wê bi raporên bigihînin xwediyên kar û berpirsiyarên leşkerî. Ango, wê xebata sixurî, ajani û gîlîkariyê birêvebibin. Bi vi awahî wê bixebitin, da delivê nehêlin, ku karker piştgiriya têkoşina me ya rizgariyê bikin.

Bi armanca protestokirina vê rewşê, başkirina hoyên kari û zêdekirina diravan, 100 karkerên saziya Mobil dest bi greveka xwebirçihîştinê kirin. Agahî digihin me, ku livbaziya greva xwebirçihîştinê posideyeka baş dagerandiyê û bi jêhatibûn didome.

LI ÇEWLIKÊ LIVBAZIYÊN NUH PÊKHATIN

Roja Yekê Gulanê li gundê Çilkehnî (Yenikoy) êrdima Çewlikê, xwendekarên dibistanê ala dewleta Tirk a bi dar ve anin xwarê û li şûna wê ala ERNK bi delalî dan pêldan. Jin û ciwan ji piştgiriya livbaziya zarokên di navbera 10 û 15 salî kirin. Piştî livbaziye dagirker ji jin, zaro û ciwanan 19 kesî girtin.

Disa, roja 10'ê Gulanê pêşmergeyên ARGK li du cihên ji hev cuda rîya Mazra û Tûxê birrin. Du trênan rawestand. Herdu trênan ji bi malê eksportê yê dagirkerên Tirk tiji bûn. Herdu trênan di navbera stasyonên Keleh, Suvêren û Beyenê hatin rawestandî û herdu ji hatin şewitandin.

Di vi şerî de pêşmergeyên ARGK karvaniyeka şerî ya serketî û serdest şani kirin. Dagirker rastî hundabûnê mezin bûn. Weke nûçeyên pêşmergeyan gihane me, eşkere dibe, ku şeş endamên komên taybetî hatine kuştin, gelek ji birindar ketine.

Ji aliyê din, di nivê meha Gulanê de li derdorên navçeya Depê ji şerê mezî derketiye. Li vir ji pêşmerge hêzên dijmin perçiqandine. Di vi şerî de ji çar endamên komên xweser hatine kuştin.

Dewletan Tirk li êrdimên Mazra û Çewlikê, ji bo şikandina posideyên şerê me yê gerilla ku xwe li ser gelê me dagerandiyê, herweha ji bo dîrkirina geli ji têkoşinê, koçberiyê dipalîne. Bi vê armancê, bi pikolî û işkenceyan xebatên valakirina gundan lezandiyê. Dagirker diavêjin ser gundan û gundiyan dişinin penahiyê. Di encama vê de, niha hinde gund bi tevayî vala bûne.

LI SERÊ KEHNIYÊ PÊNC ENDAMÊN KOMÊN TAYBETÎ HATIN KUŞTIN

Roja 15'ê Gulanê li derdorên navçeya Serê Kehniyê êrdima Ruhayê pêşmergeyên ARGK erîşekê birin ser hêzên dagirkeran. Di vê erîşê de, "tegmen"ek, du polis û serbazek hatin kuştin. Livbazi posideyên baş li ser gel hişt. Pêşmerge bê hundabûn xwe dan paş. Ev ji dilxweşiyê di nava gel de afirand.

Hêzên dagirkeran, roja 23'ê Gulanê operasyonê birin ser gundê Ribin (Taşlıdere) navçeya Serê Kehniyê. Ji ber ku di van demên dawiyê de li Serê Kehniyê operasyonên leşkerî yê dijmin zêde dibin, pênc welatparêzên xebatkarên Eniya me çûbûn gund. Gava dijmin agahî digire ku welatparêz çûne vi gundî, leşker diavêjin ser gund. Di navbera welatparêzan û dagirkeran de şerek derdi-

keve. Di şerê çêbûyî de endamekî komên taybetî hate kuştin, çar ji birindar ketin. Herweha ji koma welatparêzan, ku berê xwe dabû çîyan, welatparêzê bi navê **Bişar AKBAŞ** (Bişar Xoce) û welatparêzek din ku hina em navê wî nizanin şehîd ketin. **Bişar AKBAŞ** demeke dirêj di girtigehê de mabû. Piştî ji girtigehê derketî, li Serê Kehniyê disa di xebatan de cih girtibû û dest bi xebata şoreşê kiribû. Gava operasyonên leşkerî yê dijmin zêde dibin, bi armanca parastina xwe û xwe-gihandina pêşmergeyan, tevli welatparêzên li dora xwe diçe gundê Ribinê. Li wir, di şerê derketî de cih digire.

Di vi şerê li hemberê dagirkeran de, guman heye, ku pêşmerge ji cih girtibûn; ji ber ku ev şer demekî gelekî dirêj domaye û lêdanên xurt li dijmin ketine. Lê heya niha hina agahiyên berfireh li ser vi şerî negihane me.

LI GILIDAN 18 ENDAMÊN ŞERÊ TAYBETÎ HATIN TUNEKIRIN

Roja 17'ê Gulanê di navbera pêşmergeyên ARGK û hêzên dijmin de şerê mezî çêbû. Ev şer li navçeya Bazidê çêbû û bi saetan doma. Di vi şerî de ji seri heya dawiyê serpirîştî (insiyatif) di deste pêşmergeyan de bû. Dijmin tirseke seranser û perçiqandine mezin jiya. Di encama lêdana pêşmergeyan a serdest de, sê endamên komên taybetî û 15 serbaz hatin kuştin. Pênc serbaz ji hunda bûn. Guman heye ku pêşmerge wan tevli xwe biribin. Sê pêşmerge ji bi hogiri şer kirin û şehîd ketin.

Pêşmergeyên bi mîrxasî şehîd bûne, ev in: Ji navçeya Idirê êrdima Serhedan (Qers) **Ekrem KAYALI** (Seid), ji navçeya Golan (Mêrdenik) êrdima Serhedan **Enver GUNGOR** (Ferhan) û ji Gogsi êrdima Erzîromê **Aydin ... (Ali)**.

Ji aliyê din, roja 6'ê Nisanê li Gilidan (Agiri) şerek çêbû. Di şerê lêdanên mezin li dijmin hatine xistin. Pêşmergeyê ARGK hevrê **Zeyyat KAYA (İhsan)** jî şehîd ket.

Disa, roja 21'ê Gulanê li êrdima Serhedan navçeya Idirê pêşmergeyên ARGK, di şerê derketî de, pênc endamên komên taybetî kuştin.

ERİŞEKE DUWEMİN ÇÛ SER KARGEHA ŞEKİRÎ LI ELBİSTANÊ

Pêşmergeyên ARGK erîşekê nuh birin ser kargeha şekirî li navçeya Elbistan êrdima Gurgumê (Mereş). Ev livbazi roja 21'ê Gulanê pêkhat. Kargeh (fabrika) heya birekî pêwîst hate rûxandin. Xusarên diravî yê mezin gihan dijmin. Herweha pênc kes ji birindar ketin, ku ji aliyê dewleta Tirk ji bo parastina kargehê hatibûn bi cih kirin. Ev kargeh berî niha ji rûberê erîşekê pêşmergeyan bûbû û hingê ji xusarên diravî yê mezin gihabûn dijmin.

Herweha weke agahî û nûçeyên gihane me, li derdorên Gurgumê Pirinê, di van çend rojên dawiyê de gelek çehş û hevxeatkarên dijmin, ji aliyê pêşmergeyên ARGK ve hatine cezakirin. Lê heya niha nûçeyên berfireh berdestê me nebûne.

LI LICÊ "PARÊZKARIYA" GUNDAN DIMIRE

Li navçeya Licê êrdima Amedê avahiya "parêzkaran" heya pivaneka

pêwist bê rol hate hiştin. Agahi digihin me, ku pêşmergeyên ARGK di xebatên bêçekkirina "parêzkar" de serketinên mezin bi destê xwe ve anine. Di van demên dawiyê de, di encama xebateka wê nolê de, gelek "parêzkar" hatine bêçekkirin. Herweha pêşmerge dest ji danine ser gelek çekan.

Daweyên Serihildana me ya Geli destpêkirin

Pirsyariya welatparêzên Kurdistanê ku di Serihildana me ya Geli de hatibûn girtin, li bajarê Amedê di dadgehe DGM (Dedgêha Parastina Dewletê) de, destpêkir.

Piştî ku 200 welatparêzên di Serihildana Cizira Botan de hatibûn girtin, ji hingavtin û îşgenciyên demeka dirêj hatin derbas kirin, niha ji wan 129 kes hatin berdan. 77 welatparêz hatine girtin ji, roja 21'ê Gulanê derxistin pêşya dadgehê. Ji van ji 44 welatparêz hatin berdan. Gava pirsyariya Abdullah Canerê 14 salî dihat kirin, hemû guhdarên di ewwana dadgehê de ji ewwanê hatin derxistin. Demekê li derveyê dadgehê man. Herçiqasî gelek girtiyên welatparêz Tirkî nedizanin ji, pirsyariya wan bi zimanê Tirkî hate kirin. Pirsyariya niha ji bo 6'ê Heziranê hatin hiştin. Di dadgehê de welatparêz, liv û tevgera bi biryar şanidikin. Pirsyariya wê berdewam bikin.

Ji 175 welatparêzên ku di Serihildana Nisêbinê de hatibûn girtin, 145 hatin berdan. 30 welatparêz ji xistin girtigehan. Di rojên pêşya me de, guman heyê, ku van welatparêzan derxistin pêşya dadgehê.

Herweha şêş xwendekarên Zanîngaha Tîr (Dicle) li Amedê, bi hiceta tevli piroziyên Cejna Nerozê bûne, hatin girtin.

Li Stanbolê Hakî KARER û Çar-şehîd hatin bîranîn

Şoreşgerê internasyonalist hevrê Hakî KARER, di 13 saliya şehîdbûna xwe de, li bajarê Stanbolê taxa Beyazîtê, roja 18'ê Gulanê bi livbaziyeke bê destur, hate biranîn. Bêhtiri 200 welatparêzên Kurdistanî komekê çêkirin û li taxa Beyazîtê xwepêşdana nek pëkanin. Livbazîkar bi dirûşmeyên xwe yê dibangin, girêdana xwe bi biranîna Hakî KARER û Çar-şehîdên bi agirî tevli rêzên nemiran bûna, anin zimên. Herweha dewleta Tirkî ji dan ber barana nifirê. Ev livbazî ji şani kir, ku mirovên Kurdistanê li ku derê bin biranîna şehîdan ji bir nakin û girêdana xwe ya bi dozê re danezane dikin.

Êrişeke din çû ser "tabur" a li navçeya Çelê

Şeva 13'ê Gulanê ARGK êrişek pëkani. Avahiyên "tabur"ê ketin ber rokêt û barana berikan. Leşkerên dagirkeran ên di avahiyên rind hatine parastin û baragehên xwe de, tenê karin bi kori bireşinin rast û çepa xwe. Teviya şênîyê navçeyê rind saloxdar û agahdari vi şeri bû. Şer qasî çend saetan doma.

Dagirker, di sa min her demê, qala wê êrişê û miriyên xwe nekirin. Lê nekarin avahiya hilweşî ya "tabur"ê û miri û birindarên bi helikopteran rakirin, ji şênîyê navçeyê veşêrin.

Bi wê êrişê dawiyê, bi kêmasî şêş çaran ji sala 1984'an vir ve, "tabur" a li navçeya Çelê bû hedefa êrişên pêşmergeyên ARGK.

Li Mûşê lëdaneka mirinê li cardevanan ket

Di rojên 20 û 22'ê Gulanê de li hêldora di navbera Mûş û Sasunê (Qabilcewaz) de, bi kêmasî pënc "parêzkarên" gundan ên xwinrij bi mirinê hatin cezakirin. Her li wê hêldorê gelek "parêzkarên" gundan ên cahş ji hatin bêçekkirin.

Li Erdîşê mayineka pêşmergeyan peqî: Çar serbaz mirin

Li nêzîki navçeya Erdîşê êrdîma Wanê, pêşmerge mayinekê li ser rîya qereqolekê vedan. Navgînên yekeniye dagirkeran ji ser mayinê derbas bûn. Di encama peqîna mayinê de, çar kêsên di navgînên dijmin de mirin. Her çar ji endamên leşkerî bûn, lê heya niha em nizanin ku ew xwediyê çi fonksiyonî ne; serbaz bûn an ji serleşker.

Yekeniye Yekeniye faşîst bê hundabûnê mezînikarîna li Bestan bigerin

Roja 11'ê Gulanê li geliyê hêldora Bestan ku şaxekî Ava Hêzilê jê diherikê, ango li navçeya Şîmexê, yekeniye dagirkeran ên ji komên taybetî, leşker û cardevanan dixwazin operasyonê pëkbinin. Lê dikevin dafekî pêşmergeyên ARGK. Şer bi-qasî çend saetan li ser erdeki berfireh doma. Di şer de "üstegmen"ek û şêş serbaz hatin kuştin. Gava ji dijmin heft kes hatin kuştin, di vi şeri de çi hundabûnek ji pêşmergeyan çêbû.

Weke nûçeyên bi telefonê ji bajarê Sêrtê gihane me, êşkere dibe, ku bê rawestan bi helikopteran dijmin birindarên xwe dihe nêwexşaneyê dewletê ya li bajarê Sêrtê. Helikopter ber aliyê Botanê, car çaran ji ber aliyê Bêdlîşê ve difrin. Dagirker gel ji xwe dîr digirin û dixwazin wusa hindabûnên xwe veşartî bihêlin. Ev xebata wan, herçiqasî ji aliyê veşartina hejmarê kuştîyên wan hindekî digihe armancên xwe ji, êşkere dibe ku lëdanên mezînikarîna girtine. Weke bangeşîya ku gel ji dike, herweha gel bawer dike, ku hejmarê kuştîyên ji hêzên dijmin her diçe mezintir dibe. Lewma em dibêjin, xebatên sansurê yê dijmin, bi tevayî wê bê encam bîminin û dimînin ji. Ji ber ku ew nema dikarin mûçeyên afetê yê di şer de bi çi rengî veşêrin. Ji xwe rastiyê cengê ya çend sedsalan e, ku nûçeyên afetê nikarin werin veşartin.

Li Kerboranê "binbaşı" yekî bi hovîtiya xwe navdêr û heşt serbaz hatin kuştin

Li navçeya Kerboranê (Dargêçit), ku bi biryarnameyêka bi hikmê za-

goni bûye navçe, dagirker bi armanca rawestandina livbaziye pêşmergeyan û hişyarbûna rizgariya netewî ya girseyî, li navenda navçeyê û li gundên wê, operasyonên xwe yê leşkerî dijwar dikin û dilezinin.

Roja 25'ê Gulanê pêşmergeyên ARGK, rêberên şapajotên pêş ên şaxekî operasyonên dijmin xistin dafa xwe. Di encama barandina berikan ji çep û rastê ji aliyê pêşmergeyan de, serbazên dagirkeran ber bi çar aliyên ve revîn û pejlîn. Di wê dafa pêşmergeyan a jêhatî de, "binbaşı"yek û heşt serbaz, tev bi hev re neh endamên artêşa dijmin hatin kuştin. "Binbaşı"yê hatî kuştin, di van çend salên dawiyê de li wê derdorê dixebitî. Xwinrij û hovekî wusa bû, ku destê xwe di xwîna gelek mirovên Kurd de gerandibû û nimûneyên hovîtiya wi bê hejmar in.

Tevli wê livbaziye, tenê li Kerboranê di meha Gulanê de du lëdanên mezînikarîna dagirkeran hatin xistin. Ev ji, bû bersivê ronak ji bo planên dagirkeran ku li gora biryarnameyên xwe dixwestin li wê deverê pëkbinin.

Li Gercewsê operasyonên artêşa dagirkeran nagihin armancên xwe

Ji destpêka nivê meha Gulanê pêve, yekeniye leşkerî yê girêdayê "tugay" a artêşa dagirkeran ku berî niha li Gercewsê hatibûn bi cih kirin, li derdorên Hêzbîni nêzîki navçeya Piranê operasyonan birêvedibin. Weke nûçeyên ji navçeyê gihane me, êşkere dibe, ku pêşmergeyên ARGK çend çaran şerê yekeniye operasyonê kirin. Di encama daf û êrişên ji nişkan ve de, gelek serbaz hatine kuştin. Bi vi awahî operasyonên artêşa dagirkeran ji di avê de çûn û negihane armancên xwe.

Êrişeke pêşmergeyan li wê navçeyê li nêzîki gundê Xirabê Bênan çûye ser yekeniye dagirkeran. Du navgînên leşkerî ji ser mayineka pêşmergeyan derbas bûn. Herdu navgînên dijmin bi tevayî zivirîn kavilan. Piraniya serbazên di navgînan de ji mirin an ji birindar bûn.

Li Gêverê êrişeke pêşmergeyan çû ser axayê bi navê Mustafa Zeydan. Hemû serekên cardevanan li Wan û Çolamergê ketin nava tirsê mirinê

Şeva 31'ê Gulanê li navçeya Gêverê pêşmergeyên ARGK êrişekê birin ser qesra Mustafa Zeydan, ku ji aliyê gelek tirşikvanên wî dihat parastin. Êriş biqasî çend saetan bi dijwari doma. Pêşmerge rokêtan bikaranin. Bersiv-dayîna cardevanan çî encamek neda. Qesra bêbextî bi tevayî hat hilweşandin.

Mustafa Zeydan niha di sa bedenê xwe yê gemar rizgar kir. Lê ev êriş pêşmergeyan tirsê berda dilê hemû bêbext, welatfiroş û xayinan. Pêş-

merge êrişê xwe ne tenê birin ser qesra Mustafa Zeydan, herweha avahiyên dagirkeran ên leşkerî ji dan ber agirê rokêtan.

Weke dihe zanin Mustafa Zeydan li navçeyê, destekê dagirkeran ê mezintir û xurttir e. Mustafa Zeydan serekê eşîra Pinyanişên Jorê ye. Di-roka xulamtiya wî ya ji bo dagirkeran gelekî kevin e. Hemû demên wî yê dihe nasin bi xulamtiyê dagirti ne. Di-roka wî reş e, di-roka çêşîti û xalamtiyê gemar e. Mustafa Zeydan xizmet û karguzariya her tiştê ku li diji gele Kurd be, dike.

Di dema nêzik de gava dagirker dixwazin li derdorê cardevaniyê rêxistî bikin, di sa Mustafa Zeydan serkeşiyê dike. Di bihara 1985'an de Mustafa Zeydanê çêş û berpirsiyarekî dewleta Tirk ê bi navê Ferit Melen, li navçeyê civînan tevli axan çêkirin. Çêşên girgire taktikên xwe nasî dagirkerên ezbeniyên xwe kirin. Ji wê mûjûyê heya niha Zeydanî di karvaniyê de cardevaniyê dikin. Xwe, weke pivaneka xulamtiya xwe, mina "Tirkan" şani dikin.

Berî niha ji êrişên pêşmergeyan çûbûn ser wê koma xayinan. Êrişê çûyî ser Mustafa Zeydan, weke saloxên ji êrdimê gihane me, di nava axayên serkeşên cardevanên din de li êrdimê bûyê sedema tirs û bizdaneka mezînikarîna. Gelek axayên cardevan xaniyên xwe yê li Wanê difiroşin û tevdirên xwe dikin ku birevin bajarên Tirkîyê yê mezînikarîna.

Li Xelîlan gundî li hemberê artêşa dagirkeran xweragirtin

Yekeniye dagirkeran ên ji komên xweser û leşkeran, bi armanca cezakirina gundiyan, roja 28'ê Gulanê avêtin ser gundê Xelîlan navçeya Kerboranê. Hicet ev bû: Gundî çêk nagirin û piştigiriya PKK dikin.

Dagirkerên xwinrij merên gund di qada gund de civandin. Dest bi lëdan û hingavtinan kirin. Li ser hinde welatparêzan pivana îşkencê wusa dijwar kirin, ku di encamê de bi kêmasî du welatparêz jiyana xwe hunda bikin. Ji ber wê yekê hemû jin û zarikên gund êrişê îşkencekaran kirin. Bi kêmasî serê 20 serbazên bi keviran şikest.

Dagirkerên hov û xwinrij, li hemberê berxwedana girseyî ya gundê Xelîlan, neçare man ku xwe paş ve bikişînin.

Ev bûyera dawî ji şani dike, ku gele Kurd êdî li hemberê hovîtiya dagirkeriyê bêdeng namîne. Gelê me êdî rind tîgihiştîye, ku di her hoyê de, bedela wê çî be bila be, berxwedan bizaveke bi secer û rûmet e. Nemaze gundiyan Xelîlan paşê çûn Kerboranê û wê carê li diji biryarnameya bi hikmê zagonî tevli livbaziya greva xwebirçihîştinê ya girseyî bûn û berxwedana xwe wusa domandin.

Li Gêverê ARGK dafek li pêşya hêzên dijmin veda

Roja 24'ê Gulanê li deverê bi navê Esendere navçeya Gêverê pêşmerge dafekê vedan. Leşkerên dijmin ketin dafa ARGK. Ji serbazên dijmin heft mirin, çar ji birindar ketin. Serbazên dijmin bi tevayî di nava tirsê de man. Ji ber tirsê ketî dilê wan hinek ji serbazên dijmin xwe avêtin çemekî, da derbasî aliyê din bibin û birevin. Lê çendek ji wan nekarin avjeniyê bikin û di avê de xeniqin. Serbazên

karin birevin ji, perişan bûn û bi vi rengî xwe rizgar kirin.

Li Hilalê pêşmerge êrişeke bi rokêtan birin ser yekeniye dagirkeran

Şeva 28'ê Gulanê pêşmergeyên ARGK bi rokêtan êrişek birin ser qereqola li Hilalê. Di wê qereqola dijmin de bi pirani komên xweser bi cih bûne. Êriş, bi kêmasî saetek doma. Di wê êrişê de çî hindabûnêka pêşmergeyan nebûye. Heya niha hina diyar nebûye, ka dijmin kîjan lëdanê girtiye û çend kes ji rêzên dijmin hatine kuştin.

Dagirkerên xwinrij tengezariya xwe bi kuştina mirovên Kurd ên bêguneh dixwazin veşêrin

Ronahi bû, ku li gundê Kevzengê (Dolunay) navçeya Midyadê êrdîma Mêrdînê keçikeke 13 salî ji aliyê komeka taybetî bi berikan hate kuştin. Cendekê keçikê, li nêzîki gund di bîrekê de hate peyda kirin.

Disa, li gundê Dêrikê navçeya Midyadê gundiyeke welatparêz ê bi navê Ehmed, her bîvi rengî hate kuştin. Xwinrijên hov xwestin cendekê wî ji hunda bikin. Piştî ku gundî cendek peyda kirin, êşkere bû, ku komên taybetî ve kuştinê çêkirine.

Di hefteya dawiyê ya meha Gulanê de cardevanên Mala Beyrê li gundê Hilalê, gundiye 60 salî yê bi navê Mihê Heydo Eli (Mihemed Kara) kuştin. Ev bûyer li derdorê nifirneke mezînikarîna birêvexist. Welatparêzê hati kuştin, birayek bû ji çar biran, ku temenê wan nêzîki hev in. Ev çar birayên dirust û dilsoz, bili temenê xwe yê mezînikarîna, hina nezewicîne. Li gund û li derdorê minîna aşîtiya hundurî û birayetiye dihe zanin û nasin. Cardevan bi wê hicetê wî welatparêzê kal kuştine: "Li çîyan nan dida pêşmergeyên ARGK"

Disa, di dawîya meha Gulanê de li gundê Mijîn (Akdamar) li nêzîki Hilalê navçeya Qilaban, gundiyeke ji aliyê cardevanên Mala Beyrê hate kuştin, ku hevxebatkariya dagirkeran dikin. Dagirker rokêtan datînin ser cendekê welatparêzê hati kuştin û wêneyên wî dikişînin. Paşê dixebitin, ku wî minîna pêşmergeyêkî PKK di weşan û rojnameyên xwe de bidin naskirin. Bi wê lîva xwe xwestin careka din rûçikê xwe yê xwinrij û dirinde bi çarîkan biniximînin.

Roja 31'ê Gulanê, dora nivrojê, li gundê Dikmena Jorê navçeya Elbakê êrdîma Wanê, gundeyekî 40 salî yê welatparêz bi navê Faris Demir, ji aliyê komeka taybetî hate birindar kirin. Welatparêzê birindar rakirin nexweşaneyê bajarê Wanê. Ji navina xwe jêr ve felç bûye. Da nepeyive, di nexweşaneyê de ji, di bin pikolîyên giran û tehditan de ye.

Ev nimûneyên me dan naskirin, bilancoyeke rojenin ên piçûk in, ji pikolî û qirkirinên artêşa hovîtiyê. Ji van mirov baş dikare bibîne, ka xwinrijên dagirker li diji gele me serî didin çî. Ev qirkirinên rejîma faşîst û dagirker, encamên tengezariya mirîna xwe yê berçavî û zelal in.

Bersiva gelê Kurdistanê ji bo Biryarnameya bi Hikmê Zagonî zelal e: DIJ-RABÛN, SERÎ-NEDANÎN Û BERXWEDANA GIRSEYÎ

Brûsk û tîrêjên berxwedanê ji dilîyen şer hatin

Dilîyen şer endamen PKK berxwedanê dan destpêkirin. Hemû girtiyên endamên hêzên di Platforma Yekîtiya Şoreşgerî de, di karvaniyê de tevli berxwedanê bûn. Girtiyên din ên endamên komên çep jî, cih bi cih hevkarîya xwe danin holê. Tev bi hev re, bi armanca protestokirina Biryarnameya bi Hikmê Zagonî û ramyarîyên şerên taybetî yê di girtigehan de li ser dilîyen şer, berxwedana xwe pêkanin. Berî greva xwebirçihîştinê ya ji bo hefteyekê, dilîyen şer armancên livbaziya xwe daxweyanê awira giştî û şaxên weşanan kirin.

Daxweyanîya dilîyen şer ên di girtigeha Amedê de weha ye:

"Ji bo awira gelemperi,

Gele me li Nisêbinê, Cizîra Botan, Kosarê (Tîlebyad), Amedê, Farqînê, Êlihê û li bajar û navçeyên din, li dijî nîrê, zilmê, îşkencê û kedxwariyê tevgerê serihildanê pêkanin. Di hemû qadên jîyanê de gelê me, çarenivîsa xwe bi destê xwe pêşvedibe. Bi armanca avakirina civakê aza radipere. Li hemberê tevgera serihildana gele me seriyên derî hemdemî û sedsalî, ketine nava tîrs û xema bizdanê. Bi Biryarnameya bi hejmarê 424'an, zagonêke 'Takrîr-î Sukûn' a nuh, paldidîn ser gelê me. Herweha dixwazin, têkoşîna çîna karkerên Tirkîyê ya bilind dibe jî, bipercîqîn.

"Armanca vî biryarnameyê, disa mina berê, rawestandîna bi azadî tayînkirina çarenivîsa gelê me ye; dixwaze tenê rîyekî deyne pêşiya gelê me, weke ku bilî ser-çemandinê rîyekî din hiç nebe; dixwaze dengê şoreşger û demokratên Tirkîyê bibirre.

"Em, girtiyên di zindanan de, bang li awira gelemperi dikin, ku dengê xwe hilde û li pêşiya van bikaranînan derî-serdemî seriyê xwe neçemîne. Herweha, em dixwazin xwedî li girtiyên di zindana Eskişehîrê de were derketin, ku dagirker wan dixin hûcreyên yek-mirovî yê jî yek-şeweyî.

"Weke berzimananîneke ronak a vî daxwaza me, ji bo protestokirina Biryarnameya bi Hikmê Zagonî ya bi hejmarê 424'an û di girtigeha Eskişehîrê de xistina girtiyên di hûcreyan de, ji roja 24'ê Gulanê pêve em dest bi grevê xwebirçihîştinê ya ji bo hefteyekê dikin. (Bi navê girtiyên di zindana Amedê de Remzî AVCI)"

Dilîyen şer ên di girtigeha Ceyhanê de bi navê "PKK" û "THKP-C (Acilçiler)" daxweyanîyekê çêkirin. Van delametên hevkarîyê danin pêşiya komên şoreşger û awira gelemperi:

"- Divê berxwedana di girtigehan de û armancên vî berxwedanê bi şeweyêke berfirahtirîn werin bihistandin. Ji bo ve;

"a- Daxweyanîyên rojenin ku wê ji girtigehan werin şiyandin, divê di roja xwe de bigihin weşanan û werin belavkirin. Di rojnameyên heft-rojî, kovarên heft-rojî û yek-mehî de ajitasyon û propandaya berxwedana me divê were kirin.

"b- Divê hinde pesnekar û civinên ji bo weşanan werin reksistin kirin, ku wê destêke bidin berxwedana me ya di zindanan de.

"- Ji bo hevkarîya berxwedana me, merivên me yê nêzik û malbatên me li Ankara, Stanbol, Ruha û Amedê wê grevê xwebirçihîştinê bidin destpêkirin. Ev livbazi, divê bi tevlihbûnê nuh werin xurtkirin. Livbaziya malbatan û sedemên livbaziyê, divê di serî de, di weşanan sosyalîst de, di hemû weşanan rojane de, werin belavkirin û

xebatek ji bo vî hebe.

"- Divê xebatek hebe, da weşanan sosyalîst werin cem hevûdu. Ji bo protestokirina biryarnameyê, divê dev bi paçîkeke reş werin girtin û civinên ji bo rojname û weşanan wusa werin çêkirin.

"- Ji weşanan sosyalîst komîsyonek were avakirin û ev komîsyon biçe cem hemû rojnameyan, bi wan re bipeyive û hwd. Bi vî rîyê divê li ser rojnameyan posîde werin avakirin.

"- Heke şaxên weşanan bêdeng bin, divê li pêşiya avahiyên rojnameyan kombûn çêbibin û nîşanên reş werin danin an jî livbaziya rûniştinê were kirin.

"- Divê xebatek hebe, da rêkxistinê girseyî yê demokratîkî (sandîkat, komele, saziyên destkaran û hwd.) tevli kampanyayê bibin. Ji bo vî yekê li ser van rawestan dikare hebe;

a- Li cihên rêkxistinê hebe, çêkirina boykotên sistkirina kar, nexwarina xwarinê û hwd.

b- Çêkirina grevên xwebirçihîştinê di avahiyên ÎHD (Komeleya Mafên Mirovan), SP (Partiya Sosyalîst) û saziyên destkaran de. Bi rîya daxweyanî, civinên ji bo weşanan û hwd, ku biryarnameyê protesto dikin, avakirina bala awira gelemperi bi firehî.

c- Divê xebat hebe, da ciwanên xwendekar grevên xwebirçihîştinê, form û xwepêşdanên curbucur çêbikin.

"- Heya derfet hebin, divê telgrafên protestoyê herin TBMM (Meclîsa Netewîya Mezîna Tirkîyê).

"- Bi rîya xwepêşdanan, belavokan û hinde navgînên şewereng, divê biryarname were pişange kirin.

"- Li pêşiya balyozxaneyan (konsolosiyên), divê livbaziyên rûniştinê çêbibin."

Dilîyen şer armanc dikin, ku girsên gel rakin berxwedaneka rotasyonî lê bi berdewami. Livbaziya protestokirina biryarnameyê ya dilîyen şer, şeva 30'ê Gulanê giha armancên xwe û dawî bû. Mesaja girtiyên di zindana Amedê de roja 31'ê Gulanê di civineka ji bo weşanan de bi awira gelemperi hate nasdan. Berpirsiyarên sandikatan û büroyên destkaran ên demokratîkî, ku hevkarîya greva xwebirçihîştinê kirin û bi xwe jî tevli grevê bûn, civinê dirust kiribûn û di civinê de mesajê bi xwe xwendin û dan bihistandin.

Mesaj bi navê Remzî Avcî hate xwendin, ku wî jî bi navê hemû girtiyên gihandibû derveyî girtigehê.

Greva xwebirçihîştinê ya merivên girtiyên li Amedê, zivirî berxwedandeka girseyî

Bi kêmasî 300 kes jî meriv û malbatên girtiyên, roja 25'ê Gulanê di avahiya SP (Partiya Sosyalîst) de li Amedê dest bi grevê xwebirçihîştinê kirin. Hejmar, hina di roja yekemîn de zêde bû û giha 700 kesan. Di nava kesên dest bi greva xwebirçihîştinê kiribûn de jin, di piraniyê de bûn. Herweha di nava wan de zaro, ciwan, rewşenbîr, karker û gundi jî hebûn.

Pasaja "Güçlü" ku avahiya nava SP li bajarê Amedê jî li wir e, bi mirovan tîji bû. Li hersê rêzên jorê kesên di greva xwebirçihîştinê de bi cih bûbûn. Li rêzên avahiyê yê din hevkar û serdankar nedikarin bi cih bibin û dirêji heya şeqem û kolanan dibûn.

Dagirker, nekarin vî gehineka girseyî ya greva xwebirçihîştinê tehemul bikin. Gelek dilteng bûbûn. Tevli polisên Êlih û Sêrte bi kêmasî 2.000

polisên dagirkeriyê bê cudahi di nava jin û mêran, mezin û piçûkan bikin êrişî gel kirin. Bi kevir û kulman pevçûnek çêbû ku bi saetan doma. Girsên gel dirûşme bangin û li hemberê êrişê polisên xweragirtin. Polis, rast û rast bi fermana Wezîrê Karên Hundurî Abdulkadir Aksu û Wezîrê Dewletê Kamran İnan êriş kirin, ku vî rojê bi xwe jî li Amedê bûn. Di vî êrişê de piraniya wan jin û zar, bi kêmasî 80 kes birindar ketin. Behtirî 300 kes jî hatin girtin. Heya roja 1'ê Heziranê, jî yê hatibûn girtin 24 kes, hina nehatibûn berdan.

Ji ber êrişê polisên di şeva eynî rojê de (şeva 28'ê Gulanê bi 29'ê Gulanê ve girêdide), berpirsiyarên şaxên sandikatan bi navên "Petrol-İş" (şaxên Êlih û Amedê), "Belediye-İş" "Yol-İş Hejmar 2", "Tez-İş" û berpirsiyarên büroyên destkaran ên karên "Avahiyan", "Ziraetê" û "Mihendisên Mekineyan", herweha berpirsiyarên şaxên "Yekîtiya Advokatan" û "Yekîtiya Dermanfirotan" li Amedê civinê jî bo rojname û weşanan çêkirin. Di civinê de biryara protestokirina êrişê polisên di piştigirîya greva xwebirçihîştinê standin. Berpirsiyarên van saziyan bi xwe jî tevli greva xwebirçihîştinê bûn. Herweha bang li hemû endamên xwe kirin ji bo boykota xwarinê û sistkirina kar. Ji wan xwestin ku livbaziyên protestoyê yê bi vî nêzê pêkbinin.

Êrişê polisên bû sedemek, da behtir mirov tevli greva xwebirçihîştinê bibin û livbaziyên protesto yê din jî berfirehtir bibin, ji aliyê behtir mirovan werin bilindkirin. Grevê xwebirçihîştinê ya ji bo sê rojan zivirî jî bo heşt rojan. Bi şeweyêke girseyî heya roja 31'ê Gulanê hate domandin.

Bi telefonê em bi kesên di greva xwebirçihîştinê de peyivîn. Ji ber şahî, biryardarî û zanabûna wan em dilxweş bûn. Bili em hevîyên serketinê jî wan re bixwazin, me nekari tiştêki din bibêjin an bikin.

Mesaja wan, ku ew bi rîya rojnameya me Berxwedan dixwazin bigihînin hemû welatparêzan, bi vî awahî ye:

"Vî zelal binivîsinin. Livbaziya me li dijî biryarnameyên bi hejmarên 413 û 424'an e. Grevê me ya xwebirçihîştinê ramyarî ye. Ji grevên xwebirçihîştinê yê berê cuda ye. Em, bi rengê gel, di livbaziyê de ne. Em natirsîn. Livbaziya me tenê destpêkeke û ji bo balkişandinê ye. Em biryarnameyan bi girseyî birindar dikin û li dijî wan radibin. Bê gotin, emê biryarnameyan di avê de bibin. Livbaziyên me wê berfireh bibin û bidomin. Em silavên bi biryari yê gelê xwe yê li ber xwe dide û hişyar dibe digihînin hemû mirovên me û dostên me yê li derveyî welat."

Di greva xwebirçihîştinê ya girseyî de, li Nisêbinê zanabûn û biryardarî serdest e

Greva xwebirçihîştinê ya li Nisêbinê roja 29'ê Gulanê destpêkir heya roja 2'ê Heziranê doma. Li vir, pirani jin bûn. Hejmar her tim li ser 200 kesan bû. 80 karkerên petrolê yê li navçeyê jî tevli greva xwebirçihîştinê bûn.

Weke em bi mirovên di greva xwebirçihîştinê yê li Amedê peyivîn, bi yê Nisêbinê re jî em bi telefonê peyivîn. Pêşi me nasnekirin. Lewma agahî nedan me. Me hin nas xist di nava xwe wan de. Pêşi bawer kirine, ku em jî rojnameya "Kurdistan Press" in. Lew-

ma jî bersivên pirsên me nedidan.

Piştî ku me hevûdu naskirî, me pirsî wan bersiv dan:

"Di grevê de jin pirani ne. Lê ji her temenî û ji her birên gel mirov hene. Gundi ji tevli me dibin. Cihê me gelekî teng e. Lewma em zarokan, kesên gelekî kal û nexweşan vedigerînin malên wan. Heke cihê me hebûya, bi kêmasî 5.000 kes wê tevli livbaziyê bûbûyana. Bajar bi tevayî rabûye ser piyan. Gundi kom bi kom dihên serdana me. Destkar, pasaja xwe xistine bi xizmeta me. Heya niha bi kêmasî 10 hezar kes bi armanca hevkarîyê hatin serdana me.

"Me agahî da weşanan Tirkîyê. Lê tiştêk nenivîsin. Em sedema vî hina nîzanin. Ji rojnameyên 'Newsweek' û 'Le Monde' du rojnameyan hatibûn. Polisên ramyarî wan bi dehfan û kotekê ji vir dîr kirin, birin. Di roja pêşemîn de polis serê me gelek eşandin. Lê li hemberê biryardariya me ya girseyî, bégav man, ku gavên paş ve biavêjin.

"Meyla me ewe, ku em livbaziya xwe bidomin. Hina em nuh germ dibin. Em ne rast dibin, ku hinde kesên li bajar û navçeyên cîran hima xwe dikîşînin bajarê Amedê. Ji ber ku, ev livbazi li hemû navçeyan dikarin werin dirustkirin û pêşvebirin.

"Me hinde fêr û ders ji serihildana xwe ya meha Adarê derxistîye. Ji heft salî heya heftê salî em tev bi livbaziya xwe zana ne û em dizanin çî dikin, emê çî bikin. Şahî, zanabûn, biryardarî û têkoşîn serdestê me tevan in. Em natirsîn. Em silavên xwe li we tevan dikin."

Li Kerboranê ala berxwedana tevayî li dijî biryarnameya dagirkeriyê

Roja 30'ê Gulanê bi kêmasî 200 jin li pêşiya avahiya hikumetê ya li navçeyê dest bi grevê xwebirçihîştinê kirin. Hina çend saet derbas nebûbûn, komên xweser dest bi êrişan û girtina mirovan kirin.

Ev hovitiya komên taybetî, rê jî bo rabûna gel a tevayî vekir. Xwendekarên dibistanên bingehî û navin û jin, jî bo berdana kesên hatibûn girtin, meşîyan ser "tugay"ê. Dagirker li dora "tugay"ê çembereka jî leşkeran û tankan avakiribûn. Komên xweser û leşker berik barandin ser gel, ku tev bê çêkbûn û piraniya wan jin û zaro bûn. Lê gel netirsîya. Bi dirûşmeyên awazi dagirkeriyê, biryarnameya qir-kirinê û hovitiya komên xweser protesto kir. Gel, kom bi kom xwe li dora

"tugay"ê civand. Dirûşme bangî. Li hemberê ve dagirker şaş û gêj bûn. Bi kêmasî 50 jinên Kurd bi navgînên leşkerî revandin bajarê Mêrdînê.

Ev büyer hêrsa gel mezintir kir. Destkar dergehên firotgehên xwe anin xwarê. Bili hemû tehditan hemû dikana sê rojan girti man. Rewşa germ li Kerboranê hina didome. Gel xwedî biryar e, bi berdewami li ber xwe bide.

Hevkarîya karker û rewşenbîran

Bijîşkên li Amed û Nisêbinê di rojên 30 û 31'ê Gulanê de pêşmalên xwe li xwe nekirin û tevli livbaziya protestoyê bûn. Advokat ji du rojan neketin dadgehên û tevli mehke-meyan nebûn. Karkerên petrolê, oca-xên komirî, belediye û karên rîyan ên li Amed, Nisêbin, Qilaban, Şirnex, Elkê û Dihê boykota nexwarina xwarinê çêkirin. Karê xwe sist kirin. Bi vî awahî tevli kampanya protestoya biryarnameya bi hejmarê 424'an bûn.

Kampanya protestoya biryarnameya dagirkeriyê ku ji bo hefteyekê hatibû plan kirin, rê jî bo berxwedanê nuh vekir û li ser vî bingehê bi serkeftinî giha dawîya xwe. Kampanya protestoyê fêrên hinkar derxist holê:

Girsên bajarên êdî di karvaniyê de û bi girseyî cihê xwe di têkoşîna rizgariya netewî de girtine. Her livbaziyek xwe digihîne pivanên girseyî. Her mirovên ji birên civaka gel; jî karkeran, rewşenbîran, zarokan heya kalan, tevli her livbaziyekê bi misagorî dibin.

Di her livbaziyê de azineyên têkoşinê yê nuh bi nuh dihên pêşvebirin. Dihê şanikirin, ku gelê me xwediyê potansiyelêki têkoşinê yê dewlemend û afirandkar e. Livbaziyên vî dawiyê nimûneyên çêtirîn in ji bo beitaatiya sivil a girseyî li hemberê dagirkeriyê.

Li cem girsên bajarên tîrs miriye û tune büye. Zanabûna rizgariya netewî gihaye bilindahi û bandevên xwe. Her kesek baş dizane çî dîke û armanc çîye. Tiştê büye serdestê hisên gel, berxwedana berdewami ye. Girêdana gelê Kurd a hundurî bi kozên ramyarî yê li Tirkîyê gihayê dawîya xwe. Gel dev ji parlamentoya dagirkeran berdaye. Gel, ji bo rizgariyê berê xwe daye hundurî, kehniyên xwe yê resen, hima xwe ya zikmakî û mader û têkoşîna xwe. Gel, tenê berê xwe ne ji parlamentoya burjuwaziya Tirkîyan zivirandiye. Ev tişt, jî bo sandikatan, büroyên destkaran û şaxên weşanan jî wusa ye. Di van livbaziyên dawiyê de hemû şaxên li Amedê yê sandikatan û büroyên destkaran, li hemberê navendên xwe yê giştîyî rabûn. Herçiqasî navendên wan ên giştîyî li dij rawestîn jî şax, biryara tevlîbûna livbaziyan standin. Gelê Kurd, di demêka kin de wê bi rîyên eşkere û dizî (legal û illegal) weşanan û navgînên agahdariyê (komunikasyonê) yê hundurî biafirine û avabike. Li ser vî bingehê wê sansura dagirkeran jî biçirrine.

Gelê me bi girseyî li hemberê biryarnameya bi hejmarê 424'an radibe û wê birindar û bê ferman dîke. Tiştên dibin tenê destpêkek in ji bo balkişandinê. Tiştên bûn tenê tevgerê germbûnê bûn. Dagirkerêdî bila amade bin. Berxwedanê girseyî yê mezintir li ber derî ne û bi şahî dihên.

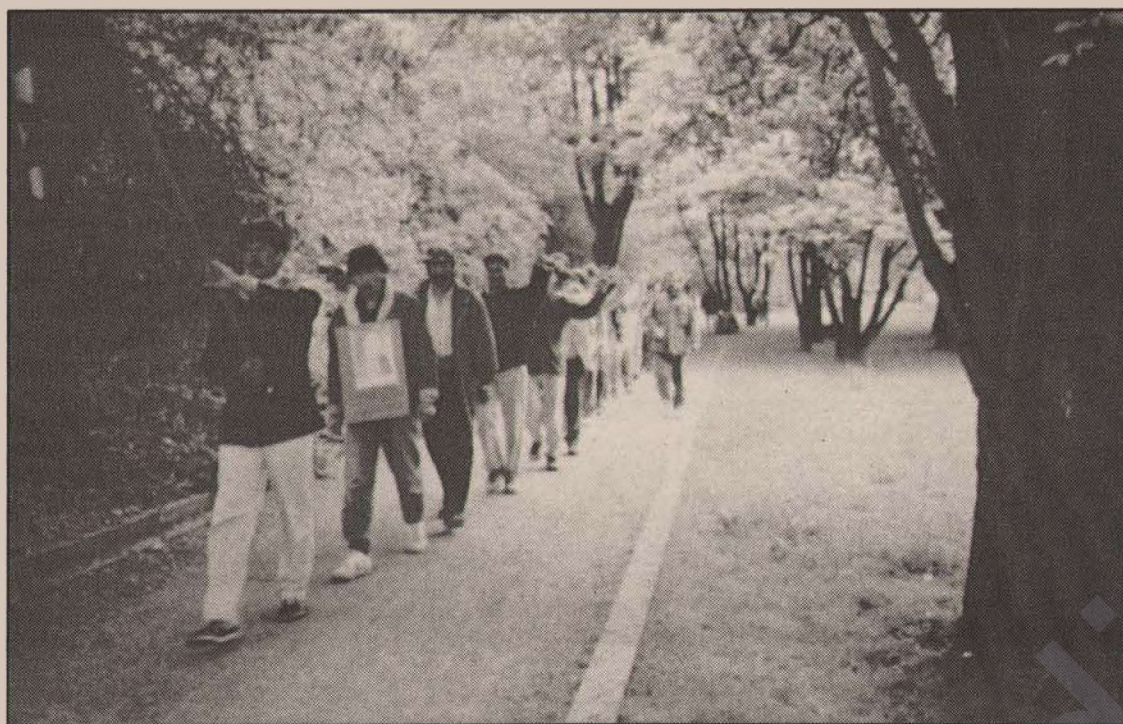
Ji ber ku, gelê Kurdistanê êdî bi hemû hebûnên xwe jî bo xwe diranmîne. Zimanê xwe bê tîrs dipeyive û jî bo xwe ditêkoşe, şer dîke.

Bi armanca protestokirina daweya PKK a li bajarê Dusseldorfê Almanya Rojava, meşa dirêj roja 19'ê Gulanê ji bajarê Bielefeldê destpêkiribû û roja 29'ê Gulanê, piştî 10 rojan, li bajarê Dusseldorfê li pêşiya avahiya dadgehê (mehkemeyê) bi mitingekê dawî bû. Welatparêzên tevli meşa dirêj bûbûn, bêhtirî 200 km bi piyan rêveçûn û livbaziya xwe bi şahî û xweşî biserxistin.

130 piştgirên ERNK û dido ji wan Alman û dido ji Tirk, tev bi hev re çar hevkar ji, bi sazandî tevli meşa dirêj bûn. Lê hejmara livbazikaran ne tenê ev bû. Bi dirêjahiya riyên ku livbazikar jê derbas dibûn, welatparêzên Kurdistanê û hevkarên Almanî kom bi kom piştgiriya xwe datanin holê û meşa dirêj xurt dikiran.

Li bajarên weke Gutersloh, Beckum, Hamm, Dortmund, Bochum, Essen û Duisburgê, ku livbazikar li van bajaran hindekî vedihesin, rêzên rêveçûnê hevkarîyeke mezin girtin û bala mirovên van bajaran kişandin ser xwe. Komên hevkarîyê yên curbucur serî didan livbazikaran û livbazikar tu caran bê serdan û alikari neman. Li navendên bajaran hinde civin çêbûn, ku heryekê ji wan ziviri mitingekê. Di peyvajoya civnan de armançên livbaziye bi axiftinên bi zimanê Almanî bi mirovan hatin guhdarî dan û gelek mirov ji baş haydarê pirsê bûn. Her bi vî armançê bi hezaran belavok, namilk, kovar û rojname hatin belavkirin. Hunermendên Hunerkomê yen stranbêj, dengbêj, helbestvan û gevendkêşên gelêri tevli hemû civnan bûn. Ev ji bala awira giştî ya li ser meşa dirêj û livbaziye xurttir kir.

MEŞA DIRÊJ BI SERKEFTINÎ GIHA DAWIYA XWE

Meşa dirêj, ji aliyên rêxistinî û bizmîti (disiplinî) heya bê gotin baş derbas bû. Komên berpîrsiyarên yekitiyên jinan, ciwanan û karkeran tevli meşa dirêj bûbûn. Kesên tevli rêveçûnê bûbûn kom kom rêz bûbûn. Her komek bi navê şehîdekî avabûbû. Welatparêzên dimeşin, li hemû deverên ku vedihesin, meşa xwe ya wê rojê dinirxandin û rewşa xwe ji ber çavan derbas dikiran. Herweha pirsên ramyarî dikiran naverokên mijûlî û axiftinên xwe. Di domana meşa dirêj de du

caran seminar ji hatin pêşkêş kirin; yek li ser "Serhildana Geli li Kurdistanê" û yek jû li ser "Çima daweya PKK li Almanya Rojava çêdibe?" Bi vî awahî meşa dirêj giha xebateka perwerdeyî ya hundurî ji. Meşa dirêj li ser vî bingehê, rola dibistanekê ji leyist û nasi prensibên û dilsoziyeke şoreşgerî ji bû.

Dewleta Almanya Rojava xwest bi riya polisên xwe hinde provokasyonan derxîne pêşiya meşa dirêj. Şaxên weşanan, radyo û televizyonan ji

livbaziye dîr girtin, hehiştin ku xwe nêzik bikin. Gelek caran cihên vehesin û razanê nedan û xwestin ku livbazikar di nivê şeqeman de bimînin. Çeperên vî nolê dixwestin bikin gelşên mezin. Li hinde deran ji, komên faşist ên Almanî û Tirk ku dihatin tevgerandin, xwestin provokasyonan li pêşiya meşa dirêj avabikin. Bi van leyistokan, dixwestin ku rêveçûn biserkeftinî negihe dawîya xwe.

Lê welatparêzên dimeşin haydar û agahdarê van êrişan bûn. Bili hemû

çeperên dihatin avakirin, xwediyê wê biryariyê bûn, ku livbaziya xwe biserbixin. Nemaze encam ji wusa çêbû. Hemû çeperên dihatin danin, nekarin bibin diwarek li pêşiya helezîya awira gelemperî ya ji bo meşa dirêj.

Meşa dirêj, weke ku hatibû plankirin, roja 29'ê Gulanê li pêşiya avahiya dadgehê bi mitingekê dawî bû. Ji çar aliyên Almanya Rojava welatparêzên Kurdistanê bi otobusan hatibûn pêşiya dadgehê. Welatparêzên ku ji destpêkê heya dawiyê tevli meşa dirêj bûbûn û di nava dilxweşiya serkeftinê de dijyan, bi rengê komên mezin derbasî eywana dadgehê bûn. Eywana dadgehê û derveyî avahiye bi dirûşmeyan rastî çinginiyeka awazî û dijwar bûn. Bi kûranî rind lerizin.

Welatparêzên meşa dirêj ku ketibûn hundurê dadgehê, gulên sor dan endamên PKK ên girtî. Herweha nameyeka piştgiriye ji gihandin wan. Nameyeka protestoyê ji dan serokê dadgehê.

Hinde dengbêj, awaxwend û goranibêj û komên govendê yên Hunerkomê tevli xwepêşdana li pêşiya avahiya dadgehê bûn.

Kin bê gotin, meşa dirêj giha armançên xwe. Bi mitingeke dawiyê hat kutandin. Di domana mitinga dawiyê de axafek hat pêşkêş kirin. Di axafê de hat gotin, ku imperyalizma Almanya Rojava tu caran nikare di vî komploya xwe de biserkeve û jêhati be. Ev rastî bi pewîstî carek din hate berziman kirin.

Miting û xwepêşdana roja dawiyê, bi dirûşmeyên berxwedan û hevkarîyê, dora êvarî dawî bû û her kesek bi dilxweşi û hêviyên geştir kirina xebatê vegeriya cihê xwe.

Geştêk bo Kurdistanî Bakurê-Rojava

“Feheng û çand (kultur)”

Mehabad Kurdi

Bêguman her gelêk xawen dab û nerit û ferheng û folklor û çandî taybetî xoyetî. Geli Kurdişman xawen samanekî here dewlemend û be nîrxê le goranî millî û folklor û pendî pêşinan û zoritir ke le berebeyanî meşûyewe le bapiraniyewe boy mawetewe û heta êşaş be dil û giyan parastûyewî. Helbete roşinbiri û kulturî milletekeman le parçeyekî dabeşkirawî niştîman bo parçeyekî tir hiç ciyawaziyekî ewtoyan niye legel yektir, çünke millet yeke û ziman yeke û xak yeke. Rejîmî dagirkerekani Kurdistan her le seretawe mişûri eweyan xiwardûye ke nawî Kurd û Kurdistan le reg û rişewe derkêşin. Ferhengî netewayetî gelekeman bitewtênin. Folklorî koni gel bidizin û biken be malî xoyan û bergî Turkî ya Farisî leber bikim. Be kurtî kesetî mirovî Kurd bitewênnewe le nêw butçe û şuşey kesetî mirovî Turkî û Farisî û Ereb da. Belam debê eweş bilêyn dujminan herçende ewe le destiyân hatibê kirdûyene û deyen, lê neyan tiwanîwe û natiwanî xewne dêrinekey Kurd ke ewîş azad ye lenêw biben. Lê reda namewê ziyatir le ser em base birom, çünke lem beşeda demewê kurte basêk derbarey jiyânî roşinbiri û kulturî geli Kurdman le Kurdistanî Bakur da pêşkêş be xiwêneran bikem.

Lam wabê dirîndeyetî rejîmî Turkiyay faşist lay hemû Kurdêki dilsoz û niştîmanperwer şarrawe niye, belku zor rûnû aşkiraye. Dewletêk ke dan bebûnî milleteki pazde milyoni nenê û be “Turki şaxawî” le qelemiyan bidat, axo em dewlete çî lê reçaw dekrê? Xo axaftin be zimani zikmak “Kurdi” her le bîneretewe qedexe kirawe û be giwêrey zagon (qanun, yasa) ew mirovaney ke le Turkiya dejin hemûyan Turk in. Ca wek dezanin bêçge le Kurd, Laz û Ereb û Çerkes û kêmnetewayetî tiriş hen, belam zimani resmî hikümet Turkiye û hawniştîmanan giştîyan Turk in û bes. Wek aşkiraye ziman diyardeyekî komelayetîye û le heman katîş da birbirey piştî her milleteke. Eger gelêk ziman û ferhengî we kulturî şewênra yaxud dizra wate ew gele birbirey

piştî şika. Pazde milyon mirov mafi eweyan niye be zimani xoyan le dayrekanî resmî dewlet da bidwên, belku heta le maleweş, eme be giwêrey zagonay kemalistaney Turke dagirkerekani gewretirin parçey welate şirînekeman. Bêguman geşekirdinî ferheng û kulturî her gelêk le pêş hemû şitêkewe bestirawe be zimani zikmakî ew gelewe. Carê le caran be hiç şeweyek basî govend û dawet û xû û rewîştî Kurdan le televizyonî dewlet da nakrê, belam kemesele dête ser azerî ke ewaniş le bineçe û reçekek legel Turk da yek degirnewe, eme şitêki tîre. A lem xale da nijadperestî rejîmaman bo derdekewê. Heta lazekaniş be cil û bergî millîyanewe le televizyon nişandedrên û semay taybetî xoyan deken, belam bo Kurd nehâtûye û nabê. Le hemûy ser şûrhêner tir ewe hemû dezkani rageyandinî rejîm basî zilm û zori Bulgaristan dekat derheq be milyonê Turk ke lewê dejin, belam diyare Ozal⁽¹⁾ û dar û destekey çawyan pazde milyon mirov nabinê ke le sexittirin hal û merc da guzeran deken. Çapemenî Kurdi nek her qedexeye (yasaxe) belku eger le destî kesêka bigirê ewa em kese xoy le zindane tarik û nutekekani faşistekanda debînetewe. Rolekani geli Kurd we be taybetî danîştîwani nawçekani ser sinorî Ermenistan û Kurdistanî Rojhilat zor be perosewe hemû rojê giwê le dengî radiyoy Kurdi Erivan⁽²⁾ deyin. Eger çî em radiyoye zor basî deng û basî tazey Kurdistan nakat, belam zor le goraniye kon û niwêye milliyekani nêw Kurdewarî lê dedat û kar deken ser dil û mêşki mirovî çewsawey Kurd lem beşey Kurdistan da. Bilwekirawe û rojnamey partiye siyasiye Kurdistanîyanek we le serûy hemû yanewe hi PKK eger be her rêgayeke bê degene destî ew kesaney ke

deyanewê be destî bixen.

Debê eweman le bir neçê ke musika û goranî millî rolêki zor bala degêrin le parastin û netewtani kultur û ferhengî her gelêk da. Eger çî cil û bergî netewayetî Kurdan lembeşey Kurdistan da be tewawî qedexe kirawe, belam xo rejîmêk natwanê dil û derûnî milyoneha mirov kontrol bikat. Zor car le kati şayî û helperkêy millî û dawet û zemawend da, teniya ewende ye be bergî Kurdiyewe xelk şayî nakat, dena hemû şitêk biritiye le kultur û folklor û dabî Kurdane. Min xom zemawendî şiwênêkim bini û zor pêy xoşhal bûm û heta sitrani ramyarî û netewayetîşî têda witra ca çî le kuni zurnawe bû bê ya le demî dengbêjewe⁽³⁾. Ew kasete niwêyaney ke le Ewropa bilaw dekrênewe be zûtirin kat degenewe Kurdistan. Lêra da zor rêga heye bo geyandinewey ew berheman bo nêw cergey welat, le serûy hemûyanewe be hoy bûnî xebatî çekdarane û hoşiyar bûnewey giştî gel. Tenanet rojname û pirtuk û hewal û zor şiti tir be her carêk bê degeyênnewe welat, le katêk da le Turkiya da nawî Kurd û Kurdistan her be carê qedexen. Herçende ke zimani şirîni Kurdi qedexeye, belam xelk qedexey kemalistekane dexene jêr pêwe û eme be zori le şaroçekan û dehatekan da bedî dekrê. Şewani zivistan le zor hawçey Kurdistan da zor xoş debrête ser. Heta êşaş betaybeti le gundekan da heyranbêj û beyitbêj û dengbêj her mawin. Zor car le şewani sardî zivistan da komele piyawêk le malî yekêk gird debnewe û meqambêj dest dexate bin giwêy û be yadkirdinewey rojani rabirdû û lawetî da dest dekat be çirîni meqam û heyranî zor xoş û hestbizwên ke kize dexene cergi helqirçawî dildaran û dilsûtawan. Leber ewey ke zimani Kurdi azad niye û her

zimani Turkî bawe, xelk katê ke depeyvin zor wişey Turkî be zimane Kurdiyeyanewe ra diyare û hesti pê dekrê, belam wişey Kurdiş heye le zimani Turkî da. Le hemûy naxoştir dizini folklorî reseni Kurdiyey le layen zor lew goranibêjaney ke be reçekek Kurdi û xizmetî huner û edebî milleti serdestî Turk deken. Ewane den sitrane Kurdiyekan be awazêki Kurdi û be zimani Turkî deçirin. Bêguman eme xoy le xoy da gewretirin hapakiye le gelêk ke kultur û ferhengekey dedîzrê û dekrê be hi milleteki tir. Ewaney bem kareş ra debîni pêwiste morî napaki le nêwçewaniyan da bidrê⁽⁴⁾. Hemûman dezanin û le Kurdistanî em wite ye zor bawe ke debêjin; Turk dizekin... dizek! Helbete mebestîyan leme dizini hemû şitêke, her le dagirkirdinî welatewe heta degote zimani dayki rolekani gelêk lem parçeyey niştîman da, ke jimareyan eger le 15 milyon ziyatir nebê kemtirîş niye.

Le kati axaftinî Kurdan zor pendî pêşinan û qisey nesteq û demeteqey Kurdane dekwê ne ber giwê ke le bab û bapiranewe becê mawin. Resenêti û parastinî zimani Kurdi le şiwênêkewe bo şiwênêki tir lem parçeyey Kurdistan da kemêk ciyawazî têda bedî dekrê, çünke nawçe heye dujminî dagirker zor kari leser niye û xelk teniya be Kurdi dedwên û belku zor hen be taybetî besalaçiwekan wişeyek Turkî çîye nayzanin. Bo nimûne ademizad detwanê zor be asani em karlêkirdine le ser xelki şari Qars⁽⁵⁾ be ciya bibinê wek le ser xelki şari Bazîd⁽⁶⁾. Cema-werî şari yekem zor be kemi be Kurdi depeyvin, belam hi şari dîwem bigre le dayerekaniş be Kurdi qise deken. Bêguman nawçekani Botan⁽⁷⁾ û Diyarbekir (Amed) û Wan û zor cêgay tir her le berebeyanî meşûyewe xawen kultur û ferhengêki resen û paki Kur-

dane bûne û ta êşaş em diyardeye her pëyanewe diyare.

Lêreda pêş ewey kotayî bem base bînim demewê şitêki zor giring bînmewe yad ke peywendî rastewxoy be basekewe heye, ewîş ewe ke her milletek eger xaweni qewarey neteweyî serbexo û azad bû ewe bê sê û dû detwanê nek her kultur û ferhengî xoy belku bûnî xoy biparêzê, le ber ewe kultur û ferheng û zimani Kurdi û dabû neritî Kurdewarî û folklorî millî û zori tir hemûyan bendin be bûnî Kurdistanekêki azad, serbexo û demokratik ke rolekani gel têda be kamerani guzeran biken bo serberzêti Kurdi Kurdistan.

Jêderekan:

(1) Le zor Kurdim bist ke Ozal “Kurde”. Helbete İsmet İnoñuş “Kurdi” bû û yekek bû lewaney ke rolêki serreki gêra le damirkandinewey bizûtinewey azadixwazî Kurdistan!

(2) Hemû rojê le katjimêr şeşî eware ta şeşî niwêyeware be kati nêwxoy Turkiya bernamekani be Kurdi pêşkêş dekat.

(3) Lem dawete da goranî (Muxtarro) gutra ke be hemûy yek dû mang bû em kasetey ke em goraniyey têdaye le layen Hunerkom derçû bû le Almaniyay Rojava nek le Kurdistan! Herweha dengbêj Zeh... beşdari kird le heman dawet da.

(4) Bo nimûne goranibêje here nasrawekani imroy Turkiya zorbeyan Kurdi û le Kurdistanîşaya gewre bûne: İbrahim Tatlıses, Mahmut Tuncel, Selahattin Alpay û gelêki tir.

(5) Şarêki 70-80 hezari Kurdistanî Bakure û dekwete ser sinorî Ermenistanî Sowyetî.

(6) Şarêki 40 hezari Kurdistanî Bakure û dekwete ser sinorî Kurdistanî Rojhilat.

(7) Le zor nawçey Botan êsta şeri partizani berdewame be taybeti le şaroçekani Şirnex û Cizira Botan û Çiyay Cudi û heremî tir. Roj niye le televizyonî Turkiya da basî şari Şirnex nekrê.

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeke niştiman ku bi berhemên xwe yên dîrokî û dewlemend dihê nasîn

RUHA

- II -

REWŞA ERDNÎGARI LI ÊRDIMA RUHAYÊ

Li bakurê Kurdistanê êrdima ku ji aliyê erdî ve mezintirin, êrdima Ruha ye. Ji aliyê rojhilat ve bi navçeyên Mêrdînê yên bi navên Dêrika Çiyayê Mazi, Şemrex û Kosarê (Tilerman); ji aliyê bakur ve bi erdê bajarê Amedê û navçeyên Amedê yên bi navên Çinar, Erxenî û Çermukê; disa bi navçeyên Pirrinê (Semsûr) ên bi navên Kerker, Kolik, Şemîzad, Bêhiştî û erdê bajarê Pirrin; ji aliyê rojava ve bi navçeyên Dilûkê yên bi navên Ereban û Belkisê ve girêdayî ye û ji aliyê van bajar û navçeyên Amedê yên bi navên Ruhayê hatiye zivirandin. Li aliyê başûr jî, erdê başûr-rojavayê Kurdistanê heye. Ev perçeya Kurdistanê bi Ruhayê re tixûbê dagirkeran datîne.

Êrdima Ruhayê bi berhemên xwe yên dîrokî û bi erdê xwe ye bi xêr û bêr dihê nasin. Deşta Harranê jî bo Kurdistanê embara dextl û zadê ye. Saziya Hilbirinê ya Dewleta Tirk ku li navçeya Serê Kehni hatiye avakirin, bi armanca talankirina hilbirinê çandini û lawirî (heywanî) yên li êrdimê hatiye avakirin. Dagirkeriya Tirkan, bi riya vê saziyê, talan û tajaneka mezin bikardihêne.

Ji erdê êrdimê jî sedî 98.3, ji bo çandiniyê (ziraetê) rêda û destdayî ye. Bireki mezin ji erdê êrdimê, weke jî sedî 61.7, bi platoyan niximî ye. Deverên bi çiyay û çiyagêr li êrdimê hindik in. Ji sedî 22, ji erdê erdimê çiyagêr e. Cihê deştan jî biqasî ji sedî 16.3 ye. Rêl û rêlîstan (daristan) jî heya bê gotin kêmtir in.

Birê êrdimê yê li aliyê bakur, bi kendalên birên başûr ên navina Çiyayên Torosên Başûr-Rojhilat hatiye niximandin. Li birê başûr deştên berfireh hene.

Bilindahiya çiyay heya bê gotin hindik e. Li vê êrdimê çiyayên bilind û asê, ku nekaribin werin li şûn hiştin û ne rêdar bin, tune ne. Çiyayên ku di nava wan de xakerastên firah jî hene, bi gelemperî ber bi aliyên bakur û başûr ve dirêj dibin. Bilindahiya çiyay, çiqasî ber bi aliyê başûr ve dirêj dibin, kêmtir dibe. Çiyayên êrdimê yên pêwist ev in: Çiyayê Qerej, Çiyayên Tektekê, Çiyayên Beavê, Çiyayên Germuşê, Çiyayên Nemrudê û Çiyayên Aradê.

Çiyayê Qerej: Çiyakî volkanî yê vemirî ye. Dikeve bakurê-rojhilatê êrdimê. Bi bilindahiya xwe ya ji 1.919 metran, çiyayê mezintirin û bilindtirin e li ser erdê vê êrdimê. Çiya, mîna hekekê xweya dike. Çiyayê Qerej, bi kevirên "bazalt" ên bi rengê tari niximî ye. Li ser çiyayê gelek gir û bilindahiyên bi serê xwe hene. Berfê ku di zivistanê de dibare ser vi çiyayî, gelek kehniyên avê xurt û boş dike. Birekî jî avên ku ji vi çiyayî diherikin, ji geli û newalên dirêj û kûr derbas dibin û paşê tevli Ava Feradê dibin.

Çiyayên Tektekê: Di navbera Deşta Harranê û Deşta Wêranşarê dimînin. Çiyayên Tektekê 801 metre bilind in. Ber bi aliyên bakur û başûr ve dirêj dibin. Rêzekî fireh û bi çiyayê avadikî. Bi xakerastên xwe yên pêl bi pêl, mîna niv-deştekekê xweya dikin. Ji tixûbên Ruha û Mêrdînê derbas dibin û xwe dirêjî başûr-rojavayê

SÎSIYÊN KEÇEL LI NAVÇEYA BERECUKÊ

Navê Sisiyên Keçel (Sisiyankên Keçel an jî Teyrên Henik) e zanyari (ilmi) "Geronticus Eremita" ye. Nijadê (neslê) van çûkan (an teyran) li cihanê her diçe kêmtir dibe û ev çûk jî cihanê tune dibin. Li Kurdistanê niha, tenê li navçeya Berecukê êrdima Ruhayê hene û dijin.

Ji ber ku seri û gerdenê van çûkan bê perr û pirt in, bi navê Sisiyên Keçel hatine navdan û nimandin. Bejn û dirêjahiya van çûkan biqasî 70-75 cm ye.

Ev çûk bi bingehi li welatên Fas û Cezayirê dijin. Ev herdu welat, warên van çûkan in. Lê li gora hinde çavkehnîyan ev çûk li welatên Suri, Yemen û Etiyopya (Hebeşistan) jî hene û li van welatan jî dikarin zêde bibin.

Sisiyên Keçel li navenda navçeya Berecukê li ser û di nava hinde lat û tehtên zinaran de dijin, ku ji aliyê avahiyan hatine zivirandin û pêçandin. Herweha ev çûk, çûkên koçê ne jî. Di mehên zivistanê de difirrin welatên Etiyopya û Madagaskarê. Ji meha Sibate pêve disa vedigerin navçeya Berecukê.

Di meha Newrozê (Adarê) de dest bi çêkirina hêlinên xwe dikin. Bi pirani hêlinên Sisiyên Keçel li kêleka hevûdu ne, weke ku bi hev girêdayî bin. Di meha Gulanê de 2-3 civikên (çûkîkên) Sisiyên Keçel çêdibin. 28 rojan li ser hêkan dimînin. Piştî 45-50 rojan civik, dest bi firrinê dikin. Çûkên dê û bav, pêşî xwarinê di devên xwe de dicûn û paşê çend caran serên xwe pêş ve dibin, şûn ve dikişînin û bi vi rengî xwarinê dixin devê civikan.

miya klimaya êrdimê di vir de roleki dileyize. Di mehên barinê de, di geli û newalan de av peyda dibe. Lê di mehên zuwa de, avên di geli û newalan de yan bi tevayî diçikin an jî dihen ber keviya zuwabûnê. Ev rewşa bêavî, hilbirina çandini ya êrdimê jî aliyê negatîfî ve dixê bin posideyên xwe.

Ava Feradê: Ji rêbaza Geliyê Mektelan qopaniya Serê Çiyay navçeya Girê Sor dikeve erdê êrdima Ruhayê. Ber bi aliyê başûr-rojava ve diherike û tixûbên êrdimê Ruha û Pirrinê (Semsûrê) çêdike. Birê Ava Feradê yê dimine di nava tixûbên erdê Ruhayê de, 270 km dirêj e. Ava Feradê di mehên biharê de gava barin xurt dibe, boş dibe û xwe digihîne pivanên xwe yên bilind ji aliyê pîrbûna avê. Pira Berecukê, ku ji pîrên li bakurê Kurdistanê yên dirêj e, li ser Ava Feradê avabûye û çûyin û hatinê bi

Kurdistanê dikin. Çiqasî ber aliyê başûr ve dirêj dibin, evqasî jî nizmîtir dibin. Çiyayên Tektekê heya bê gotin berfireh in. Girên van çiyayên pêwist ev in: Girê Sifrê, Girê Şikestî, Girê Hello-Hello, Girê Heco, Girê Cinas û Girê Tokî. Ev girsê çiyayê berfireh Deşta Harranê û Deşta Wêranşarê jî hevûdu vediqetîne. Kehniyên avê yên van çiyayên nin in.

Çiyayên Bêavê: Çiyayên Bêavê jî girsekî çiyayên ên berfireh in. Li bakurê-rojavayê Çiyayên Tektekê kevanekê dixizî û dirêj dibin. Bilindahiya Çiyayên Bêavê 817 metre ye. Ev çiya, ji aliyê avê hêjar û xizan in.

Çiyayên Takur-Tukur: 1.222 metran bilind in. Dikevin rojavayê Çiyayê Qerej. Li ser girsê çiyay, rêzên "kalker"ê (kilsê) serdest in.

Çiyayên Germuşê: Ev çiya li bakurê navenda Ruhayê kevanekê dixizî û dirêj dibin. Xwediyê kehniyên avê yên dewlemend in. Li cihê ku ev av tûnd û boş dibin, gundê Germuşê avabûye. "Kalker"ê li van çiyayên di demê de hişk û sert bûye, di encamê de rêzên mermerê çêbûne. Ev mermer niha bi firehî dihê şixulandin û deranin. Kendalên van çiyayên, ku bi-

qasî 250-300 metran bilind in, mîna deşteki xweya dikin.

Çiyayên Nemrudê: Bilindahî nêzîki 800 metran e. Çiyayên Nemrudê, dikevin başûrê navenda Ruhayê. Ev çiya ji xwediyê avabûnê "kalker"î ne. Çiya, xwediyê rewşekî rast, fireh û latên asêgir in. Ji aliyên bakur û başûr ve jî erdê êrdimê derdikevin.

Çiyayên Toreyan: Ev çiya li navçeya Pirsûsê êrdima Ruhayê ne. Ev ji xwediyê avahiya "kalker"î ne. Ji aliyê çiyayî ve xizan in. Bilindahiya van çiyayên 750 metre ye.

Çiyayên Aradê: Çiyayên Aradê hema li keviya Ava Feradê bilind dibin. Di navbera navçeyên Pirsûs û Berecukê de dirêj dibin. Ev çiya, ji "kalker"ên nerm çêbûne. Xala bilindtirin a van çiyayên 771 metre ye.

Li derveyî van çiyayên pêwist, li ser erdê Ruhayê çiyayên bi navên Çiyayê Pilingan, Çiyayê Remo, Çiyayê Bello, Çiyayê Guharan, Çiyayê Sor û Çiyayê Kalazan jî hene.

Êrdima Ruhayê, ji aliyê avan û kehniyan êrdimeke ne dewlemend e. Bili Ava Feradê; avek, çemek an jî rûbarekî her diherike tune ye. Ger-

Yek li êrdima Ruhayê şaxekî Ava Feradê ye, yek jî li êrdima Botanê şaxekî Ava Tir e.) Li bakurê-rojhilatê navçeya Wêranşarê li kendalên Çiyayê Qerejê za dibe. Ji av, çem û rûbarên Ruhayê yên pêwist e. Ava Xeburê 350 km dirêj e. Ji du aliyan, bi rengê du şaxan ber bi aliyê başûr-rojhilatê ve diherike. Şaxekî jî şaxên Ava Feradê yê pêwist e.

Çemê Zengeçurê: Çemê Zengeçurê jî Çiyayê Qerej za dibe. Kehniya vi çemî ya pêwist û mezintirin li nêzîki gundê Fakê ye. Ev çem, ji aliyê gelek kehniyên piçûk ve dihê xwedî û xurt kirin. Ber bi aliyê rojava ve diherike û li başûrê Girê Gewr tevli Ava Geldikan dibe û paşê Çemê Zengeçurê çêdibe. Le nêzîki gundê Kazo diherike Ava Feradê.

Li Ruhayê du golên avê yên mezin hene. Herdu gol jî, ji aliyê gelê êrdimê pîroz dihên nasin. Navên van golan ev in: Gola Xelil-El-Rehman û Gola Eyn-El-Zelixa. Ev herdu golên avê ji aliyê gelek kehniyan dihên xwedî kirin. Li derveyî van, golên bi navên Gola Mezin û Gola Piçûk jî hene.

Gola Xelil-El-Rahman: Navekî din, bi rengê Gola Peyambar (Pêxember) Brahim dihê nasin. Weke dihê gotin, qralekî di demêkê de komeke êzingan li vir komdike. Agir berdidê êzingan û ji bo şewitandina Peyambar Brahim wî diavêje nava agirî. Bi yekcarê ew agirê gurr, dizivire golekî avê.

Dirêjahiya vê golê 150, firehî jî 30 metre ye. Ava golê şêrin e. Kûrbûn jî biqasî 3-4 metran e, di navbera 3-4 metran diguhure. Di avê de masiyên ava şêrin hene. Lê ji ber ku pîroz dihên nasin, nayin girtin. Masivaniya li vir qedexe ye.

Gola Eyn-El-Zelixa: Biqasî 3 metran kûr e. Dirêjahiya biqasî 50 û firehî biqasî 30 metran e. Ev gol, bi avên binerdî xwedî dibe. Ava golê şêrin e û di avê de masiyên 15-40 cm dirêj hene. Lê ev masî jî pîroz dihên nasin û tu kes wan naaxe.

Gola Mezin: Dirêjahiya 400, firehî 100 û kûraniya biqasî 3 metran e. Avên zêde bi şaxekî vala dibin û ji golê diherikin der. Bi gelek kehniyên avê û bi ava birekî xwedî dibe.

Gola Piçûk: Dirêjahiya 250 û firehî 50 metre ye. Ev gol di nava giran de asê ye û mîna zerîkekê xweya dike. Kûrî jî biqasî 1.5 metre ye. Bi avên kehniyan xwedî dibe. Ava vexwarinê ya navçeya Hewengê jî vir dihê pêkanin.

Deştên li Ruhayê xwediyê wê sixletê ne, ku li ser wan hilbirina ziraetê xwe tûnd kiriye. Lê ji ber nebûna avê û zuwabûnê mirov nikarin ji van deştan biqasî dixwazin zadê hilinin. Deştên pêwist li êrdimê ev in: Deşta Harranê, Deşta Wêranşarê, Deşta Pirsûsê û Deşta Curnê Reş (Hilwanê).

Deşta Harranê: Deşta Ruhayê ya nizmîtirin e. Bilindahî biqasî 375 metran e, ango evqasî jî deryayê bilindtir e. Deşteki gelekî bi xêr û bêr e, lê çî çem an avek li vê deşte tune ne. Barin jî gelekî kêmtir e. Dewleta Tirk a dagirker, bi "Projeya Başûr-Rojhilatê Anatoliya-GAP" dixwaze Deşta Harranê jî bo talan û kedxwariya xwe veke. Pivana deşti 2.725 km² ye. Rengê axê sor e.

Deşta Wêranşarê: Deşt pêl bi pêl e, xwediyê girên piçûk e. Pivana deşti 1.200 km² ye. Dikeve rojhilatê Deşta Harranê. Deşteki bi xêr û bêr e. Di bingehên vi deşti de rêzên "kalker"ê hene. Ber bi aliyê başûr ve vedibe. Li vir jî erdên Saziya Hilbirinê ya Dewletê li Wêranşarê dirêj dibin.

Deşta Pirsûsê: Dikeve rojavayê Deşta Harranê. Pivana deşti 700 km² ye. Ax sor e. Xwediyê axên gelekî dewlemend, bi xêr û bêr e.

Deşta Curnê Reş: Bi gelemperî deşteki xakerast e. Ev deşt jî bi "kalker" e. Rengê axê jî sor e.

Raman ji Berxwedan

SOSRETA HIQUQÊ DI DAWEYA PKK DE Li Dusseldorfê komployeka nuh hate zelal kirin

Roja 30'ê Gulanê 1990'an "navgîn"eki sawci û hakimîna mezintirîn anibûn mekemeyê. Weke kesekî mûkûrhati (itirafkir) Hasan Dogan'ê bêbext, "derewkar" û "du-rû" anibûn.

Bi reneki sernizm, piştîkîf û weke nexweşên mirî di eywanê de rûnişt. Çend caran hakimîna deng li wî kir, lê nekari wusa dengbilind bipuyîve heya ku gotinên wî werin fahmkirin. Nihat bira wî ka çend salî ye, temenê wî ji çiyê? Bi dirêjahiya şaş kadîmaran (saetan) bi berdewami seriyê wî li ber, mîna hîzan hema li xaleyekê dinêrî. Weke robotekî çend gotinan ji ber kiribû, hema wan gotinan vedigerand û bê ku serê xwê hilde, gotinan ji devê xwe dirjand.

Hasan Dogan nimûneyekî herî baş e, ji bi kesên ketî, sernizm, hiz, bêbext û welatfiroş. Li gora gotinên dadgehê mîna şahidekî hatibû, lê weke gunehkar û tewanbarekî (xwedî-sucekî) rûniştibû eywanê.

Kesê di rewşa tewanbariyê de tenê ev malîrat bû. Sawci û hakimîna daweyê û advokatê rûreşê hiqûqê yê Hasan Dogan jî, di wê rewşê de bûn.

Lewma tev, keliyeka xwe ya çetin dijîyan. Komploya wan wê ronahi bûbûya. Derfet nedima ku wê komploya xwe biniximinin.

Kiye ev Hasan Dogan? Ev navgînê di destê dijîmanan de, di meha Sibate sala 1988'an de, senaryoyeka revandinê ji xwe re dirustkiribû. Bi gotinên xwe yê ji bo sawciyan, bû sedama dili-ketina bi kêmasî deh şoreşger û welatparêzên Kurd. Paşê pisborên BKA (Daireya Krimînalî ya Almanya Rojava) agahdar bûn, ku ev navgîn tirsonek e, bê bawerî ye û derewkar e. Rengê kesbûna (şexsiyeta) wî zû fahmdikin û hema bi lez daxwazên xwe bi wî didin pejirandin û îfadeyekê ji bo wî amade dikin. Pisborên BKA bi xwe jî dem bi dem mecbur dimînin ku li ser gotinên wî bisekinin, ji ber ku bi gotinên xwe diket nava nakokîyan. Ango gotinên wî hevûdu nedigirtan. Bêbext, xwediyê taybetî û sixletên nola Van der Lubbe bi xwe ye. Ji bo jiyaneke erzan û xwerû, her cure pejmurdeyî û gemarî dike rastiya xwe. Kesbûnêka wê nolê bûye rastiya wî. Dibêje sawciyan û polisên pirsyariyê, "Min bi hemû gotinên we kir, we ez xapandim. Heke hûn min berdîn, heya dawîya jiyana xwe ezê li wê derê biminim, li dera ku hûn min bi cih bikin. Ezê di ferman û xizmeta polisîna de biminim."

Berî niha pesnekani jî bo wî hate kirin, weke ku Hasan Dogan jî mîna herdu bêbextên din, li pêşîya awira gelmperî wê hinde daxweyanîyên pêwîst çêbû. Ji bo hemû xerckirina diravan, amadekari û girtinan ev weke sedemekê dihat şani kirin.

Divibû ev nemirov di dadgehê de devê xwe vekira û gotinên xwe li pêşîya hakimîna awira gelmperî bikira. Mekanîzmeyeka huquqî ya paşmayitir jî, vi tiştî divê.

Lê rewşa di dadgeha Dusseldorfê de, rast û rast bû bervajîya vê bûyerê. Ev tişt, di dadgeha Almanya Rojava de dibê, ku ji xwe re dibêje, "Ez welatekî demokrasiyê me". "Hirmeta min ji mafên mirovan re heye." Hakim û sawciyên daweyê, nehiştin "şahid" devê xwe veke. Ji ber ku ev bêbext û advokatê wî jî berê ve hatine amade kirin; bi hesani bi gotinên ezbeniyên xwe dikin, ew ezbeniyên ku hevsarên wan di destê xwe de hema hişk digirin.

Hakim û sawci benda 55'an a hiqûqa cezayî ya Almanya Rojava jî xwe re hicet hilbijartin. Li gora vê bendê, herweha kesê "tewanbar" jî dikare weke "şahid"eki were guhdar kirin û ev jî weke "mafekî zagonî" dihê şani kirin. Heke li dermafê "tewanbarî" daweyek jî hebe, ev ev disa jî "maf"ek e.

Lê Hasan Dogan tu caran nebûye tewanbarek. Di iddiyanameyê de jî tenê yek tewanek li ser wî tune ye. Berî her tiştî ev bêbext, di destpêkê de jî bo were berdîn li ser xwe jî dibêje û xwe bi xwe jî gunehbar dike. Pisborên BKA û saziya sawciyan li ser gotinên wî hûrdikolin û dibinin, ku derewan dike. Tewanên li dermafê wî hina di meha Adarê sala 1988'an de dihên malaştin. Sawci û hakimîna tirsîyan, ku wê di dadgehê de bipuyîve. Hingê derewên wî û komploya saziya sawciyan wê ronahi bûbûya. Ji bo wan a qenc ev bû, ku Hasan Dogan devê xwe veneke. Du rê jî bo vi tiştî hebûn: Ji aliyekê Hasan Dogan bi daweyeka li diji wî wê bihata tirsandin; ji aliyê din, ji bûyerê re "çarîkek" wê bihata peyda kirin û perdeya hiqûqî ji bo daweyê wê bihata amade kirin. Tiştên danibûn pêşîya xwe bi tevayî bi vê nolê bû. Daweyeka ku tu caran nebû, mîna bîngehekê hate şanikirin, da derfeta nepeyivîna Hasan Dogan were avakirin.

Di vê domanê de sosretekê hiqûqî derkete holê, ku li cihanê nimûneyên wê hema nebin. Girtî û advokatên girtîyan xwestin Hasan Dogan gotinên xwe disa bibêje. Encumana dadgehê jî bi şeweki ruswa, ji bo nepeyivîna Hasan Dogan sedemên hiqûqî li pey hev rêz kirin.

Li pêşîya daxweyanîyan sawci dengê xwe dernexist, bédengiyê jî xwe re hilbijart. Sucên hakimîna jî, bi yekcare berçavî bûn. Biryarekê dan der, ku di bîngeha xwe de seranser politikî ye, lê bi çarîkê hiqûqî jî berî niha û bi gelek mehan amade bûbû. Niha jî di karvaniyê de pêkdihênin.

Li gora vê ne girîng e ku Hasan Dogan bipuyîve. Rastbûna gotinên wî, bi şahidiya pisborên BKA wê were mohr kirin. Ji xwe pirsyariya wî jî, ji aliyê van pisboran hatiye kirin û kesên mirov "bawerî" bi wan bine, tenê ev in(!)

Başê! Niha em dipirsin! Çi maneya mekemeyê li Dusseldorfê heye? Çima bi vê çend formaliteyên hiqûqî? Çima cilên sawci û hakimîna li ser bejnan? Li ku derê maye serxwebûna hiqûqê? Li ku ne mafên mirovan? Ma gelo logik (mantik) û bikaranîna li pêşîya çavan, ji paşverûtiya faşîst jî ne li pêştir e? Çima evqas mirov, bê guneh dihên girtin? Çiye ev leyistoka li ser mirovan? Çiye maneya terorîst şanikirina mirovên bê guneh? Ma gelo ev pirs tev bersiva rewşê nadin?

Tiştên bûne tenê bi şeweyekê dikarin werin şirove kirin: Tiştê dibê cerdevaniyeka mîna di behrê de ye. Di dadgeha Dusseldorfê de hiqûq, bi yekcarê tune ye. Maf û dadwerî hiç tune ye. Tenê bê sincî û paşverûtiyeka imperyalîst heye. Çarîka hiqûqê ya li ser rûçikê endamên dadgehê hema bi tevayî li aliyekê maye. Ev daweyê politikî ye. Biryar jî dereka din dihên. Heke mirov wusa werin mehkûm kirin, kolan û şeqem bi derewkarên nîzm ên mîna Hasan Dogan tîji ne!

Ne, heke hakim û sawci hina jî dibêjin ev daweyeka cezayî ya hiqûqî ye, hingê bila baş bizanibin, ku di destê wan de çî derfetek nemaye! Komploya hatiye zelal kirin. Li Dusseldorfê şerek li diji gelê Kurdistanê û pêşengê wî PKK li dar e. Di vê daweya mîna bûyereka cerdevanan de, her biryara were dayin, wê politikî be û ji bo girtîyan ne xwediyê çî maneyekê ye.

Welatparêzên guhdar ên di dadgehê de jî, ji ber zanîna vê rastiyê, bersiva xwe bi dirûşmeya, "Biji berxwedan, bimire xwesparî" qirandin û bi vê lîva xwe, carek din dadgeha cerdevan pirsyar kirin!

Dewleta imperyalîst Almanya Rojava, xulam û hevalbendên wê çî bikin bila bikin, gelê Kurdistanê, bê şik û guman, wê di şerê xwe yê dadi û mafdar de biserkeve.

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

LI PÊŞBERÊ TÊKOŞÎNA LI KURDISTANÊ PÊŞVE DIÇE HEMÛ XEBATÊN DAGÎRKERÊN TIRK DI AVÊ DE DIÇIN

CIZÎRA BOTAN: Dîsa Serîhildan, 10 hezar meşîyan / **ŞAX:** Cerdevanî dimire, dijmin lêdanan digire / **ÇEL:** Yekenyên dagîrker bi lêdanên rêzberêz gêj dibin / **ŞEMZÎNAN:** Li Çiyayê Mamostan neh endamên dijmin di şer de hatin kuştin / **DIH:** Lêdan li cerdevanan dikevin / **MIDYAD:** Qirkirina dagîrkeran bê bersiv nema / **MISRIÇ:** Pêşmerge li dijmin xistin / **ÊLIH:** Karker rabûn livbaziyan / **ÇEWLIK:** Ala ERNK hat pêldan / **MAZRA:** Deh endamên komên taybetî hatin kuştin / **SERÊ KEHNÎ:** Pênc serbazên xweser mirin / **GILÎDAN:** 18 endamên şerê taybetî hatin tune kirin / **ELBISTAN:** Êrîş çû ser kargeha şekirî / **LICÊ:** Parêzkariya gundan dimire / **MÛŞ:** Cehş perçiqîn / **ERDÎŞ:** Mayinên pêşmergeyan peqîn / **ŞIRNEX:** Dijmin lêdanên giran digire / **KERBORAN:** Gel rabû ser xwe, ARGK tevli serleşkerekî bilind neh serbaz kuşt / **GERCEWS:** Operasyonên artêşa dagîrkeran bê encam man / **GÊVER:** Gerilla êrîş bir ser serekê cehşan Mustafa Zeydan / **WAN û ÇOLAMERG:** Serekên hevxeatkarîna di tîrsa mirinê de ne / **XELÎLAN:** Xweragirtin li hemberê artêşa dagîrkeran / **QILABAN:** Yekenyên dagîrkeran bûn hedefên rokêtan

Nivîs di rûpelên 26, 27 û 28'an de

Bersiva gelê Kurdistanê ji bo Biryarnameya bi Hikmê Zagonî zelal e: DIJ-RABÛN, SERÎ-NEDANÎN Û BERXWEDANA GIRSEYÎ

Ji bo protestokirina biryarnameya nîr, koçberî û sansurê, dilîyên şer ên di zindanan dagîrkeriyê de livbaziya balkişandinê dan destpêkirin. Di navbera rojên 24 û 31'ê Gulanê de grevêka xwebirçihîştinê ya ji bo hefteyekê çêbû. Bêhtirî 1.000 girtiyên ramyarî yê di girtigehên Amed, Erxeni, Bismil, Ruha, Ceyhan, Dilûk, Aydin, Bartin, Nazillî û Çanakkale tevli grevê bûn.

Roja 25'ê Gulanê jî li bajarê Amedê meriv û malbatên girtiyên grevêka xwebirçihîştinê dan destpêkirin. Livbazi zivirî berxwedanê girseyî, ku bi hezaran mirov tevli bûn. Bi hezaran polis êrîşî mirovên di greva xwebirçihîştinê de û xwepêşdakarên hevkarîyê kirin. Bu kêmasî 50 kes birindar ketin. Bêhtirî 300 kes jî hatin girtin. Di nava kesên birindar ketin û hatine girtin de, zaroyên 10 salî û jinên 60 salî jî hene.

Şaxên Amedê yê sandikatan û büroyên destkarîna civîneke jî bi weşan û rojnemeyan çekirin. Êrîşa polisîna protesto kirin. Û ji roja 29'ê Gulanê pêve, tevli berpirsiyarên xwe dest bi greva xwebirçihîştinê kirin.

Li bajarê Nisêbinê jî greva xwebirçihîştinê di navbera rojên 29'ê Gulanê û 2'ê Heziranê de çêbû. Bi kêmasî 10 hezar piştgir hevkarîyeka berde-wami danin holê. Ev livbaziya li

Nisêbinê şahî, serbilindî, têkoşin û mejidarî belav kir. Bû ronahiyeke raperinê.

Li Kerboranê komên xweser êrîşî jinên di greva xwebirçihîştinê de kirin. Gelê me bi bangîna dirûşmeya meşî ser "tugay" a leşkerî. Leşker berik barandin ser gel. Destkar sê rojan dergehên firotgehên (dikanên)

xwe anin xwarê.

Li Amed û Nisêbinê hemû advokat, bi armanca protestoyê neketin daweyên di dadgehan de. Bijişkan (doktor) jî pêşmalên xwe yê sipî li xwe nekirin. Li Qilaban, Şirnex, Elkê, Dih, Nisêbin û Amedê karkeran boykoteke nexwarina xwarinê çekirin û karê xwe sist kirin.